

MIERCURI, 20 IANUARIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.35)

2. Comunicarea Președinției

Președintele. – Aș vrea să aduc la cunoștința Camerei faptul că am primit o scrisoare din partea Președintelui Consiliului European, Herman Van Rompuy, în care domnia sa mă informează cu privire la decizia Consiliului European de a consulta Parlamentul European în privința propunerii avansate de guvernul spaniol cu privire la componența Parlamentului European și la obținerea avizului Parlamentului privind neconvocarea unei convenții legate de acest subiect. Acesta privește cei 18 noi deputați în Parlamentul European. Am înaintat propunerea Comisiei pentru afaceri constituționale, care tocmai și-a început activitatea referitoare la această chestiune și care va numi în scurt timp un raportor. Activitatea în această privință va continua.

De asemenea, aș vrea să vă spun că, în urma deciziei guvernului bulgar de a-și retrage candidatul pentru funcția de comisar desemnat, a fost propus un nou candidat. Conferința președinților va hotărî mâine programul definitiv, însă data cea mai probabilă pentru audierea noului comisar desemnat este 3 februarie, cu votul pe 9 februarie. Desigur, acest lucru depinde, de asemenea, de decizia dlui Barroso și de discuțiile sale cu candidatul nou numit de guvernul bulgar. Încă nu s-a stabilit nimic, însă am vrut să vă aduc la cunoștință aceste informații generale despre pașii noștri următori. În orice caz, Parlamentul European controlează pe deplin situația. Nu există situații excepționale aici și acționăm în conformitate cu procedurile democratice. Aceste proceduri au o importanță fundamentală pentru noi și acesta este modul în care Parlamentul European va lucra întotdeauna sub Președinția mea.

De asemenea, aș vrea să vă spun despre cum preconizează să lucreze Parlamentul European cu Președinția permanentă de doi ani și jumătate a Uniunii Europene și Consiliul European și cu Președinția prin rotație. Președinția prin rotație, în acest caz Președinția spaniolă, își va prezenta întotdeauna planul de acțiune la începutul perioadei de șase luni și apoi va prezenta un raport privind activitatea sa la sfârșitul perioadei. Președinția permanentă a Consiliului European va prezenta rezultatele activității sale la reuniunile europene la nivel înalt. După cum știți, în cursul fiecărei perioade de șase luni există două reuniuni la nivel înalt, iar Președintele Consiliului European va prezenta rezultatele reuniunii la nivel înalt de două ori în fiecare perioadă, deci de patru ori pe an.

3. Prezentarea programului președinției spaniole (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct este declarația Consiliului privind prezentarea programului Președinției spaniole.

José Luis Rodríguez Zapatero, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Domnule Președinte, domnule Barroso, doamnelor și domnilor, permiteți-mi să adresez primele mele cuvinte unei țări cutremurate de durere și tragedie: Haiti.

Știu că împărtășim cu toții preocuparea, solidaritatea și angajamentul tuturor instituțiilor Uniunii Europene, începând cu Președinția prin rotație, Comisia, Consiliul și Parlamentul, față de o țară care suferă, față de un popor sfâșiat de moarte, distrugere și violență, care se adaugă la un trecut marcat de sărăcie și de conflicte.

Sunt puține ocaziile în care putem arăta ce putem face ca europeni în modul în care o vom face ca reacție la tragedia din Haiti. Vom face dovada angajamentului nostru față de ceea ce se întâmplă în lume și de țările care suferă cel mai mult.

Chiar din primul moment, deținând Președinția prin rotație, și împreună cu Comisia și cu Înaltul Reprezentant, am căutat să reacționăm în fața tragediei din Haiti. Lunea trecută, s-a reunit Consiliul de Miniștri pentru Dezvoltare, iar lunea viitoare se va reuni Consiliul pentru Afaceri Europene pentru a planifica o reacție rapidă în ceea ce privește ajutorul și cooperarea umanitară pe toate fronturile, pentru viitorul statului Haiti. Sunt

absolut convins că reacția comunității internaționale va fi una puternică, solidară și că Uniunea Europeană se va ridica la înălțimea așteptărilor. Ca răspuns la tragedia din Haiti, singurele personaje principale ar trebui să fie cei care suferă acolo și sper și cred că vom face tot ce ne stă în putință pentru a contribui la inițierea unei redresări complete. Atât societatea europeană, cât și cele mai profunde convingeri ale noastre, mai presus de toate, cer acest lucru.

Domnule președinte, este o onoare pentru mine să mă prezint în fața domniilor voastre pentru a prezenta prioritățile Președinției spaniole prin rotație pentru următoarele șase luni. Este mai mult decât o onoare, este o mare onoare. Este o mare onoare pentru că vorbesc în numele unei țări care, în următoarele șase luni, va sărbători 25 de ani de la aderarea la ceea ce se numea atunci Comunitățile Europene.

Vorbesc în numele unei țări europene și pro-europene, o țară care, în ultimii 25 de ani, a trecut printr-o transformare majoră din punct de vedere al progresului și al bunăstării, în mare parte datorită apartenenței la Uniunea Europeană. Europa a fost visul unor generații întregi, a multor generații de spanioli. A fost visul democrației, al deschiderii către lume, al progresului, al bunăstării, al statului social și al libertății. Asta este ceea ce am văzut noi în Europa, ce ne-a adus Europa și ce am dat noi Europei.

Douăzeci și cinci de ani mai târziu, ne simțim loiali Europei și angajați față de Uniune și nu există un mod mai puternic de a demonstra loialitatea și angajamentul nostru față de Europa decât prin exercitarea responsabilității de a ne asuma angajamente, de a prelua inițiativa și de a face propuneri. Asta dorim să facem în următoarele șase luni.

Acestea vor fi șase luni de schimbări, pentru că preluăm Președinția prin rotație într-un moment de schimbări economice provocate de cea mai gravă criză financiară care a avut loc în optzeci de ani. Este un moment al schimbărilor politice datorită Tratatului de la Lisabona, care schimbă modul de guvernare al Uniunii Europene. Este un moment al schimbării din punctul de vedere al relațiilor internaționale, deoarece fenomenul globalizării se află în expansiune și există noi țări emergente. Este un moment al schimbărilor și în ceea ce privește relația pe care Europa trebuie să o aibă cu cetățenii europeni, pentru a se pune în aplicare toate prevederile Tratatului de la Lisabona. Prin urmare, va fi un moment al schimbării în special în privința a două aspecte: primul, grava criză economică prin care trecem, și, al doilea, Tratatul de la Lisabona și noile sale relații instituționale.

În ceea ce privește criza economică, aș dori să spun următoarele. Suntem conștienți că este o criză mult mai gravă decât cele prin care am trecut în ultimii optzeci de ani și știm, la fel ca atunci, că nu a mai existat vreodată un astfel de declin al producției globale și al comerțului internațional. Suntem conștienți de gravele efecte pe care le-a avut asupra lumii și Uniunii Europene. Numărul șomerilor a crescut cu opt milioane, mulți din aceștia fiind chiar în țara mea. A existat un efect asupra finanțelor publice, deci și asupra perspectivelor de stabilitate financiară, care ne-a obligat și încă ne obligă să luăm măsuri de cooperare urgente. De asemenea, ne-a forțat să ne orientăm către realizarea de schimbări ale economiei europene și ale capacității de producție a acesteia și către îmbunătățirea competitivității în întreaga Uniune.

Trebuie să continuăm să menținem stimulentele fiscale până când redresarea devine realitate. Trebuie să ne angajăm să menținem Pactul de stabilitate și să respectăm indicațiile Comisiei pentru 2013. De asemenea, trebuie să conturăm o strategie economică pentru 2020, strategie pe care o Comisia o pregătește în prezent și care, din punctul de vedere al Președinției spaniole prin rotație, trebuie să fie un subiect-cheie în următoarele șase luni.

Știm care sunt punctele forte și slăbiciunile Uniunii Europene. Știm că de la jumătatea anilor '90 ne-am pierdut capacitatea de creștere economică, potențialul nostru de creștere economică. Știm că, de la jumătatea anilor '90, ne-am pierdut productivitatea față de marile economii cu care concurăm. De asemenea, știm că întâmpinăm dificultăți în anumite domenii specifice care vor determina viitorul dezvoltării, competitivității și inovației noastre într-o lume globalizată.

Cu toate acestea, avem și puncte forte și ar trebui să ni le aducem aminte. Punctele noastre forte sunt clare: reprezentăm aproape o treime din PIB-ul global. Suntem, fără îndoială, cea mai mare putere exportatoare și a doua din punct de vedere al importanței, după Statele Unite, în domeniul cercetării, dezvoltării și inovației. Reprezentăm cca 60 % din ajutorul global pentru dezvoltare, fapt care este un mare atu al Uniunii Europene.

Care sunt pentru Spania prioritățile fundamentale în vederea reafirmării puterii economice a Europei și în vederea creării unei economii sustenabile din punct de vedere concurențial, ecologic și social? Voi menționa patru teme principale pe care doresc să le promovez și care ar trebui să fie incluse în Strategia 2020. Le-aș rezuma spunând că, în ceea ce privește economia, Uniunea Europeană trebuie să parieze pe ea însăși. Trebuie să avanseze cu solidaritate și cooperare economică, plecând de la simțul responsabilității statelor membre,

dar asigurându-se, de asemenea, că instituțiile comunitare, și în special Comisia, au noi prerogative de conducere și de realizare a obiectivelor.

Doamnelor și domnilor, în ultimii zece ani, dependența noastră energetică a crescut cu nouă procente, iar acesta este unul dintre domeniile principale în care trebuie să acționăm și să facem schimbări. Dependența energetică a crescut de la 44 % la 53 % în întreaga Uniune Europeană. Aceste nouă procente însumează exact 64 de milioane de euro pe care îi trimitem altor țări la nivelul Uniunii Europene. Știți ce reprezintă această sumă? Reprezintă practic aceeași sumă pe care toate țările Uniunii Europene o cheltuiesc pentru investiții publice în cercetare, dezvoltare și inovare. Trebuie să schimbăm dependența noastră energetică și să o reducem, deoarece, altfel, fragilitatea noastră economică va spori.

Ce trebuie să facem? S-au făcut progrese în domeniul energetic, însă nu progresele pe care le dorim. Trebuie să creăm permanent o piață comună a energiei care va consolida întreaga Uniune și economia Uniunii. Există două elemente-cheie de care avem nevoie pentru a face acest lucru: interconexiuni energetice, deoarece așteptările pentru 2002 nu s-au concretizat, și un cadru de reglementare comun pentru consolidarea unei piețe energetice comune.

Dacă realizăm interconexiunile energetice din sudul, estul și nordul Europei, dacă facem din acest obiectiv o prioritate majoră, acordând autoritate Comisiei, vom vedea cum dependența noastră energetică scade și vom încuraja dezvoltarea surselor de energie regenerabilă care, prin natura lor, solicită versatilitate în materie de distribuție a energiei.

Doamnelor și domnilor, Europa nu va deveni un actor principal în ceea ce privește competitivitatea economică până când nu va lua măsuri clare pentru abordarea tuturor aspectelor decisive ale interconexiunilor energetice și ale problemei pieței comune.

Al doilea obiectiv principal: ce anume generează cea mai mare creștere și inovație într-o societate modernă? Investițiile în societatea informațională și în noile tehnologii care au schimbat aproape totul în lume. Patruzeci la sută din creșterea productivității economiei europene se datorează tehnologiilor informației și comunicației, TIC. Suntem lideri în acest domeniu ca europeni, deoarece avem companii de vârf, însă nu avem o piață digitală internă. Dorim să luăm măsuri pentru stabilirea unei piețe digitale. Ce implică acest lucru? Implică înlăturarea barierelor, înseamnă angajarea față de rețelele de nouă generație și facilitarea comerțului electronic, care este într-o dezvoltare continuă în toate țările, însă care nu face progrese din punctul de vedere al desfășurării între mai multe țări.

Dacă facem progrese în privința pieței digitale, vom facilita crearea de conținut și vom consolida proprietatea intelectuală. De asemenea, ne vom asigura, datorită inovațiilor aduse de către tehnologia informației și comunicațiilor în toate domeniile economiei, că rezultatele se vor concretiza într-o perioadă foarte scurtă de timp prin productivitate. Aș dori să evidențiez că acesta este sectorul care are în prezent cel mai mare potențial de inovație, de creștere a productivității și de creare a unor locuri de muncă stabile.

Al treilea domeniu este economia sau industria sustenabilă. Nu vă voi da decât un exemplu pentru ceea ce înțelegem ca fiind prioritar în contextul combaterii schimbărilor climatice. Dorim să lansăm și să promovăm împreună cu Comisia un plan pentru dezvoltarea de vehicule electrice. Industria vehiculelor va trece printr-o transformare majoră care a început deja. Dacă ne luăm un angajament integrat în acest domeniu al industriei, ca europeni, în direcția unei viziuni comune, partajate și a unei strategii comune pentru mașinile electrice, vom contribui la reducerea dependenței noastre energetice. În plus, vom contribui la combaterea schimbărilor climatice și la inovații tehnologice care vor fi posibile, fără îndoială, datorită mașinilor electrice și vor fi, de asemenea, asociate în mod direct cu industria tehnologiei informației și comunicațiilor.

Al patrulea element central al acestei economii sustenabile și al regenerării economice este educația de care are nevoie Uniunea Europeană, mai ales educația superioară, care este forumul cercetării.

În ultimii zece ani, Europa nu a făcut progrese în privința numărului de universități aflate în topul excelenței celor mai bune 100 de universități. Trebuie să încheiem Procesul Bologna. Trebuie să promovăm, să facilităm și să deschidem orizonturile unor universități din ce în ce mai europene și a unei cercetări din ce în ce mai europene, deoarece acestea sunt, fără îndoială, forța propulsoare a viitorului. Nu mai concurează o țară împotriva alteia, ci concurăm ca europeni, ca Europa, deoarece ceilalți actori sunt de dimensiunea Chinei, a Indiei, a Statelor Unite și a țărilor emergente.

Dacă nu exploatăm la maxim sinergia pe care o reprezintă cei 500 de milioane de cetățeni din economie, însemnând zeci de mii de întreprinderi cu o capacitate imensă și milioane de lucrători, care au nevoie de instruire din ce în ce mai bună, nu vom fi actorii principali ai viitorului în ceea ce privește prosperitatea

economică obținută prin inovație și tehnologie, în acest scenariu al globalizării. Vom fi spectatori, nu actori principali. Calea de urmat este Uniunea: o politică economică mai unitară, o mai mare integrare, o viziune mai unitară, o Europă mai unită. Nu prin impunerea mai multor bariere, ci prin eliminarea barierelor, nu divizând, ci unind, având o viziune a Uniunii care promovează competitivitatea, integrarea și inovația.

Suntem încrezători în Comisie în privința acestei Strategii 2020, care trebuie să includă și o discuție despre viitorul politicii agricole comune, care este o politică fundamentală pentru protecția mediului, siguranța alimentară și veniturile multor cetățeni europeni. Suntem convinși că dezbateră care va avea loc în cadrul Consiliului European și în Comisie și, bineînțeles, dialogul cu Parlamentul European, trebuie să genereze o Strategie 2020 care implică o guvernare serioasă, exigentă în privința obiectivelor sale și concentrată pe domeniile pe care tocmai le-am menționat.

Schimbări economice și politice, dar și schimbarea guvernării Uniunii. Tratatul de la Lisabona stabilește noi instituții: Președintele permanent al Consiliului și Înalțul Reprezentant pentru afaceri externe. El consolidează Parlamentul, inima democrației europene, și consolidează și Comisia.

Îmi pot lua un angajament în fața Parlamentului, care reprezintă toți cetățenii europeni, că Președinția spaniolă prin rotație va fi loială și va coopera cu noile instituții. Dorim ca aceste instituții să aibă semnificația stabilită în tratat, și anume, nevoia ca Uniunea Europeană să funcționeze astfel încât Președintele permanent al Consiliului să poată reprezenta Uniunea Europeană și să își exercite toate funcțiile, împreună cu Înalțul Reprezentant.

Suntem conștienți că această perioadă de șase luni va fi prima dovadă a modului în care funcționează noua structură instituțională și vom susține, de asemenea, o Comisie și un Parlament mai puternic, care devine treptat centrul politic al Uniunii Europene. Vom face acest lucru și sper că vom fi evaluați în mod satisfăcător la sfârșitul acestei perioade, pentru că angajamentul nostru este foarte ferm. Există mai multe puteri care guvernează Uniunea Europeană și acestea au nevoie de un pilon comun, care este loialitatea în cooperare. Acesta este modul în care vom lucra.

Domnule președinte, doamnelor și domnilor, trecem, de asemenea, prin schimbări în domeniul relațiilor externe, nu doar datorită existenței Înalțului Reprezentant și lansării Serviciului european pentru acțiune externă. Vor exista schimbări și pentru că, în acest context al globalizării și al schimbării, avem o agendă decisivă pentru șase luni. Vă voi spune care sunt obiectivele noastre privind relațiile externe pentru toate întâlnirile la nivel înalt pe care le vom ține.

În primul rând, securitatea comună, în al doilea rând, energia, în al treilea rând, promovarea și extinderea deschiderii comerțului și transferului de tehnologie și, în al patrulea rând, ajutorul pentru cooperare în vederea dezvoltării, în cadrul căruia Uniunea Europeană este un lider etic major în lume.

În următoarele șase luni, vom purta un dialog despre aceste obiective cu America de Nord și America de Sud, în Mediterana, în Africa și Asia și cu celelalte țări europene care nu fac parte din Uniune. Vom avea un dialog cu o mare parte din continente și zone prin intermediul unui calendar intens de întâlniri internaționale la nivel înalt în care, desigur, vom lucra cooperând îndeaproape cu președintele Consiliului, cu Comisia – deoarece vom încheia acorduri importante în următoarele șase luni – și cu Parlamentul.

Schimbări economice, politice și schimbări de viziune, schimbări ale perspectivei noastre externe, ca urmare a apariției noilor actori și a globalizării. Pe lângă economie, am spus acum câteva minute, Europa trebuie să parieze pe sine însăși în domeniul politicii externe. Trebuie să spun că Europa trebuie să parieze pe sine însăși, că politica externă trebuie să țină cont de interesele europene și de modul în care vor fi apărate acestea. Problema relațiilor de vecinătate trebuie să reprezinte o prioritate. În opinia mea, trebuie să stabilim obiective mai ambițioase și să încheiem relații mai intense, deoarece aici vor fi hotărâte, fără îndoială, o mare parte din interesele europene.

Schimbările prin care trecem și pe care dorim să le punem în practică prin reformă și reinnoire afectează, de asemenea, cetățenii europeni. Tratatul de la Lisabona, conform dorinței europenilor, a fost creat pentru ca cetățenii să se simtă mai aproape de instituțiile europene. A fost creat pentru ca Uniunea să fie văzută ca fiind „Uniunea lor”, iar Europa, ca un guvern mai apropiat de ei. Pentru a realiza acest lucru, există noi instrumente pe care le vom lansa și promova în următoarele șase luni.

Primul dintre acestea este inițiativa legislativă a cetățenilor, care este atât de importantă pentru Parlament. Al doilea este faptul că dorim, în cooperare cu Comisia, ca în această perioadă să facem prioritară realizarea de progrese în domeniul unuia dintre cele mai importante drepturi ale cetățenilor asupra căruia se poate concentra Uniunea Europeană: egalitatea între bărbați și femei. Cele mai avansate și mai apropiate de

perfecțiune societăți în care sunt reprezentate cel mai bine drepturile omului și prosperitatea sunt cele care au făcut posibilă, într-o măsură mai mare, egalitatea între bărbați și femei. Acestea sunt cele mai active și mai angajate societăți în lupta împotriva violenței bazate pe gen și a tratamentului neadecvat aplicat femeilor, care sunt improprii și inacceptabile într-o societate avansată precum Uniunea Europeană. Prin urmare, propunem lansarea de noi sisteme de protecție juridică printr-un ordin de protecție european și extinderea maximă a protecției împotriva flagelului violenței bazate pe gen de care suferă o mare parte din societățile europene.

De asemenea, cetățenii europeni trebuie să știe, pe baza deliberărilor, propunerilor și inițiativelor noastre, că includerea și coeziunea socială ca reacție la sărăcie în Europa sunt aspecte inalienabile ale Uniunii și că, pe lângă democrație, cele mai importante elemente ale identității Europei sunt protecția și coeziunea socială. Strategia 2020 pentru economie trebuie să fie, deci, după cum am mai spus, sustenabilă din punct de vedere economic, social și din punctul de vedere al protecției mediului.

Pentru a obține această sustenabilitate socială, propun să încheiem un pact social nou în Europa între întreprinderi și lucrători, un pact social major în dezvoltarea Strategiei 2020. Dialogul social și acordul social au făcut Europa puternică la început, în perioade de slăbiciune și acum, în această perioadă de reînnoire și de schimbare, după o criză economică gravă; acordul social – și anume pactul social – ar putea fi o forță propulsoare majoră pentru obiectivele pe care ni le propunem în sensul guvernării eficiente.

Domnule președinte – voi încheia acum – doamnelor și domnilor, aș vrea să exprim încă o dată recunoștința Spaniei față de toate țările Uniunii Europene, mai ales față de cele care au susținut integrarea noastră și au contribuit la dezvoltarea noastră. Aș dori să reiterez angajamentul nostru față de Europa și de Uniunea Europeană, angajamentul nostru pentru un stil de viață, dar și pentru un mod de a gândi și de a simți. Aceasta implică un mod de gândire care favorizează democrația, egalitatea, drepturile omului, pacea, iar sentimentul de a trai împreună, unindu-ne popoarele, unindu-ne aspirațiile și istoria, ne permite să trăim în pace cu noi înșine, și azi, și mâine, ne permite să continuăm să trăim în mare regiune a prosperității, bunăstării și idealurilor.

José Manuel Barroso, Președintele Comisiei. – (ES) Domnule președinte al guvernului spaniol, în următoarele șase luni, Spania va deține Președinția prin rotație a Consiliului. Este o țară cu o solidă tradiție europeană și cu un ferm angajament european, din punctul de vedere al guvernării sale, al tuturor forțelor sale politice, dar și al opiniei publice, și cu un președinte, José-Luis Rodríguez-Zapatero, al cărui profil european este neîndoiebnic.

Motoarele instituționale ale integrării europene vor funcționa la capacitate maximă odată ce votul de încredere al Parlamentului în noua Comisie va oferi acestor două instituții o bază puternică, solidă pentru a merge înainte cu o agendă politică ambițioasă. Sper că votul va avea loc foarte curând.

În primul rând, în acest moment foarte tragic pentru Haiti, aș vrea să reafirm solidaritatea noastră absolută și dorința de a ajuta populația și toate victimele cutremurului. Cutremurul devastator a fost în centrul atenției noastre de pe 12 ianuarie și s-au făcut eforturi imediate pentru a oferi toată asistența de care suntem capabili. Comisia se află în prezent pe punctul de a mobiliza 1 30 de milioane de euro, iar eforturile totale ale Uniunii Europene pentru asistență imediată, inclusiv cel al statelor membre, depășește 222 de milioane de euro, fără a mai socoti asistența pentru protecție civilă. Comisia ar putea mobiliza încă 200 de milioane de euro sub formă de ajutor pe termen lung. Vă pot asigura că Uniunea Europeană și Comisia fac dovada valorilor și principiilor solidarității prin acțiune.

Haiti este o țară caribă. Prin urmare, aș vrea să evidențiez faptul că există un program foarte ambițios privind relațiile externe pentru cele șase luni ale Președinției spaniole a Consiliului. Aș vrea să subliniez în special faptul că America Latină și Caraibe reprezintă o prioritate pentru Președinția spaniolă. Sunt sigur că putem conta pe vocația specială a Spaniei pentru a ne asigura că reuniunea la nivel înalt cu țările Americii de Sud și Caraibelor din Madrid, care va avea loc în luna mai, va fi un succes pentru America de Sud și pentru Europa.

președintele Comisiei – Permiteți-mi să mă refer la prioritățile politicii pentru următoarele săptămâni și luni.

Toate semnele indică în direcția unei acțiuni europene ferme și solidare. Atacul eșuat asupra zborului către Detroit a fost un semnal care ne-a adus minte că trebuie să acționăm împreună dacă vrem să facem față amenințărilor la adresa securității. Copenhaga ne-a adus aminte că nivelul ambiției Europei nu este împărțit în mod automat de comunitatea globală: așa cum am făcut în cursul discuțiilor G20, trebuie să continuăm un proces internațional pozitiv și orientat către viitor. Putem modela globalizarea doar cu ajutorul unei Europe unite.

Însă trebuie să ținem cont de situația economiei noastre. Știm cu toții că economia europeană trece printr-un moment delicat. Acțiunile ferme au reușit să prevină ce a fost mai rău. Însă încă trebuie să facem față riscului escaladării șomajului și trebuie să luăm o hotărâre privind momentul când trebuie să începem să ne concentrăm asupra refacerii finanțelor noastre publice.

În același timp, trebuie să învățăm din criză. Am înțeles că globalizarea este o realitate și că trebuie să o folosim în avantajul nostru. Am dovedit că sistemele noastre de protecție socială sunt capabile să reacționeze în situații excepționale, oferind noi măsuri de siguranță. Însă am văzut, de asemenea, limitele clare ale statelor membre care acționează singure și faptul că acțiunile coordonate ale Uniunii Europene nu numai că au adus rezultate numai Europei, ci au determinat și o reacție globală fără precedent din partea G20.

Acum trebuie să croim viitorul corect pentru Europa, pentru economia și pentru societatea ei. Provocările cu care ne confruntăm în contextul crizei sunt încă prezente, mai mult, sunt mai intense: cum să facem față consecințelor îmbătrânirii, demografiei noastre, cum să rămânem competitivi într-o lume globală, cum să asigurăm tranziția către o economie mai sustenabilă, pentru a numi doar câteva dintre acestea.

Totuși, am încredere în capacitățile Europei. Consider că o economie care își reconstituie punctele sale forte are o șansă reală să își reanalizeze energia. O societate care s-a dovedit solidă în fața crizei economice este o societate care poate construi pentru viitor cu încredere. Și un sistem economic european a cărui rezistență este dată de piața sa unică, de regulile sale pentru concurență și de euro va avea acum nevoie de aceste active ca motoare pentru redresare.

Văd următoarele șase luni ca pe o trambulină pentru stabilirea unor obiective ambițioase, obiective pe care le-am prezentat în orientările mele politice și pe care le-am dezbătut toamna trecută aici, în Parlamentul European.

Acestea vor constitui strategia „Europa 2020”. Avem nevoie de o revizuire profundă a economiei noastre pentru a ne ridica la înălțimea provocărilor viitorului. Trebuie să convenim asupra unui program al transformării împreună cu Parlamentul European, statele membre, partenerii sociali și societățile în general. Trebuie să oferim o direcție clară către o economie de piață competitivă, inovatoare, sustenabilă, bazată pe incluziune socială și capabilă să prospere în cadrul pieței globale.

Strategia Europa 2020 trebuie să ofere atât o perspectivă pe termen mediu, cât și acțiuni pe termen scurt. Cu cât putem modela măsurile noastre imediate pentru a urma calea către obiectivele noastre pe termen mai lung, cu atât vom porni dintr-o poziție mai avantajoasă către creștere și ocuparea forței de muncă din viitor, prioritatea noastră absolută.

Strategia de la Lisabona revizuită a reușit să contureze modul în care reforma structurală se traduce direct în creștere și în locuri de muncă. Însă haideți să fim sinceri: criza a volatilizat o mare parte din câștiguri și au existat și unele deficiențe. Adevărul este că încă suntem cu mult în urma adversarilor noștri în ceea ce privește eforturile pentru cercetare, investițiile în educație și partea noastră de înaltă tehnologie.

Acum trebuie să folosim strategia Europa 2020 pentru a crea noi surse de creștere, pentru a elibera potențialul pieței interne de lansare a economiei noastre. Acest lucru înseamnă să folosim cunoștințele și creativitatea pentru a genera valoare reală în economiile noastre, să deblocăm inovația și să promovăm acceptarea acesteia pe piață, de la TIC până la noile energii și tehnologia verde, de exemplu. Înseamnă să permitem oamenilor să dezvolte pentru viitor aptitudinile potrivite și o piață a muncii pregătită să exploateze oportunitățile de creare a locurilor de muncă; înseamnă, de asemenea, canalizarea acțiunilor către marile probleme, precum șomajul în rândul tinerilor.

Este evident că acum ne confruntăm cu o situație de urgență din punct de vedere social și din punctul de vedere al șomajului. Acest lucru necesită atenție sporită din partea Uniunii Europene. Trebuie să definim împreună acțiuni la nivelul Uniunii Europene pentru a completa acțiunile la nivel național cu impact social pozitiv.

De asemenea, înseamnă o economie pregătită pentru viitor – o economie sustenabilă și eficientă din punct de vedere al resurselor – care este productivă și inovatoare. Imensele active industriale ale Europei trebuie redirecționate către exploatarea avantajului primei mutări pe piețele zilei de mâine. Însă Europa trebuie să fie capabilă să mențină o bază industrială solidă, modernă și competitivă. Criza înseamnă că trebuie să folosim mai mult ca oricând fiecare euro investit pentru obținerea celor mai bune rezultate. Și, desigur, trebuie să finalizăm reforma piețelor financiare pentru ca acestea să lucreze din nou în folosul economiei, și nu în defavoarea ei.

Acest lucru include și abordarea noastră în favoarea IMM-urilor. IMM-urile sunt sectorul care poate crea mai multe locuri de muncă în Uniunea Europeană și le vom face, lor și lucrătorilor acestora, un mare serviciu dacă vom reduce povara birocrăției și dacă vom aplica o abordare mai bună și mai inteligentă a reglementării.

În cadrul economiilor noastre interconectate ne interesează pe toți ceea ce se întâmplă – la nivel național și la nivelul Uniunii Europene, de la un stat membru la altul. Actuala criză ne arată nu doar consecințele interdependenței globale, ci și efectele negative pe care le poate avea o situație specifică dintr-o anumită țară asupra întregii zone euro.

Prin urmare, Europa 2020 trebuie să aducă mecanisme de coordonare mai puternice, o viziune comună și o conducere europeană eficientă. Vreau să îi mulțumesc prim-ministrului Zapatero pentru angajamentul clar față de această abordare europeană în ceea ce privește discutarea politicilor economice, pentru angajamentul domniei sale față de problemele comunitare și față de rolul Comisiei Europene în această viziune și în implementarea acesteia. Doar cu ajutorul unei abordări europene, al unei viziuni europene și al unor instrumente europene putem oferi rezultate cetățenilor noștri europeni.

Aceasta va fi una dintre caracteristicile distinctive ale strategiei Europa 2020: o coordonare susținută a politicilor economice, în care Comisia va folosi la maxim noile posibilități oferite de tratat, inclusiv cele privind zona euro.

Aceasta este viziunea pe care aș dori să o dezbăt cu dumneavoastră în săptămânile următoare, pentru că am învățat un lucru din Strategia de la Lisabona, și anume că o strategie economică europeană are nevoie de angajamentul deplin al comunității politice europene și al partenerilor sociali. Să clarificăm lucrurile: în trecut, unii politicieni naționali au opus rezistență mecanismelor mai puternice de guvernare din cadrul Strategiei de la Lisabona. Am speranța că, după lecțiile de interdependență nu numai la nivel global, ci și la nivel european – toate lecțiile care ne-au fost date de criză – toate guvernele UE vor recunoaște acum necesitatea asumării depline a strategiei Europa 2020 și a unor acțiuni cu adevărat coordonate și coerente în politica economică, după cum prevăd articolele 120 și 121 din Tratatul de la Lisabona.

În sfârșit, permiteți-mi să adaug că văd strategia Europa 2020 și ca pe o metodă de a da încredere și speranță cetățenilor noștri. Nu trebuie să ascundem faptul că Europa, la fel ca cea mai mare parte a lumii dezvoltate, va trece printr-o lungă perioadă de creștere lentă dacă rămânem inactivi. Probabil că am trecut de faza „situația se va înrăutăți înainte să se îmbunătățească”, însă îmbunătățirea va fi lentă. Va trebui să abordăm problema reală a economiei, faptul că potențiala creștere a Europei se poate reduce dacă nu acționăm acum și într-un mod coerent și eficient. Cetățenii noștri, fie ei lucrători sau întreprinzători, ar trebui să simtă că Uniunea Europeană face parte din soluția la problemele și la îngrijorările lor. Europa 2020 este pentru mine, mai presus de toate, și o reacție la acestea. Reprezintă legătura dintre proiectul european și nevoile concrete ale cetățenilor noștri.

De aceea, salut și inițiativa de a organiza o reuniune neoficială a Consiliului European pe 11 februarie, pentru a avea o primă discuție la nivel de șefi de stat sau de guvern. De asemenea, cred că este crucial să se găsească oportunități pentru a discuta aceste aspecte cu această adunare – cu Parlamentul – atât înainte, cât și după ce Comisia va prezenta în linii generale strategia Europa 2020. Din acest motiv, am discutat acest subiect cu Consiliul și cu Președintele Consiliului Europei. Cred că ar trebui să avem cel puțin o abordare în trei pași: la reuniunea neoficială a Consiliului European pentru șefi de stat sau guverne să se discute problema, la Consiliul European de primăvară să se facă primele propuneri importante, iar la Consiliul European din iunie să se aprobe orientările, astfel încât să avem timp să discutăm acest subiect pe larg și cu o contribuție foarte activă din partea Parlamentului European.

Astăzi m-am concentrat pe politica economică, deoarece consider că aceasta este prioritatea noastră numărul unu în ceea ce privește urgența. Însă, desigur, agenda noastră nu se epuizează cu aceasta. Provocările săptămânilor și lunilor următoare sunt diverse. Permiteți-mi să menționez unul din multe exemple: discuțiile pe marginea conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice. Deși avem nevoie de ceva timp pentru a reflecta colectiv asupra orientărilor strategice corecte pentru viitorul procesului internațional, nu ar trebui să coborâm ștacheta în privința angajamentelor deja luate de Uniunea Europeană.

De asemenea, ar trebui să ne intensificăm eforturile, mai ales prin politicile noastre interne pentru promovarea modernizării și actualizării bazei industriale a economiei, a inovației și dezvoltării de noi tehnologii nepoluante, a eficienței energetice și a programului privind securitatea energetică, și prin plasarea acestei probleme pe prima pagină a agendei pentru transformarea Europei.

Acesta este felul în care putem susține cel mai bine Uniunea Europeană pe scena globală: o Uniune Europeană gata de acțiune, cu o viziune clară pentru viitor și cu fermitatea necesară atingerii obiectivelor. Cu cât suntem mai uniți și mai eficienți acasă, cu atât vom avea mai mult succes pe plan internațional.

Sunt foarte nerăbdător să lucrez cu acest Parlament pentru a transforma Președinția spaniolă a Consiliului într-un succes și pentru a ne asigura că următoarele șase luni ne vor conduce pe drumul către realizarea ambițiilor noastre comune pentru Europa, o Uniune Europeană mai aproape de cetățenii noștri și concentrată asupra unor rezultate vizibile pentru Europa noastră.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc, domnule Barroso. Înainte de a-i invita pe liderii grupurilor politice parlamentare să ia cuvântul, aș dori, încă o dată, să subliniez importanța viziunii prezentate de dl Rodríguez Zapatero. Este o viziune a dezvoltării Uniunii Europene, bazată pe metoda comunitară. Vă mulțumesc și dumneavoastră, domnule Zapatero, pentru că ați evidențiat rolul Parlamentului European, un rol care a crescut în mod semnificativ odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, această cooperare între Consiliul European, Consiliul de Miniștri și Parlamentul European fiind cea care va sta la baza viitoarei structuri interinstituționale și a echilibrului din Uniunea Europeană.

Astăzi anticipăm rolul nostru pentru mulți ani care vor urma. Tratele nu sunt exhaustive. Prin urmare, ceea ce se va întâmpla în cursul Președinției spaniole este foarte important, deoarece va stabili uzanțele politice care determină modul în care lucrăm, cât și eficiența Uniunii Europene. Președinția spaniolă are o însemnătate aparte aici și sunt recunoscător pentru descrierea unei viziuni care coincide într-o mare măsură cu cea a Parlamentului European.

Aș vrea să-i mulțumesc dlui Barroso pentru prezentarea punctului de vedere al Comisiei Europene. Comisia încă lucrează în aceeași formulă ca înainte, însă aș vrea să evidențiez foarte clar aici: chiar avem o Comisie Europeană, încă nu este noua Comisie, dar se lucrează în continuare la acest aspect. Aș vrea să-i mulțumesc în mod special dlui Barroso pentru prezentarea Strategiei 2020 și a modului în care va fi coordonată. Aceasta este o problemă fundamentală: cum vom coordona Strategia 2020 în viitor – și această activitate trebuie să se bazeze pe metoda comunitară. Vă mulțumesc foarte mult.

Acum, aș vrea să invit liderii grupurilor politice să își prezinte comentariile și observațiile.

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, economia, domeniul social, clima și energia sunt prioritățile majore ale Președinției spaniole și vor fi pe bună dreptate centrul atenției Europei. Iată de ce prima decizie a dlui Van Rompuy, și anume convocarea unui Consiliu European dedicat economiei și schimbărilor climatice și acum, desigur, strategiei Haiti – ați vorbit despre această problemă, în care consider că Europa trebuie să dovedească atât că are suflet, cât și know-how și trebuie să intervină pentru a asigura o prezență mai însemnată a Consiliului în Haiti – este, din punctul meu de vedere, un pas pozitiv.

Din acest motiv, dezbateră pe care ați lansat-o dumneavoastră, domnule Rodríguez Zapatero, despre o posibilă guvernare economică europeană este, de asemenea, binevenită, în ciuda și poate datorită faptului că în prezent opiniile sunt divergente în această privință. Este normal; nu ar trebui să ne temem, doamnelor și domnilor, să vorbim la nivel european de politică cu P mare și trebuie să fim cinstiți cu noi înșine.

Nu ar trebui să ne fie frică de marile dezbateri și doresc să vă mulțumesc, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, pentru contribuția adusă, deoarece politica economică și socială reprezintă marea dezbateră, cea care îi preocupă cel mai mult pe cetățenii noștri, cea care solicită reacția noastră pe termen scurt, mediu și lung. După cum a afirmat dl Barroso, acesta este momentul oportun să ridicăm problema obiectivelor economice ale țărilor Uniunii. De fapt, este o problemă de supraviețuire pentru Europa și pentru modelul său social.

Domnule Rodríguez Zapatero, știți care sunt problemele economiei. Acestea sunt o rată record a șomajului de aproape 20 % și un deficit public de aproape 11 % în Spania. Trebuie să spunem că țara dumneavoastră are probleme. Prin urmare, salut obiectivul de a restabili creșterea și de a spori gradul de ocupare a forței de muncă ca element chintesențial al Președinției dumneavoastră. Totuși, ca să fiu sincer, domnule Zapatero – am afirmat că trebuie să spunem adevărul – nu sunt sigur că soluțiile pe care le oferiți împreună cu familia politică de care aparțineți pentru oprirea crizei și pentru a transforma Europa socială în realitate sunt cele mai adecvate.

Pentru Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat), oprirea crizei și crearea de locuri de muncă nu pot fi obținute prin mai multe cheltuieli publice, ci printr-un regim economic, fiscal și de mediu favorabil întreprinderilor, în special celor mici și mijlocii. Mă gândesc în mod special la întreprinderile mici și mijlocii, la gradul de ocupare a forței de muncă în țările și regiunile noastre. Coeziunea socială, care a fost greu pusă la încercare de criză și de scandalurile bonusurilor și premiilor pentru incompetența unor manageri, nu se poate construi pe inițiative minore, ci pe creștere de durată, care aduce beneficii unui mare număr de oameni.

Pentru a încheia, doresc să mă adresez Consiliului, Președinției prin rotație sau Președinției permanente, pentru a vă spune oficial că, odată cu Tratatul de la Lisabona, am întors o nouă pagină. Consiliul și Parlamentul trebuie să lucreze acum cooperând îndeaproape și de pe poziție de egalitate. Evident, această nouă relație necesită un cadru legal – și pentru aceasta, mă bazez pe experții noștri în domeniul legal să aplice cu zel noul tratat – însă necesită și încredere politică reciprocă și gesturi simbolice. În această privință, reiterez dorința mea ca Președinția Consiliului să participe în mod regulat la sesiunile de întrebări spontane și răspunsuri cu deputații Parlamentului European, așa cum face de mai multe luni Președintele Comisiei, dl Barroso, și așa cum ați făcut și dumneavoastră în această dimineață, domnule Rodríguez Zapatero. Aveți la dispoziție șase luni ca să stabiliți acest principiu.

Prin urmare, îi transmit cele mai bune gânduri pentru următoarele șase luni Președintelui în exercițiu al Consiliului și sper ca împreună să putem reuși să ajutăm Europa să depășească acest moment. Toate cele bune vă urez.

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Domnule președinte, Președinția spaniolă are un program ambițios, pe care dumneavoastră ni l-ați descris, domnule Zapatero. Ați menționat cele patru priorități: sporirea securității energetice, investiții mai mari în tehnologia informației, educație și instruire și crearea unei forme de guvernare economice europene, menite să asigure implementarea acestor priorități. Aceasta este abordarea corectă, care va conduce Europa către o nouă etapă.

Provocările cu care se confruntă acest continent nu țin de organizarea de ședințe parlamentare sau de stabilirea de reuniuni la nivel înalt una după alta. Am organizat multe întâlniri la nivel înalt în trecut. Ele nu rezolvă problemele, ci le delimitează. Avem nevoie ca soluțiile la probleme să fie cu adevărat implementate în statele membre.

(Aplauze)

Aceste reacții la propunerea dumneavoastră privind guvernarea economică indică exact unde se află problema. Unde a eșuat Strategia de la Lisabona? Nu se pune problema că ar fi fost imposibil de implementat. Nu, se putea implementa. Strategia de la Lisabona a eșuat din cauza ezitării statelor membre în a-și ține promisiunile. Această nouă abordare, această gură de aer proaspăt pe care doriți să o aduceți în politica europeană cu acest program ambițios este, așadar, cea corectă.

Vechile structuri pe care le-am avut până acum îmi amintesc întrucâtva de frumoasa iapă a lui Don Quijote, Rosinanta, pe care el o credea cal de curse. În realitate, era o mârțoagă bătrână. Nu vom reuși să ajungem în secolul XXI călare pe Rosinanta. Pentru aceasta, avem nevoie de abordări noi și, prin urmare, sunteți pe drumul bun.

Europa are nevoie să adopte unele aspecte ale modelului spaniol. Motivul pentru care noi, ca socialiști, vă susținem în mod special – și voi spune acest lucru o singură dată – este pentru că suntem de părere că guvernul dumneavoastră din Spania este un guvern progresist. Deși v-ați confruntat cu o mare opoziție, ați avut foarte mult curaj și ați reușit să dați țării dumneavoastră un avânt enorm către modernizare. Aveți toată stima noastră pentru aceasta.

(Aplauze)

Dacă acționați la nivel european cu aceeași energie și cu aceeași fermitate, veți aduce această tendință către modernizare și în Europa. Consider că este un act de curaj pentru un șef de guvern să afirme, de exemplu, că violența conjugală nu este o problemă națională, ci o problemă care afectează întreaga societate de oriunde și că noi, în Europa, în societatea noastră foarte dezvoltată, civilizată, nu trebuie să considerăm violența împotriva femeilor un delict minor, ci o încălcare a drepturilor omului, și asta este de fapt.

(Aplauze)

Reenergizarea politică de care avem nevoie în Europa este legată foarte strâns de așteptările noastre de la Președinție, domnule Rodríguez Zapatero. Aș vrea, de aceea, să adaug că avem nevoie, de asemenea, de mai

mult control economic în Europa. Vă voi da un exemplu pentru a ilustra faptul că în societate coeziunea socială se distruge pentru că nu este exercitat destul control sau nu există destul curaj pentru a se exercita controlul.

Când vorbim despre reglementarea piețelor financiare și despre reglementarea sistemului bancar, trebuie să menționăm, de asemenea, faptul că aceleași bănci care acum un an primeau sute de miliarde de euro sub forma fondurilor guvernamentale pentru a li se asigura supraviețuirea nu folosesc acum acești bani pentru a acorda credite, ci pentru a face speculă folosind banii contribuabililor, pentru a genera profituri imense. Asta înseamnă distrugerea încrederii oamenilor în sistemul economic. Înseamnă distrugerea coeziunii sociale. Partea din programul dumneavoastră care implică implementarea, în sfârșit, a controlului piețelor financiare este, deci, un element important pe care noi, socialiștii, îl susținem din toată inima.

(Aplauze)

Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European va sprijini Președinția dumneavoastră, domnule Zapatero. Consider că ceea ce ați prezentat aici reprezintă o abordare care dă reale motive de optimism. Sper, de asemenea, că Comisia va acționa cu aceeași intensitate și în aceeași direcție politică cu Președinția. Vom face tot ceea ce ne stă în putință să îndreptăm Comisia pe calea cea bună în următoarele șase luni și mai departe, deoarece sperăm ca, în urma celor trei Președinții deținute în comun timp de 18 luni, nu va exista un program complet diferit la fiecare șase luni, ci continuitate.

Prin urmare, în cele șase și, ulterior, douăsprezece luni următoare ale acestui trio de Președinții, veți putea conta pe sprijinul socialiștilor și democraților. Vă urez, așadar, succes, domnule Zapatero.

(Aplauze)

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, avem, de fapt, două priorități pentru Președinția spaniolă. Consider că și dumneavoastră aveți, de fapt, două priorități. Oricât de multe probleme s-ar ivi pentru a fi rezolvate în următoarele șase luni, credem că există două probleme principale.

În primul rând, Strategia UE 2020 post-Lisabona. Consider, oricum, că acest nume este mai potrivit, deoarece, în cele din urmă, populația ajunsese să nu mai facă diferența între Tratatul de la Lisabona și strategiile de la Lisabona. Prin urmare, este deja un avantaj major. Totuși noi, în această adunare, trebuie să fim serioși.

Întrebarea fundamentală nu este dacă există sau nu dorința de a se reduce șomajul sau de a se spori investițiile în inovație. Suntem de acord cu toții asupra acestui aspect. Am fost de acord în 2000, vom fi de acord în 2010 și vom fi de acord din nou în 2020 și în 2030. Nu, întrebarea ține de o problemă diferită: pe scurt, sunt pregătiți Consiliul și statele membre să schimbe metoda care a eșuat în Strategia de la Lisabona? Mă refer aici la metoda deschisă de coordonare, o expresie minunată, care înseamnă că statele membre și nu Uniunea sunt cele care vor decide și că tot ce se face este să se compare rezultatele de la diversele state membre.

Este ca și cum Uniunea a devenit OECD. Aceasta este realitatea: publicarea unei serii nesfârșite de documente.

(Aplauze)

Deja, domnule președinte, declarațiile dumneavoastră m-au încurajat foarte mult: „da, ne vom schimba”, spuneți. Situația trebuie să se schimbe; avem nevoie de bețe, avem nevoie de morcovi. Acolo unde este necesar, trebuie să avem sancțiuni. Dat, mai presus de toate, să nu vă lăsați descurajați – spun acest lucru cu franchețe atât dumneavoastră, cât și dlui Moratinos – de către ministrul german pentru afaceri economice, care nu a ezitat nicio secundă să vă critice propunerile.

Acesta trebuie să fie un semn bun totuși! Nu se poate spune, pe de o parte, de exemplu, că Grecia nu face destule eforturi, că alte țări nu fac destule eforturi și, în același timp, nu oferă Comisiei și Uniunii Europene resursele și instrumentele de care au nevoie pentru a interveni. Ori a albă, ori e neagră. Nu se poate și așa, și așa.

Prin urmare, vă încurajez să continuați pe această cale și vă pot spune că întregul Parlament vă susține, împreună cu Comisia, în demersul dumneavoastră de a-i confrunta pe cei care neagă în continuare nevoia de a intensifica această metodă de la Lisabona.

Ei bine, în ceea ce privește a doua mea prioritate, aceasta este încercarea de a găsi o altă strategie pentru problema schimbărilor climatice, post-Copenhaga. Trebuie să admitem că abordarea noastră a dat greș. Trebuie să o spunem, trebuie să o recunoaștem. Nu are niciun rost să spunem „da, dar am avut dreptate, era

metoda potrivită” și așa mai departe. Nu, nu era metoda potrivită. Strategia nu a fost bună, pentru că rezultatul nu este bun. Deci, trebuie să se schimbe strategia.

Eu personal sugerez să adoptăm o strategie bazată pe trei componente. Primul dintre acestea este numirea de către Uniunea Europeană a unui „țar” al schimbărilor climatice cu mandat pentru a negocia în numele celor 27 de state membre, spre deosebire de ce s-a întâmplat la Copenhaga, unde am avut pe prim-ministrul danez, prim-ministrul suedez, președintele Comisiei, dl Sarkozy, dna Merkel, dumneavoastră și dl Brown.

Înseamnă că au fost cel puțin opt lideri politici europeni care au dorit să negocieze. Nu prea mai rămânea loc la masa negocierilor! Abia dacă era loc pentru dl Obama. Era reprezentantul sud-african, cel brazilian, cel indian, cel chinez, apoi dl Obama și în plus, cei opt europeni. Vă așteptați să se cadă de acord asupra unei poziții și să fim auziți de ceilalți în astfel de împrejurări?

Haideți atunci să facem ca la OMC; metoda funcționează pentru OMC. Acolo, există cineva responsabil, care negociază pentru întreaga Uniune Europeană, care dă rezultate. Avem nevoie de același lucru la nivel european dacă vrem să evităm ce s-a întâmplat la Copenhaga.

(Aplauze)

Mai mult decât atât, consider că trebuie să fim realiști. Trebuie să fim realiști în această privință. Avem nevoie de un acord trilateral între Statele Unite, Europa și China. Acesta trebuie să fie obiectivul. Toate aceste strategii care constau în a spune „da, vom vedea”, care nu au susținători în Națiunile Unite, nu vor însemna nimic în viitor. Lumea de mâine este una a imperiilor și noi trebuie să fim un imperiu.

Asta înseamnă că trebuie să fim prezenți la masa negocierilor. Cu cine? Cu Statele Unite și cu China. Noi trei trebuie să ajungem la un acord; haideți să nu începem să visăm la nu știu câte țări raliat în jurul programului. Într-un final, trebuie să creăm o alianță cu Statele Unite. Cu Statele Unite trebuie să găsim puncte comune de discuție. Astfel de puncte comune pot fi găsite, din punctul meu de vedere, în mecanismul de comercializare a cotelor de emisii. Îl avem și ne vor susține dacă putem ajunge la un acord pe marginea acestui subiect. Acest lucru ne va da o bază comună pentru a negocia împreună cu chinezii.

Acestea sunt, domnule președinte, cele două priorități majore ale mele pentru Președinția spaniolă și sunt convins că dl Rodríguez Zapatero, cu tenacitatea domniei sale, va face din ea o Președinție foarte importantă și eficientă.

(Aplauze)

Daniel Cohn-Bendit, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Domnule Rodríguez Zapatero, domnule Barroso, în primul rând, aș vrea să răspund observației dumneavoastră privind Haiti. Îmi aduc aminte că, în 2006, un comisar european pe nume Michel Barnier a propus crearea unei forțe de protecție socială europeană, care urma să fie cunoscută sub numele de EuropeAid. Aceasta se întâmpla în timpul Comisiei dlui Barroso. Dacă am fi avut astăzi EuropeAid, europenii ar fi avut deja o prezență mult mai semnificativă în Haiti. Domnule președinte, acceptați propunerea dlui Michel Barnier. Vedeți dumneavoastră? Eu nu sunt obtuz.

Aș vrea să mă refer acum la ceea ce ați afirmat despre viitorul Europei. Aș vrea să continui cu un alt subiect, pe care l-a discutat dl Verhofstadt. Vorbiți despre creștere, însă care creștere? Ce fel de creștere? Pentru că una dintre cauzele crizelor, ale crizei mediului – există mai multe crize, nu doar una – a fost creșterea producției, care a fost în același timp distructivă. Deci, dacă la nivel european nu discutăm calitatea și conținutul creșterii, vom repeta doar greșelile trecutului. Aceasta este deja o problemă la care trebuie să ne gândim.

A doua problemă pe care trebuie să o tratăm ține de ceea ce ați spus despre creștere și un pact, de exemplu împotriva dependenței energetice. Unul dintre pilonii luptei împotriva dependenței energetice este economisirea energiei. Noi, în Europa, trebuie să încheiem un pact major pentru investiții europene în domeniul economisirii energiei. Protecția mediului înseamnă economie energetică, înseamnă miliarde investite și, în același timp, înseamnă crearea de locuri de muncă. Deci, nu uitați: surse de energie regenerabile, însă surse care economisesc energia. În această privință, rog Uniunea Europeană să hotărască acum să facă economii de energie nu de 20 %, ci de 30 % până în 2020. O putem face, dacă avem voință.

Iar acum, cea de-a doua problemă; ați vorbit despre vehiculele electrice. Foarte bine! Mai există însă încă un aspect. Mobilitatea nu ține doar de mașini. Există un proiect major care ar putea fi dezvoltat în Europa. Ați avut Airbus, aveți TGV-uri. De ce să nu dezvoltăm un mare proiect european pentru tramvaie? În toată Europa, este nevoie de o renovare și de o modernizare a tramvaielor, în Europa Centrală, în sud, în America de Sud, pretutindeni, de fapt. Aceasta este o sursă de locuri de muncă și există o parte a industriei auto pe

care nu veți putea să o salvați. În acest mod, veți putea să îi conferiți o altă funcție, legată de mobilitate. Un proiect european pentru tramvaie este, de asemenea, o soluție pentru problemele de climă ce țin de trafic.

În altă ordine de idei, ați vorbit corect despre educație și despre Procesul Bologna. Foarte bine! Problema cu Procesul Bologna este însă că a fost deturnat de la scopul său inițial. În loc să ducă la o Europă a unui învățământ superior egal, învățământul superior în Europa s-a transformat în educație școlară, unde universitățile nu mai sunt așezăminte de cercetare și de reflecție, ci unități de producție pentru învățare. Au fost create programe școlare pe care studenții nu le pot urma. Prin urmare, dacă doriți să continuați Procesul Bologna, trebuie să facem mai întâi un pas înapoi și să punem sub semnul întrebării programele legate de Procesul Bologna. Reacția poate fi observată pe străzile orașelor universitare din toată Europa, unde studenții nu protestează împotriva ideii de educație europeană, ci împotriva deteriorării învățământului superior, superficial, în numele unei idei europene.

Aș vrea să închei prin a vorbi despre pactul social european. Un pact social european și un pact social și de mediu. Aduceți companiile, sindicatele și marile asociații de mediu în jurul unei mese a negocierilor. Protecția socială nu va funcționa fără protecția mediului. Aceasta este noua idee și, pentru membrii de dreapta, aceasta este una dintre ideile bune pe care le-a avut dl Sarkozy în Franța; se numea *Grenelle*, sau masa rotundă, privind mediul. Consider că este timpul să avem un Bruxelles pentru mediu, reunind toți partenerii sociali și marii reprezentanți ai organizațiilor de mediu în jurul aceleiași mese. Dacă urmăm această cale, vom fi de acord, iar Europa este soluția. În ceea ce privește instrumentele, va trebui să le dezvoltăm împreună.

Timothy Kirkhope, în numele Grupului ECR. – Domnule președinte, sunt fericit că în acest moment crucial în activitatea Uniunii Europene, Președinția Consiliului este preluată de Spania.

Împreună cu Grecia și Portugalia, aderarea Spaniei la Comunitatea Europeană a fost un exemplu timpuriu al modului în care Europa poate să ajute la încurajarea și sprijinirea unei noi democrații – un drum urmat cu succes de mulți alții din 1989.

Deputații spanioli din toate partidele au adus contribuții importante la activitatea acestei adunări, participând cu distincție atât la lucrările Parlamentului, cât și la grupurile noastre. Impactul lor a fost substanțial și, în acest context, aș vrea să îi mulțumesc în special prietenului nostru, Jaime Mayor Oreja, una dintre personalitățile cele mai influente ale Parlamentului.

Președinția începe într-un moment critic pentru Uniunea Europeană și îi urez toate cele bune, însă mărturisesc că am îndoieli. S-a poticnit chiar din primele sale zile de mandat. Sugestia că Uniunea Europeană ar trebui să poată stabili politici economice obligatorii cu ajutorul sancțiunilor sau al acțiunilor corectoare împotriva statelor membre, și nu prin simpla coordonare a planurilor de dezvoltare economică, este profund îngrijorătoare.

Aceasta reflectă o abordare arhaică socialistă de tip comandă și controlează aplicată politicii economice care nu este relevantă pentru rezolvarea problemelor secolului XXI. Fără a ne amesteca în politica Spaniei, există un proverb în Regatul Unit care sugerează că mai întâi trebuie să ne facem ordine acasă. Socialismul nu face asta.

Ceea ce ne trebuie nouă sunt politici economice care respectă drepturile statelor noastre membre, stimulează schimbul de bune practici și se concentrează asupra generării de valoare adăugată pentru Uniunea Europeană; politici care apără beneficiile pieței interne și le extind mai departe; politici care oferă un mediu în care întreprinzătorii și oamenii de afaceri pot prospera pentru a crea locuri de muncă, pentru a îmbunătăți nivelul nostru de trai și pentru a contribui la o societate mai puternică.

Noi, cei din Grupul ECR, nutrim mari speranțe pentru inițiativa Europa 2020 și pentru rolul acesteia de cadru al unei economii europene sustenabile, competitive, și am elaborat propriile noastre propuneri suplimentare, care sperăm că vor duce această dezbatere mai departe.

Aș vrea să fac referire la politica externă. Știu că i s-a acordat oarecare importanță în programul Președinției, dar trebuie să vorbesc despre un aspect care este menționat fără a fi evidențiat, din punctul meu de vedere. Acesta este Iranul. Guvernul său nelegitim, brutal și periculos trebuie să fie tratat cu fermitate. Dacă suntem serioși în privința neproliferării nucleare, guvernul iranian trebuie să înțeleagă că, deși are dreptul să dezvolte energie nucleară în scopuri pașnice, nu i se va permite să înșele lumea, materializându-și ambiția de a deține arme nucleare. Un regim care recurge la crime și violență pentru a-și opri propriul popor, un popor privat de o guvernare liber aleasă, practic nu poate fi crezut și noi trebuie să acționăm.

Președinția spaniolă își începe activitatea cu un program încărcat. Grupul nostru îi va analiza propunerile și inițiativele în mod echitabil. Cu toate că propune politici avansate pentru a stimula creșterea economică, pentru a trata problema schimbărilor climatice, pentru a consolida libertatea și responsabilitatea individuală și pentru a încuraja cooperarea pe scena mondială unde avem interese comune, toate acestea sunt domenii în care Europa poate mai degrabă oferi un beneficiu, decât impune o povară.

Dacă va face acest lucru, atunci va avea sprijinul nostru.

Willy Meyer, în numele Grupului GUE/NGL. – (ES) Bine ați venit, domnule Rodríguez Zapatero. Din nefericire, grupul meu simte că programul dumneavoastră nu rezolvă problemele fundamentale. Din punctul nostru de vedere, cerința fundamentală pentru această Președinție ar fi fost să rectifice politica economică actuală prin intervențiile publice în economie și, desigur, prin reglementarea pieței cu ajutorul unor politici fiscale avansate.

Recesiunea din Spania și din Europa și cifrele șomajului, a căror amploare nu s-a mai atins din anii '30, sunt consecințele neintervenirii pe piață și în sectoarele de producție strategice, inclusiv în sectorul financiar. Din această perspectivă, din păcate, în programul dumneavoastră nu există nimic nou. Generarea de venit din ocuparea forței de muncă se pedepsește, iar veniturile din câștigurile de capital sunt favorizate, pentru că nu există o armonizare a politicilor fiscale și, ca o parte a ceea ce se intenționează prin liberalizarea serviciilor, se distruge modelul social european.

Articolele 43 și 49 din tratat protejează un model care favorizează piața și libertatea pieței în defavoarea drepturilor lucrătorilor și, după cum bine știți, deja avem decizii ale Curții Europene care legalizează dumpingul social. Aceasta este de fapt realitatea. Prin urmare, din nefericire, această parte a programului dumneavoastră, care pentru noi este foarte importantă, nu schimbă nimic și nu aduce nimic nou. Cu alte cuvinte, contrazice sloganul pe care l-ați folosit pentru Președinția spaniolă: „Inovăm Europa”.

În privința acestui aspect specific, nu există inovație. Există continuitate, datorită alegerii dlui Barroso, la care ne-am opus – deși dumneavoastră, desigur, i-ați oferit sprijinul – și credem că această continuitate este dăunătoare pentru modelul european.

În privința politicii externe, nu suntem de acord că trebuie să creștem capacitatea militară. Imaginile dezastrului din Haiti, unde sunt folosite elicoptere de luptă și sunt desfășurate forțele marinei, sunt dăunătoare pentru noi. Sunt dăunătoare! Nu de asta este nevoie când există dezastre precum cel din Haiti. Avem nevoie de protecție civilă. Avem nevoie de doctori, arhitecți și de oameni care să aline durerea tragediei.

În sfârșit, domnule Zapatero, reuniunea la nivel înalt cu Marocul. Nu sunt de acord cu statutul avansat al Marocului atâta timp cât timp populației sahariene nu i se permite să își exercite dreptul la auto-determinare și se află sub persecuție permanentă, repet, sub persecuție permanentă din partea autorităților marocane. Nu suntem de acord cu această reuniune la nivel înalt. Considerăm că ar trebui să existe o reuniune la nivel înalt privind dreptul la auto-determinare al populației sahariene.

În ceea ce privește statul Israel, trebuie să fim mult mai stricți în privința politicii de vecinătate și să ne asigurăm că articolul 2 din acest Acord de asociere, ca parte a politicii de vecinătate, este respectat, deoarece Israelul încalcă în mod sistematic dreptul internațional.

Marta Andreasen, în numele Grupului EFD. – Domnule președinte, vă mulțumesc. Domnule Rodríguez Zapatero, am ascultat cu atenție propunerile dumneavoastră pentru Președinția spaniolă și nu pot să vă urez decât succes. Acum mă voi referi la o realitate.

Eu reprezint sud-estul Angliei și mulți dintre alegătorii mei – împreună cu alți cetățeni europeni – suferă de mult timp de abuzuri ale urbanizării pe coasta Mediteranei și în alte părți ale Spaniei. Trei rapoarte au fost adoptate de către acest Parlament pentru a îndemna autoritățile spaniole să acționeze, însă, pe lângă convingerea unor politicieni și adoptarea unei noi legi funciare, nu s-a luat nicio măsură specifică pentru a-i apăra pe cei care suferă daune.

Problemele cu care se confruntă alegătorii mei merg de la dramatica situație a soților Len și Helen Prior din Berkshire, care și-au văzut casa demolată deoarece autoritățile au spus că a fost construită prin încălcarea legilor de coastă, până la cazuri precum cel al lui Doreen Snook, tot din Berkshire, în Alicante, și a dlui Lohmann din Lanzarote, care nu pot să locuiască practic în casele pe care le-au cumpărat din cauza lipsei infrastructurii și serviciilor adecvate.

Ca cetățean al Spaniei, îmi este rușine când văd ceea ce se petrece în propria mea țară. Mă preocupă foarte mult viitorul turismului spaniol acum, când presa scrie despre ghinionul acestor oameni.

(ES) Domnule Zapatero, acum mă voi adresa dumneavoastră în limba maternă, care este și a mea.

Persoanele afectate nu sunt oameni foarte bogați, sunt oameni simpli, care au folosit fructul muncii lor pentru a cumpăra o casă în această țară cu climă blândă și cu oameni buni, un loc în care să locuiască atunci când vor ieși la pensie. Acești oameni trebuie să plătească pe nedrept onorarii avocaților și altor experți pentru a se apăra în instanță, fără a avea prea mulți sorți de izbândă.

în numele Grupului EFD. – Uniunea Europeană a făcut eforturi să convingă populația că rolul ei este să mențină pacea în Europa. Situația aceasta pe care o descriu va aduce pacea în Europa?

Ne spuneți că veți scoate Europa din criză. Dacă nu puteți rezolva problema la care mă refer, câtă credibilitate puteți avea în ceea ce privește rezolvarea crizei financiare a Europei? Domnule Zapatero, vrem o soluție acum. Vrem ca oamenii să poată locui în casele pe care le-au cumpărat. Dacă acest lucru nu este posibil, trebuie să li se acorde o compensație echitabilă, care să le permită să cumpere o proprietate similară.

Acest Parlament a amenințat doar cu blocarea subvențiilor acordate Spaniei, însă vă pot asigura că dacă această situație nu se rezolvă în cursul Președinției spaniole, voi face tot ceea ce îmi stă în putință pentru a transforma această amenințare în realitate.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Sunt încântat că sunt prezent în acest forum deosebit, împreună cu președintele guvernului spaniol, o persoană pe care o stimez foarte mult, încă de pe vremea când era un promițător student la Drept.

Cred că întâmplător, Președinția prin rotație a Uniunii Europene a oferit țării mele cea mai bună ocazie de a demonstra încă o dată că Spania dorește să joace un rol decisiv în Europa.

După cum a spus dl președinte, aderarea a fost un vis pentru populația Spaniei în timpul lungilor ani ai dictaturii. Deci, suntem deosebit de fericiti să fim aici și ne bucurăm de această experiență, deoarece știm, doamnelor și domnilor, că această uniune de state membre pe care o reprezentăm aici este unicul răspuns la problemele cu care se confruntă lumea, deoarece statele tradiționale nu pot găsi soluții eficiente.

Este foarte important pentru Europa să își găsească locul definindu-se și definind valorile pe care le-a creat în leagănul revoluțiilor, în cărțile scrise de mințile sale luminate și în strigătele popoarelor sale. Aceste valori sunt libertatea, supremația rațiunii, laicismul și solidaritatea. Prin urmare, eu știu, domnule președinte, că doriți să profitați la maxim de această oportunitate de a pune în aplicare Tratatul de la Lisabona.

Sunt de acord cu obiectivele pe care le-ați propus, deși unele dintre acestea sunt vagi și nu reușesc să facă distincția între problemele mărunte și cele fundamentale. Unul dintre obiective, care ține de schimbările climatice, mă face să cred că politica europeană implementată de Comisie este cea corectă, chiar dacă a eșuat la Copenhaga. Ceea ce este important este ca risipa atâtor națiuni să se oprească, deoarece miliarde de locuitori ai Pământului nu trebuie să sufere de pe urma consecințelor egoismului societăților bogate.

De asemenea, aș evidenția mai mult apărarea drepturilor omului în lume. Când Uniunea Europeană este acuzată că este o organizație birocratică fără suflet, oamenii uită că sufletul său este Carta drepturilor fundamentale. În această privință, cred că Președinția spaniolă ar trebui să se implice în următoarele probleme: nu ar trebui să țină reuniunea la nivel înalt în Maroc până ce Marocul nu se angajează să respecte hotărârile luate în legătură cu Sahara de către Națiunile Unite, un organism pe care l-ați invocat cu alte ocazii.

În Cuba și Iran, ar trebui să promovați acțiunea comună pentru recunoașterea organizațiilor care se opun guvernelor, în aceeași direcție cu dezbaterile care a avut loc aici ieri. Dacă drepturile sunt sufletul nostru, sufletul Europei, voi îndrăzni să vă amintesc faptul că ați evidențiat foarte mult, așa cum ați afirmat în discursul dumneavoastră, că politica energetică comună reprezintă coloana vertebrală a Europei. Fără aceasta, totul se oprește și chiar politica internațională este în pericolul de a se risipi ca un fum.

În sfârșit, aș vrea să vă amintesc să nu uitați de angajamentul dumneavoastră de a acorda orașelor Ceuta și Mellila un statut similar celui al regiunilor celor mai îndepărtate.

Voi încheia: stimate președinte Zapatero, dragul meu prieten José Luis, vă doresc succes pentru binele acestei Europe puternice, federale, în care credem amândoi.

José Luis Rodríguez Zapatero, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. – (ES) Domnule președinte, în primul rând, aș vrea să mulțumesc pentru tonul și conținutul discursurilor ținute în numele diverselor grupuri parlamentare în această dimineață.

Voi vorbi despre chestiunile cele mai importante, începând cu dl Daul. Vă mulțumesc pentru cuvintele adresate în privința impulsului pozitiv pentru guvernarea economică, politica economică comună. Ați ridicat problema obiectivului unei astfel de guvernări economice, al unei astfel de politici economice sau, dacă îmi permiteți, o incursiune ideologică în posibilele postulate ale unei idei sau ale unui proiect social-democrat. În special, am auzit că v-ați exprimat reticența în privința creșterilor nediscriminate ale cheltuielilor publice și preferința dumneavoastră pentru un mediu favorabil întreprinderilor.

Aș dori să clarific un lucru. Acesta ține în foarte mică măsură de discursul meu și foarte mult de convingerile mele politice. Sunt un mare susținător al Pactului de stabilitate. Sunt un mare susținător al echilibrului fiscal în cadrul ciclului. Această situație a fost valabilă în primii patru ani, înainte de criza economică și financiară, când guvernul al cărui președinte am fost și încă sunt a avut un excedent al conturilor publice și și-a scăzut deficitul la 32 % din PIB. Așadar, m-am convertit. Deficitul și surplusul sunt instrumente, în funcție de ciclul economic. Acum, ca majoritatea guvernelor europene, am fost în favoarea reacționării cu un stimulent fiscal care duce la deficit public, și cheltuielile publice au crescut ușor pentru că investițiile private au încetinit. Aceasta nu este o problemă ideologică. Este o problemă de realitate. Criza financiară a însemnat că investițiile și creditele private au înghețat și s-au oprit. Pare rezonabil ca singurul mod de a compensa cumva această încetinire a economiei să fie printr-un stimulent public. Această situație trebuie să se corecteze, atât cât permit circumstanțele, și trebuie să ne întoarcem la Pactul de stabilitate.

La fel ca alte țări, țara mea va avea și, de fapt, are un mare deficit public. De asemenea, vă pot asigura totuși că țara mea își va îndeplini angajamentul față de Comisie pentru 2013 și se va întoarce la calea stabilității reprezentată de deficitul de 3 %. Pentru a realiza acest lucru, după cum știe Comisia, avem un plan de austeritate, un plan strict de consolidare fiscală. Este strict în ceea ce privește conturile noastre publice și îl vom pune în aplicare.

Sunt de acord că trebuie să creăm un mediu care să fie favorabil întreprinderilor, activitate economică, inițiativă și concurență. De fapt, în discursul meu am susținut cu tărie o piață a energiei comune și o piață digitală europeană. Aceasta nu înseamnă nimic mai mult decât promovarea libertății economice, a inițiativei și a comerțului între europeni în domeniul energiei și promovarea concurenței, deoarece reduce prețurile și stimulează inovația tehnologică. În domeniul digital, asupra căruia m-am concentrat foarte mult aici azi, pariem foarte mult pe viitor, în măsura în care promovăm comerțul electronic și transferul tuturor produselor generate în prezent de tehnologia comunicațiilor, care reprezintă un procent în creștere din produsul intern brut.

Propunerea noastră și planul nostru este, deci, ca Strategia 2020 să favorizeze o Europă fără bariere în calea comerțului, să favorizeze competiția, inovația și mediul antreprenorial în Europa. De asemenea, ceea ce trebuie să facă guvernele, atât cât este posibil, nu este să corecteze mediile de pe fundalul activității de afaceri, ci să intervină pentru a corecta mediile care au favorizat specula, fie specula financiară sau cea cu proprietăți. Acesta este un lucru diferit. Uneori, datorită unor idei aparte, se promovează specula, intenționat sau neintenționat, în domeniul financiar sau în cel al proprietăților. Spania este o victimă a acestui fenomen, așa cum au fost unii cetățeni, nu numai cetățenii britanici. Aceasta este intenția guvernului, în cadrul sferei sale de competență. Ar trebui să știți că în Spania există o distribuire a competenței, care nu aparține doar guvernului central, ci și comunităților autonome și consiliilor. Desigur, există legi și proceduri juridice, însă sunt conștient de ceea ce ați afirmat și vom acționa în consecință.

Așadar: un mediu economic care este favorabil activității de afaceri, inițiativei și inovației, însă care nu este favorabil speculei financiare și cu proprietăți.

Bineînțeles, sunt în favoarea unei presiuni fiscale rezonabile, și eu nu reprezint niciun model în opoziție, deoarece, cât am fost la guvernare, am redus impozitele aplicate firmelor, impozitul pe venit aplicat lucrătorilor și impozitele personale. Pe baza unei perspective intervenționiste, sunt în favoarea a ceea ce reprezintă filosofia sa privind fiscalitatea și poziția fiscală.

În sfârșit, doresc să-i transmit dlui Daul că am luat act de poziția grupului său, care este grupul majoritar în această adunare, în ceea ce privește rolul Președintelui Consiliului – Președintele permanent – și al Parlamentului. Cred că aceasta este o chestiune foarte importantă. † Sunt în favoarea unei relații flexibile a tuturor instituțiilor europene, a marilor instituții europene, cu Parlamentul. Desigur, în ceea ce privește extinderea Europei, trebuie să mergem în direcția unui Parlament mai puternic. Aceasta este părerea mea.

Domnule Schulz, vă mulțumesc pentru intervenția dumneavoastră. Sunt convins că principiile Uniunii Europene țin foarte mult de principiile social-democrației și că social-democrația reprezintă o pârghie majoră care stă la baza ideii de Europa și la baza idealurilor europene. Aș vrea să afirm – în ciuda forței altor idei, care au întâmpinat multe probleme în materie de aplicare – angajamentul nostru față de o viziune de coeziune socială, o viziune în care este esențial ca democrația să aibă o natură socială.

Domnule Verhofstadt, sunt extrem de recunoscător pentru ceea ce ați afirmat. Sunt de acord practic cu tot ce ați afirmat. În ceea ce privește coordonarea și eșecul Strategiei de la Lisabona, coordonarea deschisă a dat greș. Suntem conștienți de acest lucru. Am revizuit-o în 2004 și acum fie o luăm în serios, fie vom spune în 2020 încă o dată că nu a funcționat. Guvernarea necesită o metodă comunitară. Nu știu de ce unii dintre dumneavoastră sunt surprinși de cuvintele „sanctiuni” sau „cerințe”. Există multe decizii în funcționarea Uniunii Europene care implică sancțiuni. Dacă nu sunt respectate directivele, dacă nu este respectat Pactul de stabilitate, este normal să existe sancțiuni. De asemenea, acest sistem funcționează. Ceea ce Parlamentul trebuie să exprime cu claritate, deoarece Uniunea Europeană trebuie să se exprime cu claritate, este faptul că lucrurile pe care le-am făcut împreună dau rezultate bune. Acestea sunt lucruri precum euro, Pactul pentru stabilitate și piața internă, care trebuie dezvoltată și aprofundată, pentru că este una dintre pârghiile majore ale creșterii și competitivității.

Sunt absolut de acord cu ceea ce ați propus în legătură cu Copenhaga și cu strategia ulterioară, noua strategie. Consider că este o inițiativă interesantă să existe o Înalță Autoritate pentru această chestiune și este adevărat că reuniunea de la Copenhaga nu a generat rezultatele pe care ni le-am fi dorit. Este adevărat că Europa a avut o poziție pozitivă, însă nu acesta a fost rezultatul.

Domnule Meyer, cu tot respectul cuvenit, există niște aspecte asupra cărora nu suntem de acord. Bineînțeles, exceptând faptul că Uniunea Europeană nu are competență, de exemplu, în domeniul politicii fiscale, nu am prezentat un program conservator, ci mai degrabă un program de reforme. Este, mai presus de toate, un program pentru a economisi timp în viitor, pentru a anticipa viitorul, care, din punctul meu de vedere, este cel mai bun mod de a avansa cu un program avansat. Un program avansat este unul care detectează schimbările, unul care le anticipează și este capabil de inovație. Sper și am încredere că Uniunea Europeană va ține pasul cu el.

Vă respect poziția în legătură cu Marocul, însă nu o împărtășesc. Africa de Nord, în special Marocul, are o importanță strategică pentru Uniunea Europeană. Haideți să ne asigurăm că procesul său de modernizare evoluează prin dialog și cooperare și haideți să lăsăm arbitrajul conflictului Sahara organismului corespunzător, Națiunile Unite, care ia măsurile pe care Spania le susține și le respectă în mod firesc.

În ceea ce privește Haiti, este adevărat că vedem adesea elicoptere sau avioane de luptă care promovează conflicte și care bombardează zone ale planetei, iar acestea au un loc sensibil în conștiința noastră. Este adesea dificil pentru conștiința și pentru convingerile noastre, însă trebuie să spun că pentru mine personal, să văd elicoptere și soldați de marină aducând alimente, instaurând ordinea și salvând vieți este ceva demn de laudă.

(Aplauze)

Pentru mine personal, este ceva demn de aplauze. Dacă Europa va constitui o forță pentru acțiune rapidă, așa cum sper să se întâmple, voi susține propunerea dlui Barnier. După cum s-a spus aici, va trebui să fie alcătuită din componente civile și militare, pentru a ne permite să acționăm rapid în cel mai scurt timp posibil, cu resursele pe care le avem la dispoziție.

Am luat act de sugestiile dumneavoastră, doamnă Andreasen. Desigur, aș vrea să îi confirm reprezentantului Grupului Verzilor/Alianței Libere Europene că sunt de acord cu multe dintre sugestiile pe care le-ați făcut în discursul dumneavoastră. În întregul meu discurs, am vorbit despre creștere durabilă, creștere durabilă din punctul de vedere al protecției mediului. Sunt de acord cu dumneavoastră că vehiculul electric este sau ar trebui să fie ceva care promovează un alt mijloc de transport. Am luat act de sugestia dumneavoastră potrivit căreia, în Pactul social, dimensiunea sustenabilității protecției mediului ar trebui să fie o dimensiune esențială și sunt profund convins, desigur, că viitorul inovației, al competitivității și al productivității stă în așa-numita „economie verde”. Acesta stă și în potențialul tehnologiei comunicațiilor și, bineînțeles, într-o viziune comună sau unică privind energia, după cum a afirmat dl Sosa Wagner, pentru că aceasta este esențială pentru viitorul existenței Uniunii Europene.

Domnule Kirkhope, sunt de acord cu ceea ce ați afirmat despre relevanța personalității compatriotului meu, dl Mayor Oreja, însă nu sunt de acord cu dumneavoastră că a existat vreo sugestie referitoare la mai mult control sau la o mai mare centralizare în ceea ce reprezintă ideile, inițiativele și propunerea politică pe care

am avansat-o în această Cameră. Nu, este o inițiativă politică pentru extinderea pieței interne în mai multe domenii, pentru a exista o competitivitate mai mare și mai multă inovație. Este pentru ca noi să ne unim forțele. Unirea forțelor nu înseamnă control, unirea nu înseamnă conducere. Dimpotrivă, unirea forțelor este mai democratică, unirea promovează cooperarea.

Ceea ce consider că ar avea un efect puternic negativ este să continuăm să operăm 27 de sisteme de control mici, centralizate, într-o lume globalizată; asta ar însemna că actorii care concurează cu noi, care au piețe interne și politici comune, precum Statele Unite, China și India, ar avea un avantaj față de noi. Vom vedea că dacă nu facem această schimbare majoră ca europeni și nu implementăm această nouă politică economică orientată mai mult către Comunitate într-o perioadă foarte scurtă de timp, India sau China ne vor ajunge din urmă în ceea ce privește producția și inovația.

Nu, nu avem niciun interes – dacă îmi permiteți să spun, cu tot respectul – față de control sau intervenționism. Nu asta dezbatem aici. Când vorbim despre Strategia 2020 și despre guvernare, vorbim despre capacitățile noastre colective, suma sinergiilor reprezentate de 500 de milioane de cetățeni pe un continent care a reușit să genereze și să lanseze revoluția industrială, cea mai bună utilizare a energiei și cele mai mari progrese științifice. Dacă sunt unite toate aceste forțe, vom avea capacitatea să jucăm un rol principal, să menținem modelul nostru economic, modelul nostru de prosperitate și de bunăstare. Acestea sunt obiectivele.

Desigur – sunt complet de acord – consider că Uniunea Europeană are o poziție clară față de Iran. Iranul trebuie să respecte regulile internaționale și comunitatea internațională – și, bineînțeles, Uniunea Europeană trebuie să afirme necesitatea respectării regulamentelor internaționale privind proliferarea nucleară. Împărtășesc preocuparea și sentimentele dumneavoastră pe marginea acestui subiect.

Domnule Sosa Wagner, mă bucur să mă aflu aici cu dumneavoastră, în acest forum, în această mare instituție, în acest moment și în această dezbatere. Am luat act de sugestiile dumneavoastră. Sunt de acord întru totul cu ceea ce ați afirmat despre energie, care a fost subiectul principal al discursului meu. Energia este cea care va defini în mare parte capacitatea Uniunii Europene de a fi un mare continent, atât din punct de vedere politic, cât și economic. Fără îndoială, în măsura în care vom avea mai multe interconexiuni energetice și mai puțină dependență energetică, vom fi mai puternici din punct de vedere economic și politic.

După cum bine știm, energia a determinat cursul istoriei. A determinat modul în care anumite puteri au dominat alte țări. Acest lucru s-a întâmplat prin controlul și utilizarea energiei însă, bineînțeles, acum ține și de economisirea energiei.

Uniunea Europeană promovează o politică, așa cum va continua să o facă în următoarele șase luni, de apărare a drepturilor fundamentale. Face acest lucru într-un mod inteligent și urmărind să se asigure că se fac progrese acolo unde sunt așteptări și există speranțe să fie posibil. Face acest lucru acolo unde simțim că a întinde o mână este mai bine decât a întoarce spatele. Prin urmare, vom menține reuniunea la nivel înalt cu vecinul nostru, Marocul. Vom promova întotdeauna apărarea drepturilor omului.

Acestea fiind spuse, domnule președinte, sunt extrem de recunoscător pentru ceea ce au spus toți purtătorii de cuvânt în numele diferitelor grupuri parlamentare. Aș vrea să-mi exprim stima pentru toate pozițiile domniilor lor. Am luat act de problemele cele mai directe, specifice, care au fost ridicate în legătură cu țara mea, pe care o reprezint cu cea mai mare mândrie, având în vedere ceea ce am realizat în cei 25 de ani în care am făcut parte din Uniunea Europeană. De asemenea, îmi reprezintă țara cu cea mai mare modestie, deoarece noi suntem aici pentru a partaja și cred că cel mai bun mod de a face acest lucru este să venim cu modestie, să venim pregătiți să ne unim, să ne alăturăm și să apărăm marele ideal al Uniunii Europene împreună.

(Aplauze)

José Manuel Barroso, Președintele Comisiei. – (FR) Domnule președinte, consider că există un consens general asupra priorităților Președinției Consiliului, bineînțeles, cu câteva nuanțe, în funcție de poziția diferitelor grupuri politice, însă există o problemă care a apărut în mai multe discursuri și la care doresc să mă refer, și anume chestiunea coordonării europene sau a consecvenței, în reacția noastră fie la dezastrele naturale din afara Europei, fie în cadrul reacțiilor externe, de exemplu post-Copenhaga sau în legătură cu politica economică. Și în privința acestui subiect, cred că avem o soluție, care este aplicarea Tratatului de la Lisabona. Nu este necesar să mergem foarte departe.

Cât despre reacția noastră la crizele umanitare, avem faimosul raport Barnier, care a fost deja menționat azi. Acesta este un raport pe care eu și Președinția prin rotație la momentul respectiv, Președinția austriacă, l-am solicitat colegului nostru deputat și bunului meu prieten, Michel Barnier. La momentul respectiv nu era comisar și eu am fost cel care i-am solicitat elaborarea raportului.

Am primit acest raport, care s-a bucurat de sprijinul meu și de cel al Președinției Consiliului. Ulterior, acesta nu a fost aplicat, deoarece Consiliul nu a dorit aplicarea sa; să fim clari asupra acestui lucru. Din acest motiv, trebuie să ne ocupăm mai mult de aspectul consecvenței în acțiunile umanitare externe ale Uniunii Europene.

Acum, consider că răspunsul se află în Tratatul de la Lisabona. Avem un Înalt Reprezentant care este vicepreședintele Comisiei și, în același timp, președintele Consiliului miniștrilor pentru afaceri externe.

De aceea, în noua Comisie, am creat un nou portofoliu „Cooperare internațională, ajutor umanitar și reacție în situații de criză”. Acesta va fi un comisar, în acest caz probabil o doamnă comisar, pentru care aceasta va fi prima misiune și care va trebui să lucreze în tandem cu Înaltul Reprezentant și cu Consiliul, astfel încât, într-o zi, cred că vom avea un adevărat serviciu extern, însă și competențe în domeniul reacției în situații de criză și al protecției civile. Toate acestea țin de prima chestiune.

A doua chestiune ține de negocierile internaționale, de exemplu, după Copenhaga. Aici, trebuie să citesc din nou din Tratatul de la Lisabona, deoarece cred că multe persoane nu l-au citit. Articolul 17: „Cu excepția politicii externe și de securitate comune și a altor cazuri prevăzute în tratate, aceasta asigură reprezentarea externă a Uniunii.”

Deci Comisia este cea care reprezintă Uniunea în afacerile externe, nu Consiliul European. Fără îndoială, vor exista șefi de stat sau de guvern care își vor reprezenta propriile țări. Totuși, cine reprezintă Uniunea în afacerile externe, cu excepția PESC? Comisia.

De aceea, am creat un portofoliu al agendei în domeniul climei și sper astfel că comisarul, în acest caz o doamnă comisar, se va bucura în viitor de tot sprijinul necesar pentru a reprezenta Uniunea în negocierile post-Copenhaga. Să fim clari și asupra acestui lucru.

A treia problemă ține de politica economică. Și aici trebuie citit Tratatul de la Lisabona. Există cei care cred că politica economică este o chestiune pur națională. Nu este așa. Articolul 120: „Statele membre își consideră politicile economice ca fiind o chestiune de interes comun și le coordonează în cadrul Consiliului.” Articolul 121 alineatul (2): „Consiliul, la recomandarea Comisiei, elaborează un proiect privind orientările generale ale politicilor economice ale statelor membre și ale Uniunii și prezintă Consiliului European un raport în acest sens” și, mai departe – va trebui să citiți articolul complet – „În scopul asigurării unei coordonări mai strânse a politicilor economice și a unei convergențe durabile a performanțelor economice ale statelor membre, Consiliul, în temeiul rapoartelor prezentate de Comisie, supraveghează evoluția economică în fiecare dintre statele membre și în Uniune.”

Deci, există o monitorizare comună. Mai mult decât atât, iar acesta este un lucru nou în Tratatul de la Lisabona, Comisia poate face acum recomandări concrete, în special, citez: „În cazul în care se constată că politicile economice ale unui stat membru nu sunt conforme cu orientările generale sau că acestea riscă să compromită buna funcționare a uniunii economice și monetare, Comisia poate adresa un avertisment respectivului stat membru.” Și mai departe: „Consiliul, la recomandarea Comisiei, poate adresa recomandările necesare statului membru în cauză.”

Este foarte interesant, totuși, deoarece și Parlamentul va avea autoritate în acest context: „Președintele Consiliului și Comisia raportează Parlamentului European cu privire la rezultatele supravegherii multilaterale.” Cu alte cuvinte, așadar, avem mecanismele în Tratatul de la Lisabona – nu este nevoie să inventăm ceva nou...

(Comentariu făcut în afara razei microfonului)

Nu, da, bineînțeles, deja am făcut-o. Nu trebuie să am sprijinul dumneavoastră pentru a o spune...

Și adevărul este că dacă dorim cu adevărat să le aplicăm, avem în Tratatul de la Lisabona instrumentele de care avem nevoie pentru a garanta coordonarea și consecvența, fără a mai fi necesare dezbateri politice sau ideologice pe marginea acestui subiect. Acesta este argumentul meu – și de aceea trebuie să-l evidențiez aici astăzi: este pentru prima dată când am avut o nouă Președinție prin rotație a Consiliului la Parlamentul European.

Președinția spaniolă are o mare responsabilitate. Aceasta este prima dată de când a intrat în vigoare Tratatul de la Lisabona când am avut o Președinție prin rotație. Mai mult decât atât, așa cum a spus dl Zapatero – și domnia sa are încrederea mea deplină datorită angajamentului său față de Europa – consider că avem responsabilitatea de a aplica tratatul în conformitate cu litera și spiritul său. Atât litera, cât și spiritul Tratatului de la Lisabona sunt foarte clare.

O Europă mai puternică! O Europă mai puternică, nu doar de dragul instituțiilor, ci și pentru ca instituțiile să poată fi mai capabile să deservească interesele reale ale cetățenilor noștri.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc, domnule Barroso. Am citit cu toții Tratatul de la Lisabona și știm că nu spune totul. De aceea este atât de important să lucrăm împreună să stabilim o interpretare a ceea ce spune Tratatul de la Lisabona și să planificăm împreună activitatea noastră în Uniunea Europeană pentru mulți ani de acum încolo.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Domnule președinte al guvernului spaniol, aș vrea să vă spun că nu trăim doar într-o epocă diferită și nu trăim într-un moment oarecare în și pentru Uniunea Europeană.

Ceea ce ați spus dumneavoastră și dl președinte Daul este adevărat: Uniunea Europeană și europenii știu că principala lor preocupare este criza. De asemenea, trebuie subliniat aici astăzi, totuși, că înainte de criza economică, în diferite alegeri în care s-a înregistrat o prezență scăzută la vot, europenii arătau și semne de dezinteres din ce în ce mai mare și de distanțare de instituțiile europene.

Prin urmare, criza valorilor s-a manifestat înainte dar și în timpul proiectului de integrare europeană. Doresc să vă spun acest lucru pentru că, având în vedere avântul evident care va fi dat de Tratatul de la Lisabona, avem prima noastră ocazie să reducem această distanță dintre europeni și instituțiile europene.

Prin urmare, trecem sau cel puțin ar trebui să trecem printr-o perioadă de tranziție și de schimbare, la care ați făcut referire. Aș vrea să spun, totuși, că prima provocare pe care o avem înainte este aceea de a putea să localizăm momentul decisiv al procesului de distanțare a europenilor de politica europeană.

Perioadele de tranziție reprezintă întotdeauna o oportunitate. Ele reprezintă și un risc, însă, evident, vă încurajez să aveți câteva idei clare care pot fi comunicate întotdeauna tuturor europenilor. Deci, aș dori să spun că o schimbare de atitudine a tuturor instituțiilor europene, a noastră, a tuturor și a guvernelor și parlamentelor naționale, a politicienilor, este fără îndoială mult mai importantă decât însuși Tratatul de la Lisabona. Nu este suficient ca Tratatul de la Lisabona să intre în vigoare pentru ca noi să putem vorbi despre tranziție și despre schimbare în Uniunea Europeană și despre ambiție în proiectul european.

Prin urmare, vreau să vă spun că ambiția principală este ca europenii să ne înțeleagă mai bine, pentru că ei nu ne înțeleg. Limbajul nostru este neinteligibil și câteodată incomprehensibil și trebuie deci să știm să spunem că aceasta este o problemă în sine și o provocare în sine, astfel încât să ne apropiem mai mult de europeni. Trebuie să dedicăm mai mult timp, mult mai multă energie politică și mult mai mult avânt politic pentru a ne asigura că europenii ne pot înțelege.

Doamnelor și domnilor, datorită Tratatului de la Lisabona, toate Președințiile vor fi diferite și mai exigente și vor cere mai multe sacrificii și mai multă generozitate ca oricând de la noi. Prin urmare, aș vrea să spun că sunt foarte fericit să afirm aici astăzi că *Partido Popular* spaniol susține obiectivele guvernului spaniol în Președinția europeană într-un moment atât de important pentru Uniunea Europeană.

Ceea ce trebuie să facem acum este să le aplicăm în mod corect. Vă voi spune cum nu ar trebui evaluată Președinția spaniolă. Nu va fi evaluată după numărul de reuniuni pe care le va ține. O bună Președinție nu înseamnă discursuri convenționale, cuvinte mari sau clișee. Va fi evaluată după rezultate, realitate, capacitatea noastră de a ne schimba atitudinea – în toate instituțiile europene – și capacitatea noastră de a stabili care sunt prioritățile între problemele reale ale europenilor. Acesta va fi singurul mod în care ne vom apropia cu adevărat de toți europenii.

(Aplauze)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) În numele delegației socialiste din acest Parlament European care, după cum ați spus, este parlamentul european cu cea mai largă reprezentare și cel mai puternic din punct de vedere democratic din toată istoria Uniunii Europene, aș vrea să mă alătur celor care au salutat cu foarte multă căldură Președintele spaniol al Uniunii Europene și să îi transmit cele mai calde urări de succes într-un moment cu adevărat crucial.

Este un moment crucial datorită intrării în vigoare, în sfârșit, a Tratatului de la Lisabona. Este, de asemenea, crucial având în vedere lansarea noilor instituții: noua Comisie, Președintele permanent al Consiliului și Înalțul Reprezentant al Uniunii Europene. Mai presus de toate, însă, este crucial pentru că ne oferă ocazia să facem ceea ce trebuie făcut prin intermediul Tratatului de la Lisabona și al noilor instituții, adică să reacționăm

la cea mai gravă și mai serioasă criză pe care am văzut-o în ultimii 80 de ani, criză care are un impact economic, financiar, dar și social grav.

De 10 ani, cetățenii europeni continuă să urmărească o dezbatere instituțională, iar pe 7 iunie, cetățenii au ales acest Parlament, care reprezintă 500 de milioane de oameni. Acești oameni ne urmăresc, au așteptări de la noi și cer răspunsuri de la noi. Vor coordonare și monitorizare acolo unde lipsea guvernare și, ca reacție la lipsa de transparență și la lăcomie, vor să fie restabilită etica responsabilității. Ceea ce vor, așadar, este ca noi să ieșim din criză și să ieșim mai buni, însă loiali modelului nostru.

Astfel, consider că Președinția spaniolă are dreptate să înceapă prin reafirmarea valorilor: importanța egalității. Uniunea Europeană este construită pe egalitate, egalitate în fața legii, dar și egalitate drept coloană vertebrală a modelului social, combaterea excluderii și a discriminării, protejarea celor mai slabi din societate și un angajament față de combaterea violenței de gen și față de ordinul european de protecție. Aceasta este construită, de asemenea, pe calitate ca părghie pentru viitor în inovație, educație și instruire, care au fost dintotdeauna o cale de a deschide noi oportunități pentru cei care nu le au în prezent.

În plus, Președinția are dreptate și din punctul de vedere al conținutului și s-a referit la importanța Strategiei 2020, care recunoaște că Strategia de la Lisabona nu a funcționat, deci nu suntem mulțumiți sau satisfăcuți, și că trebuie să ne angajăm față de mai multă inovație și surse de energie mai bune. Există și Serviciul european pentru acțiune externă, pentru a schimba ceva în Haiti, și planul de acțiune pentru spațiul de libertate, securitate și justiție.

Dacă îmi permiteți, aș vrea să spun că are și o atitudine corectă, având curajul să promoveze schimbarea în defavoarea prejudecăților naționale și a declinului sau a resemnării...

(Președintele a întrerupt vorbitorul)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Domnule președinte al Președinției prin rotație, domnule Zapatero, vă urez sincer noroc și succes, pentru că va fi bine pentru Europa și pentru cetățenii săi.

Criza necesită gândire globală și acțiune locală, însă trebuie unite forțele tuturor. Utilizați modelele locale și regionale cu succes dovedit, cele bazate pe economia reală, colaborare între sectorul public și privat și apropiere de oameni. Includeți regiunile, construiți procese de luare a deciziilor în cadrul acestora. Acest lucru înseamnă și aplicarea Tratatului de la Lisabona, care le conferă pentru prima dată un rol.

Programul dumneavoastră uită regiunile și nu clarifică modul în care va fi aplicat protocolul subsidiarității. Asumați-vă riscuri, inovați, însă câștigați credibilitate, deoarece nimeni de aici nu crede ce afirmați după ce Spania și-a redus bugetul destinat inovării.

Sunt mulțumit că susțineți egalitatea între bărbați și femei, însă programul dumneavoastră este scris într-o formă masculină, iar limbajul nici nu abordează măcar perspectiva de gen. Nu pare acesta un semn de rău augur?

În ceea ce privește Țara Bascilor, lucrați pentru pace, susțineți economia productivă, continuați proiectul trenului de mare viteză basc și integrați sistemul nostru fiscal, poliția și limba noastră în instituțiile europene. Europa va fi construită reunind oameni, cunoștințe, voință și realitate politică. Acest lucru înseamnă Parlamentul, căruia, dacă îmi permiteți, i-ați adus programul și calendarul într-un mod deficitar și prea târziu, și care merită un nivel de respect pe care nu l-am văzut, nici la deschiderea oficială din 8 ianuarie.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). - (ES) Domnule prim-ministru, bine ați venit. Mă tem, totuși, că Președinția noastră riscă să fie privită ca un crocodil politic, adică, cu o gură mare, exprimând idei mari, însă care, în cele din urmă, nu are urechi de ascultat.

Vă asigur că nimic nu m-ar face mai fericit decât să vă pot felicita peste șase luni pentru că ați implementat măsuri care ne permit să ieșim din criză – ceea ce implică efectiv o guvernare economică mai puternică și mai bună – și pentru că ați reorganizat Uniunea Europeană din punct de vedere social, ecologic și democratic.

Însă astăzi trebuie să vă mărturisesc preocuparea mea legată de faptul că în programul Președinției obiectivele pentru planuri de stimulare, de exemplu, sunt nesigure, iar referirile la guvernarea economică a Uniunii sunt marginale.

Mai mult decât atât, pentru a aborda o reală reformă fiscală, care include resurse europene pentru a stabili o politică socială care are în mod evident o dimensiune verde, ecologică, trebuie să facem să fie foarte clar faptul că cei care poluează trebuie să plătească și că același lucru este valabil pentru cei care se comportă

într-un mod fraudulos și iresponsabil, fie ei bănci, multinaționale sau evazionști fiscali. Însă văd și timiditate în propunerile dumneavoastră și prea multe concesii făcute celor care pun gaj fără rușine prezentul și viitorul mediului și al societății noastre.

Cu toate acestea, cu siguranță există multe reuniuni la nivel înalt planificate în cursul Președinției, fie acestea cu America de Sud sau cu Mediterana, însă aș vrea să vă spun că mă preocupă două aspecte. Primul este decizia dumneavoastră de a revizui jurisdicția universală, deoarece acest lucru ne face mai slabi în confruntarea cu genocidul și cu criminalii universali, fie aceștia în Israel, China sau Guatemala, iar al doilea este faptul că, în cazuri precum Sahara sau Columbia, de exemplu, între multe altele, acordurile comerciale prevalează față de apărarea drepturilor omului.

Doresc să închei felicitându-vă totuși și oferindu-vă sprijinul meu într-o privință anume, aceea a egalității între bărbați și femei. Da, aici, vă acord credibilitate, aici, văd potențial, aici, cred că puteți avea realizări fundamentale, pentru că ați câștigat credibilitatea de-a lungul multor ani. Sper și am încredere – și vă veți bucura de susținerea acestei adunări dacă veți continua – că veți continua să dați un exemplu multor alte țări care sunt cu mult în urmă în această privință.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Domnule președinte, domnule Rodríguez Zapatero, țara dumneavoastră a preluat Președinția într-un moment extrem de dificil – ultima fază, sper, a celei mai grave crize economice care a lovit continentul nostru în 80 de ani. Deci, este de înțeles că ați transformat revenirea la o cale a dezvoltării economice și lupta împotriva șomajului în cele mai importante priorități ale dumneavoastră pentru următoarele șase luni. Însă dacă vorbiți despre o creștere a competitivității economiei europene, trebuie să ne aducem aminte că acest lucru nu poate fi realizat fără o reformă a economiei și fără finalizarea, de exemplu, a formării pieței comune sau fără a lupta împotriva reanimării, de exemplu în Franța, a naționalismului economic.

Mă bucur că și problema securității energetice a fost inclusă între prioritățile Spaniei. Domnule Zapatero, eu vin din Polonia, care înțelege mai bine decât majoritatea țărilor nevoia de a diversifica aprovizionarea cu materiale folosite pentru generarea energiei, iar asta înseamnă diversificarea surselor de aprovizionare și nu doar a canalelor de distribuție, așa cum încearcă să ne convingă cei care fac lobby lucrând pentru firma rusă Gazprom. Sper că în șase luni vă veți putea lăuda cu succese și în acest domeniu.

În sfârșit, problema extinderii UE, pe care dl Moratinos a recunoscut-o drept o problemă de importanță fundamentală. Astăzi dezbatem într-un moment în care importantul nostru vecin, Ucraina, care este un vecin important și din punctul de vedere al securității energetice, tocmai a trecut următorul său examen de democrație. Sper că peste șase luni vom putea spune că Ucraina se află mai aproape de statutul de membru al Uniunii Europene.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Domnule președinte, Președinția spaniolă a dedicat un total de două rânduri descrierii priorităților pentru consumatori în programul de guvernare. Acest lucru ilustrează importanța pe care o acordă protecției consumatorilor. Prin urmare, ne întrebăm ce intenționează să facă Președinția în legătură cu drepturile cetățenilor săi. Intenționează să îi protejeze revizuiind armonizarea integrală descendentă propusă sau să restricționeze angajamentele anunțate?

Lipsa de viziune în sectorul social nu se limitează numai la consumatori. Șomajul drept consecință a recente crize lovește greu cetățenii Uniunii, iar aceștia așteaptă să se ia măsuri. Tinerii, în special, sunt într-o situație extrem de grea. Ca reacție la aceasta, Președinția promovează angajarea tinerilor prin scheme de ucenicie, exacerbându-le exploatarea și profiturile excesive ale întreprinderilor. Invităm Președinția spaniolă să își revizuiască programul astfel încât să protejeze locurile de muncă permanente pentru cetățenii săi.

Rolandas Paksas (EFD). – (LT) De asemenea, sper că Președinția spaniolă va fi un succes și că, în plus față de prioritățile prezentate, Spania va acorda atenție și unei probleme deosebit de relevante în această perioadă, cea a drepturilor omului și a libertăților. În urma unei anchete desfășurate de Parlamentul lituanian în închisorile CIA, s-a descoperit că, într-un alt stat, un stat european, infrastructura fusese stabilită pentru încarcerarea ilegală a persoanelor. Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii sunt ca două pietre de temelie ale politicii și economiei globale, aliați și parteneri care se bucură de drepturi egale, însă acest lucru nu înseamnă că agenții CIA au dreptul de a se juca de-a stăpânii în state suverane chiar la noi acasă. Consider că Parlamentul European ar trebui să reînnoiască ancheta privind extrădarea ilegală a persoanelor și încarcerarea acestora în state europene. Concluziile acestei anchete ar trebui să culmineze cu un document care obligă statele membre să asigure drepturile și libertățile fiecărui cetățean fără condiții.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Declarațiile Președinției spaniole legate de politica privind imigrația și controalele la graniță, în special, sunt contradictorii într-un mod foarte curios. În particular, principiile Spaniei potrivit cărora astfel de chestiuni ar trebui reglementate la nivel european par foarte superficiale, având în vedere recenta legalizare în masă a imigranților ilegali, și țările europene situate mai la nord vor plăti foarte curând un preț pentru aceasta, fără a avea un cuvânt de spus în această privință. De asemenea, mă uimește faptul că Președinția spaniolă continuă să susțină o politică activă privind imigrarea într-un moment de criză economică foarte gravă, când nimeni nu știe câte milioane de europeni sunt șomeri. Ceea ce avem într-adevăr nevoie este să ne închidem granițele, să oprim cu adevărat imigrarea și, desigur, să oferim sprijin economic țărilor care au nevoie. Imigrarea la scară largă pe care continuați să o promovați poate duce doar la probleme la scară largă.

Werner Langen (PPE). – (DE) Domnule Președinte, domnule Rodríguez Zapatero, trebuie să vă felicitați pentru elocvență. Totuși, ce aveți de fapt de spus? Care este mesajul pe care doriți să ni-l transmiteți? Care este substanța celor spuse de dumneavoastră? Am auzit multe discursuri – sunteți al 32-lea șef de guvern pe care l-am auzit – însă foarte rar am auzit ceva atât de lipsit de angajamente în fond. Având în vedere criza, viitoarea reuniune la nivel înalt, stringența necesară a reglementării pieței financiare și faptul că Consiliul a lăsat Comisia să se descurce singură în ultimele câteva luni, care este strategia dumneavoastră?

Dl Schulz trebuie să fi fost în altă cameră dacă recomandă să adoptăm aici modelul guvernului dumneavoastră spaniol. Aș dori să clarific un lucru: Europa nu își permite o rată a șomajului de 20 %. Atunci ce este atât de bun la acest model spaniol? Cum ați reacționat în fața crizei? Cum puteți coordona situația aici? Vă solicităm spiritul de conducere. Atunci vă vom susține. Însă ce putem face cu ceva atât de lipsit de angajament? Desigur, ne opunem violenței conjugale, cine nu s-ar opune? Singura dumneavoastră propunere concretă a fost mașina electrică – și având în vedere criza și reuniunea la nivel înalt – doar la atât vă puteți gândi, domnule Zapatero? De asemenea, mă miră faptul că președintele Comisiei a trebuit să vă citească Tratatul în ceea ce privește coordonarea politicii economice și dumneavoastră ați ascultat cu mare atenție pentru că era evident că era prima dată când îl auzeați!

Tot ceea ce vă pot spune este că ar trebui să urmați recomandările colegului dumneavoastră de partid, dl Almunia. Dumnealui a făcut față opoziției Consiliului privind Pactul de stabilitate și de creștere. Acesta este exemplul pe care ar trebui să-l urmați. Ajutați-l să asigure Pactul de stabilitate și de creștere. Ajutați-l să facă acest lucru și ne veți avea de partea dumneavoastră. Însă, cu această abordare nerealistă și lipsită de angajament nu vom câștiga teren în Europa.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Domnule președinte, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, nu cred că dl Langen a ascultat foarte atent, pentru că altfel ar fi auzit vorbindu-se despre o strategie de modernizare clară și despre un pact social. Nu sunt surprins că nu ați auzit menționându-se pactul social, deoarece acesta este o parte importantă a acestei strategii. Dl Zapatero a menționat cu siguranță șomajul, inclusiv șomajul din propria țară. Șomajul în general este un fenomen care ne îngrijorează. Însă domnia sa nu este responsabil pentru acesta; cei care în ultimii câțiva ani au urmat o politică de dereglementare maximă sunt cei responsabili. Cei din rândurile dumneavoastră care și-au jucat rolul în cauzarea acestuia poartă responsabilitatea.

Acest pact social este necesar mai ales acum, pentru că noi știm – iar acesta este punctul în privința căruia aveți dreptate, deși doar parțial – că trebuie să consolidăm bugetele. Totuși, știm, de asemenea, că nu trebuie să suferă membrii vulnerabili ai societății, deoarece în prezent sunt mulți – trebuie doar să citiți ziarele de azi – cei care, de exemplu, nu au asigurare de șomaj. Nu este doar o soartă tragică pentru acești indivizi, este ceva care afectează, de asemenea, creșterea economică, deoarece știm foarte bine că persoanele din păturile inferioare ale societății au tendința să consume mai puțin, în conformitate cu situația lor, iar acesta este unul dintre motivele faptului că dezvoltarea și creșterea economică sunt în pericol, deoarece consumatorii nu cheltuiesc destul. Dacă nu protejăm membrii vulnerabili ai societății prin intermediul unui pact social, nu vom eșua doar din punctul de vedere al caracterului nostru uman, ci vom eșua și în ceea ce privește dezvoltarea economică. Deci, acest pact social este foarte important.

Domnule Zapatero, în privința pactului social, în special, aveți sprijinul nostru deplin.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Domnule Rodríguez Zapatero, în luna septembrie, comisarul, dl Joaquín Almunia, a apărut în Parlament în fața Comisiei pentru afaceri economice și monetare. După ce a prezentat raportul privind redresarea exporturilor germane și creșterea consumului francez, dl Almunia a spus că în Spania criza va fi mult mai lungă și mai profundă.

De fapt, Comisia Europeană a preconizat continuarea creșterii șomajului și o importantă deteriorare a finanțelor publice pentru Spania în următorii câțiva ani, iar acest an este foarte probabil să vedem o reducere a creditelor bancare pentru familii și afaceri.

L-am întrebat pe comisarul Almunia în septembrie de ce își revenea deja Europa și de ce își va continua Spania declinul, iar domnia sa a răspuns literal „pentru că guvernul spaniol nu implementează reformele cu care suntem de acord dumneavoastră și eu.” Criza este globală, însă soluțiile sunt locale. Multe țări europene au admis rapid criza, au acționat rapid și își revin deja. Ați pierdut doi ani și încă nu furnizați soluții concrete.

Domnule Zapatero, ați încălcat buna tradiție a PSOE în Europa. Felipe González a avut un punct de referință în reformiștii social-democrați europeni, însă dumneavoastră sunteți mult mai aproape de politicile populiste revoluționare sud-americane. Reformele ajută națiunile să progreseze mai mult decât revoluțiile, iar Europa este un model de bună practică în această privință. Veniți aici umil și învățați, nu căutați să țineți prelegeri.

Două întrebări specifice: când vom putea vorbi catalană în această Cameră? Și, în sfârșit, când va revoca statul spaniol tratatele internaționale care interzic zborurile din douăzeci și trei de țări către aeroportul din Barcelona?

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Bună ziua, domnule Rodríguez Zapatero. Acum câțiva ani, ne-ați asigurat că Spania a depășit producția pe cap de locuitor a Italiei și că în curând o va întrece pe cea a Franței. Cu toate acestea, în prezent, potrivit agențiilor internaționale de rating, Spania se apropie de indicii de sărăcie al Uniunii Europene, având o rată a șomajului de 20 % și un deficit de 78 de miliarde de euro.

Ce s-a întâmplat, domnule Zapatero? Recomandările dumneavoastră economice pentru Europa vor fi cele pe care le-ați aplicat și în Spania?

Mai mult decât atât, deficitul nu a fost folosit pentru crearea unor vaste infrastructuri de comunicații. Când vom beneficia noi, cetățenii Europei, de o axă feroviară pentru transportul de mărfuri care să unească nordul și sudul continentului și care să traverseze coasta mediteraneană?

Deficitul nu a fost folosit nici pentru a aduce schimbări în modelul productiv. Cum am putea noi, europenii, să avem încredere în dorința dumneavoastră de a pune în aplicare agenda digitală europeană, când tocmai ați înjumătățit bugetul alocat cercetării.

În cele din urmă, spre deosebire de omologii dumneavoastră europeni reprezentați aici, Spania refuză în continuare să recunoască independența Kosovo. Cât veți mai continua să profitați de răbdarea comunității internaționale, refuzând să acceptați referendumurile privind autodeterminarea ca expresie democratică a voinței poporului?

Lajos Bokros (ECR). – (ES) Este destul de semnificativ, și chiar simbolic, faptul că prim-ministrul unei țări care acum înregistrează cea mai mare rată a șomajului din Uniunea Europeană vorbește despre importanța creării de locuri de muncă. Din acest motiv, aș dori să îl întreb pe prim-ministrul guvernului spaniol care anume sunt cele mai importante măsuri care trebuie luate pentru a îndeplini obiectivul de reducere a șomajului, nu doar în Spania, ci și în Europa.

Programul guvernului spaniol este extrem de ambițios. Își propune să adopte o nouă strategie de creștere economică și ocupare a forței de muncă. În același timp, uită de programul comunitar de la Lisabona, care prevăzuse transformarea Europei în cea mai competitivă regiune din lume. Cum se poate elabora o strategie nouă și cum poate fi aceasta pregătită într-o lună, fără ca întâi să fie analizate motivele pentru care programul anterior a eșuat?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Domnule președinte, această perioadă ar trebui să vestească o schimbare majoră a politicilor și priorităților Uniunii Europene.

Rata șomajului a atins cote alarmante, cu peste 24 de milioane de șomeri și o creștere cu peste 5 milioane numai anul trecut, situație care a accentuat și sărăcia, care acum afectează peste 80 de milioane de persoane. Avem nevoie de un pact privind dezvoltarea și progresul social care să vizeze producția, în special în domeniul agriculturii și industriei, și ocuparea forței de muncă, însoțită de drepturi și incluziune socială, și nu trebuie să continuăm să insistăm asupra Pactului de Stabilitate, cu liberalizările și dictatele sale neolibérale, așa cum a făcut Președintele Consiliului.

Așa cum am văzut deja, acestea au contribuit la creșterea inegalităților, la stabilirea priorităților de profituri și câștiguri mai mari pentru principalii jucători economici și financiari. În același timp, în medie peste 21 % dintre tineri nu își pot găsi un loc de muncă în Uniunea Europeană, unul din cinci copii trăiește în sărăcie, iar discriminarea femeilor este din nou în creștere. Având în vedere toate acestea, acum provocarea este să schimbăm situația prin aceste politici actuale...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, potrivit indicatorilor Eurobarometrului, 21 % dintre locuitorii din Spania trăiesc la limita sărăciei, un procent care clasează această țară pe locul patru în Europa din acest punct de vedere, după Letonia, România și Bulgaria.

În aceste condiții și având în vedere datele care au fost făcute publice în mai multe rânduri, ținând totodată cont și de rata șomajului, ce fel de politică privind imigrarea vrea Președinția spaniolă să propună? Președinția spaniolă spune că dorește să sporească imigrarea.

În prezent, aceste lucruri îmi par în mod clar contradictorii. Din punctul de vedere al Madridului, de ce ar avea Spania și țările europene - Spania nu este singura unde există această situație a șomajului - nevoie să importe forță de muncă nouă? Vrem și alți imigranți care să nu aibă locuințe sau locuri de muncă? Vrem să creștem numărul persoanelor care trăiesc la limita sărăciei, cifră care și așa este îngrijorătoare?

Cred că, în loc de asta, trebuie să ne concentrăm pe un obiectiv fundamental în domeniul imigrării, și anume integrarea imigranților care există deja în țările noastre și încetarea...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, bine ați venit, domnule Rodríguez Zapatero. Mărturisesc acum că, în calitatea mea de conservator îndârjit, mă pregătisem pentru această dezbatere ca pentru o coridă; totuși, ați vorbit despre egalitate și drepturile omului într-un fel care m-a făcut să îmi dau seama de ceea ce ne unește, nu de ceea ce ne dezbină. V-ați dovedit a fi un matador precaut; eu voi fi un taur precaut și voi rămâne în țarcul meu.

Cu toate acestea, permiteți-mi să revin la două întrebări extrem de delicate în ceea ce privește contribuția pe care o puteți aduce la interpretarea punerii în aplicare a Tratatului de la Lisabona. Ați elaborat în țara dumneavoastră diverse politici bazate pe principiul subsidiarității, susținând astfel cerințele privind identitatea ale multor comunități, de la catalani la basci, de la locuitorii din Valencia la cei din Galicia, și nu fără a naște controverse.

Cum intenționați acum să apărați principiul subsidiarității în relația dintre statele membre și Uniunea Europeană, cu alte cuvinte, cererea statelor membre de a li se recunoaște propriile tradiții, identității și valori, astfel încât principiul de bază al Uniunii Europene - „Unită în diversitate” - să fie respectat?

A doua întrebare a mea se referă la rolul Înalțului Reprezentant pentru politica externă: după Lisabona, cine dintre dumneavoastră, președintele Van Rompuy și președintele Barroso, este cel care i-a explicat Baroanei Ashton că, după 12 zile, poate ar fi timpul să se urce într-un avion și să meargă în Haiti? Că este momentul ca politica externă a Uniunii Europene să aibă nu doar un buget, ci și o față și o capacitatea umană de a susține, așa cum au făcut ceilalți lideri ai organizațiilor internaționale? Asta, bineînțeles, dacă nu confundăm Haiti cu Tahiti.

Adrian Severin (S&D). – Domnule președinte, Președinția spaniolă este prima care acționează în conformitate cu prevederile noului Tratat de la Lisabona.

Iată prima provocare. Avem tratatul, dar avem nevoie ca acesta să fie amplificat corespunzător și chiar mai mult decât atât. Pactul social european și guvernarea economică europeană ar putea reprezenta elemente ale ideii de „mai mult”, însă toate acestea necesită mai multe resurse financiare europene și armonizarea politicilor fiscale ale statelor membre. Din păcate, asemenea demersuri au fost întotdeauna subminate de guvernele naționale.

Sper că Președinția spaniolă va putea să le unifice mai bine decât s-a reușit în trecut.

Președinția spaniolă ar trebui să facă față celor două principale contradicții ale Uniunii Europene: contradicția dintre nevoile paneuropene și egoismii naționali europeni și contradicția dintre nivelul de dezvoltare din teritoriile vestice ale Uniunii și cel din teritoriile estice, cu toate consecințele pe care acestea le au din punctul de vedere al sensibilității politice. Există o sensibilitate politică și aceasta este diferită în cele două părți. Există

și nevoia unei Europe mai mari, însă ea diferă puțin în cele două părți, din cauza discrepanțelor sociale și economice. Sper că Președinția spaniolă va reuși să facă față.

Acestea sunt într-adevăr provocări care solicită și ele mai multe resurse comune și o mai bună coerență politică. Prin urmare, cred că nu trebuie numai să citim tratatul, lucru care este foarte corect și ne dă posibilitatea de a avea mai multă coerență, ci și să furnizăm...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Domnule președinte, domnule Barroso, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, Spania preia acum Președinția Uniunii Europene pentru a patra oară. Știți și dumneavoastră ce presupune colaborarea cu Parlamentul European într-o gamă foarte largă de situații.

Avem acum Tratatul de la Lisabona, ceea ce înseamnă că Parlamentul European este acum principalul dumneavoastră partener de contact. În programul dumneavoastră menționați că vreți ca UE să se fixeze bine în voința celor care o fac legitimă - cetățenii europeni. Este un obiectiv foarte ambițios. Acesta poate fi atins numai cu ajutorul reprezentanților cetățenilor europeni, cu alte cuvinte prin intermediul parlamentelor. Prin urmare, sunt foarte încântată să vă aud spunând că o colaborare între parlamentele naționale, parlamentele statelor membre ale UE și Parlamentul European reprezintă piatra de temelie pentru îndeplinirea obiectivului. Doriți să apropiați parlamentele pentru a apropia cetățenii. Acesta este un lucru bun.

Aveți o responsabilitate uriașă în această privință, întrucât reprezentați prima Președinție de după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Alte Președinții vor folosi exemplul dumneavoastră. Astfel că dumneavoastră dați tonul, ca să zic așa. Mi-aș dori ca următoarele Președinții să trebuiască să se măsoare cu dumneavoastră în ceea ce privește structurile de cooperare. Vă doresc mult succes!

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Președinția dorește să accelereze negocierile privind aderarea, inclusiv pe cele purtate cu Islanda. Grupul meu nu se opune aderării acestei țări în sine, însă incertitudinea în ceea ce privește rambursarea împrumuturilor „Icesave” către Regatul Unit și Olanda este prea mare în acest moment. Islanda și afacerea „Icesave” au generat riscuri majore mulți ani de zile. Părea că nu există nicio limită, iar consumul și acordarea de împrumuturi au tot continuat. Instituții internaționale precum Fondul Monetare Internațional au avertizat în privința acestor riscuri, însă acest comportament a fost continuat nestingherit până când a început criza economică. Curios lucru faptul că acum guvernul de la Reykjavik varsă lacrimi de crocodil. Se presimțea de mult timp faptul că lucrurile urmau să se înrăutățească. Paza bună trece primejdia rea. Pe scurt, Islanda poate să se alăture Uniunii Europene dacă își îndeplinește obligațiile internaționale, și s-a precizat foarte clar cum, și când împrumuturile „Icesave” vor fi rambursate. Aceasta este singura modalitate de a dovedi încrederea necesară pentru aderare.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Domnule Rodríguez Zapatero, știți la fel de bine ca mine că sporirea producției în Europa va fi un proces lent și mediocru în următorii ani. Ținând cont de aceste lucruri, nu reușesc să înțeleg de ce insistați asupra retragerii Pactului de stabilitate în forma lui originală sau asupra reducerii investițiilor publice și a consumului societății.

Aș dori să vă întreb ceva despre un lucru pe care l-ați omis din discursul dumneavoastră. De ce nu s-a spus nimic despre paradisurile fiscale? De ce nu s-a spus nimic despre faptul că anumite state membre se opun secretului bancar? De ce nu s-a spus nimic despre o inițiativă europeană reală pentru impozitarea tranzacțiilor financiare?

Pe scurt, iată întrebarea pe care doresc să v-o adresez: de ce angajamentele dumneavoastră nedreptătesc economia, de ce nu există un minim de dreptate pentru problemele economice?

Enikő Győri (PPE). – (HU) Printre obiectivele comune, aș dori să menționez depășirea crizei economice și crearea de noi locuri de muncă. Suntem cu toții conștienți că în anumite țări au apărut semne de redresare, însă acest lucru nu reflectă situația generală a ocupării forței de muncă. Cetățenii Uniunii Europene au cu adevărat nevoie de locuri de muncă. Este singurul fundament acceptabil pentru reînnoirea Strategiei de la Lisabona. Trebuie să ne asigurăm că programul UE 2020 nu va repeta greșelile Strategiei de la Lisabona. Deocamdată, nu vedem care sunt factorii care îl vor diferenția și îl vor face mai credibil decât cele dinaintea lui. Până acum, nu am auzit decât de niște obiective-slogan, iar graficul pentru adoptarea programului este foarte riguros.

Dacă implicarea Parlamentului European în acest proces este direct proporțională cu importanța sa, este imposibil ca procesul să fie finalizat înainte de sfârșitul celui de-al doilea trimestru. Avem nevoie de un program matur și armonizat, nu de o campanie de comunicare elaborată în grabă. Haideți să luăm în

considerare următoarele lucruri. Cum trebuie împărțită responsabilitatea între statele membre și Uniune? Cum trebuie controlată punerea în aplicare a strategiei? Cine vrem să beneficieze de pe urma noii strategii? Cum va reprezenta Uniunea interesele tuturor regiunilor sale, nu doar pe cele ale anumitor industrii, companii sau țări? Cum putem armoniza coeziunea și politicile structurale? Când vom lucra sub presiune nu vom avea timp să răspundem la toate aceste întrebări. Graba ne-ar putea costa calitatea.

Vă atrag atenția în legătură cu două probleme existente la nivel european care sunt incluse în obiectivele viitoarei Președinții ungare. Prima este stabilirea unei strategii comune de gestionare a apei, întrucât apa este comoara noastră a tuturor. Conceptul care vede Dunărea ca pe un coridor verde are legătură cu această chestiune. Celălalt obiectiv al nostru este să ajutăm regiunile europene. Trebuie să profităm de puterea acestor comunități.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Mulțumim pentru agenda socială foarte puternică – aveți întreaga noastră susținere în acest sens. Am două întrebări. Prima se referă la Summit-ul de la Copenhaga. A fost un eșec, iar acum întrebarea este cum putem recâștiga inițiativa în ceea ce privește lupta împotriva schimbărilor climatice? Poate Spania să pregătească terenul pentru un acord obligatoriu privind clima în Mexic, acord prin care să nu sporim diferențele dintre țările sărace și țările mai bogate ale lumii? Este posibil, de exemplu, să încercăm să asigurăm o finanțare a inițiativelor privind clima care să nu necesite fonduri din cadrul ajutoarelor obișnuite acordate de UE pentru combaterea sărăciei? Acesta ar fi o chestiune importantă de care Președinția spaniolă ar trebui să se ocupe.

În ceea ce privește pactul social, lucrurile par foarte interesante. Totuși, există o problemă serioasă: nu mai există un echilibru rezonabil între angajații și angajatorii din Europa. Avem o directivă privind detașarea lucrătorilor care a afectat acest echilibru și care pune în pericol acest pact social. Există un dumping salarial prea mare și prea multă exploatare.

Diana Wallis (ALDE). – Domnule președinte, aș dori să îi mulțumesc prim-ministrului pentru discursul foarte sincer și european pe care l-a ținut la inaugurarea Președinției spaniole. Acesta este, în mod normal, un moment în care suntem politicoși, iar colegii mei știu că eu sunt întotdeauna foarte politicoasă, însă trebuie să revin la problema multora dintre cetățenii britanici și a altor cetățeni europeni care se confruntă cu problema pierderii caselor pe care le au în Spania.

Abordez acest subiect altfel decât antevorbitorul meu, dintr-o perspectivă anti-europeană. Abordez acest subiect dintr-o perspectivă pro-europeană, întrucât acest Parlament a elaborat de multe ori rapoarte și a organizat audieri prin intermediul Comisiei noastre pentru petiții. Aceasta este o problemă europeană. Este o problemă ce ține de libera circulație. Este o problemă legată de cetățenia europeană. Este o chestiune care privește justiția europeană, accesul la justiție civilă.

Îmi pare rău, domnule prim-ministru. Ați făcut multe comentarii minunate referitoare la cetățenia europeană, la corectitudine și la cinste. Sper, domnule prim-ministru, că veți fi capabil să traduceți aceste comentarii pentru acei cetățeni europeni care au rămas fără locuință și care și-au pierdut economiile în țara dumneavoastră din cauza, și îmi pare rău să o spun, a ceea ce pentru acest Parlament pare să fi fost un abuz administrativ.

Evžen Tošenovský (ECR). – (CS) Domnule prim-ministru, în programul de priorități pentru Președinția pe care o conduceți, în capitolul privind transportul ați menționat proiectul Galileo. Proiectul Galileo se numără printre cele mai importante și complexe proiecte ale Uniunii Europene. În timpul Președinției spaniole, etapa de punere în aplicare a acestui proiect ar trebui deja organizată. Aș dori să vă solicit să acordați mai multă atenție acestui proiect, care este complex nu doar din punct de vedere tehnic, ci și economic, întrucât finanțarea lui nu a fost clarificată încă în totalitate. Cred că, mulțumită Președinției spaniole, acest program va fi realizat cu succes și întregul proiect va fi lansat. Aceasta este o sarcină uriașă ce îi revine Președinției spaniole, întrucât proiectul va fi urmat de alte proiecte extrem de importante în domeniul inovației, telecomunicațiilor și în alte domenii aferente.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Domnule președinte, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnule președinte Barroso, domnule comisar Almunia, și eu doresc să mă concentrez asupra strategiei UE 2020, întrucât nevoia ca Europa să lucreze pentru cetățenii săi și pentru locurile acestora de muncă este mai mare ca niciodată acum, în aceste vremuri de criză. Ați anunțat că UE 2020 este un domeniu de prioritate important, însă la Madrid, la inaugurarea Președinției dumneavoastră, ați făcut niște afirmații politice controversate și ați fost aspru criticat, cu toate că de fapt este o responsabilitate destul de mare să faceți statele membre să cânte după aceeași partitură, iar un astfel de demers necesită diplomatie. Dumneavoastră, Președinția spaniolă, încercați cumva să împiedicați acțiunile Președintelui Van Rompuy cu aceste afirmații? Potrivit Tratatului de la Lisabona, în calitate de co-legislator și partener important al Parlamentului European,

nu cumva ar trebui să lucrați în conformitate cu programul legislativ? Nu este sarcina dumneavoastră - și acest lucru este menționat și în programul dumneavoastră - să asigurați reglementarea decisivă a pieței financiare? În definitiv, din acest punct de vedere, Parlamentul a fost dezamăgit de compromisul privind supravegherea financiară la care a ajuns Consiliul în luna decembrie a anului trecut. Poate ar trebui să vă concentrați energia mai mult pe acest aspect, dar și pe piața internă, unde există multe lucruri care trebuie îmbunătățite? Este foarte important pentru întreprinderile noastre mici și mijlocii, care sunt forța motrice pentru locurile de muncă.

În ceea ce privește UE 2020, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și-ar dori, de asemenea, să vadă terminându-se competiția generală între statele membre, bineînțeles, și să vadă în loc de propuneri specifice – aici mă adresez dlui președinte Barroso – o structură de guvernare solidă și transparentă, una care să respecte totodată principiul subsidiarității. Documentul Bruxelles-ului nu face referire la vârsta de pensionare, de exemplu. Ar trebui Bruxelles-ul să ia decizii referitoare la reformele de pe piețele muncii sau la sistemele de educație din statele membre? Haideți să fim hotărâți, dar să respectăm și principiul subsidiarității.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Programul pe care l-ați prezentat este foarte ambițios – poate permite Uniunii Europene să înregistreze un progres semnificativ și, întrucât am avut ocazia să cunosc câțiva membri ai guvernului dumneavoastră, știu că aceștia sunt adevărați profesioniști și sunt bine pregătiți pentru a pune în aplicare acest program – felicitările mele.

Aștept cu interes în special colaborarea cu ministrul justiției și cu ministrul de interne, pentru că acestea sunt domeniile mele de interes în calitate de vicepreședintă a Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European. Avem foarte mult de muncă și trebuie să luăm o mulțime de măsuri, inclusiv pe cele menționate în sesiunea noastră de ieri seară, măsuri care țin în special de domeniul justiției și internelor, pe care Președinția spaniolă a decis să le abordeze în mod curajos.

Există multe întrebări și este nevoie de multe soluții în domeniul drepturilor fundamentale ale cetățenilor Uniunii Europene, inclusiv drepturile materiale și procedurale ale participanților în acțiunile civile și penale, dar și în ceea ce privește problema protecției, având în vedere reintroducerea dimensiunii sociale a politicii europene. Trebuie să acordăm atenție chestiunilor legate de imigrare și azil, și cred că vom...

Marian Harkin (ALDE). – Domnule președinte, una dintre schimbările despre care a vorbit dl prim-ministru în această dimineață este Inițiativa cetățenilor. Cred cu tărie că este potrivit ca una dintre țările ai căror cetățeni au votat în favoarea constituției să fie țara care va începe punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona. Într-adevăr, de multe ori pe când încercam în Irlanda să obținem voturi favorabile pentru Tratatul de la Lisabona, menționam Spania și poporul spaniol.

Însă noi, ca politicieni, avem responsabilitatea de a ne asigura că, deși cetățenii sunt conștienți de potențialul real al Inițiativei cetățenilor, ei sunt totodată conștienți de limitele acesteia. Știm că nu este vorba doar de strângerea unui milion de semnături pentru o anumită problemă. Acest lucru trebuie să facă parte din competențele Uniunii, iar noi nu trebuie să promitem mai mult decât putem oferi.

În al doilea rând, domnule prim-ministru, în această dimineață ați menționat siguranța alimentară. Sunt încântată să văd că în cadrul Consiliului Agricultură se înregistrează progrese în ceea ce privește îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente. Siguranța alimentară nu poate fi și nu va fi niciodată garantată dacă fermierii noștri nu vor obține un venit corect și relativ stabil.

În fine, domnule prim-ministru, vă felicit pentru inițiativa dumneavoastră de a eradică violența bazată pe gen; aștept cu nerăbdare să aflu detalii.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - În primul rând îmi exprim speranța că, în ciuda caracterului destul de general al programului, Președinția spaniolă va înregistra rezultate concrete până la sfârșitul lunii iunie.

Salut faptul că președinția este preocupată de dezvoltarea spațiului de cercetare european și de asigurarea mobilității cercetătorilor. Însă, în condițiile existenței restricțiilor pe piața muncii, acest lucru va fi dificil de realizat. Sper ca reuniunea informală a miniștrilor muncii de la sfârșitul acestei luni să se finalizeze cu rezultate concrete în acest sens.

Programul include, de asemenea, revizuirea direcțiilor de acțiune ale TEN-T. Este de dorit ca revizuirea să țină cont și de viitoarea strategie pentru Dunăre care, deși nu este menționată în mod direct în programul președinției, reprezintă un angajament al Comisiei Europene pentru anul 2010.

În domeniul energiei se dorește îmbunătățirea planului de acțiune european pentru eficiența energetică și adoptarea planului de acțiune pentru energie 2010 - 2014. Referitor la primul, cred că revizuirea ar trebui să cuprindă și o propunere privind resursele financiare, în special pentru eficientizarea din punct de vedere energetic a clădirilor. Planul european de redresare economică a inclus participarea Uniunii Europene la finanțarea gazoductului Nabucco. Este în interesul Uniunii Europene ca această finanțare să fie continuată și în planul de acțiune pentru energie 2010 - 2014.

În ceea ce privește parteneriatul estic, se face precizarea că relațiile Uniunii Europene cu Ucraina sunt foarte importante. Adresez pe această cale rugămintea să nu pierdeți din vedere Caucazul de Sud, o importantă resursă alternativă de energie pentru Uniunea Europeană, și nici Republica Moldova, care are mare nevoie de ajutorul Uniunii în această perioadă de tranziție către democrație.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, domnule Zapatero, vă mulțumesc pentru uriașul angajament pe care vi-l asumați în timpul acestei legislaturi în ceea ce privește aspectele pe care le-ați anunțat, cu toate că este momentul nu doar să enumerăm toate chestiunile folosite, ci să depunem și eforturi practice pentru a revitaliza Europa.

Trebuie să încheiem această perioadă de definire a structurilor instituționale și să abordăm problemele importante, care încă împiedică Europa să poată concura pe picior de egalitate cu partenerii săi internaționali. Trebuie să știm dacă Uniunea Europeană va fi capabilă, într-un viitor cât mai apropiat, să obțină un loc în cadrul Națiunilor Unite, dacă va putea obține un loc, în calitate de Uniune Europeană, în cadrul G20, dacă dorește o mai bună armonizare fiscală și socială, dar și ce resurse dorește să investească în circuitul economic european pentru a putea face ceea ce au făcut ceilalți competitori internaționali.

Trebuie să prezentăm – și îi spun acest lucru președintelui Barroso – măsuri concrete pentru revitalizarea Europei, pentru că în șase luni nu vom vedea aceleași rezultate pe care le-am văzut anterior, în timpul experiențelor anterioare. Am dori de, asemenea, să știm dacă a venit în sfârșit momentul când, așa cum spunea Kissinger în urmă cu 30 de ani, principalii lideri ai lumii știu la ce număr de telefon să sune când vor să contacteze pe cineva din Europa, și nu doar contactează statele membre.

Este în joc demnitatea Europei așa cum reiese din Tratatul de la Lisabona, dar și modelul social european, acea democrație fundamentală pe care noi, membrii Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European o solicităm cu vehemență și pe care dorim să se bazeze viitoarea bunăstare a cetățenilor noștri.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Domnule președinte, domnule Rodríguez Zapatero, domnule Barroso, aș dori să clarific faptul că în discursul pe care l-am auzit aici există anumite ambiguități, în special în ceea ce privește anumite aspecte economice. Obiectivele și țelurile menționate sunt clare, însă rămân anumite ambiguități. Mai exact, nu sunt menționate măsuri concrete pentru combaterea șomajului. Totuși, în ciuda acestei rezerve, aș dori să îmi concentrez discursul pe aspecte instituționale.

Președinția spaniolă vorbește mult despre chestiunea Inițiativei cetățenilor și despre instalarea rapidă și imediată a sistemului pentru Serviciul european pentru acțiune externă. În prezent, la nivel instituțional, cred că ar trebui făcute precizări și despre relația cu restul instituțiilor, întrucât ne aflăm în etapele inițiale ale Tratatului de la Lisabona.

De asemenea, cred că este important pentru Consiliul și Președinția spaniolă să arate foarte clar că sunt dispuse să colaboreze cu Comisia și cu Parlamentul, pentru a clarifica felul în care vor funcționa relațiile dintre Comisie și Parlament în contextul Tratatului de la Lisabona, întrucât acum Președinția spaniolă are o ocazie unică de a crea precedente.

Indiferent ce va face Președinția spaniolă referitor la relațiile menționate anterior, pe de-o parte cele cu Comisia, de cealaltă parte cele cu Parlamentul, dar și cele cu însuși Președintele Consiliului European, în orice caz se confirmă clar faptul că ceea ce se va întâmpla va fi considerat un succes al Tratatului de la Lisabona.

Având în vedere toate acestea, aș dori să primesc informații mai exacte cu privire la felul în care vedeți structura relațiilor dintre Președinția rotativă, Comisie, Parlament și Președinția Consiliului.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Stimate domnule prim-ministru Zapatero, bine ați venit, succes și vă mulțumesc pentru discursul dumneavoastră. Mai presus de toate, vă mulțumesc pentru referirea pe care ați făcut-o la Carta Socială Europeană. În sfârșit, cineva din Consiliu înțelege că Europa nu poate fi creată fără muncitori, și cu atât mai puțin nu poate fi creată împotriva acestora.

În sfârșit, cineva din Consiliu începe să înțeleagă că ne confruntăm cu o problemă foarte serioasă, există milioane de oameni dezamăgiți, organizații de comerț care simt că sunt excluse din procesul de integrare europeană, proces care nu ia în considerare decât aspectul comercial, care și-a pierdut ambițiile politice și care are puține ambiții sociale.

Două acțiuni au otrăvit această relație cu Parlamentul și cu mișcarea sindicală. Una este mișcarea muncitorilor din întreaga Europă, care reprezintă o amenințare pentru modelele sociale naționale, iar cealaltă este Directiva privind timpul de lucru, care amenință realizările istorice și concilierea dintre viața profesională și cea activă.

Domnule prim-ministru, ați vorbit despre șase luni de schimbare. Schimbare de proceduri, schimbare de direcție. Nu veți putea schimba totul, însă veți începe o cale nouă, de care Europa are nevoie, pentru că Europa are nevoie de muncitori și nu va fi posibil să construim doar o Europă economică; va trebui să fie și o Europă politică și socială.

4. Urări de bun venit

Președintele. – Doamnelor și domnilor, mi s-a comunicat că în tribună se află o delegație din partea Adunării Naționale a Republicii Coreea, căreia îi urăm un călduros bun venit. Dorim să îi întâmpinăm pe membrii și pe liderul delegației, Lee Kang Rae, cu ocazia celei de-a douăsprezecea reuniuni interparlamentare dintre Parlamentul nostru și parlamentul țării lor.

Parlamentul European a susținut dintotdeauna pacea și stabilitatea, precum și protecția drepturilor omului în peninsula coreeană. Bineînțeles, salutăm rolul din ce în ce mai activ al Republicii Coreea pe scena internațională și le urăm toate cele bune pentru atunci când vor prezida întrunirea G20 din acest an.

Suntem informați în legătură cu largul acord de asociere dintre Republica Coreea și Uniunea Europeană, document care în curând va intra în procesul de ratificare. Prin urmare, îi felicităm pe colegii noștri coreeni. Sperăm că prezența lor este de bun augur și, mai presus, sperăm că vor fi mulțumiți de privilegiul de a urmări o dezbateră atât de importantă cum este cea care se desfășoară în prezent în plen.

5. Prezentarea programului președinției spaniole (continuarea dezbaterii)

Președintele. – Doamnelor și domnilor, să continuăm dezbateră privind prezentarea programului Președinției spaniole.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în calitate de președinte al Comisiei pentru afaceri constituționale a acestui Parlament, sunt încântat că Președinția spaniolă acordă importanță îndeplinirii reformelor structurale prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special, în ceea ce privește Serviciul european pentru acțiune externă, Inițiativa cetățenilor și aderarea Uniunii Europene la Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului, pentru care comisia mea a desemnat deja un raportor, un spaniol, pe dl Jáuregui Atondo, pe care deja îl cunoașteți.

Totuși, domnule Zapatero, într-un interviu publicat duminică trecută într-un ziar spaniol, *El País*, vă exprimați dorința ca legea privind libertatea religioasă să poată reprezenta un pas înainte făcut de Spania în direcția normalizării în cadrul tuturor instituțiilor sale publice.

Prin urmare, aș dori să sugerez în acest sens faptul că structurile Europei reprezintă mijloace pentru atingerea unui obiectiv, iar obiectivul Uniunii Europene este confirmat la articolul 2 din Tratatul de la Lisabona: promovarea demnității, egalității, libertății și solidarității. Prin urmare, trebuie să dau glas unor îngrijorări care se referă la direcția în care se îndreaptă această dezbateră asupra valorilor.

Unitatea culturală are întâietate față de unitatea economică. Spiritul Europei este mai puternic decât structura publică – îmi cer scuze, juridică. Spiritul Europei este înrădăcinat în instinctul adevărului și frumuseții aparținând Greciei antice, în cultul justiției aparținând Romei și, pe baza acestei moșteniri uriașe, creștinismul a adăugat valoarea ființelor umane, care sunt egale din momentul concepției și până la moarte.

Astăzi, în numele crucii lui Hristos, cerem să mergem în Haiti, să fim prezenți în Haiti, pentru că toți oamenii, și în special cei mai săraci, sunt elementele centrale.

Și atunci vă întreb: ce înseamnă „normalizare” atunci când este vorba de libertate religioasă? Înseamnă poate împiedicarea cetățenilor să își exprime în mod public religia? Înseamnă să uităm rădăcinile, inclusiv rădăcinile creștine, ale țărilor noastre?

Kader Arif (S&D). – (FR) Domnule președinte, domnule Zapatero, domnule Buzek, doamnelor și domnilor, în această perioadă de criză, politica comercială ocupă un loc cu atât mai important în dezbaterile publice, cu cât europenii își dau din ce în ce mai mult seama că strategia comercială introdusă la nivelul Uniunii are un impact direct asupra dezvoltării și ocupării forței de muncă.

Pe fondul unei competiții internaționale sporite, cursa pentru costuri reduse a provocat pierderea a prea multe locuri de muncă sau transferuri. În fața acestei situații, grupul nostru consideră că acum comerțul trebuie să fie un instrument care să servească unor scopuri precum crearea de locuri de muncă, reducerea inegalităților și dezvoltarea durabilă. În timpul acestei audieri, comisarul pentru comerț, dl De Gucht, a părut să fie de acord că comerțul nu poate fi un scop în sine.

Prin urmare, aș vrea să știu dacă în timpul Președinției dumneavoastră veți susține reforma politicii comerciale europene, pentru a vă asigura că aceasta va crea mai multe locuri de muncă și că va fi mai strâns legată de o politică industrială reală. Veți lua măsuri și pentru a susține comerțul corect la nivel mondial, un comerț corect care să poată promova dezvoltarea, munca în condiții decente și respectarea drepturilor omului? Cu alte cuvinte, veți introduce în acordurile noastre standarde sociale și de mediu care să fie obligatorii?

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Domnule Zapatero, pentru un spaniol, așa cum sunt și eu, este o onoare să vă urez bun-venit aici, când dumneavoastră ocupați funcția de președinte al Uniunii Europene. Este o perioadă plină de așteptări și provocări și, bineînțeles, nu trebuie să dezamăgim. Este important ca cetățenii noștri să vadă că instituțiile noastre actualizate sunt capabile să furnizeze soluții pentru probleme reale.

Știți că noi suntem de acord cu programul pe care l-ați prezentat. Știți că pentru *Partido Popular* spaniol aceasta este o chestiune națională și că vă vom susține în toate demersurile pe care noi le vom considera a fi în interesul comun al Europei și pe care le vom considera importante pentru Spania. Este un program ambițios și sperăm să fie un program plin de conținut.

Sper că în acest album al Președinției spaniole – întrucât cu siguranță va fi colorat și variat – oamenii vor putea considera fiecare eveniment ca o piatră de temelie pentru rezolvarea problemelor reale care îi afectează.

Criza lovește economii și șomajul seamănă cu al cincilea cal al Apocalipsei. Ați fost sincer și ați recunoscut că rata șomajului este de 20 % în Spania, dar că acest lucru nu vă taie elanul. Cred că ne obligă pe noi toți să găsim o soluție la o problemă pe care trebuie să o rezolvăm împreună. Este o problemă reală.

Timpul pe care îl am la dispoziție nu îmi permite să spun prea multe, domnule prim-ministru. Totuși, doresc să vă spun că Spania se va confrunta cu multe provocări, că sunt sigur de capacitatea Spaniei ca națiune și că vreau să cred și sunt sigur că veți face față cu bine provocărilor. În acest moment, în Europa nu trebuie să dezamăgim.

Pe de altă parte, globalizarea lumii – la care ați făcut referire cu inteligență – presupune apariția unor noi centre de putere și înseamnă că este nevoie ca Uniunea Europeană să își asume un rol mai activ și mai coerent pentru a-și apăra valorile și interesele. Altminteri, riscăm să devenim neimportanți.

În fine, domnule prim-ministru, noi, spaniolii, nu vom accepta să ni se refuze aptitudinea de a face propuneri. Avem acest drept. Trebuie însă să avem și smerenia de a accepta sfatul pe care i l-a dat Don Quijote lui Sancho Panza atunci când i-a recomandat să fie umil în fantezia sa referitoare la guvernarea insulei Barataria.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Glenis Willmott (S&D). – Domnule președinte, salut programul foarte pozitiv și ambițios al dlui prim-ministru pentru Președinția spaniolă. Faptul că domnia sa pune accent pe locurile de muncă și pe dezvoltare este vital pentru noi toți, acum, când ieșim din criza financiară, și aștept cu nerăbdare să lucrez cu un guvern socialist.

Următoarele șase luni sunt cruciale pentru viitorul economic și în materie de mediu al UE și așteptăm cu interes Consiliul din februarie, pentru o conducere ambițioasă în vederea reformării sectorului financiar.

În urma negocierilor climatice eșuate de la Copenhaga, sunt curioasă să aud cum vor colabora Președinția și Comisia pentru a prezenta un obiectiv UE comun de reducere a emisiilor poluante în vederea îndeplinirii

obiectivului de la 31 ianuarie. S-a spus deja acest lucru, însă, în fine, vă sfătuiesc, domnule prim-ministru, ca în timpul Președinției dumneavoastră să profitați de șansa de a rezolva problema acaparărilor de teren și alte chestiuni care creează neplăcere și suferință pentru zeci de mii de proprietari din sudul Spaniei, oameni care respectă legea. Avem într-adevăr nevoie de acțiuni.

Domnule Zapatero, mă bucur să vă văd aici și vă doresc să aveți un mandat plin de succes.

Tunne Kelam (PPE). – Domnule președinte, Președinția spaniolă va fi judecată prin prisma punerii în aplicare a Tratatului de la Lisabona din punct de vedere instituțional. Domnule prim-ministru, vă urez mult succes.

Pentru a stimula redresarea economică și crearea de noi locuri de muncă, provocarea pentru dumneavoastră este să extindeți piața internă a EU, inclusiv prin deschiderea de piețe de servicii în domenii care încă sunt tratate ca excepții. Până când acest lucru nu este realizat, succesul strategiei UE va avea efecte limitate.

Susțin angajamentul dumneavoastră pentru crearea unei piețe energetice comune, interconectarea rețelelor energetice din întreaga Europă. Vă doresc să puteți folosi această ultimă poziție a Parlamentului pentru programul de securitate și solidaritate energetică externă care a fost adoptat în 2007 și care încă așteaptă să fie pus în aplicare.

Agenda 2020 presupune introducerea tehnologiilor informațiilor și comunicațiilor în activitatea cotidiană, folosirea celor mai bune practici ale statelor membre care deja au înregistrat progrese în acest domeniu. Sper ca Președinția dumneavoastră să poată lua o decizie în privința înființării unei agenții centrale pentru administrarea sistemelor IT, o agenție de care Europa are în mod categoric nevoie. Un alt lucru de care avem urgent nevoie este elaborarea unei strategii de securitate europene sigure de apărare în domeniul cibernetic.

Sper că UE va juca un rol mai activ și în stabilizarea situației din Caucazul de Sud, în cadrul noii strategii de Parteneriat estic.

În fine, dar nu în cele din urmă, vă sugerez să mențineți poziția comună a UE în privința Cubei până în momentul când vor putea fi confirmate schimbări în această țară. Din păcate, refuzul regimului de a-i permite colegului nostru socialist să intre din Cuba pe motiv că acesta ar fi vrut să contacteze reprezentanții opoziției nu este semnul unei schimbări reale.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Domnule președinte, domnule Barroso, domnule Zapatero, vă mulțumesc, în primul rând, domnule Zapatero, pentru reintroducerea ambiției, perspectivei politice și energiei într-un moment în care Uniunea Europeană trebuie să-și revină din criză și imediat după eșecul de la Copenhaga.

Mă aștept ca Președinția și Comisia să ne dea posibilitatea să așezăm crearea de locuri de muncă mai multe și de mai bună calitate, lupta împotriva excluderii sociale și dezvoltarea durabilă în centrul strategiei 2020. Acest lucru este adevărat în special în cazul bugetului agriculturii, dar și în cazul bugetului acordat pescuitului. V-ați luat un angajament în acest sens.

Domnule Zapatero, contăm pe dumneavoastră să furnizați resursele necesare pentru această politică, să asociați decontaminarea solului cu securitatea alimentară, să creați condițiile necesare pentru locuri de muncă ecologice și pentru menținerea resurselor pescuitului, să garantați securitatea alimentară și să creați condiții comerciale mai corecte pentru țările din sud.

Avem nevoie de un buget ambițios pentru agricultură și aș mai dori să vă cer să asociați bugetul pescuitului cu acest buget. Astfel, locurile noastre de muncă, dar și politica noastră, vor fi judecate pe baza rezultatelor obținute.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Domnule președinte, domnule Zapatero, printre problemele pe care dl prim-ministru le-a prezentat astăzi într-o manieră oarecum generală și largă se regăsesc mai multe chestiuni care necesită elaborarea și prezentarea unor propuneri specifice.

Aceste chestiuni se pot împărți în două categorii – cele de care, obiectiv vorbind, Președinția spaniolă va trebui să se ocupe, și cele de care va vrea să se ocupe pentru că va încerca să își îndeplinească obiectivele. Printre cele care trebuie rezolvate se numără problemele legate de relațiile dintre instituțiile europene, și aici aș dori să îi atrag atenția dlui Zapatero asupra prevederilor Tratatului de la Lisabona care, în protocolul privind subsidiaritatea, vorbesc despre necesitatea de a defini, de asemenea, rolurile autorităților regionale și locale din cadrul statelor membre. Dacă ar fi să vorbim despre regionalizare, experiența Spaniei sugerează faptul că poate Președinția spaniolă este cea care va încerca să clarifice formularea privind rolurile autorităților

regionale și locale. Acest lucru are o semnificație deosebită din moment ce dl Zapatero vorbește despre faptul că unul dintre obiectivele sale este problema dezvoltării inovării și educației, lucru care, după cum bine știm, se realizează cu fonduri europene la nivel regional și local.

Parlamentul European așteaptă cu mare interes elaborarea anumitor chestiuni, rezolvarea problemelor instituționale și propunerile privind viitorul politicii de coeziune care, după cum știm, va fi prezentată întâi la Saragossa și apoi la Săptămâna Regiunilor Inovatoare din Europa. Așteptăm cu mare interes deciziile și propunerile specifice.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Domnule președinte, domnule prim-ministru, faptul că Spania preia Președinția Uniunii Europene în aceste împrejurări dificile este o provocare imensă și o ocazie uriașă pentru aceia dintre noi care susțin că rețeta europeană actuală pentru rezolvarea situației crizei este unilaterală și nu a făcut suficiente lucruri pentru a limita impactul asupra economiei reale și asupra ocupării forței de muncă, pentru aceia dintre noi care susțin că strategia de redresare ar fi trebuit să fie și o strategie de schimbare a modelului de dezvoltare, pentru a menține bunăstarea economică, socială și de mediu a cetățenilor Europei. Președinția spaniolă este o provocare uriașă pentru aceia dintre noi care cred că este nevoie de o guvernare economică europeană, alături de democratizarea instrumentelor politicii economice care vor menține prudența financiară și solidaritatea necesară, acolo unde este cazul, pentru a proteja interesele cetățenilor europeni.

Edite Estrela (S&D). – (ES) Sunt încântată să am ocazia de a spune că José Luis Zapatero a reușit să surprindă femeile din Europa cu măsuri extrem de inovatoare și progresiste. Evident, a făcut acest lucru formând un guvern cu adevărat echilibrat și grație modalității curajoase prin care a inclus în agendele naționale și europene chestiuni legate de egalitatea între femei și bărbați și respectul reciproc.

Domnule prim-ministru, vă felicit călduros pentru ambițiosul dumneavoastră program de acțiune împotriva violenței bazate pe gen, o situație care este un dezastru social. Ideea creării unui gardian european pentru problema violenței bazate pe gen este o propunere avangardistă, pe care femeile din Europa o susțin și o aplaudă.

Domnule prim-ministru, în numele socialiștilor portughezi, vă doresc succes. Puteți conta pe solidaritatea noastră. Femeile îl susțin pe Zapatero!

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Domnule prim-ministru, aș dori să vă spun foarte sincer că ați făcut o prezentare magnifică a formei pe care o va lua Președinția spaniolă. Cred că ați ținut un discurs excepțional.

Am vrut să vă întreb despre America Latină, domnule prim-ministru. Cred că este foarte importantă pentru Europa și, bineînțeles, Europa este și ea importantă pentru America Latină. Există multe legături umane, multe interese economice și multe națiuni emergente în America Latină, ca de exemplu Argentina, Brazilia sau Mexic, care fac parte din noua guvernare mondială și care trebuie să formeze o alianță cu Europa.

Aș dori să vă întreb, domnule Președinte, care sunt planurile Uniunii Europene și ale Președinției dumneavoastră în ceea ce privește America Latină, ce se așteaptă de la summitul cu America Latină și ce planuri are Uniunea Europeană și Președinția dumneavoastră în legătură cu America Latină?

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (ES) Întrucât am doar un minut la dispoziție, mă voi concentra pe problema drepturilor cetățenilor.

Președinția spaniolă este o ocazie să facem ordine la noi acasă. Un exemplu îl constituie situația Insulelor Canare și a oamenilor care locuiesc acolo.

Anul trecut, am fost acolo pentru a participa la un curs de spaniolă. Spre surprinderea mea, am descoperit că dacă fac un curs de spaniolă la o școală de pe continent sau din Insulele Baleare costurile sunt rambursate, dar nu se întâmplă la fel dacă școala este în Insulele Canare, întrucât acestea nu fac parte din Europa. Fac parte din Uniunea Europeană, dar nu și din Europa, iar consecința este că școlile lingvistice din aceste insule, deși au cursuri de o calitate excelentă, sunt vitregite de ocazia...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Chris Davies (ALDE). – Domnule președinte, dl prim-ministru a vorbit la începutul discursului său despre nevoie ca Europa să dezvolte o politică externă mai eficientă, în special în ceea ce privește vecinii săi apropiați, printre care trebuie să includem și Israelul.

Această țară exercită ocupație militară pe teritoriul unui alt popor, lucru care încalcă drepturile omului, menține blocada din Gaza și aplică o pedeapsă colectivă unui milion și jumătate de persoane, și cu toate

acestea o considerăm un partener economic normal. Principiile și politicile noastre sunt clare: au fost reafirmate de miniștrii de externe chiar luna trecută, însă cuvintele noastre nu par să fie susținute de fapte.

Cred că adevăratul test al acestei Președinții în următoarele câteva luni va fi acela de a decide dacă vom începe să aplicăm o doză de independență în relațiile noastre cu Israelul și dacă vom începe să demonstrăm că principiile noastre înseamnă ceva și că le vom pune în aplicare.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Și eu îi doresc mult succes Președinției spaniole, care este prima Președinție triplă în conformitate cu Tratatul de la Lisabona. În ceea ce privește strategia 2020, s-a menționat în repetate rânduri faptul că aceasta va juca un rol-cheie în procesul de redresare în urma crizei. Totuși, acele state membre care au competență în politicile din acest domeniu au o responsabilitate uriașă. Dați-mi voie să vă atrag atenția asupra faptului că avem politici și bugete comunitare care pot funcționa ca instrumente pentru reducerea efectelor crizei. Din acest punct de vedere, este extrem de important ca negocierile privind perioada noului buget să înceapă la începutul lui 2011 și ca, în acel moment, Comisia să prezinte propunerea sa de buget, permițându-ne astfel să elaborăm aceste politici. Aș dori să solicit Comisiei să facă acest lucru la timp.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (ES) Domnule prim-ministru, sper că dumneavoastră, în calitate de prim-ministru al guvernului spaniol, aveți într-adevăr curajul și capacitatea de a pune în practică și de a implementa foarte ambițiosul dumneavoastră program, în special programul referitor la violența împotriva femeilor.

Am două întrebări. Una se referă la politica externă. Ați spus că Europa trebuie să parieze pe politica externă, dar și pe apărarea intereselor europene. Aș dori să vă întreb: care sunt interesele europene? Este vorba de interesele marilor companii multinaționale, care vor să obțină profit fără a ține seama de acordurile sociale sau de cele de mediu? Sau este vorba de interesele care sunt păstrate cu sfințenie în valorile europene, în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, așa cum sunt drepturile omului, democratizarea, consolidarea societății civile și drepturile minorităților? La care interese vă referiți?

O altă întrebare. Nu ați spus nici măcar un cuvânt despre migrație, un subiect care este atât de important în Europa. Avem nevoie de un program...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

John Bufton (EFD). – Domnule președinte, domnule prim-ministru, ați început astăzi cu o agendă foarte pro-europeană. Aș dori să vă spun că această agendă nu funcționează. În acest moment, situația monedei euro este foarte gravă în anumite țări. Grecia este la pământ; țara dumneavoastră, Spania, se află și ea la strâmtoare. În țara dumneavoastră, rata șomajului în rândul tinerilor cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani a ajuns la 40 %.

Poporul spaniol poate vorbi pentru el însuși. În rolul pe care îl veți juca în următoarele șase luni, veți vorbi și în numele oamenilor din țara mea. La început, ați menționat continuarea integrării. Vă cer ca, înainte de a mai realiza alte integrări, să vă întoarceți spre oamenii din țara mea, Regatul Unit, și să le dați șansa unui referendum.

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Domnule președinte, ați menționat importanța unei schimbări, invocând, drept justificare, criza economică, care a fost cea mai gravă din ultimii 80 de ani, provocând pierderea a 80 de milioane de locuri de muncă. Instrumentele prezentate merită să fie susținute, însă nu înseamnă că ne îndreptăm spre mai bine. După ce am desprins concluzii din experiența crizei, avem nevoie de o adevărată revoluție economică. Sunteți de acord că piețele liberalizate nu pot să se autoreglementsze? Sunteți de acord că ar trebui ca dogmele liberale să fie reexamine? Sunteți de acord că este necesar ca rolul de reglementare al Comunității să fie intensificat și că intervenția din partea statului este indispensabilă într-o economie de piață? Răspunsul dumneavoastră va fi binevenit.

José Luis Rodríguez Zapatero, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (ES) Domnule președinte, observ cu satisfacție că Parlamentul European dispune de mai multă forță și vitalitate decât a avut vreodată. Au existat foarte multe intervenții, întrebări specifice, pe care ar fi imposibil să le abordez în întregime în răspunsul meu fără a prelungi această sesiune în mod inacceptabil.

Permiteți-mi să fac un compromis și să mă refer în intervenția mea la anumite întrebări, despre care cred că sunt cel mai relevante și că trebuie clarificate. Compromisul meu constă în faptul că fiecare dintre întrebările specifice adresate de deputați va primi un răspuns în ședința finală la care voi participa la sfârșitul perioadei de șase luni, când Președinția prin rotație a Spaniei va fi evaluată și analizată. Prin urmare, sper să mulțumesc toți deputații asupra anumitor aspecte specifice, pe care le-am reținut.

Permiteți-mi să spun câteva cuvinte despre intervenția compatrioților mei, deputații spanioli. Doresc să mulțumesc *Partido Popular* spaniol pentru sprijinul de care a dat dovadă în această ședință, care a fost confirmat în dezbaterile politice naționale și aprobat prin intermediul unei moțiuni. Acest lucru este, fără îndoială, un factor extraordinar de pozitiv pentru activitatea prezentă și subliniază dorința noastră de a avea o Europă comună, eforturile combinate și activitatea pe care am desfășurat-o pentru a continua să ne concentrăm asupra perioadei dificile pe care o parcurgem pe măsură ce ne confruntăm cu criza economică.

Doresc să mă refer la imigrație. Unul dintre onorabili deputați a evidențiat chestiunea a ceea ce reprezintă politica noastră privind imigrația și a afirmat chiar că nu a fost făcută nicio trimitere la aceasta. Este adevărat că nu a existat nicio trimitere la aceasta în intervenția mea, însă, pe scurt, trebuie stabilite anumite priorități. S-a declarat în mod specific faptul că eu sunt în favoarea imigrării în masă, iar acest lucru este, categoric, neadevărat. Ceea ce eu susțin este respectarea drepturilor omului pentru toți, pentru fiecare persoană în parte, indiferent de unde ar proveni.

(Aplauze)

Avem un pact european privind imigrația, promovat și aprobat în cursul Președinției franceze. Trebuie să respectăm acest pact și, bineînțeles, el include controale la frontiere, cooperare și dialog politic cu țările din care provin imigranții, ca cea mai bună modalitate de a evita valurile masive de imigranți. Totuși, trebuie să adaug faptul că integrarea face parte din politica Pactului european privind imigrația, integrarea cu privire la respectarea drepturilor omului pentru imigranți. Vorbesc în numele unei țări care, în ultimii câțiva ani, s-a confruntat cu nivele foarte mari de imigrație, însă nu degeaba, deoarece, din anul 200, populația spaniolă a crescut cu șase milioane de oameni. S-a confruntat și cu emigrație deoarece, în perioada dictaturii, a existat emigrație economică înspre numeroase țări europene.

Cunoaștem foarte bine, din experiență, ce înseamnă să fii nevoit să-ți părăsești țara în căutarea unui viitor mai bun sau a unei fărâme de demnitate economică. Știm că acest lucru este dificil de acceptat și știm că țările și națiunile nu se evaluează numai prin puterea lor politică, militară sau economică. Națiunile, împreună cu Europa, sunt evaluate și prin regimul aplicat pentru și prin respectarea drepturilor omului pentru oamenii care vin să lucreze pe târâmul nostru în căutarea unui viitor de care nu pot beneficia în propriul lor târâm.

(Aplauze)

În plus, Uniunea Europeană trebuie să fie conștientă - ceea ce face deja - că, până în 2025, 30 % din populația sa va avea peste 65 de ani. Acest lucru nu va avea loc în nicio altă zonă sau regiune a lumii. Vom fi zona, continentul, cu cel mai mare număr de persoane cu vârsta de peste 65 de ani, iar acest lucru va avea ca rezultat o reducere a populației active și a capacității de muncă, ceea ce va exercita presiune asupra sistemelor noastre de protecție socială. Pe termen mediu, Europa are nevoie de lucrători. Dincolo de criză, va avea nevoie de lucrători, trebuie să introducă femeile pe piața muncii și are nevoie de impulsul necesar pentru a spori populația activă în scopul menținerii protecției sociale. Aceasta este o concluzie fundamentală.

În al doilea rând, subsidiaritatea și limbile. Vom rămâne fideli în aplicarea noastră a Tratatului de la Lisabona și aș dori să subliniez faptul că guvernul meu a fost cel care a promovat utilizarea limbilor spaniole oficiale în instituțiile europene. Totuși, nu există nicio îndoială că, în prezent, echilibrul dintre instituții este subliniat de aplicarea Tratatului de la Lisabona. A existat o anumită observație, pe care o consider nedreaptă, cu toate că trebuie să recunosc faptul că a avut un caracter foarte izolat. Ca președinte al Președinției prin rotație, am exprimat, am declarat și am susținut rolul instituțional al Președintelui permanent al Consiliului, bineînțeles, al Înalțului Reprezentant și colaborarea deplină a Comisiei și voi continua să fac acest lucru.

Noile puteri ale Parlamentului European vor fi puse în mișcare de Președinția spaniolă prin rotație, în deplină colaborare cu Președintele Comisiei, care și-a demonstrat întotdeauna relația de lucru continuă cu Parlamentul. Mă refer la activitatea desfășurată de dl Durão Barroso. Am fost criticat pentru că i-am acordat sprijinul meu. Da, l-am susținut și îl susțin, deoarece l-am văzut lucrând în beneficiul unei Europe solide și unite, iar acest lucru este foarte important, dincolo de orice poziționare ideologică.

În al treilea rând, sistemul fiscal, paradisurile fiscale și noile reglementări și supraveghere. Nu m-am referit la acestea ca să nu epuizez toate subiectele, însă sunt pe deplin de acord cu aplicarea normelor privind

supravegherea și reglementarea financiară. În ceea ce privește cerința de a pune capăt paradisurilor fiscale, Președinția prin rotație va fi fermă și strictă.

(Aplauze)

Bineînțeles, voi promova, voi încuraja și voi solicita tuturor țărilor să continue acordurile necesare privind transparența fiscală și privind furnizarea informațiilor în contextul comunității internaționale.

Referitor la schimbările climatice, la 11 februarie, Consiliul va efectua o analiză a reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga, cu ajutorul Comisiei. Uniunea Europeană ar trebui, bineînțeles, să continue să ia măsuri în beneficiul unei strategii care ne va duce la un acord pozitiv cu privire la promovarea reducerii schimbărilor climatice. Susțin ca Uniunea Europeană să știe cum să-și alinieze inteligent propria ambiție, pe care aceasta a instituit-o pentru anul 2020 sau pentru perioada 2020-2030, la cererile altor actori în ceea ce privește reducerea emisiilor lor. Pentru susținerea unității europene și a strategiei comune, trebuie să încredințăm această responsabilitate Comisiei Europene. Sunt, de asemenea, în totalitate de acord cu faptul că Statele Unite și China sunt cei doi actori principali din partea cărora putem să așteptăm un rol mult mai activ.

Bineînțeles, sunt pe deplin convins că politica agricolă comună ar trebui să includă pescuitul și că pactul social la care anumiți deputați din Parlamentul European au făcut trimitere are nevoie de o revizuire, de o modificare care să includă interesele, reprezentarea legitimă și poziția constructivă a unei mari proporții a celor care îi reprezintă pe lucrători în Europa. Aceștia reprezintă lucrătorii, sindicatele, care sunt expresia pactului social european care, în ultimii douăzeci de ani, ne-a făcut să devenim regiunea cu cea mai mare bunăstare și cea mai mare prosperitate de la cel de Al Doilea Război Mondial.

(Aplauze)

Viitorul Uniunii Europene și prosperitatea europeană nu pot fi consfințite fără ajutorul lucrătorilor, fără drepturi sociale și fără politici de securitate socială și, prin urmare, trebuie să le includem în mod activ.

A existat o întrebare referitoare la domeniul politicii externe. Orientul Mijlociu, America Latină în special, și o aluzie la Israel. Sperăm ca în următoarele șase luni să continuăm acordurile cu privire la Orientul Mijlociu. Știm că pacea în Orientul Mijlociu este o condiție necesară, fundamentală pentru existența păcii în alte regiuni, unde s-au răspândit teroarea și conflictele, determinate de radicalism și fanatismul ideologic și religios. Uniunea Europeană își va îndeplini rolul său contribuind la procesul de obținere a păcii prin angajamentul de a relua, din nou, discuțiile. Știm care sunt obiectivele și care sunt condițiile. Știm că dialogul trebuie să includă recunoașterea Statului Palestinian ca una dintre condițiile fundamentale ale existenței acestuia.

(Aplauze)

A lucra cu Israelul înseamnă a lucra pentru pace. Dacă nu lucrăm cu Israelul, cu toate că merită criticat pentru multe dintre acțiunile sale, nu vom putea să vedem pace la orizont. A lucra cu Palestina înseamnă a lucra pentru dreptul acestuia la un stat, la un teritoriu, pentru a putea vedea prosperitate la orizont și pentru a soluționa toate aspectele nerezolvate. Vom face acest lucru cu determinare, și, bineînțeles, cu colaborarea altor actori internaționali majori.

Referitor la America Latină. America Latină este un continent tânăr, cu o vitalitate extraordinară și un viitor mareț. Are o populație de 500 de milioane de oameni și poartă o puternică amprentă europeană, nu numai o puternică amprentă spaniolă, dar și o amprentă europeană deoarece, acolo, există acum valorile democratice și valorile progresului după o perioadă îndelungată și anumite dificultăți în consolidarea a ceea ce semnifică stabilitatea și întărirea acesteia ca grup de națiuni. În cadrul summitului din America Latină, dorim să obținem sau să facem progrese în direcția acordurilor comerciale cu Mercosur, cu America Centrală și cu Comunitate Andină. Toate acestea servesc intereselor de dezvoltare și progres pentru America Latină, în aceeași măsură ca și intereselor economice europene, care, în opinia mea, trebuie, de asemenea, apărute.

Interesele europene. Când a fost făcută trimitere la politicile Uniunii cu privire la egalitatea dintre bărbați și femei și au fost convenite de alți deputați în Parlamentul European, am considerat că este un bun exemplu și o politică a cetățeniei. Acestea sunt interese europene. Interesele europene pe care le susțin în acțiunea politicii externe sunt interesele care implică valorile pe care le reprezintă Europa, care își are originea în Iluminism și în toate celelalte tradiții culturale, religioase și civice care au înflorit și s-au dezvoltat în Europa. A standardiza înseamnă a tolera, a standardiza înseamnă a respecta tradiția europeană, ceea ce este mai bun în tradiția europeană, aceasta semnificând că acest țărâm este țărâmul libertății religioase, ideologice, politice și culturale. Această libertate cere toleranță și egalitate de tratament pentru toate credințele și convingerile, astfel încât democrația să fie o democrație completă.

(Aplauze)

Domnule președinte, am dorit, în esență, să mă refer la anumite intervenții izolate cu privire la țara mea, cu privire la Spania, din partea altor țări și, în special, la trimiterea dlui Langen, o trimitere specifică la Spania, cu privire la caracteristicile noastre economice, la care mă simt obligat să răspund. Trebuie să spun că, atunci când am început intervenția mea în această dimineață, vorbeam în calitate de țară europeană, de țară pro-europeană, recunoscătoare pentru că face parte din Uniunea Europeană, recunoscătoare țărilor care au încurajat aderarea noastră la Uniunea Europeană și care a trecut printr-o transformare enormă și a înregistrat un progres remarcabil în ultimii 25 de ani. Într-o asemenea măsură încât, de când am aderat la Uniunea Europeană, am redus diferența veniturilor pe cap de locuitor cu 15 puncte, depășind media europeană actuală. Acest lucru a fost realizat datorită eforturilor făcute de mulți spanioli, de lucrătorii și de întreprinderile acesteia.

În prezent, după ce am obținut aceste progrese semnificative, ne confruntăm cu criza economică, iar aceasta afectează locurile de muncă. Este adevărat că avem un nivel al șomajului ridicat, cum a fost cazul în timpul crizelor din anii '70 și '90. Aceasta a fost o caracteristică a țării noastre, la fel ca atunci când există creștere, creăm mai multe locuri de muncă decât alte țări. Totuși, îl pot asigura pe dl Langen că, dacă ar fi ca rata șomajului să crească în țara domniei sale mâine, indiferent de cine o guvernează, răspunsul meu, în calitate de lider politic, de prim-ministru și de pro-european, ar fi unul de susținere și solidaritate, nu unul de incriminare, cum a fost răspunsul domniei voastre în această dimineață în acest parlament.

(Aplauze)

Ar fi un răspuns de susținere și solidaritate. Aceasta este modalitatea mea de a percepe și de a fi european, cu admirația pe care o am pentru țara domniei voastre, și sper că acest lucru nu va avea loc.

Pe scurt, domnule președinte, în cursul prezentei Președinții, ne vom desfășura activitatea în direcția unui proiect european de solidaritate, de cooperare, de uniune economică mai strânsă, de reforme și de convingeri. Vă mulțumesc pentru trimerile către dl Almunia, între alte motive, pentru că a fost propus de mine pentru sarcinile care îi revin. Știm, de asemenea că, în următoarele șase luni, Parlamentul poate conta pe colaborarea, pe respectul și pe prețuirea țării mele și ale guvernului meu și că, la încheierea prezentei Președinții, voi fi acolo, voi fi ținut pe deplin responsabil și voi răspunde la orice întrebare care ar putea apărea cu privire la respect și solidaritate.

(Aplauze)

Președintele. – Vă mulțumesc, domnule Zapatero, pentru această intervenție. Cooperarea noastră, cooperarea între Parlamentul European și Președinția spaniolă este foarte importantă. Ne desfășurăm activitatea într-un domeniu al legiferării, iar acesta este motivul pentru care guvernele unor Președinții succesive sunt esențiale pentru ca noi să putem să desfășurăm procesul legislativ.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Jean-Pierre Audy (PPE), în scris. – (FR) Mi-a plăcut intervenția prim-ministrului Regatului Spaniei, în special echilibrul dintre aspectele economice, sociale și de mediu. Susțin ideea unui pact social bazat pe parteneri sociali deoarece, exceptând faptul că este o condiție pentru atingerea unei ambiții sociale majore, sunt convins că este un factor al performanței economice europene. Într-un moment în care Peninsula Iberică deține două Președinții importante (a Consiliului Uniunii Europene, prin intermediul prim-ministrului spaniol, José Luis Rodríguez Zapatero, și a Comisiei Europene, prin intermediul portughezului José Manuel Barroso), regret faptul că Președinția spaniolă nu și-a demonstrat capacitatea de a aduce valoare politică adăugată relațiilor cu continentul american, în afara Statelor Unite și a Canadei. Este regretabil, deoarece cel de-al șaselea summit Uniunea Europeană-America Latină/Caraibe (UE-ALC) este programat să se desfășoare în prima jumătate a lui 2010, în timp ce summit-urile UE-Mexic și UE-Brazilia se vor desfășura în prima și, respectiv, a doua jumătate a lui 2010. Aș dori să profit de această intervenție pentru a-mi exprima, din nou, regretul pentru faptul că noua Președinție a Consiliului European, care a fost aleasă la jumătatea lunii noiembrie și care și-a început mandatul la 1 decembrie 2009, nu a salutat încă deputații din Parlamentul European și nu le-a trimis nici măcar un simplu mesaj.

Elena Băsescu (PPE), în scris. – Doresc să precizez că am făcut parte din delegația AFET care a pregătit la Madrid, în octombrie 2009, prioritățile Președinției spaniole. Cunoscând aceste obiective, am remarcat puncte comune cu cele ale României.

Interesul major al Președinției spaniole este spațiul mediteranean, care poate aduce beneficii importante și României. Firmele românești vor avea oportunitatea de a reveni pe piețele din zona mediteraneană (în țări precum Algeria, Turcia, Siria și Egipt). Obiectivul comun major este asigurarea securității energetice a Uniunii Europene, România având în acest sens pe agendă: Nabucco, conducta petrolieră paneuropeană Constanta - Trieste, interconectarea cu rețelele de gaz ale statelor vecine: România - Ungaria (Arad - Szeget), România-Bulgaria (Giurgiu-Ruse), Isaccea și Negru Vodă.

Totodată, consider că președinția spaniolă trebuie să acorde o atenție deosebită țărilor din Parteneriatul Estic. Pentru România, un obiectiv politic major este ca Republica Moldova să fie încadrată, din punct de vedere al perspectivei de aderare, în grupul țărilor din Balcanii de Vest. Pe 12 ianuarie 2010, la Chișinău, au început negocierile pentru semnarea Acordului de Asociere dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova. Moldova are nevoie acum de sprijin financiar și politic. Aceasta ar trebui să fie o prioritate atât pentru actuala președinție, cât și pentru următoarele președinții.

Dominique Baudis (PPE), *în scris*. – (FR) Domnule președinte, în următoarele șase luni, veți deține Președinția prin rotație a Uniunii Europene. Numeroase provocări vă vor aștepta în domeniul politicii externe, în special cu privire la țărmlul sudic al Mediteranei. Ce intenționați să faceți pentru a relansa Uniunea pentru Mediterana, al cărei sediu se află la Barcelona? Secretarul general al Uniunii pentru Mediterana a fost desemnat de curând. Cum prefigurați colaborarea cu primul secretar general desemnat vreodată al Uniunii pentru Mediterana? Avem nevoie de o politică ambițioasă pentru Mediterana, care să depășească parteneriatele economice, pentru a deschide calea parteneriatelor politice.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Spania preia bagheta Președinției Uniunii Europene imediat după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Acest lucru înseamnă că statul care deține Președinția va putea să coopereze cu Parlamentul European pentru punerea în aplicare a unui program ambițios. Susțin cele mai importante priorități prevăzute în agenda Spaniei privind Strategia UE 2020, asigurarea locurilor de muncă și a progresului social, privind inițiativele în domeniile educației și inovației și aspecte de securitate energetică. Ca deputat în Parlamentul European din partea Lituaniei, pentru mine este foarte important ca țara care deține Președinția să continue să pună în aplicare Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice, adoptată în cursul Președinției suedeze. Acești ani sunt anii luptei Europei cu sărăcia și izolarea socială. Aș dori să solicit Spaniei să ia, în cursul Președinției sale, toate măsurile necesare pentru a combate sărăcia și pentru a asigura un minim de garanții sociale. Suedia, țară din nordul Uniunii Europene, a deținut o Președinție de succes, și doresc ca statutul de țară sudică al Spaniei să acționeze, în mod util, pentru binele cetățenilor UE.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), *în scris*. – (RO) Aș dori să aduc în atenția Președinției spaniole o serie de aspecte pe care le consider prioritare și pentru care cred că trebuie să găsim soluții în lunile următoare. Drepturile pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere trebuie să fie considerate o prioritate, deoarece toți pacienții din Europa trebuie să beneficieze de egalitate de drepturi. Invit Președinția să facă eforturi pentru deblocarea situației la nivelul Consiliului în ceea ce privește acest dosar. De asemenea, solicit Președinției să sprijine directiva privind informarea publicului general cu privire la produsele medicinale eliberate pe bază de rețete, căreia i se opune Consiliul. Menținerea status quo-ului în acest domeniu nu este benefică nici pentru pacienți, nici pentru industria farmaceutică. Sectorul afacerilor are nevoie de susținere pentru a putea depăși criza economică, în special în noile state membre, care au probleme grave în acest domeniu. În această privință, cred că sprijinul acordat IMM-urilor este absolut imperativ. Președinția spaniolă trebuie să dea dovadă de sprijin ferm în cazul directivei privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale, ceea ce este vital pentru IMM-uri. Îi doresc Președinției spaniole mult succes în realizarea priorităților sale și în găsirea soluțiilor la provocările cu care se confruntă în prezent Uniunea Europeană.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris*. – Obiectivul Europei este un acord global de pace în Orientul Mijlociu, axat pe o soluție bazată pe două state. Dorim un stat sigur pentru israelieni și un stat democratic durabil pentru palestinieni, pe baza frontierelor anterioare anului 1967. Însă ne aflăm foarte aproape de această soluție. Declarația clară a Consiliului din 8 decembrie trebuie continuată cu energie și hotărâre de domniile voastre. Crearea condițiilor pentru alegeri anticipate în Palestina este cheia progresului. Europa ar trebui să clarifice faptul că va trata cu persoanele alese în cadrul noilor alegeri, indiferent de afilierea politică a acestora, în baza angajamentului cu privire la punerea în aplicare a acordurilor acceptate de poporul palestinian. De acum încolo, politica europeană cu privire la Israel, Autoritatea Palestiniană și Hamas trebuie să se bazeze pe trecerea, fără întârziere, a acestora la o etapă finală serioasă a negocierilor, în baza foii de parcurs a Cvartetului și a Inițiativei arabe pentru pace. Trebuie să insistăm pe faptul că asediul Israelului asupra Fâșiei Gaza și suferința umană îngrozitoare a celor 1,5 milioane de locuitori ar trebui să înceteze imediat și fără

nicio condiție prealabilă. Dacă Europa nu ia măsuri îndrăznețe acum și nu încurajează SUA să facă la fel, situația ar putea deveni rapid ireparabilă.

Ioan Enciu (S&D), *în scris*. – Actualei președinții spaniole îi revine sarcina importantă de a elabora Planul de Acțiuni pentru implementarea „Programului de la Stockholm”. Printre cele mai importante obiective, acest plan trebuie să includă tot pachetul de probleme privind imigrația și azilul, controlul și securizarea frontierelor, lupta împotriva crimei organizate și terorismului. Pe scurt, asigurarea securității cetățenilor UE.

Realizarea acestor obiective va solicita pe viitor un schimb și mai mare de informații între instituțiile și organismele specializate, precum și consolidarea bazei de date comunitare, deci colectarea continuă a datelor cu caracter personal ale cetățenilor. Trebuie însă să se mențină un permanent echilibru între asigurarea securității și respectarea drepturilor cetățeanului la viața privată. Este necesară promovarea consensului între statele membre pentru găsirea unui raport rezonabil între cele două obiective menționate.

Respectarea drepturilor fundamentale ale omului trebuie să fie obiectivul central al tuturor politicilor europene și să fie abordată cu cea mai mare atenție de către cele trei țări care vor deține președinția UE în următoarele 18 luni.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Doresc foarte mult succes Președinției spaniole. Spania este primul stat membru care a dat, într-adevăr, formă modelului instituțional care a intrat în vigoare odată cu Tratatul de la Lisabona.

Sperăm ca prioritatea deja afirmată de prim-ministrul Rodríguez Zapatero – de a scoate Europa din criză și de a consolida reluarea creșterii economice – se va realiza și că vom putea să continuăm să combatem schimbările climatice și să apărăm securitatea energetică. Este, de asemenea, important să adoptăm o politică forestieră integrată și să urmărim o mai mare eficiență în gospodărirea apelor.

În acest An european al luptei împotriva sărăciei și în acest moment de criză economică, sperăm că vor exista politici consolidate pentru cei mai vulnerabili din societate. Sper că statele membre și instituțiile europene vor coopera astfel încât UE să devină mai prosperă și mai unită și că prezența noastră pe scena internațională va fi mai puternică.

Sper, de asemenea, că relațiile dintre Portugalia și Spania vor fi consolidate prin intermediul acestei Președinții. Suntem, cu toții, conștienți de existența interdependenței și a interconectării dintre economiile noastre. Un bun exemplu al unității eforturilor este Laboratorul iberic de nanotehnologie din Braga, care va permite dezvoltarea cercetărilor științifice, a inovației și a cunoștințelor, ducând la o competitivitate mai puternică a companiilor noastre.

Carlo Fidanza (PPE), *în scris*. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, Președintele în exercițiu a prezentat prioritățile sale. Toate sunt aspecte importante, însă liniștea asurzitoare în ceea ce privește combaterea imigrației ilegale, definită ca nefiind o prioritate, nu poate fi pierdută din vedere.

Nu a fost făcută nicio trimitere la consolidarea programului FRONTEX și nici la nevoia de a face ca trăsătura obligatorie a acordurilor privind repartizarea refugiaților să devină mai accentuată; nu a fost asumat niciun angajament cu privire la intensificarea cooperării cu țările de proveniență a imigranților ilegali sau la susținerea, în cadrul ONU, a nevoii de a înființa *in situ* centre de identificare pentru solicitanții de azil, care vor verifica cine are, într-adevăr, nevoie de azil.

Acest neajuns este un indiciu puternic al faptului că deviem de la pozițiile recent confirmate de Consiliul European și de la poziția adoptată de guvernul italian, care a luptat întotdeauna să acorde aspectelor referitoare la controlul imigrației un loc important pe agenda europeană.

Sper ca, dincolo de apelurile generale lansate cu privire la drepturile omului, Președinția spaniolă să poată să își reexamineze prioritățile și să acționeze în conformitate cu angajamentele privind imigrația asumate de Președințiile în exercițiu anterioare. Vom continua să facem presiuni asupra dlui Zapatero și a guvernului domniei sale până când acest lucru se va întâmpla.

Livia Járóka (PPE), *în scris*. – (HU) Salut faptul că programul Președinției spaniole prezintă asigurarea egalității de șanse pentru femei și bărbați ca o prioritate cu privire la piața muncii din Europa, împreună cu dezvoltarea agriculturii și relațiile cu țările terțe. De asemenea, este de salutat faptul că programul pune accent pe combaterea violenței bazate pe gen și pe protecția victimelor unor astfel de infracțiuni, în timp ce subliniază, între alte obiective, rolul deținut de egalitatea între femei și bărbați în dezvoltarea Uniunii Europene. Este un progres extrem de important faptul că, în capitolul referitor la anti-discriminare, Președinția se angajează să

reducă actualele diferențe de salarizare între bărbați și femei, să promoveze foaia de parcurs 2011-2015 a egalității între femei și bărbați, să înființeze un Centru european de monitorizare a violenței bazate pe gen și să organizeze un forum pentru evaluarea rezultatelor obținute până în prezent și provocările viitoare ale „Platformei de acțiune de la Beijing” a ONU. Cu toate că programul nu specifică planurile sale privind integrarea socială a romilor, sper, cu tărie, că Președinția va continua activitatea inițiată de predecesorii săi și, în lumina Anului European de Luptă împotriva Sărăciei și a Excluziunii Sociale, că vom folosi toate mijloacele de susținere a integrării sociale și economice a romilor, cea mai mare și cea mai vulnerabilă minoritate din Europa. De asemenea, sper că, la reuniunea la nivel înalt care va avea loc cu ocazia Zilei internaționale a romilor din Córdoba, Președinția spaniolă va contribui, într-o mare măsură, și la finalizarea rapidă a Strategiei europene pentru romi, aflată în prezent în curs de elaborare.

Ádám Kósa (PPE), în scris. – (HU) Îmi face plăcere să aud despre programul „Europa inovatoare” introdus de Președinția spaniolă, deoarece a instituit accelerarea elaborării unei politici privind turismul ca o prioritate, inclusiv luând în considerare punctele de vedere ale turiștilor cu privire la politicile UE referitoare la industrie. În acest scop, Președinția se concentrează pe crearea unui model european de turism, luând în considerare și turismul de grup. Vă atrag atenția asupra faptului că ar trebui să fie acordat un maximum de atenție și intereselor persoanelor cu handicap. Mai mult, în domeniul transportului, Președinția propune susținerea sistemelor de transport inteligente, cu care sunt pe deplin de acord, și profit de această ocazie pentru a repeta: Uniunea Europeană ar trebui să înceteze practica juridică de adoptare și menținere în vigoare a atât de multor reglementări pe cât există mijloace de transport. În prezent, oamenilor care au necesități de transport diferite nu li se pune la dispoziție același nivel de servicii de transport, deși toți au aceleași drepturi ale pasagerilor. Propun Președinției să ia în considerare declarațiile făcute de Siim Kallas, comisarul desemnat, în cadrul cărora a făcut trimitere la libertatea de mișcare ca una dintre libertățile fundamentale ale cetățenilor europeni, concretizată în transportul modern. Comisarul desemnat este de acord cu inițiativa și a promis să creeze un cod de conduită uniform pentru toate sectoarele transportului. Prin aceasta, domnia sa poate asigura faptul că, în cursul mandatului său, toți cetățenii europeni au drepturi clare și transparente, iar Președinția spaniolă ar putea și ar trebui să dețină un rol important în această acțiune.

Krzysztof Lisek (PPE), în scris. – (PL) Sunt foarte încântat că politica de vecinătate se află între prioritățile Președinției spaniole. Știu cât de important este pentru Spania să dezvolte cooperarea cu țările din Bazinul Mediteranean și importanța pe care o acordă Spania conceptului de Uniune pentru regiunea mediteraneană. Bineînțeles, înțeleg faptul că acest lucru preocupă multe țări vecine ale UE și importanți parteneri economici ai Uniunii. Am fost și mai încântat să ascult declarațiile dlui Zapatero și ale altor reprezentanți ai Președinției spaniole referitor la faptul că doresc să continue eforturile predecesoarelor sale, în special a cehilor și suedezilor, de a dezvolta cooperarea cu vecinii estici ai UE și, în special, cu statele incluse în programul Parteneriatului estic propus de Polonia și Suedia. În acest context, aș dori să fac apel la Președinție și la dl Zapatero personal, să acorde o atenție deosebită situației din Belarus. Este extrem de important ca strategia referitoare la Belarus să fie regândită și politica internă a țării să fie monitorizată. UE ar trebui să solicite ca autoritățile din Belarus să respecte drepturile omului și să-și modifice atitudinea față de instituția societății civile. Dl Zapatero a subliniat importanța drepturilor omului. Din nefericire, prizonierii de conștiință sunt încă reținuți în Belarus, iar atitudinea autorităților față de opoziția democratică, față de libertatea presei și față de organizațiile neguvernamentale, inclusiv față de organizațiile minorității etnice, nu este conformă cu standardele europene. Democratizarea și respectul drepturilor civile fundamentale este un factor care ar trebui să fie o condiție pentru dezvoltarea cooperării între UE și Belarus în Parteneriatul estic.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), în scris. – (PL) Una dintre prioritățile Președinției spaniole este stimularea economiei UE, care trebuie să fie realizată prin aprobarea și realizarea Strategiei europene privind dezvoltarea durabilă până în 2020. Documentul prezentat de Comisie arată că aceasta se referă, în principal, la promovarea unei economii bazate pe cunoștințe și mai ecologică. O altă idee prezentată de Spania a fost un sistem de sancțiuni pecuniare constând, de exemplu, în reducerea subvențiilor de la bugetul UE pentru țările care nu realizează obiectivele prevăzute de strategie. Spania revine acum la această idee ca răspuns la rezistența demonstrată de multe țări și grupuri de interese.

Totuși, am o întrebare: de ce nu au fost desfășurate consultări înainte de anunțarea unei idei atât de revoluționare? Nu își dă Spania seama, având în vedere experiența proprie, că țările mai sărace ar putea întâmpina probleme în respectarea unor condiții atât de îndrăznețe, nu din lipsa voinței, ci pentru că nu pot face acest lucru? Domnule Zapatero, nu credeți că introducerea unor sancțiuni suplimentare va cauza un efect opus celui urmărit, că va duce la apariția unor disproporții și mai mari în dezvoltarea anumitor regiuni și că acest lucru va afecta întreaga Uniune? Dorim cu toții o Uniune solidă, iar o Uniune solidă înseamnă o

Uniune formată din părți solide. Politica echilibrării diferențelor dintre regiuni funcționează; prin urmare, să nu irosim rezultatele acesteia prin măsuri drastice.

Iosif Matula (PPE), *în scris*. – Domnule Președinte, stimați colegi, doresc să salut faptul că președinția spaniolă și-a asumat ca prioritate garantarea securității energetice a Uniunii Europene. În acest scop, este esențială diversificarea surselor de aprovizionare cu gaz, prin realizarea în timp util a Proiectului Nabucco. După semnarea Acordului interguvernamental privind Nabucco, Uniunea Europeană trebuie să treacă la fapte.

Doresc să accentuez că între prioritățile președinției spaniole trebuie să se înscrie și relațiile cu statele Parteneriatului Estic. În acest sens, consider că este important să acordăm o puternică susținere politică pentru finalizarea cu succes a negocierilor care au demarat de curând între UE și Republica Moldova. Aceste negocieri trebuie să conducă la semnarea unui Acord de asociere, care să marcheze un pas semnificativ în implementarea valorilor europene în acest stat european din imediata vecinătate a UE. Consider că este esențial să dăm un semnal pozitiv cetățenilor Republicii Moldova, care, în majoritatea lor, s-au pronunțat la alegerile din 2009 în favoarea „Coaliției pentru integrare europeană”.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Pare destul de ciudat că Președinția spaniolă ne solicită să combatem criza economică și că dorește ca punerea în aplicare a obiectivelor politicii economice să devină obligatorie. Mie, care provin dintr-o țară unde rata șomajului, de aproape 20 %, este de două ori mai mare decât media europeană, acest lucru mi se pare absurd. Ceea ce este mai rău este faptul că promovează vechea idee a guvernanței economice europene. O astfel de încălcare a principiului subsidiarității trebuie respinsă cu maximă fermitate. UE trebuie să rămână o uniune a diversității și a statelor naționale - datorează acest lucru cetățenilor săi.

De asemenea, datorează cetățenilor săi să desfășoare, în cele din urmă, discuții deschise în negocierile cu Turcia. Președinția spaniolă închide ochii la realitate, cu alte cuvinte, la faptul că Turcia nu face parte din Europa, nici geografic și nici din punct de vedere spiritual și cultural. Minoritățile etnice și religioase sunt discriminate, în continuare, în această țară din regiunea Anatolia, iar Ankara refuză cu încăpăținare să recunoască Ciprul, care este un stat membru al UE. Afirmția că acest conflict, care se desfășoară de zeci de ani, va aduce, în curând, „rezultate pozitive” nu reprezintă decât o dorință pioasă. Numai din motive financiare, UE nu ar putea să facă față aderării Turciei. O afluență de turci și societăți paralele în dezvoltare ar distruge definitiv UE. Este timpul să încetăm imediat negocierile de aderare cu Ankara și să urmărim să obținem un parteneriat privilegiat.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris*. – Consider salutar faptul că președinția spaniolă își asumă în domeniul agriculturii priorități care constituie în mod real cele mai importante dintre obiectivele acestei perioade: continuarea dezbaterilor privind viitorul politicii agricole comune, adaptarea politicii agricole comune la realitățile în schimbare ale Europei de astăzi.

De asemenea, am remarcat alte idei importante în programul președinției spaniole: garantarea unor resurse suficiente pentru agricultura europeană, continuarea conform rezultatelor „Bilanțului de sănătate” a procesului de eliminare a cotelor de lapte. Nu în ultimul rând, consider binevenite discuțiile deja deschise cu ocazia primei ședințe a Consiliului Agricultură și Pescuit de luni, cu privire la îmbunătățirea modului de funcționare a circuitului alimentar, pentru a controla fluctuațiile prețurilor și pentru a asigura o distribuire cât mai echitabilă a plusvalorii pe parcursul acestui circuit. Toate aceste obiective sunt ambițioase și, în același timp, de o importanță fundamentală pentru cetățenii europeni.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), *în scris*. – (PL) Vă mulțumesc, domnule Zapatero, pentru discursul dvs. de deschidere. Totuși, i-a lipsit o trimitere clară la problema deficitelor imense. Nu îmi pot imagina că Președinția spaniolă nu-și va asuma această problemă și nu va face din aceasta o prioritate. Domnule Zapatero, s-ar părea că nu numai situația din Grecia, dar și din Spania și din alte țări reprezintă cea mai importantă sarcină a domniei voastre. Nu vă este teamă că, dacă nu reușiți să controlați finanțele publice din Spania, nu vor mai exista bani pentru cumpărarea „autoturismelor electrice” ale domniei voastre? Trebuie să vi se comunice că politicile egoiste ale anumitor guverne europene, inclusiv ale guvernului spaniol, reduc competitivitatea Europei, limitând numărul de locuri de muncă disponibile în Europa și amânând extinderea zonei euro la noi țări, iar toate acestea se întâmplă din cauza instabilității interne a Europei. Vă rugăm să vă ocupați de această provocare în mod extrem de serios. Sunteți obligat să faceți acest lucru.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) Președinția spaniolă își preia mandantul tocmai în momentul în care intră în vigoare Tratatul de la Lisabona. Practicile care vor fi dezvoltate în cadrul relațiilor dintre Președintele permanent al Consiliului European și Înalțul Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate, pe de o parte, și alte instituții de pe teritoriul Comunității și liderii statelor membre, pe de altă

parte, depind, într-o mare măsură, de Președinția care tocmai și-a început mandatul. Aș dori să fac apel, în acest parlament, ca noile instituții să beneficieze de recunoaștere maximă, în conformitate cu litera tratatului și spiritul reformei care se desfășoară. Este important ca Uniunea Europeană să se exprime unilateral pe scena internațională. Totuși, este și mai important, ca vocea sa să nu fie ignorată, ci ar trebui să creeze noi orientări și să aibă o influență cheie atunci când sunt adoptate decizii. Pentru a evita repetarea situației apărute la conferința COP 15, Președinția trebuie deja să ia măsuri pentru a crea un climat care să permită adoptarea unor decizii în cadrul reuniunii la nivel înalt COP 16, care să fie conforme cu poziția Uniunii Europene. Uniunea trebuie să vorbească în unanimitate despre combaterea crizei și dezvoltarea unei noi ordini financiare.

Președinția are rolul de a manifesta un interes activ pentru toate tipurile de considerații intelectuale cu privire la modificările modelului social și economic european care au rezultat din concluziile la care s-a ajuns în cursul actualei crize economice. Totuși, în ceea ce mă privește, contez pe o susținere înțelegătoare din partea Președinției cu privire la activitatea privind reforma politicii agricole comune. Aceasta va fi, în curând, una dintre cele mai importante aspecte politice din Uniunea Europeană.

Joanna Senyszyn (S&D), în scris. – (PL) Planul Președinției spaniole include numeroase obiective care trebuie realizate, datorită cărora vom putea să ne simțim în siguranță într-o Europă competitivă și solidă din punct de vedere economic. Între acestea, consider că trei aspecte au o importanță deosebită:

1. Acțiuni ferme și rapide de reducere a ratei șomajului, aflată în ascensiune. Pentru crearea unor noi locuri de muncă este nevoie de multă muncă de pregătire și sprijin financiar extins, inclusiv pentru cercetarea de piață și formare. Anul 2010 reprezintă cel mai bun moment pentru ca oamenii să-și amelioreze calificările și chiar să se recalifice, în conformitate cu nevoile unei economii care depășește criza.

2. Combaterea violenței domestice, inclusiv proiectul de directivă privind protecția UE pentru victimele violenței domestice. Dimensiunea acestui fenomen în Europa nu lasă nicio urmă de îndoială cu privire la faptul că numeroase femei se simt cel mai puțin în siguranță în propria casă. Aceasta este o situație absurdă și, de asemenea, compromite statele membre ale Uniunii Europene, deoarece acestea nu fac față acestei probleme sociale extrem de importante. În acest caz, politicienii au o mare parte din vină, deoarece nu se opun suficient violenței împotriva femeilor și, adesea, pretind că aceasta nu există la o scară atât de largă. Lipsa susținerii unei rezoluții privind violența împotriva femeilor în Parlamentul European a fost compromițătoare pentru dreapta. Din fericire, rezoluția a fost adoptată mulțumită voturilor stângii.

3. Noi măsuri în combaterea discriminării, inclusiv progres cu privire la o nouă directivă împotriva diferitelor forme de discriminare și sancțiuni severe pentru țările care întârzie punerea în aplicare a legislației anti-discriminare a Uniunii Europene.

Czesław Adam Sikiński (PPE), în scris. – (PL) Încă o dată, Președinția spaniolă a Uniunii Europene și-a început mandatul într-un moment crucial. În urmă cu opt ani, în prima jumătate a anului 2002, Spania a trebuit să se confrunte cu provocarea introducerii monedei euro ca monedă comună. Acum, Președinția spaniolă se află în fața unei sarcini la fel de importante – punerea în aplicare a prevederilor Tratatului de la Lisabona. Repartizarea competențelor între Președinția statelor membre și Președintele Consiliului European va avea o importanță semnificativă. Merită susținută acordarea de prioritate politicii externe, care consolidează poziția Uniunii pe scena mondială. Cu toate acestea, va face acest lucru nou-desemnatul Înalt Reprezentat pentru politica externă și de securitate? Aceste temeri rezultă din declarațiile dnei Ashton și din trecutul domniei sale, dar și din primele acțiuni desfășurate de domnia sa de la preluarea mandatului. Presupun că nu trebuie să convingem pe nimeni că lupta împotriva crizei și a consecințelor economice și sociale negative ale acesteia continuă să fie necesară. Astfel de acțiuni sunt, în special, în interesul Spaniei, care a fost lovită extrem de puternic de recesiune. Cum putem să revenim la menținerea criteriilor Pactului de stabilitate și de creștere atât de statele membre mai mari, cât și de cele mai mici? Cum ar trebui să fie combătută criza din Europa și cum ar trebui coordonată lumea? O provocare suplimentară rezultând din prevederile Tratatului de la Lisabona este reprezentată de necesitatea de a organiza cooperarea în cadrul troicii prezidențiale. Spania va trebui să își coordoneze activitatea cu Belgia și Ungaria. Este extrem de important să se asigure o tranziție armonioasă între Președinții pentru a fi menținută continuitatea activității. doresc succes Președinției spaniole.

Bogusław Sonik (PPE), în scris. – (PL) Domnule președinte, aș dori să salut cu multă căldură Președinția spaniolă. Trebuie să recunosc faptul că am așteptări specifice de la această Președinție. În primul rând, deoarece una dintre prioritățile Președinției spaniole este reprezentată de securitatea energetică. Sunt foarte încântat să observ acest lucru. Acest lucru ar trebui să fie o prioritate pentru fiecare Președinție consecutivă. Aș dori să subliniez faptul că planul de acțiune pentru solidaritate este un element foarte important al securității

energetice. Continuarea și accelerarea activității cu privire la introducerea acestuia reprezintă un aspect absolut crucial.

Sunt de acord cu principiile Președinției spaniole referitoare la măsurile de controlare a schimbărilor climatice. Aș dori să aduc în atenția domniilor voastre importanța coordonării procesului de informare a cetățenilor Uniunii Europene cu privire la modalitățile în care pot lupta personal împotriva schimbărilor climatice. Așa cum a demonstrat recenta reuniune la nivel înalt de la Copenhaga, simpla voință a politicienilor nu poate schimba multe. În privința acestui lucru, trebuie să-i implicăm pe europeni cât mai mult posibil și să-i convingem că schimbările climatice nu sunt un proces abstract, ci că, dimpotrivă, acestea ne afectează pe toți, individual și colectiv.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), *în scris.* – (HU) Ca reprezentant al Ungariei – și făcând parte din troica prezidențială spaniolo-belgiano-maghiară – salut Președinția spaniolă. Sunt, într-adevăr, rare ocaziile în care un prim-ministru aflat în vizită vorbește cu o asemenea viziune clară despre viitorul Uniunii Europene și al programului Președinției, așa cum a făcut-o dl Zapatero. Sunt de acord cu conceptul conform căruia, fără punerea în aplicare a unei uniuni economice, competitivitatea Europei este periclitată. Cele patru priorități stabilite pentru următorii zece ani, prezentate de dl Zapatero, stabilesc, în realitate, cele mai importante obiective strategice. Reducerea dependenței de energie a Uniunii, la nivel global, dar, în special, a noilor state membre, inclusiv a Ungariei, este în interesul acestora. Fără o „creștere economică ecologică”, o piață digitală, instituind o capacitate de inovare comună și fără o reală dezvoltare a educației europene, Uniunea nu are niciun potențial de regenerare.

De asemenea, salut cu căldură decizia Președinției spaniole de a accelera dezbaterile privind viitorul politicii agricole comune. Timpul ne presează: în primul rând, trebuie să dezvoltăm cadrul PAC și apoi să îl folosim ca bază pentru stabilirea bugetului, nu invers. În caz contrar, beneficiarii PAC și întreaga Comunitate în sine ar avea mult de pierdut. Academia Agricolă Maghiară este un loc important pentru discutarea viitorului PAC din Ungaria; Sper că Președinția spaniolă va putea să participe la evenimentul din 2010 dedicat acesteia.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) Președinția spaniolă își începe mandatul într-un moment de o importanță strategică pentru Europa. Faptul că își începe mandatul tocmai când Tratatul de la Lisabona intră în vigoare îi intensifică responsabilitatea cu privire la aplicarea noului tratat, ceea ce reprezintă o cerință prealabilă pentru dezvoltarea programului său.

Aștept cu mare interes dezbaterile privind viitorul politicii de coeziune și încerc să mă asigur că aceasta va include problema coeziunii teritoriale. În calitate de deputat în Parlamentul European din partea uneia dintre regiunile ultraperiferice ale Europei, atenția mea este concentrată pe ce va face noua Președinție în privința politicii de dezvoltare a regiunilor insulare.

Este sigur faptul că summitul UE-Maroc este un forum ideal pentru atragerea Regiunii de cooperare atlantico-euro-africană, în special prin cooperare între Madeira, Insulele Azore, Insulele Canare și țările învecinate. Acesta va beneficia de angajamentul meu deplin.

Prin proximitatea sa geografică și istorică, Portugalia și, în special, regiunile ultraperiferice ale acesteia, cum este Madeira, așteaptă cu nerăbdare să vadă cum intenționează Președinția spaniolă să pună în aplicare și să dezvolte o nouă strategie europeană pentru aceste regiuni.

În acest context, voi urmări îndeaproape activitățile Președinției pe măsură ce va pune în aplicare recomandările făcute de Comisie în *Regiunile ultraperiferice: un atu pentru Europa* și discuțiile privind perspectivele financiare viitoare.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris.* – (RO) Președinția spaniolă trebuie să definitiveze dispozițiile instituționale pentru punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona. Definirea noilor standarde de comitologie reprezintă un element-cheie al procesului legislativ. Există anumite dosare, inclusiv Directiva privind performanța energetică a clădirilor și Directiva privind sistemele de transport inteligente, a căror adoptare depinde de cât de rapid vor fi elaborate aceste norme de cooperare instituțională. În plus, criza economică produce un efect major asupra cetățenilor europeni, care își pierd locurile de muncă și speră că vor fi prezentate măsuri de facilitare a redresării economice. Strategia UE 2020 trebuie să găsească soluții pentru a corespunde acestor așteptări. Din acest motiv, troica Uniunii Europene, formată din Președințiile spaniolă, belgiană și maghiară, trebuie să consolideze Europa socială creând locuri de muncă și ameliorând condițiile de trai ale cetățenilor europeni. Nu în ultimul rând, anul 2010 marchează mijlocul perioadei alocate perspectivei financiare pentru perioada 2007-2013. Anul acesta, statele membre au posibilitatea unică de a revizui programele operaționale pentru a maximiza absorbția de fonduri europene și punerea în aplicare a unor

proiecte care să creeze locuri de muncă și să amelioreze calitatea vieții cetățenilor europeni. Îndemn Președinția spaniolă, împreună cu statele membre, să profite de evaluarea intermediară cu scopul de a realiza redresarea economică în perioada 2012-2013.

Georgios Toussas (GUE/NGL), în scris. – (EL) Prioritățile Președinției spaniole pentru aplicarea eficientă a reacționarului „Tratat de la Lisabona” și pentru promovarea continuării anti-comunității Strategii de la Lisabona cu Strategia UE 2020, pentru consolidarea CDSP și pentru afectarea drepturilor și libertăților democratice conform Programului de la Stockholm reprezintă priorități ale plutocrației. Programul Președinției spaniole trasează graba capitalului euro-unificator de a promova restructurări capitaliste și de a-și continua fără compasiune atacurile la adresa drepturilor și nivelului de trai ale clasei muncitoare și ale celei populare. Aceste atacuri au ca punct central reducerea salariilor și a pensiilor, distrugerea completă a relațiilor industriale, aplicarea generală a formelor de angajare flexibile și temporare, distrugerea sistemelor naționale de asigurări sociale și a veniturilor fermierilor prin reduceri drastice ale bugetului comunitar pentru agricultură și pentru creșterea animalelor, precum și prin comercializarea sănătății, bunăstării și educației, măbind spectrul „deficitelor publice” și aplicarea Pactului de stabilitate. Calea aleasă de capitalul monopolului euro-unificator este de a consolida politica imperialistă a Uniunii Europene prin noi mecanisme de intervenție politică și strategică, cum este „Serviciul european pentru acțiune externă”, de a consolida militarizarea acestuia prin „grupuri de luptă” și de a-i intensifica pătrunderea, prin NATO.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), în scris. – (PL) Doamnelor și domnilor, Spania va conduce Uniunea pentru a patra oară. Cu toate acestea, va face acest lucru pentru prima oară conform noilor principii și, pentru prima oară, își va desfășura activitatea în colaborare cu instituțiile prevăzute în Tratatul de la Lisabona. Aceste condiții conferă o semnificație aparte rolului Spaniei și îi intensifică responsabilitatea, având în vedere faptul că această criză financiară și modificările din Europa coincid cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. După Președinția cehă, care a avut un succes rezonabil și după profesioniștii suedezi, privirea Europei se îndreaptă către Peninsula Iberică. Prioritățile care au fost prezentate, respectiv: desfășurarea de activități privind drepturile cetățenilor europeni, relansarea economiei și controlul financiar, susținerea justiției și elaborarea unei strategii pentru securitatea internă a statelor europene, toate acestea, într-un moment în care intră în vigoare noul tratat, sunt foarte ambițioase. Spania se află în fața unei mari oportunități și a unei mari provocări, deoarece noua legislație trebuie transpusă în acțiuni specifice și adaptată la situația mondială aflată într-un proces activ de schimbare. Conducerea Uniunii Europene într-un moment de criză financiară mondială nu este o chestiune ușoară. Cu atât mai mult, aștept cu interes rezultatele și vă doresc succes în introducerea „noului proiect european”. Vă mulțumesc.

PREZIDEAZĂ: DL LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

* * *

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Domnule președinte, poliția italiană a arestat aseară cinci persoane care planificau un atac de tip mafiot împotriva unuia dintre colegii noștri, dl Crocetta, deputat în Parlamentul European și fost primar al orașului sicilian Gela.

Conform magistraților, atacul s-ar fi putut produce în orice zi, începând de astăzi, 20 ianuarie. Doresc să vă reamintesc că autoritățile belgiene încă nu i-au oferit escorta corespunzătoare dlui Crocetta, care se află sub protecție în Italia de ceva timp, după cum bine știe Președinția Parlamentului.

În numele acestei Camere și a Parlamentului European, cer Președinției să dea dovadă de solidaritate față de colegul nostru și să ia măsurile necesare pentru a se asigura că dl Crocetta va beneficia de o protecție corespunzătoare în calitate sa de deputat în Parlamentul European.

6. Votare

Președinte. - Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru detalii privind rezultatul votului: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

6.1. Alegerea Ombudsmanului European (vot)

Margot Wallström, *vicepreședintă a Comisiei*. – Domnule președinte, aș dori mai întâi să îl felicit pe dl Nikiforos Diamandouros pentru faptul că a fost ales în calitate de Ombudsman European.

Așa cum a subliniat deja în raportul său de anul trecut, un lucru de o importanță crucială este consolidarea încrederii cetățenilor în UE, și suntem cu toții de acord cu acest lucru. Tuturor ne revine rolul important de a contribui la această muncă, atât în calitate de instituții, cât și ca indivizi.

Comisia a avut întotdeauna relații foarte bune și foarte constructive cu Ombudsmanul. Consider că această cooperare a devenit și mai ușoară și mai productivă.

Prin anchetele sale, Ombudsmanul European, împreună cu echipa sa, au contribuit semnificativ la dezvoltarea și consolidarea unei culturi axate pe servicii în cadrul Comisiei. Am desprins învățăminte foarte importante din criticile primite, și acum asistăm, de asemenea, la intensificarea voinței de a ajunge la soluții amiabile. Ar trebui să continuăm în această direcție și sunt sigură că, pe viitor, Comisia va continua să urmărească atent activitățile Ombudsmanului și va fi receptivă la propunerile sale.

Următorii ani vor fi, pentru Ombudsman, interesați și plini de provocări. Și aici, desigur, mă gândesc la noile posibilități oferite de Tratatul de la Lisabona. După cum bine știți, dreptul la buna administrare este unul consacrat în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Sunt sigură că Ombudsmanul își va spori contribuția la consolidarea democrației în Europa. Transparența și instituțiile concentrate pe servicii îi vor fi instrumente. Cu toții avem responsabilitatea de a-l sprijini în această muncă.

Deci, încă o dată, felicitări pentru numire, și vă urez succes în îndeplinirea sarcinilor foarte importante care ne așteaptă.

6.2. Suspendarea temporară a taxelor din tariful vamal comun asupra importurilor anumitor produse industriale în regiunile autonome Madeira și Azore (A7-0001/2010, Danuta Maria Hübner) (vot)

6.3. Decizia Parlamentului European referitoare la propunerea privind un membru al comisiei de selecție pentru judecătorii și avocații generali ai Curții de Justiție și ai Tribunalului (vot)

6.4. A doua revizuire a Acordului de parteneriat ACP-CE (Acordul de la Cotonou) (A7-0086/2009, Eva Joly) (vot)

7. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

secțiunea VIII - Ombudsmanul European

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Prin acest vot, Parlamentul European își exprimă încrederea în Ombudsmanul European, al cărui mandat va dura până la finalul legislaturii noastre.

Vreau să subliniez faptul că acest vot este unul pozitiv pentru noi toți, pentru toți cetățenii europeni. Ombudsmanul European se va ocupa de plângeri cetățenești privind situațiile de administrație defectuoasă din partea instituțiilor noastre. Ombudsmanul a răspuns în fața Parlamentului European, a răspuns la întrebări legate de modul în care munca sa poate deveni mai transparentă, în care cooperarea dintre Parlamentul și Ombudsmanul European se poate îmbunătăți, precum și comunicarea cu publicul.

El va avea un rol foarte important în apărarea cetățenilor europeni, în a-i ajuta în contactarea administrațiilor publice și, poate, în a-i face pe cetățenii europeni să simtă că fac parte dintr-o Europă comună. Reducerea poverii birocratice resimțită uneori este un obiectiv către care trebuie să tindem cu toții.

Uniunea Europeană va fi și mai politică dacă va reuși să așeze cetățenii în centrul tuturor acțiunilor sale. Iată de ce sper ca noul Ombudsman European să se bazeze pe experiența sa anterioară pentru a îmbunătăți relațiile pozitive cu cetățenii europeni.

- Raport: Eva Joly (A7-0086/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, consider că raportorul nostru, dna Joly, precum și toate grupurile politice implicate, au făcut o treabă foarte bună în redactarea acestui raport, pe care eu, împreună cu colegii mei din Partidul Popular European (Creștin-Democrat), îl susținem puternic.

În special, doresc să îmi exprim sprijinul pentru acea parte din raport în care se menționează că negocierile privind revizuirea Acordului de la Cotonou ar trebui să țină cont, pe de-o parte, de consecințele crizei financiare, și, de cealaltă parte, de migrație și, mai presus de toate, de nevoia de a opri imigrația ilegală.

Aceasta are un impact negativ nu doar asupra economiilor din țările ACP care, ca urmare a imigrărilor, pierd forță de muncă și muncitori calificați, necesari pentru dezvoltare, ci și asupra acelor state din UE care resimt cel mai puternic fenomenul imigrației ilegale, țări precum Italia, a cărei capacitate de a absorbi imigranți are limite economice și ocupaționale, ce nu pot fi depășite dacă nu ne dorim să asistăm la un declin social.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Domnule președinte, am votat împotriva raportului Joly, cu toate că eu consider că suntem cu toții de acord în legătură cu unul dintre argumentele sale centrale, și anume că ne trebuie o politică care să promoveze dezvoltarea economică a țărilor africane însele, pentru a combate exodul de creiere și a le permite africanilor calificați să participe la dezvoltarea pe termen lung a țărilor lor. Înțeleg și sprijin acest lucru. Atunci, de ce în același raport se susține cu încăpățănare că ne trebuie o politică pentru noul val de emigranți din țările africane, și pentru noii imigranți din Europa? Până la urmă, aceasta nu duce decât la exodul persoanelor cele mai dinamice, întreprinzătoare și bine pregătite din Africa. Susțin în continuare că acea „Carte albastră” este dezastruoasă pentru Europa, dar, mai ales, dăunătoare pentru Africa și africani. În final, „migrația circulară” menționată este doar un vis, deoarece acești imigranți nu se întorc acasă, creându-se, astfel, un teren propice pentru alți imigranți ilegali.

***

Daniel Hannan (ECR). – Domnule președinte, agenda noastră din această săptămână, și chiar de astăzi, a fost una subțire și segmentată. Și știm cu toții de ce. Pentru că săptămâna a fost dedicată unor manevre de culise. Aș spune manevre în încăperi pline de fum, însă, cum ne aflăm la Bruxelles, o să spun încăperi lipsite de fum.

Am trecut prin această prostie a audierilor. Acestea au dat candidați în legătură cu care nu am auzit pe niciun deputat în Parlamentul European să spună că vom numi acum 27 dintre persoanele cele mai bine pregătite din întreaga Uniune Europeană, potrivite competențelor extraordinare ce le sunt oferite de Comisia Europeană. Ei nu numai că vor fi în executiv, ci vor avea și dreptul de inițiativă legislativă - o concentrare a puterilor extraordinară în orice context, cu atât mai mult dacă ținem cont de un lucru, și anume că ei nu sunt responsabili direct în fața electoratului. Și acesta este cel mai exclusivist electorat din Europa – 736 de deputați în PE decid cine va conduce continentul.

Nu trebuie să fiți eurosceptici pentru a avea obiecții față de acest lucru. Pare incredibil că acest continent care a exportat în toată lumea ideea guvernului reprezentativ și a democrației parlamentare, care a dus sămânța democrației pe toate continentele unde a găsit teren fertil, dărmă acum, cu o lovitură de secure, copacul ancestral de aici, din Europa. Cu toții avem de pierdut prin acest proces.

***

- Raport: Eva Joly (A7-0086/2009)

Syed Kamall (ECR). – Domnule președinte, atunci când discutăm despre relațiile ACP-UE, desigur, principala idee ar trebui să fie cum să îi ajutăm pe oamenii acestor țări să scape de sărăcie.

Discutând cu antreprenorii din aceste țări, ei se plâng de faptul că mulți dintre ei, la 40 de ani de la cucerirea independenței, resimt problemele cauzate de 40 de ani de socialism, fiind în continuare dependenți de economiile primare și complet dependenți de ajutorul de stat.

Antreprenorii mi-au vorbit și despre faptul că, de fapt, barierele comerciale nu fac decât și mai mult rău, scumpind importurile de alimente și medicamente pentru cetățenii săraci. Se plâng de barierele netarifare și de cele tarifare ale UE, și mă bucur că ACP-UE încearcă în oarecare măsură să rezolve o serie din aceste bariere tarifare, dacă nu și pe cele netarifare.

De asemenea, sunt mulțumit să văd că Comisia a creat o unitate ce ajută antreprenorii din țările în curs de dezvoltare să exporte în UE. Trebuie să ne amintim că principiul esențial este că cea mai bună cale de a-i ajuta pe cei săraci să iasă din sărăcie este să încurajăm comerțul și să ajutăm antreprenorii din țările mai sărace.

Philip Claey's (NI). – (NL) Domnule președinte, doar punctul 31, care face apel către Comisie pentru a include principiul migrației circulare și facilitarea acesteia prin acordarea de vize a fost suficient pentru a vota împotriva raportului Joly. „Migrația circulară” este un miraj. Este ceva ce există în documentele oficiale ale UE și în altele similare, dar nu și în lumea reală – cu câteva excepții. Migrația circulară se rezumă la situația în care un imigrant primește un permis de ședere pe o perioadă limitată, după care, odată acesta expirat, el va rămâne în Europa, doar că în mod ilegal. Aceasta este realitatea așa numitei migrații circulare. Migrația circulară este motorul migrației ilegale; Comisia știe acest lucru, Parlamentul, și el, îl cunoaște. Cu toate acestea, termenul este folosit la nesfârșit, pentru a-i face pe oameni să creadă că mulți imigranți se întorc acasă peste ceva timp. Ar fi mai bine să nu mai ascundem realitatea, cât mai curând posibil.

***

Seán Kelly (PPE). – Domnule președinte, cu voia dumneavoastră, vreau să spun ceva în legătură cu respectarea timpului alocat vorbirii, pentru că de prea multe ori, în această Cameră, foarte multă lume depășește timpul de vorbire, și li se permite. Unii vorbesc chiar de două ori mai mult decât le era alocat. Fac apel la dl Președinte, și la vicepreședinte, să folosească toate metodele pentru a se asigura că timpul este respectat conform regulamentului și că cei care doresc să se folosească de procedura „catch-the-eye” să aibă posibilitatea de a o face.

***

Explicații scrise privind votul

Alegerea Ombudsmanului European

Alfredo Antoniozzi (PPE), în scris. – (IT) Domnule președinte, rolul pe care Ombudsmanul European îl are pentru cetățeni este de o importanță vitală pentru buna funcționare și transparența instituțiilor europene, care reprezintă 27 de state membre și aproape 500 de milioane de cetățeni. Doresc să atrag atenția Camerei asupra rolului important pe care Ombudsmanul îl are în protejarea limbilor din UE, având în vedere numeroasele plângeri primite în ultimii ani referitoare la discriminare lingvistică, plângeri care s-au referit și la limba italiană. Prin urmare, sunt încântat de realegerea Ombudsmanului European și, în timp ce îi urez mult succes în activitate, îl invit să acorde atenția cuvenită protecției lingvistice.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), în scris. – (RO) Salut realegerea dlui Nikiforos Diamandouros în funcția de Ombudsman European pentru un nou mandat, până în 2014. De asemenea, îl susțin pe Ombudsman în realizarea principalelor sale obiective: să se asigure că cetățenii europeni se vor bucura de beneficiile și resursele oferite de Tratatul de la Lisabona și să obțină o mai bună cooperare cu ombudsmanii naționali și regionali, asigurând, astfel, o mai mare transparență a activităților la nivel european.

Proinsias De Rossa (S&D), în scris. – Sprijin pe deplin realegerea dlui Nikiforos Diamandouros în funcția de Ombudsman European. Ombudsmanul European investighează plângerile formulate împotriva instituțiilor și organismelor Uniunii Europene. Acesta trebuie să fie un funcționar public independent, nepărtinitor și imparțial. Dl Diamandouros a dovedit că este un avocat al cetățenilor foarte eficient și profesionist. Atunci când a fost necesar, nu s-a temut să critice instituțiile europene, inclusiv Parlamentul European. Acum, când Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene a căpătat aceeași valoare juridică ca și tratatele, am încredere că aceasta, și în special dreptul la buna administrare, vor reprezenta o parte esențială a muncii depuse de dl Diamandouros în calitate de Ombudsman.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Într-o Europă care își dorește să fie mai aproape de cetățenii săi și să îi deservească mai bine, este esențial ca aceștia să poată exercita un control eficient asupra instituțiilor și organismelor din UE. Și aici rolul Ombudsmanului European se dovedește a fi unul indispensabil, deoarece cetățenii îi raportează toate neregulile administrative, toate cazurile de discriminare, de abuz în funcție sau

neîndeplinire a acesteia sau refuzul de a răspunde la o anumită întrebare adresată unei instituții sau organ al UE.

Din acest punct de vedere, salut alegerea noului Ombudsman European pentru următorii cinci ani și sper că, în mandatul său, va fi condus de valorile esențiale ale Uniunii Europene - libertate și justiție. Astfel, cetățenilor europeni li se va garanta ca vor beneficia de instituții mai bune, că dețin controlul asupra lor, iar UE va deveni mai puternică, mai corectă și mai unită.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Ombudsman European intervine pentru a soluționa cazurile de administrare defectuoasă din partea instituțiilor și organismelor comunitare, fie din proprie inițiativă, fie în baza plângerilor primite. Aceasta înseamnă că Ombudsmanul European ajută la crearea unei Europe a cetățenilor, într-un moment în care Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare, iar Carta drepturilor fundamentale a căpătat caracter obligatoriu. Trebuie menționat că dreptul la o bună administrare este un drept fundamental al cetățenilor europeni, consfințit în articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În 2001, Parlamentul European a aprobat o rezoluție privind Codul de bună conduită administrativă, care trebuie respectat de către instituțiile și organismele Uniunii Europene. Susțin ideea că acesta ar trebui să devină lege europeană, ceea ce ar aduce coerență legislativă în UE și ar garanta că aceste principii elementare vor fi adoptate de instituțiile sale atunci când interacționează cu cetățenii. Este foarte important ca cetățenii europeni să își cunoască drepturile și cum să și le protejeze sau să le recupereze, în cazul în care acestea le sunt încălcate.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *în scris.* – (PL) Domnule președinte, de fapt, în Parlamentul European am evaluat anual activitatea dlui Diamandouros în calitate de Ombudsman, atunci când am dezbătut rapoartele anuale trimise de domnia sa, iar acestea au primit, întotdeauna, calificative foarte bune. Pe perioada celor două mandate, dl Diamandouros a întreprins numeroase inițiative pentru a atrage atenția asupra instituției Ombudsmanului, ceea ce a dus la creșterea numărului cetățenilor europeni care i-au cerut ajutorul. Ultimele cifre, înregistrate pentru anul 2008, menționează un total de 3 406 de plângeri, față de 3 211 în anul precedent. Trebuie menționat, de asemenea, că Ombudsmanul nu s-a rezumat doar la analiza plângerilor admisibile, ci a oferit și informații în legătură cu drepturile la despăgubiri, pentru cazurile care nu intrau în competențele sale.

Pe lângă aceasta, dl Diamandouros a pus bazele unei cooperări valoroase între ombudsmanii din statele membre, care a permis un schimb de informații și de bune practici între aceștia. La inițiativa sa, în cadrul birourilor naționale ale ombudsmanilor au fost numiți ofițeri de legătură, iar în „Ombudsman Newsletter” sunt publicate informații referitoare la punerea în aplicare și respectarea legilor europene. Prin urmare, sincere felicitări dlui Diamandouros pentru toate realizările de până acum și pentru re alegerea în calitate de Ombudsman European și contez pe o cooperare la fel de fructuoasă și pe perioada actualiei legislaturi a Parlamentului European.

Alan Kelly (S&D), *în scris.* – Dragi colegi, iau astăzi cuvântul în semn de apreciere pentru munca ombudsmanului nostru, dl Nikiforos Diamandouros. Și-a îndeplinit atribuțiile respectând toate regulile și a făcut acest lucru dând dovadă de independență și integritate. Este promotorul principiului conform căruia instituțiile UE trebuie să fie transparente. Să fim sinceri, dragi colegi: cetățenii europeni nu se implică în afacerile europene în măsura în care ne-am dori noi să o facă. De aceea, este necesar ca instituțiile UE să funcționeze ca și cum s-ar afla după un panou de sticlă. Acest ombudsman a demonstrat, până acum, că are abilitatea de a opera cu acest capital și, prin urmare, salut re alegerea sa. Vă mulțumesc.

David Martin (S&D), *în scris.* – Sunt foarte mulțumit că dl Nikiforos Diamandouros a fost reales în funcția de Ombudsman European. A promovat foarte bine drepturile cetățenilor și sunt bucuros că va continua să îndeplinească acest rol.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) În cadrul votului pentru alegerea Ombudsmanului, am votat în favoarea dlui Pierre-Yves Monette. A fost singurul care și-a dat osteneala să se prezinte deputaților neafiliați din Parlamentul European și să răspundă la întrebările acestora.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris.* – (PL) Am ajuns astăzi la o decizie referitoare la alegerea Ombudsmanului European. Aceasta este foarte importantă pentru cetățenii europeni, deoarece Ombudsmanul European se ocupă de protejarea drepturilor omului. El examinează plângerile înaintate de cetățenii Uniunii în legătură cu neregulile din instituțiile europene. În acest fel, europenii exercită un anumit control asupra fiecărui organism, birou, instituție și agenție a Uniunii.

Tocmai de aceea este foarte important ca ei să își cunoască drepturile. Trebuie să știe că prin intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, a crescut și influența pe care o au asupra modului în care instituțiile UE funcționează. În plus, conform noului ombudsman, Ombudsmanul European va lucra mai aproape de celelalte instituțiile europene. Este îmbucurător și faptul că cetățenii din statele nou aderate se folosesc de această posibilitate de a trimite plângeri, lucru demonstrat de numărul destul de ridicat al plângerilor înregistrate în ultimii ani. Acest lucru demonstrează că cetățenii din noile state membre sunt interesați de aspectele legate de Uniunea Europeană și că UE nu le este indiferentă.

- Raport: Danuta Maria Hübner (A7-0001/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea raportului privind suspendarea temporară a taxelor autonome din Tariful vamal comun, pentru anumite importuri de produse industriale, în regiunile autonome Azore și Madeira, deoarece astfel se urmărește sporirea competitivității operatorilor economici din Azore (producători, distribuitori, vânzători en-gros sau cu amănuntul). Astfel, locurile de muncă din Azore ar fi mai stabile și s-ar putea depăși dezavantajele economice cauzate de localizarea insulei.

Această suspendare temporară a taxelor, ce le va permite operatorilor economici locali din Azore și Madeira să importe o anumită cantitate de materie primă, piese, componente și produse finite fără nicio taxă vamală, aplicabilă pentru sectoare cum ar fi pescuitul, agricultura, industria și serviciile, oferă condiții favorabile pentru investițiile pe termen lung.

Într-un fel, aceste măsuri vor ajuta și companiile mici și mijlocii, precum și fermierii locali, permițându-le să creeze noi locuri de muncă și să investească în cele mai îndepărtate regiuni. În contextul actualei crize economice, necesitatea unor măsuri specifice care să stimuleze activitatea economică și să stabilizeze locurile de muncă are o importanță esențială.

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris. – (FR)* Am votat în favoarea rezoluției referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de suspendare temporară a taxelor din tariful vamal comun asupra importurilor anumitor produse industriale în regiunile autonome Madeira și Azore, pe baza raportului realizat de minunata mea colegă poloneză, dna Hübner. Autoritățile regionale din Madeira și Azore, în acord cu guvernul din statul membru corespunzător, Portugalia, au cerut suspendarea temporară a taxelor din tariful vamal comun, pentru a promova competitivitatea operatorilor economici locali și pentru a stabili angajările în aceste regiuni ultraperiferice ale Uniunii. Sunt întru totul de acord ca Uniunea să sprijine trăsăturile specifice ale teritoriilor ultraperiferice, cu condiția ca această toleranță să nu alimenteze speculații sau să se abată de la scopul inițial.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris. – (LT)* Sprijin propunerea Comisiei privind suspendarea temporară a aplicării taxelor din tariful vamal comun, deoarece consider că UE trebuie să demonstreze, și nu doar prin declarații, solidaritatea cu regiunile care se luptă cu consecințele crizei economice. Cred că această măsură este coordonată cu Planul european de redresare economică, deoarece criza economică a afectat statele membre și regiunile UE în mod diferit, și, prin urmare, trebuie să ne asigurăm că există măsuri care să răspundă la nevoile economice specifice din fiecare regiune sau stat membru UE.

Cum aceste insule depind de turism, iar turismul este în declin, există pericolul din ce în ce mai mare al șomajului și al prăbușirii companiilor mici și mijlocii, lucru care ar avea consecințe foarte puternice pentru locuitorii acestor insule îndepărtate. Prin aplicarea acestor scutiri vamale, Comunitatea trebuie să se asigure, în același timp, că această măsură deservește obiectivul esențial - promovează companiile locale și ajută fermierii locali și întreprinderile mici și mijlocii să supraviețuiască acestei perioade dificile - și că aceste principii se aplică și altor state UE.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris. – (PT)* Dezvoltarea regiunilor periferice este semnificativ îngreunată de o serie de factori, cum ar fi structura societății și economia, îndepărtarea și izolarea, dimensiunile reduse, terenul dificil și clima, precum și dependența lor economică. Cu alte cuvinte, este vital ca Uniunea Europeană să continue să acorde o atenție specială acestor regiuni, identificând problemele și zonele cu potențial, analizându-le diferențele și punctele slabe, pentru a pune în aplicare politici și măsuri corespunzătoare pentru dezvoltarea lor economică și socială. Salut propunerea de regulament al Consiliului, deoarece este un stimul pentru dezvoltarea durabilă și integrarea regiunilor ultraperiferice în economia mondială. Suspendarea temporară a taxelor din tariful vamal comun le va permite regiunilor autonome Madeira și Azore să depășească dezavantajele economice cauzate de localizarea geografică, dar și să gestioneze consecințele specifice pe care le resimt în urma crizei economice. Aplaud inițiativa autorităților regionale din Madeira și Azore și hotărârea

lor de a contribui la o strategie de dezvoltare a regiunilor lor, care contribuie, în același timp, la competitivitatea Uniunii Europene și la capacitatea sa de a avea o dezvoltare economică durabilă.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea raportului privind suspendarea temporară a taxelor autonome din tariful vamal comun pentru anumite importuri de produse industriale în regiunile autonome Azore și Madeira. Această suspendare va ajuta la consolidarea competitivității operatorilor economici locali și va contribui la crearea și păstrarea locurilor de muncă în regiunile ultraperiferice, contracarând dezavantajele economice cauzate de poziția lor geografică, fără a afecta consolidarea pieței interne sau principiul liberei concurențe pe teritoriul UE.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Consider că suspendarea temporară a taxelor vamale autonome este esențială pentru a consolida competitivitatea operatorilor economici din regiunile portugheze autonome Madeira și Azore și pentru a garanta locuri de muncă mai stabile pe aceste insule.

Această suspendare le va permite operatorilor economici locali din Azore și Madeira să importe materie primă, piese, componente și produse finite, fără nicio taxă vamală, deoarece aceste produse vor fi folosite local, pentru procesare și producție.

Aprobarea acestei scutiri este crucială pentru aceste regiuni portugheze autonome, deoarece ambele depind puternic de sectorul turismului, și, prin urmare, sunt foarte vulnerabile la volatilitatea acestuia. Această înseamnă că întreaga lor dezvoltare economică se limitează la caracteristicile economiei lor locale și ale poziției geografice.

În acest context, orice stimulent oferit industriei locale furnizează sprijinul necesar îmbunătățirii condițiilor de viață ale populației locale și deschide drumul către crearea de noi locuri de muncă pe insule, aspect esențial pentru păstrarea locuitorilor și pentru crearea condițiilor necesare dezvoltării.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Suspendarea temporară a taxelor vamale comune le va permite operatorilor economici locali, din regiunile autonome Azore și Madeira, să importe o anumită cantitate de materie primă, piese, componente și produse finite, fără nicio taxă vamală. Aceste materii prime vor trebui folosite în agricultură și pentru întreținere și procesare industrială în regiunile autonome.

Această scutire va fi valabilă până la 31 decembrie 2019 și ne așteptăm să se creeze o serie de măsuri pentru a preveni apariția oricărei forme de concurență neloială. Metoda consolidează competitivitatea IMM-urilor și a fermierilor din regiunile noastre autonome, Madeira și Azore.

Măsura a fost adaptată nevoilor specifice ale acestor regiuni ultraperiferice și va stimula activitatea economică, ajutând la stabilizarea locurilor de muncă. Economii locale din Madeira și Azore depind în mare măsură de turismul național și internațional, care a fost afectat de criza economică actuală. Aceasta înseamnă că suspendarea este pe deplin justificată și ne așteptăm să aibă un impact pozitiv asupra dezvoltării economice din aceste regiuni.

Fac apel la analize mai rapide și la luarea unor decizii într-un timp mai scurt pentru acest tip de procese, astfel încât să putem răspunde mai prompt și mai eficient.

Prin urmare, am acordat un vot favorabil.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Autoritățile regionale din Madeira și Azore au făcut apel la introducerea unei suspendări temporare a taxelor autonome din tariful vamal comun, pentru anumite importuri de produse industriale, cu scopul de a consolida și garanta o productivitate crescută și locuri de muncă stabile, în aceste regiuni ultraperiferice.

Suntem de acord cu conținutul propunerilor din document. Cu toate acestea, considerăm că anumite componente, care nu se încadrează în scopurile agricole menționate în regulament, ar putea fi văzute drept componente folosite în scopuri industriale, mai ales în sectorul energetic și de mediu, cum ar fi piesele și componentele din industria energetică, în special așa-numita „energie curată” (eoliană, solară, etc.).

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Suspendarea taxelor vamale comune pentru anumite importuri de produse industriale în regiunile autonome Azore și Madeira până în 2019 este foarte importantă pentru aceste regiuni ultraperiferice ale UE, în aceste momente de criză economică mondială. Este vitală pentru ajutorarea IMM-urilor și a fermierilor locali, deoarece va consolida competitivitatea operatorilor economici locali și va garanta locuri de muncă mai stabile în aceste regiuni.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Autoritățile regionale din Madeira și Azore au cerut suspendarea temporară a taxelor din tariful vamal comun pentru a consolida poziția competitivă a operatorilor economici locali și stabiliza locurile de muncă în aceste regiuni ultraperiferice. Pentru a garanta că bunurile importate, fie că este vorba de materie primă, piese sau produse finite, nu distorsionează concurența, ele vor fi supuse controalelor, care garantează că ele sunt folosite de companiile locale pe insule, pe o perioadă de cel puțin doi ani, înainte de a putea fi vândute liber către alte companii situate în alte zone ale UE. Cum se va pune în aplicare acest lucru în practică? Cum nu se pot oferi clarificări plauzibile, m-am abținut de la vot.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Salut poziția adoptată de Comisie privind suspendarea pe o perioadă de 10 ani a taxelor autonome din tariful vamal comun pentru anumite importuri de produse industriale în regiunile autonome Madeira și Azore, precum și raportul dnei Hübner, care, împreună:

1. introduc discriminarea pozitivă în favoarea regiunilor ultraperiferice Azore și Madeira, recunoscând că limitările structurale care afectează aceste regiuni sunt permanente prin natura lor;
2. creează condiții pentru stimularea activității economice și reducerea șomajului în arhipelag, contribuind, astfel, la stabilitatea demografică din insule.

Acesta este un exemplu al coeziunii ce poate fi atinse de o Uniune Europeană creată pe principiul solidarității.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) Dezvoltarea regiunilor ultraperiferice este condiționată de locația îndepărtată, izolare, climă și trăsăturile geografice dificile, precum și de dependența acestora de un număr limitat de bunuri și servicii.

Regulamentul pentru care vom vota astăzi va permite insulelor Azore și Madeira să importe o serie de produse finite ce vor fi folosite în agricultură, comerț sau industrie, împreună cu materie primă, piese și componente pentru utilizare agricolă, procesare sau întreținere industrială, cu avantajul de a fi scutite de taxe vamale până la finele anului 2019.

Mai mult chiar, această scutire va acoperi întregul teritoriu al ambelor regiuni, nu doar zonele fără taxe vamale, ajutând, astfel, toate tipurile de operatori economici locali.

Vă reamintesc că această propunere a fost subiectul unei proceduri legislative simplificate, pentru a accelera desfășurarea sa. Însăși președinta Comisiei pentru dezvoltare regională a fost raportor al acestei propuneri, lucru care a permis ca aceasta să fie supusă votului în plen, fără a mai fi dezbătută.

Sunt foarte mulțumit de rezultatul final, care include și amendamentele pe care le-am propus, acoperind o gamă largă de produse pentru a echipa zona liberă din Madeira, conținute într-un regulament din 2000, dar care a expirat în 2008, împreună cu cereri suplimentare înaintate în 2008 și 2009, care nu au făcut parte din propunerea inițială a Comisiei.

Propunere de rezoluție: B7-0042/2010

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Propunerea Comisiei pentru afaceri juridice a Parlamentului, European referitoare la numirea dnei Ana Palacio Vallelersundi în comisia înființată în baza articolului 255 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, merită, în principiu, a fi salutăată. Cu toate acestea, din punct de vedere instituțional, este de neînțeles de ce un comitet separat, format din șapte persoane, ar trebui să facă propuneri cu caracter obligatoriu guvernelor naționale. Prin urmare, am votat împotriva propunerii prezentate.

Evelyn Regner (S&D), în scris. – (DE) În cadrul votului de astăzi, privind numirea dnei Ana Palacio Vallelersundi în comitetul creat pentru evaluarea candidaților la funcțiile de judecător sau avocat general la Curtea de Justiție și Tribunal, am votat împotriva propunerii deoarece, pe lângă cunoștințe juridice excepționale, mă aștept ca persoana numită de Parlamentul European să examineze și competențele și conformitatea socială a candidaților. În această privință, nu am încredere în dna Palacio, deoarece mă tem că nu va lua în calcul valorile sociale și nu va încerca să înțeleagă natura umană atunci când va evalua judecătorii și avocații generali. Mai ales având în vedere stipularea obiectivelor și valorilor în Tratatul de la Lisabona - economia de piață socială a fost menționată aici - și consfințirea Cartei drepturilor fundamentale a UE în legislația primară, acest lucru va fi absolut esențial în alegerea judecătorilor și avocaților generali în viitor.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), în scris. – (RO) Suspendarea temporară a taxelor din tariful vamal comun asupra importurilor anumitor produse industriale din regiunile autonome Madeira și Azore este menită să ofere investitorilor o perspectivă pe termen lung și să permită operatorilor economici atingerea unui anumit nivel de activitate industrială și comercială. În calitate de socialistă, consider că aceste măsuri ar trebui

menținute atâta timp cât aceste regiuni se confruntă cu mari dificultăți economice. Salut propunerea Comisiei pentru că adoptarea acesteia va conduce atât la stabilizarea ocupării forței de muncă pe termen mediu, cât și a mediului economic și social din aceste regiuni ultraperiferice ale Europei, confruntate cu probleme specifice. Nu pot însă să nu atrag atenția asupra riscurilor pe care le implică suspendarea temporară a taxelor vamale pentru produsele provenite din astfel de țări. De aceea este necesar să monitorizăm atent impactul pe care această suspendare îl are asupra concurenței.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), în scris. – (PL) Conform articolului 255 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul European este una din instituțiile care propune candidați pentru a fi membri în comitetul însărcinat să emită avizul cu privire la capacitatea candidaților de a exercita funcțiile de judecător și avocat general în cadrul Curții Europene de Justiție. Având în vedere faptul că din comitet fac parte doar șapte membri și că le revine o responsabilitate foarte mare, este foarte important ca aceștia să fie persoane cu o reputație impecabilă și abilități superioare. În calitate de deputat în Parlamentul European și datorită noilor prerogative conferite de Tratatul de la Lisabona, pot influența alegerea unuia dintre cei șapte membri ai comitetului și sunt mulțumită de candidatură dnei Palacio Vallelersundi. Dna Palacio Vallelersundi a fost deputat în Parlamentul European timp de opt ani și a fost aleasă de colegi de două ori în funcția de membru al Conferinței președinților de comisie.

A fost, de asemenea, președintă a Comisiei pentru afaceri juridice și piața internă și a Comisiei pentru justiție și afaceri interne. Pe lângă acestea, celelalte realizări profesionale, cum ar fi faptul că a deținut funcția de consilier-șef la Banca Mondială și că a fost prima femeie ministru de externe din Spania, sunt garanții că va fi persoana potrivită, în funcția potrivită.

- Raport: Eva Joly (A7-0086/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea raportului privind revizuirea parteneriatului ACP-UE, deoarece consider că acest text conține elemente esențiale, de care ar trebui să se țină cont în cadrul negocierilor aflate în desfășurare acum.

Coerența diferitelor politici europene – fie că sunt în domeniul comerțului, dezvoltării sau agriculturii și pescuitului – ar trebui să fie fundamentul esențial al relațiilor noastre cu acest bloc al țărilor în curs de dezvoltare.

Noua situație, reprezentată de acorduri de parteneriat strategice, trebuie avută în vedere. Acestea, care, în esență, sunt acorduri comerciale, creează platforme noi pentru dialogul parlamentar și trebuie respectate. Noile provocări cu care ne confruntăm, cum ar fi schimbările climatice și criza economică, ar trebui să genereze răspunsuri care să fie incluse în noul Acord de la Cotonou, care ar trebui finalizat în martie.

De asemenea, un alt aspect important de care trebuie să se țină cont când se elaborează strategia europeană pentru relațiile cu țările ACP este apropierea și contactele strânse pe care regiunile ultraperiferice le au cu aceste state. Regiunile ultraperiferice pot acționa ca intermediari primari ai UE în cadrul parteneriatelor economice. Regiunile ultraperiferice dau o dimensiune specială acțiunii externe a UE, participând astfel la dezvoltarea unei politici de vecinătate extinsă.

Jean-Pierre Audy (PPE), în scris. – (FR) Am votat în favoarea raportului colegei mele franceze, dna deputat Joly, privind cea de-a doua revizuire a Acordului de parteneriat ACP (Africa, Caraibe și Pacific) – UE („Acordul de la Cotonou”). Împărtășesc pozițiile exprimate în raport privind nevoia de a adapta utilizarea acestui instrument special cu țările ACP în contextul problemelor actuale, cum ar fi schimbările climatice, prețuri la alimente și combustibil în creștere, criza economică și sărăcia extremă din Africa. Țările ACP sunt partenerii Uniunii Europene și trebuie să ocrotim aceste parteneriate, pentru a avea aliați în cadrul negocierilor majore privind guvernarea mondială care urmează să aibă loc.

Liam Aylward (ALDE), în scris. – (GA) Am votat în favoarea raportului privind cea de-a doua revizuire a Acordului de parteneriat ACP-UE (Acordul de la Cotonou). Acest raport a apărut la momentul potrivit și mi se pare firesc și corect ca aspectul acordului de parteneriat economic să fie discutat în mod continuu. Acordul de la Cotonou are ca obiective principale eradicarea sărăciei, susținerea unei dezvoltări durabile și sprijinirea țărilor ACP pentru a se integra în economia mondială.

Acordurile și negocierile comerciale care au loc în prezent, precum și cele din viitor, trebuie să se îndrepte către realizarea și consolidarea prevederilor UE și ale partenerilor săi privind exploatarea prin muncă a copiilor.

Articolul 50 al Acordului de la Cotonou se referă la promovarea unor standarde de muncă corecte, precum și la îmbunătățirea măsurilor internaționale prin care se urmărește încetarea exploatarea copiilor prin muncă. Aspectele ce țin de exploatarea prin muncă a copiilor trebuie să devină prioritare în cadrul acordurilor comerciale ale UE.

Prin urmare, salut articolele din raport care cer ca UE și ACP să înceapă discuțiile privind viitorul relațiilor ACP-UE dincolo de 2020 și care recomandă ca părțile independente, adică organizațiile nestatale și neguvernamentale, să primească un rol mai însemnat în proces.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Cea de-a doua revizuire a Acordului de la Cotonou are loc într-un context plin de provocări, când economia mondială trece printr-o criză. Consider că această revizuire va permite ca principalele principii de cooperare dintre UE și țările ACP să fie consolidate și actualizate. Contextul s-a schimbat, față de momentul când acordul a fost semnat pentru prima dată, apărând acum noi provocări și probleme. Negocierile pentru parteneriat ar trebui să acopere aspecte foarte importante, cum sunt combaterea schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare, utilizarea resurselor imense de energie regenerabilă, criza alimentelor și achiziția terenurilor arabile.

De asemenea, o atenție sporită trebuie alocată și problemei migrației. În ultimii ani, am văzut sute de tineri africani aduși de apă pe malurile UE. Imigrația masivă este un rezultat al economiilor în prăbușire, al sărăcirii populației, al încălcării drepturilor omului și al altor cauze. Aceste aspecte trebuie abordate clar în acordul revizuit.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – Votez în favoarea proiectului de raport privind cea de-a doua revizuire a Acordului de la Cotonou, care introduce elemente esențiale legate de dezvoltarea durabilă și integrarea treptată a țărilor ACP în economia mondială. Aspecte precum schimbările climatice, securitatea energetică, instruirea și cooperarea în materie educațională sunt esențiale pentru dezvoltarea economică și socială din țările ACP. Încălzirea globală, care afectează preponderent țările în curs de dezvoltare, ar putea fi și ea o oportunitate pentru noi. Resursele de energie regenerabilă de care dispun aceste țări sunt esențiale pentru dezvoltarea lor economică și socială, permițându-le să se îndrepte către independență energetică și, astfel, să facă față crizei mondiale. În același timp, investițiile în educație și instruire sunt importante pentru combaterea sărăciei, șomajului, imigrării ilegale și exodului de creiere, contribuind la dezvoltarea țărilor ACP și ajutându-le să își creeze propria economie.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris*. – Sprijin acest raport, care susține că cea de-a doua revizuire a Acordului de parteneriat ACP-UE trebuie să aibă în vedere actuala criză mondială și să se realizeze într-un mod care respectă pe deplin un parteneriat între egali. Această a doua revizuire a acordului este o șansă imensă de a ataca cauzele elementare ale crizei financiare, schimbărilor climatice, crizelor energetice și alimentare și de a învăța din greșelile trecutului, aducând modificări semnificative cadrului de la Cotonou, dar și consolidând unitatea, coeziunea și solidaritatea în cadrul ACP. Raportul face apel la aplicarea mai hotărâtă a clauzelor și sancțiunilor privind drepturile omului. De asemenea, raportul exprimă regretul că parlamentele (Parlamentul European, APM și parlamentele naționale din statele ACP) nu au fost consultate de statele membre și nu au participat în niciun fel la procesul de luare a deciziilor ce a dus la identificarea zonelor și articolelor ce vor fi revizuite și la stabilirea mandatului de negociere. Obiectivul principal al Acordului de la Cotonou îl reprezintă reducerea și, eventual, eradicarea sărăciei, în conformitate cu obiectivele dezvoltării durabile și cu integrarea treptată a țărilor ACP în economia mondială.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului privind cea de-a doua revizuire a Acordului de parteneriat ACP-UE pentru a apăra nevoie de schimbare, care ne va permite să abordăm unele dintre cele mai mari provocări cu care ne confruntăm în momentul de față, cum sunt schimbările climatice, criza financiară și criza alimentară.

Salut sprijinul acordat de Parlament țărilor ACP, care își doresc ca problema schimbărilor climatice să devină un aspect transversal în cea de-a doua versiune revizuită a Acordului de la Cotonou. Cu toate acestea, regret faptul că parlamentele (Parlamentul European, Parlamentul Panafrican și parlamentele naționale din statele ACP) nu au avut șansa de a contribui cu propuneri și de a participa activ, alături de statele membre, la procesul de luare a deciziilor privind revizuirea acestui acord important.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Sper ca cea de-a doua versiune revizuită a Acordului de la Cotonou va ajuta la promovarea dezvoltării durabile în rândul țărilor ACP, lucru ce va permite coeziunea socială și va facilita lupta împotriva sărăciei.

Țările ACP resimt puternic consecințele crizei, asociate cu schimbările climatice, iar aceste efecte se accentuează din ce în ce mai mult. În acest context, suveranitatea alimentară are o importanță vitală. Resursele naturale trebuie folosite în mod corespunzător și ar trebui încurajată dezvoltarea surselor de energie regenerabilă.

Trebuie să garantăm că toate țările ACP vor beneficia de pe urma unui acord comercial care este cel puțin echivalent cu cel aflat acum în vigoare. De asemenea, susțin ideea că Fondul european pentru dezvoltare (FED), care sprijină politica de cooperare pentru dezvoltare, în contextul acestui acord, ar trebui să înglobeze competențele bugetare ale Parlamentului.

Prin urmare, am acordat un vot favorabil.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Asemenea raportorului, considerăm și noi că cea de-a doua revizuire a Acordului de la Cotonou este un moment prielnic pentru a face modificări.

Raportul stabilește o serie de principii care, dacă vor fi implementate, vor fi un pas înainte către îmbunătățirea acordului, după cum este ilustrat de protejarea suveranității alimentare și securitatea statelor ACP, dar și de lupta împotriva paradisurilor fiscale.

În același timp, însă, doresc să condamn anumite aspecte importante, cum ar fi încercarea de a ne îndrepta către o mai mare regionalizare a relațiilor ACP-UE, din cauza amenințării pe care ar putea-o reprezenta pentru coerența și puterea grupului de state ACP.

În alte privințe, raportul nu răspunde pe deplin nevoilor. Gradul de dependență și subordonare la care sunt supuse țările ACP, precum și rolul pe care actualele politici privind ajutorul pentru cooperare și dezvoltare l-au avut în crearea acestei situații – un aspect esențial – nu sunt suficient dezbătute. Nu sunt abordate nici consecințele care ar putea apărea odată cu punerea în aplicare a Acordurilor de parteneriat economic de către UE.

Rezervele și obiecțiile prezentate de mai multe țări ACP ar fi trebuit incluse în raport, împreună cu prioritățile acestora referitoare, de exemplu, la Fondul european de dezvoltare.

Alan Kelly (S&D), în scris. – Dragi colegi, mă adresez azi în fața Parlamentului cu multă încântare, deoarece ne-am îndreptat către roluri egale în relația dintre țările bogate și cele sărace, consolidând, în același timp, drepturile omului. Revizuirea acestui acord trebuie să țină cont de nevoile noii lumi în care trăim și trebuie să aibă la bază un parteneriat pe picior de egalitate. Aceasta este o nouă lume, cu o economie nouă, în care distribuția echitabilă a bogăției și soluționarea problemelor climatice sunt noi priorități. Vreau să îmi felicit propriul grup pentru activitatea din Parlamentul European, deoarece au introdus principiile eradicării sărăciei în această revizuire.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Acest raport conține, fără niciun dubiu, câteva sugestii foarte interesante și intenții adesea laudabile. Prioritatea acordată energiei regenerabile, obligativitatea companiilor multinaționale ce operează în țările ACP de a-și declara profitul și impozitul, integrarea conceptului de suveranitate alimentară sau criticarea externalizării Europei a administrării fluxurilor migratoare sunt toate propuneri pe care le sprijinim. Cu toate acestea, nu putem ignora faptul că acest raport nu schimbă nimic din Acordul de la Cotonou.

Acest acord este un simbol al faptului că Uniunea Europeană s-a aliniat complet la logica ultraliberală a OMC. Dar nu ne lăsăm păcăliți: „dezvoltarea” la care se face referire servește drept fațadă pentru motivații mercantile care au dominat dezmembrarea acordurilor Lomé. Denunțăm punerea în aplicare a acordurilor de parteneriat european prevăzute în acel acord, faptul că Comisia se folosește de șantaj sub forma ajutorului pentru dezvoltare, pentru a se asigura că acestea sunt încheiate, și, prin urmare, jefuirea ulterioară a economiilor din țările ACP. Votăm împotriva acestui text, pentru a nu permite ca Uniunea Europeană să își abandoneze unicul instrument de cooperare economică nereglementat de obsesia concurenței libere și nedistorsionate, și pentru a nu-i permite să se încline în fața cererilor Statelor Unite în cadrul OMC.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Recentă tragedie care a lovit statul Haiti dovedește că parteneriatele nu sunt potrivite pentru a rezolva problemele. Prin urmare, această a doua revizuire a Acordului de la Cotonou este o oportunitate excelentă pentru a face modificări în legătură cu actualele provocări, reprezentate de schimbările climatice, creșterea accentuată a prețului la alimente și petrol, criza financiară și lipsurile severe din câteva țări ACP. Acesta este momentul în care ar trebui să elaborăm măsuri care să soluționeze în mod eficient diversele probleme care continuă să afecteze marea majoritate a țărilor implicate.

Aldo Patriciello (PPE), *în scris*. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să felicit raportorul și diversele grupuri politice pentru munca excelentă concretizată în acest raport, pe care îl susțin pe deplin.

Din raport, aș dori să vă atrag atenția asupra negocierilor privind revizuirea Acordului de la Cotonou. De fapt, aceste acorduri ar trebui să țină cont de mai multe aspecte critice, cum ar fi efectele crizei financiare, creșterea fluxurilor migratoare și, mai presus de toate, a imigrației ilegale.

Sunt convins că doar printr-o evaluare corespunzătoare a cooperării economice va fi posibil să controlăm impactul negativ al crizei și consecințele acesteia, atât asupra economiilor țărilor ACP, care pierd forța de muncă și personalul calificat, necesare dezvoltării, cât și pentru țările din UE, care resimt cel mai puternic imigrația ilegală.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris*. – Este important să revizuiți toate aspectele Acordului de la Cotonou, în lumina ultimelor dezvoltări care au un impact semnificativ asupra țărilor ACP. Cu toate acestea, mă alătur celor care își exprimă preocupările în legătură cu integrarea regională, care este relevantă nu doar pentru țările ACP, ci și pentru cele din America Latină, și, în special, Comunitatea Andină. Anumite acorduri comerciale (acorduri care, conform oficialilor Comisiei, ar trebui să promoveze dezvoltarea) ar putea ca efect periclitarea comerțului dintr-o anumită regiune și, astfel, ar contraveni obiectivului declarat de dezvoltare, care este promovarea integrării regionale. Uniunea Europeană trebuie să își reevalueze în mod constant politicile comerciale și impactul pe care acestea îl au în această privință. Dacă nu va face acest lucru, există riscul apariției unor efecte negative pentru dezvoltarea pe termen lung.

Brian Simpson (S&D), *în scris*. – Voi vota în favoarea raportului, însă trebuie să menționez că anumite organizații sprijinite de Comisie, având în vedere responsabilitatea de a produce proiecte în cadrul parteneriatului ACP-UE, au fost întinate de corupție și au orchestrat campanii de discriminare și victimizare împotriva personalului care a adus la lumină această corupție.

Mă refer, desigur, la organizația cunoscută sub numele de CDE, care, cu sprijinul Comisiei, a concediat toți denunțatorii și a luat foarte puține măsuri pentru a îndrepta greșelile din guvernanta și din conducerea superioară a organizației.

Atunci când ancheta OLAF a scos la iveală că, într-adevăr, în CDE existase corupție și că Comisia, în calitate de membră în consiliul de administrație, nu depusese eforturile necesare la momentul la care s-a produs fraudă, ne așteptam să se ia măsuri sau cel puțin să fie protejați cei ce denunțaseră respectivele cazuri. Spre rușinea Comisiei Europene, nu s-a luat niciuna din măsurile de mai sus.

Astăzi, deși votez în favoare, mă întreb dacă nu există nevoia urgentă ca pe viitor să examinăm mai în detaliu această incapacitate a UE de a exercita un control financiar corespunzător pentru partea de acord ce îi revine.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris*. – (NL) Acordul de la Cotonou, care datează din anul 2000 și reglementează cooperarea dintre UE și țările din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), este revizuit la fiecare cinci ani. Obiectivele sale sunt eradicarea sărăciei și integrarea treptată a țărilor ACP în economia mondială, aderând, în același timp, la obiectivul unei dezvoltări durabile. Prezenta revizuire are loc în contextul crizei financiare mondiale, a schimbărilor climatice rapide, creșterea prețurilor la alimente și energie și al unor discuții privind folosirea terenurilor și durabilitatea investițiilor străine.

Este momentul să întărim controlul parlamentar asupra strategiilor de țară și a Fondului european pentru dezvoltare (FED) și să urmărim să asigurăm o consecvență a comerțului nostru și a politicilor externe și de dezvoltare. Este vremea să avem o abordare holistică pentru problema schimbărilor climatice și să ne concentrăm la maxim asupra energiilor regenerabile. Este momentul să combatem fluxul financiar ilicit provenit din țările în curs de dezvoltare și să reformăm politica Băncii Europene de Investiții (BEI) către o mai mare transparență în ceea ce privește paradisurile fiscale. Este momentul să recunoaștem că dreptul de proprietate asupra terenului și apa potabilă sunt drepturi fundamentale. Este momentul să recunoaștem că accesul corect la resursele naturale chiar poate ajuta oamenii să scape de sărăcie. Raportul subliniază aceste lucruri și, deci, beneficiază de sprijinul meu.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) M-am abținut de la a acorda un vot raportului dnei Joly privind cea de-a doua revizuire a Acordului de parteneriat ACP-UE.

Acest raport conține un număr important de propuneri specifice pentru renegocierea acestui acord – mai bine cunoscut sub numele de Acordul de la Cotonou – pe care le sprijin.

De exemplu, nevoia de a conștientiza situația în care se găsesc cele mai sărace țări din lume, având în vedere caracteristicile lor în ceea ce privește schimbările climatice, democrația și drepturile omului, exodul de creiere, corupția și trăsăturile specifice ale economiei lor, mai ales ale economiei lor agricole.

Cu toate acestea, amendamentele prezentate de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) adoptate în plen schimbă complet raportul. Și un exemplu ar fi amendamentul 3, care le refuză populațiilor dreptul de a-și defini propriile politici agrare.

Iva Zanicchi (PPE), în scris. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat în favoarea celei de-a doua revizui a Acordului de parteneriat ACP-UE („Acordul de la Cotonou”). Acest acord, care reglementează relațiile de cooperare politică, comercială și de dezvoltare dintre Uniunea Europeană și cele 77 de țări din ACP, și care acoperă perioada 2000-2020, a mai fost revizuit, în 2005.

În prevederile ce fac subiectul celei de-a doua revizui se cere, pe bună dreptate, ca în acord să fie incluse prevederi ad-hoc referitoare la schimbările climatice, ca prevederile referitoare la energia regenerabilă să fie revizuite, să fie sporite cele referitoare la dezvoltarea rurală și la siguranța alimentelor și să se facă mai multe eforturi pentru a opri fluxurile financiare ilegale și paradisurile fiscale.

Sunt sigură că această revizuire va consolida relațiile de parteneriat dintre UE și țările ACP, oferind mai multă sinergie și cooperare, în contextul obiectivelor comune ce trebuie atinse.

8. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.35 și reluată la ora 15.10)

PREZIDEAZĂ: DL PITTELLA

Vicepreședinte-

9. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

10. SWIFT (dezbatere)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateră referitoare la declarația Consiliului privind SWIFT.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Domnule președinte, aceasta este o declarație a Consiliului privind un program care reprezintă un acord între Uniunea Europeană și Statele Unite, după cum știți, în vederea urmăririi finanțării în scopuri teroriste și, așadar, având drept obiectiv schimbul și transmiterea de date financiare, asupra cărora cred că toată lumea este de acord. Acest acord există de câteva luni. A funcționat bine până în prezent și conferă continuitate fluxului de informații destinate Programului de urmărire a finanțării în scopuri teroriste.

Acest acord expiră în mod oficial la 31 ianuarie. Așadar, în timpul legislaturii precedente a Președinției suedeze, Consiliul a reflectat asupra necesității de a semna un acord care să permită continuarea Programului de urmărire a finanțării în scopuri teroriste. Din acest motiv, la 30 noiembrie 2009, Consiliul a adoptat o decizie privind semnarea acordului respectiv, acordul TFTP (Programul de urmărire a finanțării în scopuri teroriste).

Este vorba despre un acord provizoriu. Prin urmare, este valabil pentru o perioadă scurtă de timp, care, în principiu, expiră la 31 octombrie 2010. În consecință, acordul provizoriu asupra căruia, după cum am spus, Consiliul a convenit anul trecut va deveni în orice caz invalid, cu excepția situației în care Parlamentul European va adopta o hotărâre anterior acestei date, în 2010.

Aceasta este situația în momentul de față. De atunci și până acum nu a existat nicio comunicare a Comisiei cu privire la conținutul acordului respectiv, care încă nu a fost adus la cunoștința Parlamentului European, însă acum vă pot spune că acesta va fi emis săptămâna viitoare, la 25 ianuarie. Acesta va fi adus la cunoștința Parlamentului European la 25 ianuarie. Acordul va ajunge în această Cameră, tradus în mod corespunzător, și va fi transmis în vederea obținerii aprobării Parlamentului European.

Acest lucru nu a fost făcut mai devreme din următorul motiv, formulat de Comisie: Comisia nu a terminat încă traducerile corespunzătoare și, prin urmare, Consiliul nu le-a primit de la Comisie. După cum tocmai am spus, diferitele versiuni lingvistice sunt în curs de finalizare și, după cum știți, Consiliul nu poate transmite Parlamentului documentul respectiv, acordul în cauză, decât în momentul în care diferitele versiuni lingvistice sunt disponibile, lucru de care se ocupă Comisia. Acestea sunt documentele care vor fi transmise la 25 ianuarie.

Mai mult, pentru viitor și în vederea unui acord, nu provizoriu, ci definitiv, Comisia intenționează să formuleze recomandări în această privință pentru elaborarea unui acord pe termen lung, nu un acord care ia sfârșit în octombrie anul viitor, precum cel în discuție, ci unul pe termen lung. Acest acord pe termen lung trebuie negociat și stabilit în conformitate cu noi temeuri juridice, astfel cum sunt prevăzute de Tratatul de la Lisabona, în care Parlamentul European se bucură de implicare totală. Parlamentul European este deja implicat pe deplin în acordurile respective și așa va fi și în cazul viitorului acord, în legătură cu care Comisia nu a emis încă nicio recomandare.

În încheiere, doresc să subliniez faptul că este vorba de o chestiune de extremă importanță. Este vorba despre o procedură, despre un program de luptă împotriva terorismului. Incidentul de la Detroit a arătat că pericolul este prezent, că amenințarea persistă și că, prin urmare, statele membre nu trebuie să permită abandonarea fluxului continuu de date financiare transmis către TFTP. Dl judecător Bruguière a explicat acest aspect în intervenția *cu ușile închise* filmată, în fața acestui Parlament, în noiembrie. Acesta a afirmat că, după părerea sa, mai multe state membre au putut beneficia și profita de pe urma informațiilor care au fost puse la dispoziția Statelor Unite în vederea depistării și evitării activităților teroriste.

Acest lucru a determinat Consiliul, în timpul precedentei Președinții suedeze, să depună o cerere provizorie în vederea încheierii unui nou acord pentru a evita ca cel curent să expire la 31 ianuarie și, prin urmare, să se anuleze orice flux de informații posibil. Era singura opțiune pe care o avea Consiliul de a face acest lucru și, bineînțeles, da, poziția Parlamentului în ceea ce privește obținerea de informații este pe deplin de înțeles. Faptul că documentele nu au fost încă furnizate, după cum v-am spus, este determinat de întârzierea înregistrată de Comisia Europeană în realizarea traducerilor corespunzătoare.

Manfred Weber, în numele grupului PPE. – (DE) Domnule președinte, domnule López Garrido, doamnelor și domnilor, inițial această întregă dezbateră s-a aflat, desigur, sub amprenta frustrației și iritației pe care multe persoane din Parlamentul European le-au resimțit din cauză că aveam impresia că, încă o dată, deciziile erau adoptate în grabă în Consiliu înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Din acest motiv sunt recunoscător acum pentru faptul că Consiliul și-a dat seama că este o idee bună să consulte Parlamentul, să aplice în momentul de față noul Tratat de la Lisabona în cadrul procesului de ratificare și, de asemenea, să ne ofere oportunitatea de a evalua dacă acest acord trebuie sau nu să fie pus în aplicare.

În acest proces legislativ, în cazul în care îl începem în momentul de față, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) va aplica criterii clare de luare a deciziilor. Moneda are două fețe. Pe o față a monedei se află principiul pe care noi, Grupul PPE, îl afirmăm în mod clar, conform căruia datelor europene – indiferent unde sunt stocate – trebuie să li se aplice standarde europene de protecție a datelor. Afirmăm principiul conform căruia dorim un drept de apel pentru persoanele care consideră că faptul de a fi fost supuse verificărilor de date reprezintă un tratament nedrept. Afirmăm principiul de bază conform căruia datele trebuie transmise numai în cazuri individuale și numai dacă persoana este suspectată de ceva, nu doar ca regulă generală. Acestea sunt lucrurile pe care le considerăm a fi importante.

Pe cealaltă față a monedei se află faptul că ne dorim, desigur, cooperarea cu Statele Unite. Dorim să cooperăm cu partenerii noștri în lupta împotriva terorismului. Nu ne dorim o situație în care, dacă acordurile expiră, state individuale să se afle sub o presiune deosebită, precum Belgia de exemplu, deoarece în acest caz statele ar putea începe să acționeze în mod bilateral. Aici este necesară și o analiză atentă. Ca Grup PPE, vom acorda atenție acestor aspecte în momentul în care va fi prezentată propunerea legislativă.

Aș dori să solicit Consiliului și Comisiei, încă o dată, să nu încerce să câștige timp, ci să ne trimită textul în cauză acum, astfel încât să ne putem ocupa de acesta. Ca Parlament, suntem capabili de a lucra repede și vom putea să ne ocupăm repede de această chestiune. Apoi va fi rândul miniștrilor – și ca să fie foarte clar: miniștrilor de interne – sarcina de a convinge Parlamentul că metodele propuse în momentul de față în acest acord sunt cu adevărat necesare în lupta împotriva terorismului.

Suntem deschiși față de acest proces, dar sarcina de a ne convinge trebuie încă îndeplinită de către executiv, cu alte cuvinte de către miniștri.

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Domnule președinte, începem acum, cu Tratatul de la Lisabona, un proces legislativ foarte important.

Domnule López Garrido, dacă ne spuneți că traducerile sau lipsa traducerilor într-un domeniu atât de sensibil provoacă întârzieri pe care va trebui să le acceptăm pur și simplu, atunci, cu cel mai mare respect, trebuie să vă spun că aceasta nu este decât o scuză menită să vă protejeze și să ne tempereze puțin pe noi, cei de aici. Cu toate acestea, nu putem lua în serios această afirmație. Acum doar o voi lua în considerare și apoi o voi trece cu vederea.

Esența acestei chestiuni este cu totul alta: absența implicării Parlamentului European. În cazul unor acorduri internaționale de o importanță atât de mare, acest lucru este pur și simplu inadmisibil. Dorim ca Parlamentul să fie cu adevărat implicat, din prima zi, în punerea în aplicare a acestui acord. De ce? Dl Buzek, Președintele Parlamentului, a formulat foarte clar acest lucru în scrisoarea sa, afirmând că acordul SWIFT prevede încălcări importante ale libertăților fundamentale ale cetățenilor, care sunt garantate prin constituție în majoritatea statelor membre și care sunt garantate, de asemenea, de Carta drepturilor fundamentale.

Cu toate acestea, dacă pe baza unui astfel de acord vor exista măsuri executive care prevăd încălcarea libertăților fundamentale ale cetățenilor, protecția juridică a cetățenilor împotriva acestor încălcări trebuie să fie pe deplin garantată. Acest lucru înseamnă că protecția datelor trebuie să fie garantată în toate privințele, că trebuie garantată ștergerea datelor după o anumită perioadă rezonabilă și că trebuie instituite instrumente clare de apel pentru cetățeni, în eventualitatea în care le sunt încălcate drepturile fundamentale. Una dintre componentele principiului statului de drept este posibilitatea cetățenilor de a se proteja împotriva tratamentului arbitrar din partea statului.

Uniunea Europeană nu poate invalida această tradiție juridică, care este înscrisă în sistemele a 27 de state, punând acest lucru pe seama unor traduceri care nu sunt disponibile. Dacă dorim cu seriozitate dezvoltarea statului de drept la nivel european, trebuie să transferăm, de asemenea, la nivel european, atât modelul necesității intervenției din motive de securitate, cât și protecția legitimă a cetățenilor.

Consiliul trebuie așadar să ne explice în ce constă valoarea adăugată a acordului SWIFT, în cazul în care acesta ar urma să intre acum provizoriu în vigoare, după cum dorește Consiliul. Nu voi vorbi despre încălcările securității datelor de către numeroasele servicii de securitate în Statele Unite. nO persoană își bagă explozibil în lenjeria de corp și zboară peste Atlantic. Aceasta este rezultatul de până acum al eforturilor intensive în materie de securitate întreprinse de serviciile secrete americane. Totuși, nu se poate să depindă de acest lucru.

Mă întreb de ce trebuie să aplicăm această procedură accelerată având în vedere că între UE și Statele Unite este în vigoare, din 1 februarie, un acord privind asistența juridică provizorie; articolul 4 din acest acord descrie exact modul în care trebuie transmise datele bancare, în cazurile în care există motive justificate de suspiciune. Aceasta înseamnă că intrarea în vigoare a acordului SWIFT nu ar aduce nicio valoare adăugată în ceea ce privește protecția.

Prin urmare, această grabă nejustificată – sau „galopul porcului”, cum o numim în germană –, această presiune în vederea accelerării procedurilor, este de neînțeles și, deci, solicitarea noastră unanimă la adresa Consiliului trebuie formulată foarte clar: trimiteți-ne documentele relevante! Vom dezbate această chestiune și vom încheia procedura parlamentară la viteza necesară deoarece ne dorim securitate, dar nu doar pentru organele de securitate; ne dorim securitate și pentru cetățenii care trebuie să fie protejați de aceste organe de securitate. Cred că acesta este scopul acordului în cauză, însă, în acest caz, dorim ca acordul să fie adoptat ca lege corespunzătoare.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, să începem cu veștile bune: Președinția spaniolă a anunțat că documentul urmează să fie transmis luni, 25 ianuarie, cu alte cuvinte luna viitoare – mi-am notat. Prin urmare, acest lucru înseamnă că avem acum o săptămână la dispoziție pentru a discuta pe marginea acestui document în Parlament; aceasta este realitatea.

Solicitarea mea, domnule președinte – am anunțat deja acest lucru și sper că voi avea sprijinul celorlalte grupuri – este ca la Conferința președinților să fie luată decizia de a se organiza atât o reuniune în comisie, cât și o perioadă de sesiune pentru examinarea acestui acord interimar, deoarece ar fi lipsit de sens să permitem intrarea acestuia în vigoare la 1 februarie fără ca Parlamentul să-l fi dezbătut în prealabil.

Există așadar două opțiuni, domnule Zapatero: da sau nu. Vă pot spune că obținerea unui „da” va depinde de o serie de condiții; este important de știut acest lucru și trebuie să primim un răspuns în legătură cu acest aspect înainte de 25 ianuarie. Până în momentul de față nu a fost primit niciun răspuns în legătură cu condițiile formulate de Parlament.

Aceste condiții sunt următoarele: în primul rând, ca Parlamentul să fie ținut la curent pe deplin și să primească toate informațiile necesare; în al doilea rând, ca Parlamentul să fie implicat în negocierile privind acordul definitiv; și, în al treilea rând, este vorba despre condițiile specifice, nouă în total, stabilite de Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne în rezoluția adoptată de aceasta – care a fost aprobată de către Parlament – privind conținutul propriu-zis al acordului.

Solicitarea pe care v-o adresăm este foarte simplă: nu trebuie doar să ne trimiteți acordul interimar la 25 ianuarie; trebuie, de asemenea, să ne aduceți la cunoștință răspunsul la cele trei solicitări formulate de Parlament. În cazul în care răspunsul dumneavoastră la cele trei solicitări ale noastre este pozitiv, atunci ar exista posibilitatea ca noi să aprobăm acordul. În cazul în care răspunsul nu este pozitiv, cred că există o mare probabilitate ca votul să fie negativ – în orice caz, aceasta este opinia grupului din care fac parte.

Trebuie să subliniez faptul că un vot negativ va însemna neintrarea în vigoare a acordului interimar la 1 februarie. Aceasta este situația în momentul de față, deci mâine voi solicita, în orice caz, Conferinței președinților atât convocarea unei comisii adecvate pentru această chestiune, cât și organizarea unei perioade de sesiune pentru discutarea acestui acord interimar.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, toată frustrarea Parlamentului se abate acum asupra Președinției spaniole, care abia a intrat în exercițiu. Chiar dacă o acceptați în numele Consiliului în ansamblul său, eu vă consider în continuare, pe dumneavoastră în persoană, implicați în această situație. Mă deranjează faptul că niciun reprezentant al Comisiei nu este prezent pe locurile 21 și 22 deoarece, din câte înțeleg, Comisia ar fi trebuit să aibă sarcina de a accelera această chestiune odată ce se va fi solicitat Parlamentului să pună în mișcare procedura de aprobare. Cu toate acestea, Comisia își evită responsabilitățile și nu s-a implicat în dezbateri.

Nu vreau să repet cele spuse de colegii mei deputați, însă aș dori să spun că, după părerea mea, ar fi extrem de periculos ca Consiliul să decidă intrarea în vigoare a acestui acord SWIFT provizoriu fără ca Parlamentul să-și fi exprimat mai întâi votul în ceea ce privește aspectele pe care intenționați să le supuneți atenției noastre. Consider că această procedură – în cazul în care vă continuați eforturile de a o încheia până la 1 februarie, la o viteză amețitoare sau în galopul porcului, după cum a descris foarte pertinent dl Schulz această întreagă procedură – este nu doar o sfidare a Parlamentului, ci și o încălcare a tratatelor, o încălcare a Tratatului de la Lisabona, după ce de abia a intrat în vigoare, iar acest lucru este complet iresponsabil.

În cazul chestiunilor urgente, dispuneți de toate posibilitățile de a face schimb de informații vitale prin intermediul unor acorduri juridice bilaterale încheiate cu SUA și cu orice altă țară din lume cu care există astfel de acorduri. Deci nu este nicio grabă.

Aș dori să subliniez încă o dată faptul că cetățenii UE ne urmăresc cu interes pentru a vedea care va fi reacția noastră la foarte laudatul Tratat de la Lisabona. Dacă, în momentul de față, nu garantăm controlul parlamentar, dacă acceptăm această încălcare a legislațiilor naționale privind protecția datelor și contravenim Cartei drepturilor fundamentale, care a fost atât de des amintită în dezbateri privind Tratatul de la Lisabona, acest lucru va reprezenta, după părerea mea, un fel de acțiune kamikaze și complet nejustificată. Cu toate acestea, domnule López Garrido, responsabilitatea pentru această situație este în egală măsură a dumneavoastră și a Comisiei.

Aș dori să vă mai întreb un lucru. Tocmai am fost informată prin SMS că o parte dintre versiunile lingvistice ale acordului SWIFT au fost deja publicate. Ați putea să ne spuneți, vă rugăm, ce versiuni lingvistice au fost publicate în Jurnalul Oficial, când au fost publicate și de ce aceste versiuni nu au fost încă puse la dispoziția Parlamentului?

Timothy Kirkhope, în numele Grupului ECR. – Domnule președinte, evenimentele recente ne-au reamintit încă o dată tuturor cât de importantă este împărtășirea informațiilor în vederea garantării securității cetățenilor UE. SWIFT a reprezentat un instrument prețios în acest sens. Din fericire, întâlnirile recente de la Washington cu responsabili din guvernul Statelor Unite, în special cu dl David Cohen, secretarul adjunct însărcinat cu finanțările în scopuri teroriste în cadrul Departamentului de Trezorerie al SUA, m-au liniștit, având în vedere sistemele de control și garanțiile multistratificate și supravegherea independentă, lucruri care vor conduce, sper, la o punere în aplicare ireproșabilă a acestui nou acord.

Aspectul asupra căruia trebuie să-mi exprim adâncă îngrijorare, la fel cum au făcut-o și alții, este nivelul scăzut de consultare a Parlamentului de către Consiliu, precum și presupusele întârzieri ale Comisiei. Este esențial ca Parlamentul și reprezentanții alesi ai acestei Camere să fie informați în mod frecvent și adecvat, iar consimțământul parlamentar nu trebuie să fie un instrument retrospectiv. Faptul că Consiliul îl concepe

în acest fel subminează valorile și principiile democratice care sunt esența acestei Camere și a acestui Parlament. Sper cu adevărat că Consiliul și, desigur, Președinția, vor acorda atenția cuvenită acestor observații.

Rui Tavares, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Domnule președinte, felul în care a fost tratată această Cameră de-a lungul întregului proces în cauză este jignitor și aproape umilitor. Este inacceptabil să ni se spună că trebuie să așteptăm versiunile lingvistice când știm că există mai multe versiuni care circulă în presă, ca urmare a unor scurgeri de informații.

Cu toate acestea, acordul ne-a fost prezentat în linii mari într-o vineri, la Bruxelles, când deputații pleaseră la Strasbourg. Doar un singur deputat era prezent în Bruxelles. S-a întâmplat ca eu să fiu acel deputat.

Sunt, de asemenea, inacceptabile referirile repetate la raportul Bruguère, un raport secret. Acesta nu este deloc convingător, având în vedere că oricine a citit raportul Bruguère știe că acesta nu conține date empirice.

Este inacceptabil să se spună că acesta este un raport provizoriu, când datele colectate în următoarele două luni vor fi în mâinile administrației americane peste cinci ani și că administrația respectivă ar putea fi o administrație Sarah Palin, mai degrabă decât o administrație Obama. Cum se poate ca un cetățean european să se simtă în siguranță? Este evident că nu ne lăsați altă alternativă decât respingerea acestui acord și nu ne ușurați cu nimic existența.

Prin respingerea acestuia, totuși, facem o favoare Comisiei, căci există doi noi comisari, dna Malmström și dna Reding, care, suntem convinși, vor avea cu siguranță capacitatea de a negocia de la zero cel mai bun acord posibil și suntem siguri că doresc să facă acest lucru.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Domnule președinte, în ultimii ani au fost adoptate foarte multe măsuri sub pretextul luptei împotriva terorismului, inclusiv de către Consiliu. Cu toate acestea, foarte multe dintre aceste măsuri nu sunt proporționale în mod rezonabil cu amenințarea reală a terorismului. Dimpotrivă, au avut ca efect restricționări inacceptabile ale drepturilor cetățenilor. Este clar că schimbul sistematic de date, fără legătură cu vreun motiv de suspiciune, prevăzut în acordul SWIFT, nu reprezintă o excepție de la această abordare. Chiar și Biroul Federal al Poliției Criminalistice germane, care nu este tocmai faimos pentru protecția datelor, a trebuit să recunoască caracterul disproporționat al acestei măsuri. Trebuie să punem capăt acestor restricționări permanente ale drepturilor cetățenilor și nu trebuie să aprobăm acest acord provizoriu.

În ceea ce privește metodele Consiliului, doresc să afirm din nou, foarte clar, că Statele Unite au examinat și au stocat datele utilizatorilor SWIFT, absolut fără niciun fel de restricții. Cu toate acestea, Consiliul nu a sancționat această procedură, ci a legalizat-o! Aș dori, desigur, să solicit insistent Consiliului să transmită Parlamentului European toate informațiile referitoare la această chestiune.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) A existat o intervenție, cred că a dnei Harms, care făcea referire la posibila publicare a uneia dintre versiunile lingvistice. Evident, nu dețin această informație. O voi verifica și vă voi informa în legătură cu această situație în scris. Ceea ce v-am spus este că la 25 ianuarie, acordul care va intra în vigoare cu titlu provizoriu la 1 februarie se va afla în mâinile Parlamentului European. În conformitate cu legislația comunitară, în conformitate cu articolul 218 din Tratatul de la Lisabona și în conformitate cu Convenția de la Viena, acordurile semnate pot intra în vigoare cu titlu provizoriu. Așadar, acesta este valid.

Pentru Uniunea Europeană și, desigur, pentru Consiliu, este important ca acest acord să rămână în vigoare. Este important ca aceste acorduri privind Programul de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste să rămână în vigoare. Considerăm că acesta reprezintă un pas pozitiv, că este util luptei împotriva terorismului și că presupune colaborarea cu Statele Unite, care este o țară de încredere, o țară parteneră, un vecin, care are același obiectiv ca și noi: lupta împotriva terorismului. Acest lucru nu are nicio legătură cu întârzierea înregistrată în primirea versiunilor lingvistice, care, în mod clar, nu reprezintă un pretext, domnule Schulz. Nu este vorba nici de o încercare de a câștiga timp, domnule Weber.

După cum știți, în urmă cu câteva săptămâni sau chiar luni, Președinția suedeză, Consiliul, a sugerat trimiterea către Parlament a documentului într-o singură versiune lingvistică, direct de la Consiliu, însă Comisia și-a dat seama că acest lucru nu este posibil, că Comisia trebuia să fie cea care să realizeze versiunile lingvistice și să le transmită pe toate mai departe. Intențiile Consiliului, din partea Președinției suedeze, au fost bune, însă acest lucru nu a fost posibil nici din punct de vedere juridic, nici din punct de vedere tehnic. Acesta este motivul pentru care a ajuns acum. Înțeleg că Parlamentul European ar fi dorit să dispună de această versiune mai devreme. Sunt pe deplin de acord. Dacă eram deputat în Parlamentul European, aș avea exact aceeași părere și aș fi dorit să dispun de aceste versiuni mai devreme. Nu a fost așa pentru motivul pe care vi l-am

expus. Nu are nimic de-a face cu o încercare de a câștiga timp, nici cu o dorință de a ascunde ceva, și nici nu este un pretext. Sub nicio formă.

Cred că acesta este un acord în care Parlamentul European va dispune de puteri depline în ceea ce privește participarea, deoarece Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare, iar noi – cred că marea majoritate dintre noi – am adoptat acest tratat, și acest lucru va conferi Parlamentului puterea de a participa în mod suveran. Parlamentul va putea, dacă dorește acest lucru, să scurteze validitatea acestui acord provizoriu. Parlamentul va lua parte la negocierile privind acordul ulterior pe termen lung. Parlamentul European, împreună cu Consiliul, bineînțeles, va avea autoritate deplină pentru a influența acordul SWIFT, pe care îl considerăm foarte important, care merită să fie dezbătut în acest Parlament, în profunzime, cu seriozitate și fără grabă sau presiuni, pentru a folosi o expresie pe care ați folosit-o deja dumneavoastră.

În plus, suntem absolut de acord, domnule Verhofstadt și alți vorbitori, că în acest context este necesară respectarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor, a dreptului la viață privată și a legislației europene privind protecția datelor. Mai mult, dispunem în prezent de un alt instrument pentru garantarea acestor drepturi, Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care tocmai a intrat în vigoare, deoarece este legată de Tratatul de la Lisabona, și aceasta este pe deplin în vigoare. Unul dintre drepturile garantate de ea este dreptul la viață privată și protecția datelor. Dispunem așadar de toate condițiile pentru a elabora un acord adecvat.

În ceea ce privește propunerea dlui Verhofstadt de a trimite o scrisoare sau de a se ajunge imediat la o poziție a Consiliului privind condițiile stabilite de Parlament, consider că cea mai bună soluție este ca, în momentul în care Parlamentul va dispune de documentul în cauză, noi să fim la dispoziția dumneavoastră pentru a-l dezbate în toate privințele, luând în calcul toate condițiile respective și, așadar, să ajungem la un acord serios, riguros și asupra căruia nu au planat presiuni în legătură cu această chestiune.

Da, desigur, pentru moment considerăm că este vitală intrarea în vigoare a acestui acord provizoriu și, în orice caz, Parlamentul va dispune de toată autoritatea conferită prin Tratatul de la Lisabona pentru a decide, în ultimă instanță, dacă acordul ar trebui sau nu să fie continuat. Aceasta va depinde de dumneavoastră. Va depinde de Parlament în ansamblul său.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă. Am spus mai devreme că nu există posibilitatea de a da cuvântul altor persoane. Dacă există vreo solicitare de respectare a Regulamentului de procedură, pot da cuvântul. Vă rog să luați cuvântul.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Domnule președinte, aș dori doar să înțeleg un singur lucru: dacă este disponibilă doar o singură versiune lingvistică sau cel mult un număr limitat de versiuni, aș dori să cunosc competențele lingvistice ale membrilor Comisiei și Consiliului care au semnat acest acord și care au luat o hotărâre în legătură cu acesta la 30 noiembrie – așadar aceasta este probabil disponibilă.

Președintele. – Aceasta nu a fost o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură, dar am oferit dnei in 't Veld posibilitatea de a se exprima deoarece a solicitat în mod foarte politicos să ia cuvântul. Vă rog să continuați, domnule ministru.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Repet ceea ce am spus anterior. Voi verifica informațiile care mi-au fost furnizate de dna Harms, cred, cu privire la document. Nu sunt sigur deoarece, bineînțeles, nu îl am la mine, și o voi informa ulterior asupra acestui aspect.

În orice caz, repet, la 25 ianuarie, veți primi acordul și vom putea discuta pe marginea acestuia cât de mult doriți dumneavoastră. Președinția spaniolă, guvernul spaniol și Consiliul vă stau la dispoziție pentru a dezbate cât de mult doriți dumneavoastră, în profunzime, pe marginea acestui acord a cărui viitoare intrare în vigoare va depinde de Parlamentul European.

Președintele. – Când se face o excepție, aceasta atrage după sine multe alte excepții, deci nu pot refuza solicitarea dlui Schulz de a lua cuvântul. Vă rog, domnule Schulz.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Domnule președinte, îmi cer scuze pentru că iau din nou cuvântul. Mi se întâmplă rar, dar aici nu suntem la bălci. Domnule López Garrido, acordul a fost publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la 13 ianuarie. Nu sunteți responsabil pentru acest lucru, dar dacă acum ne spuneți „trebuie mai întâi să aflăm ce versiuni lingvistice sunt disponibile”, atunci sunt obligat să reafirm faptul că aici nu este vorba de o activitate recreativă organizată pentru distracția deputaților și miniștrilor. Ne aflăm într-un for legislativ în care este necesar să se desfășoare o activitate serioasă!

Aș dori să vă spun ceva acum – nu Președinției spaniole, ci Consiliului – și acest lucru este că modul în care Consiliul s-a ocupat de aceste aspecte demonstrează că acesta nu are nicio urmă de respect pentru Parlament. A venit momentul să spunem Consiliului că aceste jocuri meschine s-au terminat. Este vorba de o procedură legislativă serioasă – în Europa, aceasta implică, desigur, ca toate documentele și toate dosarele să fie disponibile în toate limbile la începutul procedurii și nu înseamnă că trebuie să pornim în căutarea documentelor înarmați cu o baghetă magică, după ce procedura se presupune că s-a încheiat. Aceasta nu este o procedură sănătoasă. Vă solicit acum să ne spuneți ce versiuni lingvistice erau disponibile la momentul publicării acordului în Jurnalul Oficial, la 13 ianuarie. Vă solicit acum această informație, în mod oficial, în numele grupului din care fac parte.

Președintele. – Vă rog, doamnelor și domnilor, după intervenția dlui Schulz, vom da cuvântul dlui ministru pentru răspunsul final și vom închide dezbateră.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Vom informa Parlamentul în legătură cu toate aspectele asupra cărora a solicitat lămuriri: asupra versiunilor lingvistice, asupra căror versiuni lingvistice sunt disponibile și așa mai departe. Mai presus de toate, vom face acest lucru cu rigurozitate și seriozitate.

Nu cred că Consiliul a adoptat o atitudine umilitoare față de Parlamentul European, nici nu cred că a refuzat în vreun fel să ofere informații Parlamentului. Mă refer la Președinția suedeză care, la momentul respectiv, a făcut ce tot i-a stat în putință pentru a putea prezenta acordul, însă acest lucru nu a fost posibil din punct de vedere legal deoarece o parte dintre versiunile lingvistice nu fuseseră încă traduse. În momentul de față, când Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare, Parlamentul European va avea posibilitatea de a dezbate această chestiune sub toate aspectele, iar Consiliul este pregătit să ofere Parlamentului toate informațiile necesare și să stabilească un dialog cu privire la chestiunea în cauză.

Nu cred că aceasta constituie o atitudine necorespunzătoare față de Parlamentul European și, prin urmare, nu împărtășesc sentimentele exprimate de dl Schulz cu privire la această chestiune. Faptele vor demonstra acest lucru. Textul integral va fi pus la dispoziția Parlamentului European, iar Parlamentul va putea dezbate pe marginea acestuia cu Consiliul oricât de mult timp și oricât de în profunzime dorește și Parlamentul European va avea ultimul cuvânt cu privire la această chestiune.

Este simplu ca bună ziua. Prin urmare, nu cred că există vreun motiv de preocupare cu privire la netransmiterea de informații de către Consiliu, indiferent care este aspectul în cauză. Consiliul crede cu tărie în necesitatea respectării drepturilor fundamentale ale Uniunii și crede cu tărie în necesitatea respectării Parlamentului, care este reprezentantul populației europene.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă. Nu voi mai acorda nimănui cuvântul cu privire la această chestiune.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Franz Obermayr (NI), în scris. – (DE) Ceea ce se numește acordul SWIFT (Societatea pentru Telecomunicații Financiare Interbancare Mondiale) reglementează transferul de date de la rețeaua bancară mondială. Zilnic, 8 000 de instituții monetare din 200 de țări comunică între ele prin intermediul canalelor acestei societăți, care este bazată în Belgia și are centre de date în Țările de Jos și în SUA. Potrivit Comisiei, solicitările de date se referă doar la transferurile internaționale și utilizarea serviciului este strict limitată la anchetele privind terorismul întreprinse de serviciile secrete. Cu toate acestea, atât politicieni de rang înalt, cât și experți în criminalistică se îndoiesc că în SUA datele ar fi folosite exclusiv în cadrul activităților de luptă împotriva terorismului. Abuzurile legate de date, încălcarea drepturilor civile și transmiterea de date către părți terțe, toate acestea reprezintă pericole foarte reale, care ar putea fi generate de acordul SWIFT. În calitate de deputați în Parlamentul European, avem obligația imperativă de a nu permite intrarea în vigoare a acestui acord și a transferului, asociat acestuia, de date către SUA și mai ales nu fără acordul Parlamentului European. Intrarea provizorie în vigoare a acordului în așteptarea dezbaterii din februarie din Parlamentul European ar reprezenta o încălcare gravă a principiului fundamental al democrației.

11. Rezultatele Summit-ului de la Copenhaga privind schimbările climatice (dezbateră)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateră privind declarațiile Consiliului și Comisiei referitoare la rezultatele summitului de la Copenhaga privind schimbările climatice.

Elena Espinosa Mangana, *Președintă în exercițiu a Consiliului*. – (ES) Domnule președinte, stimați deputați, mă aflu astăzi în fața Parlamentului pentru a împărtăși cu dumneavoastră opiniile mele privind rezultatul summitului de la Copenhaga și provocările care decurg din acesta, atât pentru Uniunea Europeană, cât și pentru Președinția asigurată prin rotație și pe care Spania o deține în prima jumătate a anului 2010.

Miniștrii mediului din Uniunea Europeană au discutat aceste chestiuni pe îndelete weekendul trecut. Ar trebui să subliniez faptul că suntem în general de acord cu privire la dorința de a continua să progresăm, în special în ceea ce privește trei aspecte: valorificarea rezultatelor summitului, în vederea aplicării acestora cât mai curând posibil, consolidarea elementelor acestora în cadrul Națiunilor Unite și depunerea de eforturi în vederea îndeplinirii obiectivelor pe care ni le-am stabilit de reducere a emisiilor globale.

Împărtășim aceleași obiective și strategii. Prin urmare, sarcinile noastre cele mai urgente vor fi încheierea procesului de anunțare oficială a angajamentului luat, consolidarea unui cadru de acțiune comparabil cu cel al altor țări industrializate și emergente și utilizarea tuturor instrumentelor de care dispunem, atât în cadrul Uniunii Europene, cât și în relațiile noastre cu țări terțe.

Summit-ul din decembrie – o conferință extrem de complicată, caracterizată de discuții înfocate privind procedura – a fost finalizat prin așa-numitul Acord de la Copenhaga. Un număr mare de șefi de stat sau de guvern, precum și lideri de grupuri regionale au fost personal implicați în elaborarea documentului care a fost adoptat și care reprezintă voința unor țări ale căror emisii totale echivalează cu mai mult de 80 % din emisiile la nivel mondial. Printre participanți s-au numărat toate țările industrializate, marile economii emergente și un număr semnificativ de țări deosebit de vulnerabile. Acesta trebuie, de asemenea, să ne ajute să răspundem numeroaselor îndoieli care continuă să blocheze procesul oficial care ar trebui să ne conducă spre soluții cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, în cadrul Națiunilor Unite și, de preferință, în Mexic.

În ceea ce privește conținutul acordului, consider că este important de subliniat faptul că avem susținere clară pentru a nu permite ca temperatura să crească cu mai mult de două grade Celsius. Acesta este, cu siguranță, unul dintre elementele cele mai puternice și cu cel mai mare potențial de a da rezultate: angajamentul tuturor țărilor industrializate de a fixa un obiectiv de reducere care să poată fi aplicat în întregile economii ale acestora.

Cât despre țările emergente, acestea vor lua măsuri concrete, verificabile, care le vor permite realizarea unei reduceri substanțiale a creșterii emisiilor: finanțare bazată pe solidaritate și vizând sprijinirea acțiunilor imediate și a celor pe termen mediu din cadrul luptei împotriva schimbărilor climatice, elemente menite să dirijeze noi modele de guvernare și mecanisme care să favorizeze dezvoltarea tehnologică și o reducere a emisiilor provocate de despădurire.

Summit-ul de la Copenhaga a demonstrat faptul că ne aflăm într-un nou context internațional, care necesită îmbunătățiri dacă dorim să oferim soluții pentru problemele globale. Normele în vigoare privind luarea deciziilor trebuie schimbate astfel încât să se poată adapta în mod corespunzător acestor noi timpuri și necesități.

Disponem de instrumentele necesare pentru a acționa: un pachet legislativ deja în vigoare la nivel comunitar, cel mai înalt grad de angajament în ceea ce privește intensificarea reducerii emisiilor, a solidarității internaționale și a inovării și cooperării tehnologice și structura instituțională adecvată în cadrul Uniunii, pe care trebuie să o folosim în mod inteligent, profitând pe deplin de complementaritatea acesteia.

Va trebui să combinăm poziția de lider a Consiliului Mediu în momentul negocierii și planificării politicilor privind schimbările climatice cu o capacitate sporită în ceea ce privește acțiunile externe. Mai mult, ar trebui să facem conexiunea între, pe de o parte, sarcina privind mediul care ne așteaptă și, pe de altă parte, opiniile experților noștri referitoare la politicile privind economia și inovarea; ar trebui, de asemenea, să sporim coerența dintre obiectivele noastre privind clima și modelul nostru de dezvoltare și de bunăstare. Toate acestea trebuie întreprinse fără a pierde din vedere necesitatea – atât în interiorul, cât și în afara Uniunii Europene – de a consolida rolul opiniei publice și al legiitorilor, care și-au luat angajamentul de a investi într-un viitor mai bun și de a proteja interesele publice.

Haideți să utilizăm experiența noastră europeană colectivă. În primul rând, trebuie să impulsionăm obținerea unui răspuns adecvat înainte de 31 ianuarie. Acordul de la Copenhaga, prin reunirea tuturor celor care trebuie să-și reducă emisiile, oferă astfel posibilitatea comparării eforturilor care trebuie întreprinse, o comparație pe care Uniunea Europeană a solicitat-o; cu toate acestea, nu suntem încă siguri cât de puternice sunt în

realitate angajamentele celorlalte țări. În cazul în care acestea se dovedesc a fi insuficiente, trebuie să ne continuăm eforturile în vederea sporirii reducerilor noastre colective.

Va trebui, de asemenea, să creăm condițiile care să permită punerea rapidă în aplicare a elementelor care fac parte din acord. Este vital pentru Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia să se afle în avangarda țărilor care își țin promisiunile făcute. Din acest motiv, va trebui să realizăm cât mai curând posibil transferul de fonduri planificat pentru perioada 2010-2012.

Dorim să elaborăm un cadru financiar care să poată susține angajamentele noastre de solidaritate cu țări terțe în cadrul Fondului verde pentru climă de la Copenhaga și, în același timp, să încurajăm progresele privind normele contabile și răspunsul nostru atât în materie de reducere a emisiilor provocate de despădurire, cât și în materie de cooperare tehnologică. Următoarele elemente trebuie adăugate acestuia: propriile noastre politici, care vizează îndeplinirea obiectivelor stabilite de reducere a emisiilor, atât la nivel național, cât și la nivel comunitar, susținerea oferită de inovare și de utilizarea în mod inteligent a energiei, încorporarea unor măsuri de adaptare pentru politicile sectoriale și o acțiune externă consecventă.

Dorim să colaborăm îndeaproape cu Comisia și Parlamentul cu privire la toate aceste aspecte, urmărind construirea regiunii din lume care să se afle în avangarda luptei împotriva schimbărilor climatice, care să aibă cele mai scăzute emisii de carbon, care să fie cel mai bine pregătită pentru confruntarea cu provocările schimbărilor climatice și care să fie cea mai eficientă în ceea ce privește transformarea acestei realități într-un puternic impuls pentru inovare și competitivitate.

Politica noastră privind schimbările climatice este una dintre caracteristicile principale de identificare a modelului european. Am fost pionieri atunci când am inclus acest principiu în propunerile noastre vizând o dezvoltare mai justă și mai durabilă, nu doar din punct de vedere economic, ci și social și ecologic, luând în considerare faptul că, în acest fel, consolidăm și securitatea internațională. Acest lucru a permis unor actori importanți, precum China și Statele Unite, să se reunească la aceeași masă de negocieri și să identifice și să împărtășească elemente decisive pentru cooperare.

Uniunea Europeană, apărătoare statornică a rolului Națiunilor Unite în soluționarea chestiunilor mondiale, va avea eforturi de depus în alte domenii, atât bilaterale, cât și multilaterale, oficiale sau informale, oferind tuturor sprijin în identificarea corectă a oportunităților, ascultându-i pe parteneri și lucrând la consolidarea răspunsurilor sectoriale care să fie consecvente cu necesitățile luptei împotriva schimbărilor climatice.

Trebuie să profităm pe deplin de adoptarea Tratatului de la Lisabona și de intrarea în vigoare a noilor instituții, prin integrarea sistematică a principalelor mesaje privind lupta împotriva schimbărilor climatice în relațiile noastre cu țări terțe.

Sarcina care ne așteaptă nu este neînsemnată. Guvernul Spaniei este conștient de amploarea provocării și dorește să arate aici că și-a luat angajamentul de a realiza cât mai multe progrese posibil în ceea ce privește elementele care ar putea facilita un acord ambițios, cu caracter obligatoriu, în Mexic.

Nu putem irosi oportunitatea politică creată la Copenhaga, și nici nu putem reduce așteptările noastre sau pe cele ale comunității internaționale. Este în joc credibilitatea noastră. Trebuie să ne menținem pe poziții. Noile puteri, mai însemnate, ale Parlamentului European, care îl aduc și mai aproape de cetățeni, vor permite o cooperare mai apropiată și mai fructuoasă.

Doresc să-mi închei intervenția felicitându-vă pentru acest lucru și reamintindu-vă că, acum mai mult decât niciodată, avem nevoie de eforturile dumneavoastră susținute și de sprijinul dumneavoastră în perioada vitală de șase luni care ne așteaptă.

Olli Rehn, membru al Comisiei. – Domnule președinte, permiteți-mi să vă mulțumesc, în numele Comisiei, pentru ocazia oferită de a discuta despre rezultatul Conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice și despre acțiunile care vor urma Acordului de la Copenhaga. Colegul meu, Stavros Dimas, m-a rugat să vă transmit scuzele sale pentru faptul că nu poate fi prezent personal aici deoarece este bolnav, situație regretabilă în special pentru că aceasta ar fi fost probabil ultima sa apariție în plen. M-am oferit să îl înlocuiesc pe Stavros în această dezbatere foarte importantă.

Doresc să exprim aprecierea noastră față de rolul activ și de susținere pe care l-a jucat Parlamentul European înainte de conferință și la conferință. Contactele cu delegația dumneavoastră, pe tot parcursul conferinței, s-au dovedit a fi extrem de utile. Ați jucat un rol crucial în special în ceea ce privește sporirea deschiderii noastre către actori majori din alte țări și alte regiuni.

Cred că suntem de acord în ceea ce privește faptul că rezultatul Conferinței de la Copenhaga este foarte departe de obiectivul nostru care viza un acord ambițios și cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, care ar fi necesar pentru a limita schimbările climatice la o valoare mai mică de 2° C. Acest lucru reprezintă o mare dezamăgire pentru noi toți, cei care am luptat ani și ani de zile pentru decizii politice concrete în vederea dominării schimbărilor climatice.

Motivele acestui eșec au fost numeroase și voi reveni asupra acestora peste câteva momente. Totuși, se poate concluziona, de asemenea, că acordul încheiat este un rezultat mai bun decât lipsa oricărui acord, situație care ar fi constituit scenariul cel mai catastrofal.

Pe de o parte – pentru a găsi un aspect pozitiv – măcar Acordul de la Copenhaga recunoaște necesitatea de a limita schimbările climatice la mai puțin de 2° C. De asemenea, acesta invită țările dezvoltate să întocmească o listă a obiectivelor privind emisiile pentru ansamblul economiilor lor respective, până la 31 ianuarie 2010, și țările în curs de dezvoltare o listă a acțiunilor de atenuare, până la aceeași dată. Mai mult, acordul stabilește bazele unui pachet financiar destul de substanțial, de 30 de miliarde USD, pentru următorii trei ani și recunoaște necesitatea unei sume de 100 de miliarde USD anual până în 2020.

Pe de altă parte, acordul are neajunsuri grave. El nu conține nicio referire la obiective de atenuare pe termen mediu sau lung. Angajamentele de reducere anunțate până acum nu sunt suficiente pentru a putea respecta obiectivul de 2° C. Din nefericire, după părerea mea, nu există prea multe motive de optimism în ceea ce privește îmbunătățirea, până la 31 ianuarie, a ofertelor formulate – mai degrabă contrariul. În cele din urmă, dar cu siguranță nu cel mai puțin important, acordul nu este obligatoriu din punct de vedere juridic și, poate încă și mai îngrijorător, nu prevede încheierea unui acord obligatoriu din punct de vedere juridic anul acesta, lucru care era unul dintre obiectivele noastre cheie.

Dacă privim în perspectivă, următorul pas va fi să garantăm că acest acord va deveni cel puțin operațional și că va deschide drumul unui nou tratat privind clima, asupra căruia trebuie să se convină urgent, în cursul acestui an. Ca prim pas, va fi crucial să ne asigurăm că toate părțile-cheie aderă acum la acord și că acestea vor informa asupra obiectivelor sau acțiunilor lor până la 31 ianuarie. De asemenea, este necesară furnizarea finanțării adecvate. În această privință, trebuie să examinăm modalitățile de creare a unui Fond verde pentru climă de la Copenhaga. Trebuie, de asemenea, să consolidăm alianțele cu țări și regiuni care împărtășesc viziunea noastră asupra unui rezultat reușit al negocierilor internaționale privind clima.

Pentru a încheia, ne așteaptă provocări uriașe în ceea ce privește asigurarea unității la nivel european, colaborarea strategică cu parteneri externi majori și menținerea angajamentului nostru deplin în legătură cu acțiunea multilaterală privind clima, dar avem multe învățăminte de tras de pe urma COP 15. Unul dintre învățămintele evidente este, cu siguranță, faptul că trebuie să învățăm să vorbim cu o singură voce. La Copenhaga, China, India, Statele Unite și alte mari puteri au vorbit fiecare cu o singură voce, în vreme ce Europa a vorbit pe multe voci diferite. Același lucru este valabil pentru guvernarea economică mondială și securitatea internațională. Într-adevăr, ne aflăm astăzi la o răscruce. Ori întreprindem acțiuni ferme și unite pentru regenerarea Europei din punct de vedere ecologic, economic și politic, ori riscăm o situație de stagnare economică și irelevanță politică.

Haideți să considerăm Copenhaga un semnal de alarmă îngrijorător cu privire la acest scenariu. Trebuie să realizăm mai mult decât atât și putem face acest lucru. Doar uniți putem reuși și aștept cu nerăbdare să lucrez cu dumneavoastră pentru atingerea acestui obiectiv.

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE. – (NL) Domnule președinte, în primul rând, permiteți-mi să vă rog să-i transmiteți dlui comisar Dimas gândurile noastre de bine și mulțumiri din partea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) pentru eforturile depuse în acești ultimi ani. Firește, și noi suntem dezamăgiți de rezultatele summitului privind schimbările climatice, însă este important să nu uităm că au fost într-adevăr făcuți pași istorici în ceea ce privește anumite elemente, precum finanțarea acțiunilor privind clima, despădurirea și obiectivul de două grade; deși acesta este imperfect, așa cum ați subliniat pe bună dreptate. Firește, am fi preferat ceva mult mai ambițios – a se vedea în acest sens rezoluția noastră – dar aceștia sunt pașii inițiali pe baza cărora trebuie să construim de acum înainte.

Este extrem de important să realizăm o analiză aprofundată a contribuției Europei la acest summit, având în vedere că Europa a fost absentă într-un moment crucial. Se prea poate ca summitul să fi fost bine pregătit de Europa din punctul de vedere al conținutului și din punct de vedere tehnic, însă din punct de vedere politic a fost un dezastru. Performanța politică a Europei a fost pur și simplu mediocră. Aveți dreptate să spuneți că Europa trebuie să vorbească cu o singură voce, dar acest lucru este mai ușor de zis decât de făcut. Trebuie să folosim acum, cu adevărat, și oportunitățile oferite de noul Tratat de la Lisabona. Două femei noi vor fi –

sperăm – în curând în prima linie: dna Hedegaard și dna Ashton. Ele trebuie să determine restul lumii să adere la idee, deschizând drumul summitului din Mexic prin intermediul unei diplomații puternice în domeniul climei. Domnule președinte, Grupul PPE consideră că necesitatea de a menține obiectivul de 30 % exprimat în rezoluția noastră din noiembrie este un dat și că acest obiectiv trebuie însoțit nu doar de ambiția europeană, ci și de cea mondială. Trebuie să ne revizuim strategia având în vedere că nu a fost sprijinită; o parte dintre actorii majori nu au sprijinit un obiectiv mondial. Trebuie să ne revizuim strategia, însă trebuie, de asemenea, să ne păstrăm ambiția.

Marita Ulvskog, în numele Grupului S&D. – (SV) Summit-ul de la Copenhaga a fost un eșec. Decalajul dintre țările bogate ale lumii și țările sărace a crescut și nici Președinția suedeză, nici prim-ministrul danez nu au putut preveni sau evita acest lucru. Așa cum a spus recent un coleg deputat, Europa a fost absentă. După această dezamăgire, este important să luăm din nou inițiativa. Bineînțeles, acest lucru nu poate fi realizat refuzând să recunoaștem faptul că Conferința de la Copenhaga a fost un eșec – așa cum a făcut dna Hedegaard, candidata la postul de comisar pentru combaterea schimbărilor climatice. Această atitudine nu face decât să sporească riscul ca greșelile să fie repetate.

În ce mod Președinția spaniolă și Comisia vor deschide drumul pentru încheierea unui acord cu caracter obligatoriu privind clima în Mexic? Veți asigura finanțare pentru noile inițiative privind clima din țările în curs de dezvoltare astfel încât aceasta să nu consistă în reambalarea finanțării pentru asistență, care este deja destinată combaterii sărăciei, printre altele? Veți propune ca propriile noastre reduceri de emisii să fie mărite de la 20 la 30 la sută? Aceasta ar însemna să luăm din nou inițiativa. Veți eradica neîncrederea țărilor în curs de dezvoltare prin luarea în considerare a valorii acordului de la Kyoto ca bază pentru eforturile permanente legate de un acord mondial privind clima?

Corinne Lepage, în numele Grupului ALDE. – (FR) Domnule președinte, doamnă ministru, domnule comisar, doamnelor și domnilor, circumstanțele care au condus la reunirea a 192 de șefi de stat și de guvern la Copenhaga nu s-au schimbat și este evident că eșecul de la Copenhaga nu trebuie să fie un motiv pentru a ne reduce ambițiile.

Cu toate acestea, trebuie, fără îndoială, să ne schimbăm strategia; avem nevoie de o nouă strategie. Această strategie trebuie să fie fermă, dinamică și inovatoare.

În primul rând, trebuie să fie fermă deoarece este esențial nu doar să ne menținem obiectivele, ci și să le amplificăm, mergând până la o reducere cu 30 % a emisiilor de gaze cu efect de seră. Trebuie să accelerăm tranziția industriilor noastre către o economie verde, bazată pe eficiența energetică, pe procese curate și sobre, pe energiile regenerabile și pe noile sinteze dintre tehnologiile informației și tehnologiile de mediu, deoarece lupta care a început la Copenhaga este în egală măsură cea a industriei și a pozițiilor de lideri în industria secolului XXI.

Trebuie să dispunem de o strategie dinamică, fără a știrbi în vreun fel legitimitatea procesului Națiunilor Unite. Trebuie să luăm inițiative în ceea ce privește Statele Unite și China pentru a putea stabili o potențială bază pentru un acord în Mexic. Nu trebuie să permitem ca G2-ul pe care l-am văzut în acțiune să devină o realitate ci, mai degrabă, să ne plasăm în centrul acestui proces; acest lucru nu va fi posibil decât dacă vorbim cu o singură voce.

Trebuie să fim inovatori: inovatori pe piețele carbonului prin impunerea unui preț plafon și inovatori în ceea ce privește modalitățile de finanțare. Din punctul meu de vedere, fără să angajez grupul din care fac parte, chestiunea unei taxe pe carbon la frontierele noastre va trebui abordată. Și apoi trebuie să restabilim încrederea în legătură cu Africa, prin sporirea fondurilor, însă nu reutilizând fondurile de asistență publică pe care să le redenumim fonduri „carbon”.

Esențialul este că trebuie să facem un efort considerabil pentru a ne putea menține voința de a fi liderii mondiali în ceea ce privește schimbările climatice.

Satu Hassi, în numele Grupului Verts/ALE. – (FI) Domnule președinte, rezultatul summitului de la Copenhaga este o dezamăgire, pentru motivele care au fost deja expuse. Pentru prima dată, documentul Națiunilor Unite menționează o limită a încălzirii de două grade, însă limitele emisiilor stabilite de diferitele țări la Copenhaga sunt echivalente cu o creștere de mai mult de trei grade a încălzirii globale. Ultima dată când s-au înregistrat cu trei grade mai mult decât acum, suprafața mării a fost cu 10 metri mai ridicată.

Trebuie să recunoaștem cu sinceritate faptul că UE nu a dat dovadă de calitatea de lider pe care și-o proclamă. Principala modalitate prin care am fi putut conduce ar fi fost, și este în continuare, să vizăm un obiectiv mai

strict de reducere a emisiilor cu cel puțin 30 %. Obiectivul nostru real ar trebui să fie o reducere de 40%, dacă ar fi să luăm în seamă mesajul climatologilor, lucru pe care ar trebui să-l facem întocmai. În cazul în care, în momentul de față, ne oprim brusc la o reducere a emisiilor de 20 %, acest lucru va însemna că declarația UE privind stabilirea unei limite de două grade a încălzirii nu a însemnat nimic având în vedere că pune în aplicare acest lucru de peste zece ani.

Potrivit rapoartelor comandate de numeroase guverne, inclusiv de guvernul olandez, o reducere a emisiilor de 20 % este departe de obiectivul cel mai ambițios la nivel mondial. În lumina informațiilor pe care le deținem în prezent, un obiectiv de reducere cu 30 % va costa mai puțin decât ceea ce s-a estimat a fi costul reducerii emisiilor cu 20 %, în urmă cu doi ani.

Bineînțeles, la Copenhaga au existat țări care doreau să paralizeze negocierile. Dacă UE ar fi condus discuțiile, le-ar fi fost greu să facă acest lucru. De această dată, UE le-a facilitat acțiunile prin blocarea celei de-a doua perioade de angajament a Protocolului de la Kyoto, lucru extrem de important pentru țările în curs de dezvoltare. Ar fi constructiv să spunem că suntem pregătiți pentru cea de-a doua perioadă a Protocolului de la Kyoto în anumite condiții și ar fi constructiv să ne angajăm să susținem acțiunile de combatere a schimbărilor climatice din partea țărilor mai puțin dezvoltate din punct de vedere economic fără a reutiliza fondurile destinate cooperării pentru dezvoltare sub un nou nume.

Pe baza acestui rezultat slab, trebuie să ne îndreptăm în prezent către un acord adecvat privind clima. Acesta nu poate fi legitim la nivel internațional decât dacă este negociat prin intermediul Națiunilor Unite. Avem nevoie, de asemenea, de o nouă formă de diplomatie în domeniul climei. Faptul că experții noștri știu să se orienteze în jungla tehnică nu este suficient. Avem nevoie de eforturi diplomatice tenace pentru a depăși piedicile și, de asemenea, pentru a spori viabilitatea procesului de negociere al ONU, astfel încât, de exemplu, aceasta să adopte norme privind votarea.

Martin Callanan, în numele Grupului ECR. – Domnule președinte, sper să se dovedească că nu am dreptate, însă mie mi se pare din ce în ce mai improbabil ca negocierile începute și continuate la Copenhaga să conducă, de fapt, la un tratat cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, care să-i angajeze pe toți emițătorii importanți din lume la reduceri majore de emisii.

În aceste circumstanțe, cred că ar fi foarte nesăbuit ca cei dintre noi din UE care dezbatem aceste aspecte să convenim asupra unor reduceri de emisii încă și mai mari. A fost menționată o cifră de 30 %. Dna Hassi tocmai a menționat 40 %.

În absența unui acord la nivel mondial, cred că am fi nebuni să convenim asupra unor reduceri suplimentare deoarece vom risca să împovărăm consumatorii noștri cu unele dintre cele mai ridicate facturi de energie din lumea dezvoltată, făcând ca industria grea europeană și marii consumatori de energie să fie deosebit de necompetitivi la scară planetară.

Am asistat deja la delocalizarea multor industrii în afara UE, în acest fel transferându-se pur și simplu, bineînțeles, emisiile din UE în China, India și în alte părți. Aceasta este o politică economică nebunească deoarece nu aduce absolut niciun beneficiu net mediului. De fapt, din anumite puncte de vedere, aceasta are un efect dăunător clar asupra mediului, având în vedere că, până la urmă, bunurile respective sunt pur și simplu reimportate înapoi în UE.

Este nevoie de un acord cuprinzător, la scară planetară. Sunt pe deplin în favoarea acestui lucru. Sper că vom depune eforturi în vederea realizării acestuia, dar în absența unui astfel de acord ar trebui să fim foarte precauți în ceea ce privește reducerile unilaterale suplimentare în Europa.

Bairbre de Brún, în numele Grupului GUE/NGL. – (GA) Domnule președinte, este nevoie urgent de un tratat ambițios, cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic.

Conform celor mai recente informații științifice, UE trebuie să se angajeze la o reducere cu 40 % a emisiilor până în 2020 și la o reducere de 80-95 % până în 2050, iar un astfel de angajament nu poate fi luat în funcție de acțiunile altora.

Toată lumea trebuie să știe ce reduceri reale de emisii vor fi realizate și trebuie să știm că țările în curs de dezvoltare vor primi finanțarea necesară pentru le permite să combată schimbările climatice și consecințele acestora.

Este nevoie de claritate. Avem cu toții nevoie de claritate cu privire la cine, mai exact, va furniza aceste fonduri, cât va fi furnizat de fiecare țară dezvoltată și în ce mod și când vor fi furnizate. Lipsa de voință politică de care s-a făcut dovadă la Copenhaga nu se poate repeta.

Și, de asemenea, doresc mult succes domnului comisar Dimas.

Anna Rosbach, în numele Grupului EFD. – (DA) Domnule președinte, s-a vorbit mult despre așa-numiții refugiați din cauza schimbărilor climatice în raport cu COP 15. Oamenii au fugit întotdeauna din calea dezastrelor naturale, a recoltelor sărace, a secetelor, a inundațiilor și a foametei. Realitatea este că schimbările climatice și impactul direct al acestora asupra oamenilor și mediului reprezintă probleme de care trebuie să ne ocupăm, nu avem de ales. Cu toate acestea, nu mă pot împiedica să întreb dacă am adoptat abordarea corectă în ceea ce privește aceste probleme. Sunt de acord că trebuie să fim mai conștienți de modul în care utilizăm resursele în viața de zi cu zi și să întreprindem cercetări cu privire la noi tehnologii. Nu trebuie să uităm totuși că de fapt dispunem deja de mijloace de atenuare a problemelor care apar pe neașteptate. În legătură cu COP 15, de exemplu, au fost menționate Insulele Cook, un grup de insule din Oceanul Pacific. Problema cu care se confruntă aceste insule este faptul că sunt amenințate de nivelurile crescânde ale apei. Un dig maritim ar putea proteja insulele și, de fapt, un dig maritim constituie o investiție cât se poate de abordabilă, doar că nu pentru un grup de insule sărac. În vreme ce noi, în vest, discutăm despre energie eoliană, autovehicule electrice, energie solară, biocombustibili și noi modalități de triere a deșeurilor în suburbiile Europei, numeroase insule dispar încetul cu încetul. Aș întreba deci dacă lumea occidentală ar trebui să investească miliarde în tehnologia legată de climă, ale cărei efecte sunt foarte discutabile, în vreme ce milioane de oameni ar putea fi ajutați folosindu-se măsuri deja cunoscute, necostisitoare. Decât să ne certăm în legătură cu statisticile, probele și cercetările, acum este timpul de care avem nevoie pentru a aborda impactul schimbărilor climatice la nivel global prin intermediul unor acțiuni reale.

Nick Griffin (NI). – Domnule președinte, după Copenhaga, haideți să reevaluăm întreaga chestiune a încălzirii globale. La Copenhaga, am avut parte nu doar de ironia unui „Climategate II”, ci și de începutul uneia dintre cele mai grele ierni din ultimele decenii. De atunci, am asistat la arătarea în adevărata lumină a panicii privind nivelul mării inițiată de Institutul din Potsdam; s-a descoperit că Institutul Goddard a falsificat registrele privind temperaturile; s-a demască faptul că ghețarii himalayeni pe cale de a dispărea nu sunt decât o fantezie; dl Pachauri s-a dovedit a fi un profitor de pe urma schimbărilor climatice. Planeta se răcește. Încălzirea globală este o înșelătorie.

Nu este vorba de un delict fără victime. Taxele pe carbon determină creșterea prețului combustibililor, omorându-i pe bătrânii noștri chiar în momentul de față. Miliardele irosite în cercetarea acestei probleme inexistente sunt miliarde care nu pot fi cheltuite pentru combaterea unor nenorociri reale, precum Alzheimerul, sau pentru oprirea unor dezastre ecologice reale, cum ar fi despădurirea. Tranzacțiile cu credite de carbon generează miliarde pentru rechinii din City pe seama familiilor afectate de sărăcie. Pierderea terenurilor agricole în favoarea biocombustibililor a determinat deja dublarea prețurilor la produsele alimentare pe plan mondial, prin urmare milioane de oameni mor de foame în vreme ce corporații lacome înregistrează profituri și mai grase.

Cei care promovează ideea absurdă, fără bază științifică, a schimbărilor climatice provocate de acțiunile umane – Shell, Monsanto, băncile internaționale, membrii clubului Bilderberg care susțin ideea unui guvern mondial, miliardarii carbonului și aliații lor de stânga, utili și idioți, conduc cea mai mare înșelătorie din istoria umanității. Aceștia trebuie și vor fi chemați să dea socoteală, la fel cum ar trebuie să se întâmple și în cazul colaboratorilor lor din locuri precum acesta.

Peter Liese (PPE). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, la Copenhaga și după conferință s-a vorbit foarte mult despre modificarea regulamentelor ONU. Propun schimbarea regulamentului acestui Parlament, astfel încât persoanele care aparțin unor grupuri marginale, precum dl Griffin, să nu ia cuvântul la început, ci exact la sfârșit, loc care li se cuvine în acest spectru politic, cel puțin în prima rundă de discuții.

Doamnelor și domnilor, desigur, acordul de la Copenhaga a fost o dezamăgire. Este clar că multe dintre solicitările noastre și așteptările cetățenilor nu au fost onorate. Aș dori să adaug un lucru la cele spuse mai devreme. Dorim un acord internațional privind emisiile rezultate din activitățile de aviație și din transportul maritim. Din păcate, acordul de la Copenhaga nu a adus absolut niciun progres în această privință. Acest aspect nu a fost nici măcar menționat în acordul privind clima de la Copenhaga. Este un rezultat dezamăgitor, mai ales având în vedere că știm că fiecare an pe care îl pierdem va echivala, bineînțeles, cu necesitatea de a ne intensifica eforturile într-o și mai mare măsură. Cu cât începem mai târziu, cu atât eforturile noastre vor trebui să fie mai îndrăznețe și mai puternice, și cu fiecare an care trece acest lucru va deveni, bineînțeles, mai

dificil. Este ca în cazul unei boli grave, cu cât este tratată mai devreme, cu atât mai blând este tratamentul. Iată de ce acordul este o dezamăgire.

Cu toate acestea, nu ar trebui să-l privim dintr-un punct de vedere negativ și părtinitor. Azi dimineată, am fost întrebat dacă subiectul schimbărilor climatice se află în prezent într-un punct mort din punct de vedere politic. Nu este cazul. Acesta trebuie să continue și asta așteaptă și cetățenii de la noi. Ar trebui să ne îndreptăm atenția asupra lucrurilor pozitive care au avut loc cu adevărat în Copenhaga. Voi da două mici exemple, și anume promisiunea a două țări în curs de dezvoltare, Maldive și Costa Rica, de a deveni neutre la nivel climatic în următorii zece ani. Întreaga lume, Europa și restul lumii, pot urma exemplul lor. Statele menționate sunt mici, dar dacă ne uităm la un stat mare precum Brazilia, de exemplu, ceea ce se întâmplă acolo este, de asemenea, remarcabil.

Prin urmare, ar trebui să ne analizăm greșelile și să nu fim aroganți în asemenea măsură încât să continuăm, pur și simplu, ca până acum. Cu toate acestea, nici nu trebuie să ne punem cenușă în cap, ci să ne alăturăm celor care, la nivel mondial, doresc să facă progrese în protejarea climei. Jocul nu mai constă în înfruntarea dintre țările industrializate și țările în curs de dezvoltare, ci dintre acele țări care au înțeles datele problemei și restul lumii; acest din urmă grup, să sperăm, va deveni treptat din ce în ce mai puțin numeros.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Domnule președinte, doamnă Espinosa, săptămâna trecută am participat la reuniunea Consiliului informal de mediu, în Sevilla. A fost prima formațiune a Consiliului care s-a reunit sub Președinția spaniolă. Dumneavoastră nu ați putut, bineînțeles, participa la această reuniune din cauza unei probleme familiale regretabile, însă Teresa Ribera, Secretar de Stat în ministerul dumneavoastră, v-a reprezentat în mod strălucit. Pe tot parcursul reuniunii, care a fost extrem de bine organizată, angajamentul Președinției spaniole cu privire la această chestiune a fost evident.

Toate acestea sunt bune și frumoase, însă rezultatul acestei reuniuni a Consiliului nu a fost foarte satisfăcător. Consiliul de Miniștri a fost împărțit, neavând absolut nicio direcție. Nu există absolut niciun acord între statele membre cu privire la acțiunile care ar trebui întreprinse în momentul de față. Acesta nu este un semn bun. Este sarcina și responsabilitatea dumneavoastră să găsiți numitorul comun între cele 27 de state membre.

După părerea mea, trebuie să întreprindem trei acțiuni în Uniunea Europeană în urma acordului de la Copenhaga. Prima este redobândirea rolului de lider în protecția climei la nivel mondial. În al doilea rând, trebuie să dăm dovadă de credibilitate în ceea ce privește angajamentele pe care ni le-am asumat și, în al treilea rând, trebuie să câștigăm de partea noastră noi parteneri înainte de summitul din Mexic.

În ceea ce privește redobândirea rolului de lider, sunt de acord cu toți cei care au spus aici că ar trebui să continuăm afirmarea promisiunii de reducere a emisiilor de carbon cu 30 %. Aș dori ca la Bonn, la 31 ianuarie, să indicăm Secretariatului ONU acest obiectiv de 30 %, și nu vechiul obiectiv de 20 %. Dacă facem astfel încât să fim dependenți de eforturile comparabile întreprinse de alții, procesul va dura o veșnicie și nici summitul din Mexic nu va da vreun rezultat.

În ceea ce privește demonstrarea credibilității, cele 7,2 miliarde de euro trebuie obținute de fapt înainte de summitul din Mexic. Este necesar ca țările din Africa să poată vedea că primele măsuri sunt deja în curs de derulare.

În cele din urmă, în ceea ce privește câștigarea de parteneri, sper că vom dezvolta diplomația în domeniul protejării climei și, cu sprijinul Uniunii Africane în special, sper că vom găsi, de asemenea, suficienți parteneri, inclusiv în America Latină și în Asia, în vederea încheierii unui acord global în Mexic.

Chris Davies (ALDE). – Domnule președinte și stimați colegi, trebuie să mergem mai departe de acordul de la Copenhaga. Adevărul este că nu știm în ce direcție să ne îndreptăm. Orbecăim. Consider că trebuie, pur și simplu, să explorăm fiecare oportunitate și să sperăm că una sau mai multe dintre acestea ne vor permite să progresăm.

Dar sunt sigur că trebuie să încercăm să ne menținem ambițiile și să ne păstrăm rolul de lider; în această privință, urmează să fie luată o decizie crucială în următoarele două săptămâni și aș vrea să știu ce va face Președinția pentru a nu comite erori.

Patruzeci la sută din emisiile noastre provin din combustibilii fosili arși în centralele electrice. Acesta este motivul pentru care se recunoaște importanța atât de mare a dezvoltării tehnologiilor de captare și stocare a carbonului. Acesta este motivul pentru care, în urmă cu trei ani, Consiliul a convenit că ar trebui să încercăm să elaborăm până la 12 proiecte demonstrative până în 2015. În urmă cu un an am convenit asupra unei metode de finanțare a proiectelor respective: utilizarea unei sume de 300 de milioane, sub formă de cote de

emisii din cadrul sistemului de comercializare a cotelor de emisii. A durat trei luni ca ideea respectivă să fie emisă de Parlament, să primească aprobarea Consiliului pentru a debloca fondurile, însă, 12 luni mai târziu, tot nu am convenit asupra modalității de selecționare a proiectelor, nici asupra modalității de utilizare a banilor. Comisia a înaintat în sfârșit o propunere de decizie. Aceasta propune doar opt proiecte CSC, iar calendarul pe care îl recomandă înseamnă că va fi imposibil ca toate acestea să fie elaborate până în 2015. Deci dl comisar Rehn se află într-o poziție dificilă; sper ca cineva să îi transmită o notă între momentul de față și sfârșitul dezbaterii pentru a ne putea explica lipsa de ambiție a acestui document.

Dar trebuie să fim de acord: oricât de inadecvat este acest document, trebuie să avansăm. Acesta va fi dezbătut la o reuniune a Comitetului privind schimbările climatice al Consiliului, la 2 februarie, și există rezistență din partea unor state membre, care se opun ideii ca Comisia să aibă ultimul cuvânt cu privire la selectarea proiectelor și utilizarea și distribuirea fondurilor.

Această reuniune va fi prima oportunitate pe care Uniunea Europeană o are, după Copenhaga, de a demonstra dacă avansează și ia măsuri practice sau dacă, dimpotrivă, involuează. Este un test crucial atât pentru Comisie, cât și pentru Președinție.

Așadar, întrebarea pe care o adresez dnei ministru este: Va garanta Președinția încheierea unui acord la reuniunea respectivă sau se va da bătută?

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Domnule președinte, să spunem lucrurilor pe nume: Copenhaga a fost un eșec. Într-adevăr, au fost trei perdanți reali în urma acestui summit: Națiunile Unite, Uniunea Europeană și clima. Prin urmare, este extrem de important ca acești trei perdanți să devină învingători în 2010, pe calea spre Mexic. Pentru a realiza aceasta, trebuie să se întâmple trei lucruri. Primul este faptul că UE trebuie să vorbească cu adevărat cu o singură voce, așa cum a spus deja dl comisar Rehn, însă – și aş aprecia să primesc un răspuns precis la această întrebare – cine va fi această voce? Cine va vorbi în numele Europei în Mexic?

În al doilea rând, în ceea ce privește Națiunile Unite, Europa trebuie să dovedească faptul că deține rolul de lider și în cadrul negocierilor, ceea ce înseamnă să nu ținem seama doar de Statele Unite și China, ci, în schimb, să ne întoarcem privirile în principal către țările care împărtășesc dorința noastră de acțiune în domeniul climei, precum Uniunea Africană, Mexicul, Brazilia și Africa de Sud. Ar trebui să extindem grupul de țări cu care dorim să încheiem un acord.

În al treilea rând, clima. Este adevărat că am convenit asupra valorii de două grade, însă această cifră înseamnă, de asemenea, ceva. Știința spune că aceste două grade înseamnă că țările bogate trebuie să-și reducă emisiile de CO₂ cu 40 %. Așadar, UE trebuie să promită, în momentul de față, un procent de 30%. La 31 ianuarie, aceasta va avea o nouă șansă de a dovedi că deține rolul de lider, prin propunerea unui procent de 30 %, și solicitat ca UE să ofere această cifră. Aș aprecia un răspuns din partea dumneavoastră cu privire la această propunere, având în vedere că acesta este singurul mod de a dovedi că deținem rolul de lider și de a face ca 2010 să fie anul Națiunilor Unite, al Uniunii Europene și al climei.

Derk Jan Eppink (ECR). – Domnule președinte, susțin obiectivele de mediu pentru 2020, însă am îndoii serioase cu privire la unele metode. Conferința de la Copenhaga a fost un exemplu bun de metodă neadecvată. Și ce învățăminte am tras?

Conferința a fost prea vastă ca să fie productivă: un concert rock pentru 50 000 de persoane este posibil; nu și o reuniune. În al doilea rând, China și India, cărora li s-au alăturat Statele Unite, s-au dovedit a fi mai abile decât Europa. În loc să fie un actor decisiv, UE a fost un spectator confuz.

Ce este de făcut? Cred că trebuie să reevaluăm forma utilizată, mai degrabă un G20 decât un eveniment de proporțiile unui Woodstock. În al doilea rând, trebuie să încetăm să afișăm aroganță morală spunând Chinei și Indiei ce să facă. Bariere importante care să pedepsească aceste două țări ar fi dezastruoase. Dimpotrivă, UE ar trebui să-și reexamineze propria poziție, care până la urmă ne va submina creșterea și ocuparea forței de muncă.

În cele din urmă, sunt necesare cercetări serioase asupra probelor utilizate. „Climategate” a fost deja un memento, iar afirmația conform căreia ghețarii himalayeni se retrag pare acum bazată pe speculații. Unii membri ai IPCC prevăd în prezent chiar răcirea globală.

Avem nevoie de cercetări științifice obiective, imparțiale, nu de un activism politic care urmărește un anumit program. Ce e adevărat și ce nu e adevărat: în momentul de față pur și simplu nu știm și cred că întâi de toate trebuie să înțelegem datele problemei. Domnule comisar, doamnă ministru, sper că veți aborda aceste întrebări cu mintea deschisă.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Vicepreședinte-*

Sabine Wils (GUE/NGL). – (DE) Domnule președinte, Conferința ONU privind schimbările climatice a eșuat din cauza intereselor politice de neclintit ale națiunilor industrializate. Prin urmare, baza existenței a miliarde de oameni din țările în curs de dezvoltare și din insulele care prezintă riscul de a se scufunda este în pericol.

Nu există un acord privind modul în care vom limita eficient încălzirea în continuare a planetei. UE a acționat în interesele întreprinderilor naționale și ale profiturilor marilor concernuri. Obiectivul de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră în statele membre ale UE cu un procent total de 30 % până în 2020 nu a fost înaintat suficient de devreme.

Dacă țintele mai bune de protecție a climei depind de concesiile anterioare ale altor state, înseamnă că ne jucăm cu viitorul umanității. Faptele sunt clare: în 2007, emisiile de CO₂ pe persoană erau de 4,6 tone în China, 9,7 tone în Germania și 19,1 tone în SUA. Avem nevoie neîntârziat de echitate în privința schimbărilor climatice pentru întreaga umanitate. Anul viitor în Mexico City, națiunile industrializate și economiile emergente trebuie să încheie un acord obligatoriu, cu obiective specifice și ambițioase.

Godfrey Bloom (EFD). – Domnule președinte, vă puteți da seama imediat că sunt sceptic pentru că nu mă îmbrac ca o sprietoare de ciori.

M-am luptat cu viscolul la Copenhaga, precum mulți dintre dvs. Nu vi se pare interesant că la Londra s-a înregistrat cea mai friguroasă iarnă din ultimii 30 de ani? Același lucru este valabil pentru Polonia, Coreea și China. S-au înregistrat cele mai scăzute temperaturi în Florida, Arizona, Texas – în Texas a căzut prima zăpadă, mi se pare, din ultimii o sută de ani. Bineînțeles, așa cum a afirmat Giles Coren de la *London Times*, pur și simplu nu înțelegem – desigur, încălzirea globală presupune aceste lucruri: trebuie să ne obișnuim cu temperaturi sub 0 grade.

Ei bine, am văzut crosa de hochei a lui Al Gore, care cred că încă se mai arată în școlile de stat din Londra – Al Gore, ce șarlatan, escroc! L-am văzut pe Profesorul Jones de la Universitatea din East Anglia – escroc! Și acum – nu știți încă despre aceste lucruri deoarece nu au fost publicate – Baza națională de date climatice din Noua Zeelandă: Am cifrele aici – toate sunt false.

Când vă veți trezi? Escrocherie!

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Chris Davies (ALDE). – Domnule președinte, se pare că întreaga știință a schimbărilor climatice este ilogică, potrivit dlui Bloom, deoarece am avut o iarnă friguroasă.

Mă întreb dacă dl Bloom ar dori să explice deputaților care este diferența dintre climă și vreme.

Godfrey Bloom (EFD). – Clima, domnule Davies, este ceea ce trebuie să suportăm cu toții.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Domnule ministru, am niște știri surprinzătoare pentru dvs. Conferința privind schimbările climatice de la Copenhaga s-a încheiat. Vorbiți de obiective și iluzii ca și cum evenimentul nu ar fi avut încă loc. S-a încheiat cu un eșec. Nu s-a semnat niciun angajament obligatoriu din punct de vedere juridic. Exemplul de la Kyoto arată ce înseamnă voluntarismul. Suntem cu toții conștienți de valoarea angajamentelor Statelor Unite, dar și Canada este demnă de a fi menționată. Canada a semnat Tratatul de la Kyoto, iar apoi și-a majorat emisiile de dioxid de carbon cu 26 % fără nicio consecință. Copenhaga reprezintă un mesaj clar privind lumea în care trăim.

Lumea de astăzi este determinată de fundamentalism economic. Ori de câte ori interesele societății se confruntă cu interesele economiei globale, cea din urmă prevalează întotdeauna. Desigur, în spatele economiei globale se află o elită restrânsă. Pentru a pune capăt schimbărilor climatice ireversibile, trebuie să schimbăm un alt climat. Trebuie să schimbăm climatul politic și moral. Înainte de a face acest lucru, atât timp cât oamenii servesc economia și nu invers, până când economia de piață eco-socială devine principiul director, toate conferințele similare sunt sortite eșecului.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Domnule președinte, dacă avem ceva de învățat de la Copenhaga, atunci este vorba despre simțul realității. Încă îmi amintesc dezbaterile care au avut loc aici în Parlament înainte de

Conferința de la Copenhaga. Toată lumea era optimistă, dar nu am obținut nimic. A fost o conferință internațională cu propriile reguli și putem obține foarte puține numai prin bunăvoință. Prin urmare, să abordăm următoarele negocieri din Mexic cu simțul necesar al realității.

Dacă ar fi să evaluăm Conferința de la Copenhaga, pentru a fi corecți, trebuie să recunoaștem că nu a fost atât de rea, deoarece rezultatul poate servi drept bază pentru negocierile din Mexic, și cel puțin s-a obținut ceva. Cea mai mare dezamăgire pentru noi, europenii, este că noi – UE – nu am fost prezenți la redactarea documentului final. Acest lucru trebuie să ne dea de gândit, deoarece punem mereu accent pe faptul că noi suntem cei care dorim să preluăm un rol de conducere în lupta mondială împotriva schimbărilor climatice.

De ce? În primul rând, probabil deoarece, cu nivelul nostru de 14 % al emisiilor de CO₂, nu suntem printre cei mai mari poluatori. SUA și China împreună sunt responsabile pentru aproape jumătate din emisii. Cu toate acestea, în Europa nu adoptăm o poziție comună. Cel mai recent Consiliu Mediu a demonstrat foarte clar cât de diferite sunt opiniile. De exemplu, numeroase state membre privesc problema foarte diferit față de majoritatea deputaților de aici.

Cu toate acestea, un alt motiv este, fără îndoială, faptul că noi europenii nu suntem atât de buni pe cât pretindem mereu. Dacă scoatem din ecuație aceste mecanisme de dezvoltare curată, cu alte cuvinte aceste măsuri comune de punere în aplicare, precum și celelalte măsuri și avem în vedere numai propriile noastre măsuri de reducere a emisiilor de CO₂, atunci vom observa că bilanțul nostru nu este atât de bun pe cât susținem.

În al treilea rând, trebuie să subliniem că alte țări și regiuni ale lumii abordează în mod diferit această problemă. Cel mai important obiectiv al nostru este un acord obligatoriu din punct de vedere juridic. Cu toate acestea, China și SUA aleg un drum diferit.

În ansamblu, trebuie să ne gândim dacă nu ar trebui să fim mai flexibili în negocieri, deoarece este important să colaborăm în vederea combaterii fenomenului schimbărilor climatice, însă metodele pe care le utilizăm pentru a atinge acest obiectiv pot fi destul de diferite.

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Domnule președinte, întrebarea pe care aș adresa-o persoanelor sceptice privind clima din acest Parlament este următoarea: dacă nouă din zece doctori v-ar spune că sunt peste 90 % siguri că aveți o boală gravă, dar au un medicament care vă vindecă boala – un medicament fără efecte secundare – ați lua medicamentul? Bineînțeles că da. Astfel ar fi trebuit să reacționeze lumea la Copenhaga. Astfel ar trebui să reacționeze lumea când peste 90 % dintre cercetătorii de seamă din domeniu afirmă că încălzirea globală este reală și că este provocată de om. Prin urmare, UE trebuie să își asume un rol de conducere. În mod evident, putem critica SUA. În mod evident, putem critica China pentru că nu a avut voința politică necesară la Copenhaga. Totuși, în acest Parlament trebuie să analizăm ce se întâmplă mai aproape de casă – trebuie să adoptăm o atitudine critică față de lipsa de inițiativă de care a dat dovadă UE. UE ar fi putut să facă două lucruri, și ar trebui să facă două lucruri înainte de conferința din Mexic. În primul rând, ar trebui să preluăm conducerea în ceea ce privește angajamentul legat de țintele de reducere a emisiilor. Acest lucru înseamnă trecerea de la reducerile de 20 % promise până în 2020 la un obiectiv de 30 %. În al doilea rând, ar trebui să precizăm sumele cu care suntem dispuși să contribuim la finanțarea adaptării pe termen lung la schimbările climatice care știm că vor urma. În cele din urmă, este evident că vom avea o influență mai mare dacă adoptăm o poziție comună, deoarece astfel, vom putea să negociem mai rațional și mai clar decât la Copenhaga. Dl Callanan din partea Conservatorilor și Reformiștilor Europeni a afirmat

că ar fi o nebunie să avem ambiții mai mari în situația de față.

Nu, domnule Callanan, ar fi o nebunie să nu avem ambiții mai mari.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Summit-ul de la Copenhaga a fost, fără îndoială, o mare dezamăgire, dar acum este important să ne concentrăm asupra viitorului. Astfel acționăm noi liberalii și sper să facem acest lucru împreună în Europa. Avem nevoie de o strategie și avem nevoie de o „agendă post-Copenhaga”. Un instrument important pentru a realiza acest lucru este investirea continuă în sistemul de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră. UE ar trebui să deschidă imediat negocierile cu SUA pentru a îmbina sistemul american emergent cu sistemul european. O piață transatlantică pentru emisiile de carbon ar putea reprezenta începutul unei piețe internaționale.

Prezentarea introductivă a dlui Rehn a fost extrem de bună. Are dreptate în concluzia sa. UE trebuie să adopte o poziție comună în aceste negocieri. Cu toate acestea, trebuie să avem în vedere că, în temeiul Tratatului de

la Lisabona, Parlamentul European poate să influențeze acum modul de adoptare a acestor decizii. Parlamentul trebuie să se implice în lucrările pregătitoare, întrucât un acord final necesită aprobarea noastră.

În același timp, în Europa trebuie să continuăm să ne consolidăm propria piață a carbonului și să nu mai acordăm drepturi de comercializare în mod gratuit. Trebuie să investim în noi tehnologii și, în al treilea rând, trebuie să stabilim un prag al prețului pentru dioxidul de carbon. Obiectivele climatice pot fi atinse prin intermediul mecanismelor pieței, nu prin mai multă birocrație.

Dacă lăsăm acum în urmă Conferința de la Copenhaga, dacă o luăm de la capăt și depunem toate eforturile în vederea măsurilor viitoare, atunci trebuie să ne concentrăm în primul rând asupra UE 2020. Măsurile sunt incluse în aceasta și trebuie să avem propuneri bine puse la punct în privința eficienței energetice și a modului de investire în noile tehnologii. Avem nevoie de o strategie a locurilor de muncă legate de climă. În cele din urmă, aș dori să afirm că, în mod clar, avem nevoie de o reducere de 30 % a emisiilor de carbon dacă dorim să câștigăm nu doar bătălia pentru climă, ci și cea pentru piață.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Domnule președinte, doamnă Espinosa, m-a surprins foarte mult mulțumirea pe care o arătați față de acțiunile UE în domeniul climei. Este adevărat că, în ultimii 10 ani, acțiunile Europei au fost mai numeroase și mai bune decât în majoritatea țărilor din lume, dar, în mod evident, la Copenhaga, Europa a eșuat din punct de vedere al preluării conducerii.

La Copenhaga am văzut, de asemenea, cum Europa a devenit pur și simplu îmbinarea între strategiile personale de comunicare ale șefilor europeni de stat și de guvern și m-aș referi în această privință la dl Sarkozy, dna Merkel și dl Brown. În aceste circumstanțe, este ușor să criticăm procesul ONU. Este adevărat că sistemul ONU este complicat și că o reuniune G20, în cadrul căreia acordurile sunt ne semnificative, dar în care există ocazii pentru trucuri majore de publicitate, este mult mai simplă.

Acest lucru înseamnă că în acest an, acțiunile Europei trebuie să fie mai numeroase și mai bune. În prezent avem o țintă de 20 %. Cu toate acestea, 20 % înseamnă, de fapt, ca în următorii 10 ani să realizăm mai puține decât am realizat în ultimii 10 ani; înseamnă reducerea eforturilor Europei privind schimbările climatice. Acest lucru nu este numai absurd pentru climă, în momentul în care oamenii de știință ne spun că trebuie să atingem o țintă de 40 %, dar este absurd și pentru economia noastră și pentru ocuparea forței de muncă.

Prin urmare, doamnă Espinosa, vă rugăm nu reduceți ambiția climatică a Europei la cel mai mic numitor comun, la obiectivele exprimate de dl președinte Barroso, care nu dorește să se abată de la procentul de 20 %, sau la cele exprimate de Italia și Polonia, care în curând vor nega existența schimbărilor climatice. Recitiți rezoluția Parlamentului și alegeți imediat ținta necondiționată de 30 %.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Domnule președinte, trebuie să acceptăm faptul că nimeni, cu excepția câtorva state europene, nu dorește să plătească pentru restricțiile pentru emisiile de CO₂ sau să reducă utilizarea energiei. Este chiar mai rău de atât. Anumite țări în curs de dezvoltare, utilizând retorica iritantă anti-colonială, doresc să se îmbogățească pe seama acestui lucru, în timp ce sunt cei mai mari emitenți de dioxid de carbon în atmosferă. Țările africane, China și India doresc să își mențină scutirile de a nu adera la sistemul internațional de monitorizare a emisiilor și, în același timp, să primească miliarde de euro pentru tehnologii curate. Aceasta este o poziție pe care nu o putem justifica în fața contribuabililor. În urma Conferinței de la Copenhaga, trebuie să înțelegem că Europa nu poate să suporte aceste costuri singură. În primul rând, deoarece acționând pe cont propriu, vom încetini și mai mult creșterea economiei noastre și vom submina prosperitatea cetățenilor noștri. În al doilea rând, acționând pe cont propriu, nu vom schimba nimic legat de emisii, deoarece am reușit deja să ne limităm propriile emisii.

Elie Hoarau (GUE/NGL). – (FR) Domnule președinte, domnule ministru, doamnelor și domnilor, deși Conferința de la Copenhaga a fost un eșec, mobilizarea actorilor neguvernamentali a fost excepțională și a evidențiat că există un sprijin internațional real pentru justiția în domeniul climei.

Începând din acest moment, se va stabili că procesul continuu de negociere va trebui să țină cont, în mod prioritar, de interesele micilor state insulare vulnerabile și ale Africii. De asemenea, va fi esențial să se asigure că cele 100 de miliarde de USD anunțate la Copenhaga sunt, într-adevăr, suplimentare față de angajamentele asumate în domeniul asistenței oficiale pentru dezvoltare.

În cele din urmă, trebuie să avem în vedere faptul că avem foarte puțin timp la dispoziție pentru a acționa înainte ca schimbările climatice să devină ireversibile. Anul 2010 reprezintă ultima noastră șansă dacă dorim să asigurăm succesul real al conferinței din Mexico City.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, să nu spuneți că nu v-am avertizat în această privință. Rezoluția privind COP 15 adoptată de Parlament nu a avut niciun efect.

Am solicitat prea mult și nu am obținut nimic. Acestea nu sunt cuvintele lui *Lega Nord*, ci ale lui Ivo de Boer, secretar al Conferinței ONU privind schimbările climatice. Nu a fost chiar un dezastru, chiar dacă acordul este doar o scrisoare de intenție. Textul care a împiedicat COP 15 să redacteze un document gol, convenit la finalul unui maraton de negocieri de o durată și o intensitate fără precedent, conține foarte puțină substanță.

Acordul de la Copenhaga, aprobat de președintele SUA Obama, președintele brazilian Lula, premierul chinez Wen Jiabao, prim-ministrul indian Singh și președintele Africii de Sud Zuma și impus asupra tuturor celorlalte țări, nu a fost nici măcar adoptat oficial. În urma respingerii de către opt țări, care a împiedicat adoptarea sa, Acordul abia a fost luat în considerare de plenara celor 192 de state participante.

Doamnelor și domnilor, povestea cu încălzirea globală este o pierdere de timp. Începând cu luna decembrie, ziarele și programele de știri de la televiziune au transmis că Europa este afectată de temperaturi sub 0 grade. Să evităm speculațiile inutile și costisitoare privind clima.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, unicul rezultat concret al summitului privind schimbările climatice de la Copenhaga a fost limitarea încălzirii globale la două grade Celsius. Totuși, măsurile necesare pentru atingerea acestui obiectiv au rămas un mister. Acest compromis minim este dezamăgitor pentru noi, în special deoarece acum fiecare stat individual trebuie să decidă dacă să accepte sau nu acordul privind obiectivele de protecție a climei. Timpul se scurge. Este la latitudinea noastră să hotărâm acum ce va urma. Ar trebui să promovăm dezvoltarea durabilă, care protejează clima și care ne permite să utilizăm resursele planetei în mod responsabil, pentru noi și pentru generațiile viitoare. UE și statele membre ar trebui să își dezvolte rolul de lider mondial în tehnologiile verzi. Acest lucru ar reprezenta un început.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Domnule președinte, domnule ministru, domnule comisar, toată lumea a observat că reuniunea de la Copenhaga a fost o ocazie irosită. Cu toate acestea – repet ce ați spus, domnule comisar – acest summit a avut două aspecte pozitive. Primul a fost că a mobilizat un număr mai mare de șefi de stat și de guvern decât summitul de la Kyoto. Al doilea este că a permis țărilor emergente să beneficieze de angajamente financiare destinate în mod specific să le ajute să combată încălzirea globală.

Deci ce ar trebui să facă Europa acum? Desigur, ar trebui să își continue eforturile excelente de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, deoarece adevărul este că Europa a fost deja extrem de sânguincioasă. În ceea ce privește ținta de la Kyoto, care a reprezentat o reducere de 8 %, întreprinderile europene au atins o reducere de puțin sub 13 %. Prin urmare, am fost extrem de sânguincioși și foarte angajați în vederea protecției mediului. Totuși, această luptă și această atitudine responsabilă nu trebuie situate într-un context de concurență neloială. După cum v-am spus la audieri, domnule Rehn, toate acestea pot fi situate numai într-un context de concurență pe deplin loială. Într-adevăr, trebuie să avem în vedere punerea în aplicare a unei taxe pe carbon la granițele Uniunii Europene, deoarece nu putem lăsa activitatea economică și locurile de muncă pradă concurenței complet neloiale, în avantajul țărilor care nu respectă sau nu aplică aceleași norme privind protecția mediului și reducerea gazelor cu efect de seră. Prin urmare, cred că este absolut esențial – și subscriu aici la ceea ce a spus colegul meu dl Lepage – ca, la un anumit moment în viitor, să ne gândim să punem în aplicare o taxă pe carbon la granițele Uniunii Europene.

În al doilea rând, am fost destul de încântată să aflu la audieri că dl comisar Tajani nu a exclus realizarea unui studiu de impact privind posibilitatea impunerii acestor taxe pe carbon la granițele Uniunii Europene. Prin urmare, treptat, cred că vom câștiga această luptă, deoarece este important să protejăm întreprinderile europene și locurile de muncă.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Domnule președinte, doamnă Espinosa, bineînțeles că am fi preferat ca dezbaterile de astăzi să se desfășoare în alte circumstanțe, în care am fi solicitați să evaluăm un acord internațional, obligatoriu din punct de vedere juridic și să hotărâm, la nivelul Uniunii Europene, care vor fi pașii următori. Din păcate, rezultatele de la Copenhaga au fost necorespunzătoare în circumstanțele respective. Acesta este primul motiv principal pentru care ne exprimăm dezamăgirea.

Al doilea motiv pentru care ne exprimăm dezamăgirea și care ne privește în mod deosebit în cadrul Parlamentului European este imaginea nefavorabilă a Uniunii Europene în cadrul summitului de la Copenhaga. În timp ce ne-am fi așteptat ca, la primul summit mondială de după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Uniunea Europeană să coordoneze eforturile de a obține un acord nou, ambițios, substanțial, mondial privind combaterea schimbărilor climatice, noi și cetățenii europeni am fost martorii unui scenariu

fragmentat, în care câțiva lideri europeni au acționat pe cont propriu, iar Uniunea Europeană a jucat rolul de asociat și spectator. Nu acesta este rolul pe care ni l-am dori sau care ni se potrivește.

Deci ce trebuie făcut? Solicităm Comisiei Europene și Consiliului să demonstreze că sunt capabile să îndeplinească acest rol și să asigure un rol de conducere pentru Europa în aceste noi eforturi. Vă reamintesc că nu este vorba numai de limitarea repercusiunilor schimbărilor climatice. Este o provocare mult mai complexă; provocarea de a trece la un nou model de dezvoltare, un model de dezvoltare ecologică, care va fi răspunsul Europei la nevoia de a crea noi locuri de muncă, de a susține competitivitatea economiei europene și de a consolida rolul de lider al Uniunii Europene în noua ordine.

Fiona Hall (ALDE). – Rezultatele de la Copenhaga au reprezentat o mare dezamăgire, dar acum trebuie să mergem mai departe. Acum, UE trebuie să se angajeze în vederea unei reduceri de 30 % a emisiilor din trei motive.

Primul este pur și simplu că o reducere de 30 % necesită doar cu puțin mai mult efort decât reducerea inițială de 20 %, din cauza scăderii activității economice datorate recesiunii.

În al doilea rând, a da acum înapoi ar însemna să pierdem din avântul care s-a acumulat în cadrul noilor industrii ecologice. Nu ne putem angaja pe jumătate în investițiile în sursele de energie regenerabilă și în transportul cu emisii reduse de carbon. Trebuie instituită o infrastructură masivă, fie că este vorba despre o super-rețea în Marea Nordului sau, la scară redusă, puncte de încărcare cu inserție automată pentru mașinile electrice. Sunt în joc sute și mii de locuri de muncă, 70 000 de locuri de muncă potențiale în domeniul energiei eoliene offshore numai în Regatul Unit, însă aceste locuri de muncă, atât de necesare pentru redresarea economică, pot fi create numai dacă există o foaie de parcurs clară către o Europă fără emisii de carbon până în 2050.

Investițiile trebuie să cuprindă o certitudine și trebuie să fim conștienți că Europa prezintă riscul de a-și pierde statutul de lider în privința tehnologiilor regenerabile. Atât SUA, cât și China înregistrează o creștere foarte rapidă a industriilor regenerabile. Dacă ezităm acum, noile locuri de muncă ecologice se vor muta pe alte continente.

În cele din urmă, avem nevoie de reducerea de 30 % deoarece majoritatea angajamentelor suplimentare pot fi realizate mai ușor prin creșterea eficienței energetice. În orice caz, ar fi o nebunie să nu se depună mai multe eforturi în domeniul eficienței energetice. Eficiența energetică înseamnă eficiență economică. Înseamnă facturi mai reduse, nu mai ridicate la energia electrică și îmbunătățește securitatea energetică. Așadar, indiferent de procente înaintate de alte părți la 31 ianuarie – poate că vom avea o surpriză plăcută – UE trebuie acum să se angajeze în vederea unei reduceri de 30 %.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) La examinarea summitului de la Copenhaga și a rezultatelor acesteia, trebuie să dăm dovadă de simțul realității și să privim prin prisma multitudinii de date economice și de mediu disponibile, care confirmă că încălzirea globală nu există, și dacă există, se află dincolo de controlul oamenilor, fiind produsă numai de forțe naturale. Printre altele, săptămâna trecută am aflat că o parte semnificativă din datele de mediu utilizate de Grupul interguvernamental privind schimbările climatice au fost falsificate intenționat sau interpretate greșit. În această lumină, este bine să observăm că summitul de la Copenhaga a eșuat. Sper că acest eșec va produce, în primul rând, o abatere de la așa-numita politică „verde” agresivă. În al doilea rând, politica va reveni la subiecte autentice care îi privesc într-adevăr pe oameni în cadrul recesiunii economice de astăzi. În al treilea rând, va preveni irosirea banilor contribuabililor pentru proiecte verzi controversate. În al patrulea rând, va crea un spațiu pentru o dezbatere realistă privind furnizarea rațională, eficientă și mai ieftină de energie și vom fi martorii renașterii energiei nucleare. Doamnelor și domnilor, când îmi întâlnesc alegătorii, aceștia dau din cap a neîncredere privind subiectele pe care le discutăm aici, deoarece nu reușim să ne ocupăm de adevăratele probleme cu care se confruntă aceștia.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Domnule președinte, în pofida caracterului urgent, Conferința de la Copenhaga a reprezentat mai mulți pași înapoi. Într-adevăr, Conferința de la Copenhaga a mobilizat mai mulți șefi de stat decât cea de la Kyoto, însă a creat, de asemenea, mai multe scindări și, ca urmare, s-a transformat într-un scenariu individualist, în care fiecare stat și-a stabilit obiectivele și, în plus, a făcut acest lucru în mod voluntar.

Trebuie să remarcăm că avem o reducere țintă de 2 grade Celsius și obiective de finanțare fără nicio explicație. Acestea nu pot fi considerate o consolare. Cu toate acestea, consider că trebuie să acționăm în perspectiva viitorului și acest lucru înseamnă să trecem de la cuvinte la fapte.

Uniunea Europeană dorește și întotdeauna și-a dorit să fie lider. Cu toate acestea, când am ajuns la Copenhaga, a ezitat, nereușind să definească sau să apere obiectivele pe care le-a exprimat acolo și la care a spus că nu va renunța niciodată.

Întrebarea mea este dacă în viitor nu vom acționa mai echitabil, dacă vom continua să acceptăm o situație în care popoarele cele mai sărace continuă să plătească prețul cel mai mare din cauza slăbiciunii noastre și a deciziilor anumitor popoare în defavoarea altora.

Timo Soini (EFD). – (FI) Domnule președinte, summitul de la Copenhaga privind schimbările climatice a fost un eșec total. Am votat împotriva acestei rezoluții în decembrie. Am avut dreptate, ca alți 92 de deputați de aici.

În mod foarte arogant, Uniunea Europeană a încercat să ofere lumii întregi propria sa soluție. La câteva zile înainte de începerea conferinței, a fost expusă o fraudă privind comercializarea cotelor de emisii în valoare de 5 miliarde de euro. Probabil a fost o situație stânjenitoare, chiar înainte de începerea reuniunii, ca UE să ofere o soluție și să se confrunte cu acuzații de fraudă în valoare de 5 miliarde de euro. Aceasta a fost o situație jenantă, iar UE nu este acum deloc îngrijorată că aceste abuzuri vor fi investigate? Dacă urmează să impunem restricții asupra emisiilor, atunci să introducem un sistem specific de emisii, ca în cazul autoturismelor. Acest lucru funcționează, deși nu se pune niciodată problema limitării industriei oțelului, metalurgiei sau industriei de prelucrare a lemnului, în Finlanda sau în alte țări din UE. Acest lucru este inutil: lucrătorii și angajații nu trebuie să aibă de suferit.

(Aplauze)

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Am fost și eu dezamăgită de rezultatele Conferinței de la Copenhaga, dar să nu ne mai plângem de rezultatele slabe și în schimb, să ne gândim la acțiunile viitoare, pentru a nu ne confrunta cu alte dezamăgiri. Nu este suficient să spunem: „Să ne bazăm pe eforturile depuse până acum pentru că avem nevoie doar de unele schimbări”.

Prima întrebare pe care doresc să mi-o adresez mie însămi în această privință este ce reprezintă de fapt conferințele COP? Sunt conferințe adevărate sau doar de fațadă, pentru public? Ambele, desigur. Cu toate acestea, trebuie să ne asigurăm că experții noștri își pot continua activitatea și că publicul este informat, nu doar privind evenimentele neoficiale care au loc în preajma conferințelor, dar și privind munca noastră efectivă. Prin urmare, Europa ar trebui să reexamineze aspectele organizatorice ale acestor conferințe.

Cea de-a doua întrebare este următoarea: Care este rolul liderilor mondiali în cadrul acestor conferințe? Participă la aceste conferințe pentru a-și urmări campaniile politice naționale sau pentru a-i ajuta pe participanți să ajungă la un compromis? Cred că trebuie, de asemenea, să reexaminăm metodele de lucru ale acestor conferințe și rolurile liderilor mondiali care participă la acestea.

Cea de-a treia întrebare vizează rolul de lider al Uniunii Europene. Da, am adoptat numeroase măsuri bune pentru a asigura că Europa își poate menține rolul de lider în elaborarea tehnologiilor ecologice, dar ne-am pierdut rolul de lider în procesul de negociere. Consider că nu trebuie să ne mulțumim să jucăm numai un rol de coordonare în procesul de negociere, deoarece trebuie să fim noi înșine un negociator activ. De aceea, nu trebuie să ne dăm cărțile pe față înainte de începerea negocierilor și să ne anunțăm obiectivele urmărite. De asemenea, ar trebui să ne apropiem de țările terțe, nu să ne îndepărtăm de ele.

Ultimul aspect pe care doresc să îl subliniez este că trebuie să includem în reuniunile noastre internaționale problema schimbărilor climatice ca un aspect urgent și, în această privință, mă aștept la o cooperare mai strânsă din partea ambilor comisari responsabili de aceste două domenii.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Astăzi, la începutul lui 2010, nu ne aflăm unde am fi sperat în lupta împotriva schimbărilor climatice. Nu am obținut rezultatele dorite deoarece acum ar trebui să ne aflăm în etapa trecerii la adoptarea modificărilor legislative în urma unui acord la care s-a ajuns la Copenhaga.

Nu am ajuns la acea etapă și ar trebui să regretăm acest lucru. Ar trebui să regretăm faptul că, la Copenhaga, ambițiile s-au diminuat în privința combaterii schimbărilor climatice, nu s-a ajuns la un acord obligatoriu, iar procedura a fost lipsită de transparență. În consecință, nu dispunem de temeiul juridic suficient sau de mijloacele de a acoperi nevoile oamenilor, în special în țările în curs de dezvoltare.

Cu toate acestea, nu ne aflăm nici în etapa anterioară Conferinței de la Copenhaga, deoarece la Copenhaga am ajuns la un acord ținută cu Statele Unite, China, India, Africa de Sud și Brazilia, la care și alte țări au aderat ulterior, precum Rusia, Australia, Norvegia, Suedia și Spania. Nu ar trebui să uităm că, împreună, țările

respective sunt responsabile de trei sferturi din emisiile de dioxid de carbon; nu trebuie să uităm nici că multe din aceste țări nu au aderat anterior la Protocolul de la Kyoto.

Prin urmare, pasul pe care l-am făcut nu este suficient, dar este semnificativ. Ar trebui să profităm de acest pas semnificativ pentru a oferi impulsuri din interiorul Uniunii Europene. Uniunea Europeană a constituit forța motrice a tuturor progreselor realizate. Totuși, aceste progrese nu vor continua dacă Uniunea Europeană nu depune în continuare eforturi.

Având în vedere reuniunile viitoare din Germania și Mexic, trebuie să depunem eforturi pentru a încheia acorduri obligatorii și pentru a obține resurse care pot ajuta țările în curs de dezvoltare să își reducă emisiile, să își adapteze și să își actualizeze tehnologiile. Trebuie să facem aceste lucruri din motive de eficiență, echitate și pentru că avem nevoie de mai mulți parteneri.

Sunt sigur că Președinția spaniolă va încerca să atingă acest obiectiv.

Roger Helmer (ECR). – Domnule președinte, am vești bune pentru Parlament: la fel ca numeroși oameni de știință, personal am ajuns la concluzia că nu există nicio criză climatică! Nivelurile mondiale ale mării nu cresc semnificativ și, după cum IPCC a fost nevoit să recunoască, ghețarii din Himalaya nu se retrag rapid. Creșterea minoră a temperaturilor medii la nivel mondial din ultimii 100 de ani este pe deplin conformă cu schimbările climatice consacrate, pe termen lung, naturale.

Conferința de la Copenhaga a demonstrat că numeroase națiuni, în special China și India, pur și simplu nu sunt pregătite să sacrifice performanța economică pentru a soluționa o problemă pur speculativă. În Marea Britanie, majoritatea alegătorilor nu mai cred în schimbările climatice provocate de om și nu sunt dispuși să plătească pentru încercări inutile de reducere a efectelor acestora. Memoriile CRU, care au ieșit recent la iveală, arată că și marii predicatori ai alarmismului climatic sunt disperați deoarece natura nu le urmează previziunile, așa că falsifică cifrele pentru a-și susține fantezia.

Trebuie să solicităm acum o anchetă publică completă privind datele suspecte înainte de a mai cheltui bani pentru reducerea efectelor schimbărilor climatice.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Domnule președinte, Statele Unite și Uniunea Europeană, primul și respectiv al doilea emitent din lume pe cap de locuitor, au o responsabilitate categorică și inevitabilă pentru eșecul de la Copenhaga, care nu poate fi diminuată de transferarea răspunderii.

Printre alte aspecte menționate aici, summitul a eșuat în privința finanțării așa-numitei „adaptări” pentru țările în curs de dezvoltare, din cauza numărului insuficient al țărilor care și-au asumat angajamente. În același timp, sarcinile asupra acestor țări continuă să fie ignorate cu ipocrizie. Printre acestea, se numără datoria externă enormă, o sumă cu adevărat astronomică în raport cu nivelul de finanțare anunțat, și care limitează în mod grav orice posibilitate reală de dezvoltare economică și socială durabilă.

Summit-ul a dat greș privind discuția serioasă asupra rezultatelor contrare ale instrumentelor pieței și ale mecanismelor flexibile ale Protocolului de la Kyoto. Printre alte probleme, summitul nu a reușit să abordeze cauzele schimbărilor climatice dincolo de efectele acestora. Aceasta este o modalitate irațională de abordare a problemelor economice și sociale, care exclude orice soluție pentru această problemă sau pentru altele cu care umanitatea ...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Herbert Reul (PPE). – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în acest acord de la Copenhaga, 180 de state membre au acceptat un obiectiv de 2 %, dar acesta încă nu este obligatoriu din punct de vedere juridic. Nu s-au ales prea multe de planurile pe care le-am conceput aici. Lucrurile nu au mers deloc bine la Copenhaga. Putem vorbi de o înfrângere. Este important să descriem situația precis pentru a avea ocazia să examinăm atent motivele acestui eșec, în vederea obținerii de progrese în acest domeniu.

Sunt puțin șocat de unele discursuri pe care le-am auzit aici. Oamenii spun „trebuie să luptăm mai mult”, „să continuăm ce am făcut până acum”, „avem nevoie de un procent mai ridicat”, „mai mulți bani”, „problema a fost pur și simplu lipsa unei unități suficiente în Europa” – consider că aceste declarații sunt prea neglijente, prea superficiale în analizarea situației. Soluția nu este pur și simplu să continuăm ce am început și să mergem înainte. Nu acestea au fost motivele acestui rezultat. Am analizat și am discutat de fapt unii cu alții toate aspectele esențiale în mod echitabil și obiectiv? Cum am abordat întrebările colegilor deputați, justificate sau nu, care au afirmat: „avem întrebări privind aspecte pe care le criticăm, întrebări sceptice la adresa schimbărilor climatice”? Cum am răspuns în cadrul Comisiei pentru schimbările climatice când colegii deputați au afirmat:

„dorim să auzim și celălalt punct de vedere – poziția opusă a unor oameni de știință”? Ce ocazie am avut efectiv să prezentăm aceste lucruri? În plus, indiferent de poziția pe care o adoptăm, trebuie să discutăm calm modul în care trebuie să tratăm informația recentă pe care colegii deputați tocmai au menționat-o, potrivit căreia IPCC s-a înșelat în privința topirii ghețurilor.

O a doua serie de întrebări necesită, de asemenea, răspunsuri. Utilizăm instrumentele adecvate pentru abordarea acestei probleme? Există mereu noi calendare, procente mai mari, noi reglementări și prevederi. Acesta este un demers destul de birocratic. Dna Ek nu are dreptate când subliniază atât de puternic că tehnologiile, inovația și mecanismele pieței sunt mijloacele de a avansa? Alte state adoptă abordări diferite, dar în niciun caz nu stau cu mâinile încrucișate. Poate că mai multă deschidere și mai multă reflecție ne vor da posibilitatea de a fi mai eficienți în această privință. Aș dori să văd aceste lucruri, și nu o abordare de tipul „închideți ochii și mergeți înainte”.

Judith A. Merkies (S&D). – Domnule președinte, nu doresc să descriu un scenariu sumbru, așa cum s-a făcut până acum. Nu doresc să descriu un scenariu sumbru pentru viitor, nici nu doresc să îmi exprim supărarea privind eșecul de la Copenhaga – deși sunt supărată.

Prin urmare, rezoluția este să fim mai buni în viitor, iar următoarea ocazie este în Mexic în acest an. În primul rând, data viitoare nu trebuie să acționăm singuri. La Copenhaga, am privit înapoi și am acționat pe cont propriu cu propriile ambiții. Trebuie să putem să îi convingem pe alții să fie la fel de ambițioși ca noi. Cum putem să ne asumăm un rol de conducere dacă nu reușim să îi convingem pe alții de ambițiile și destinația noastră?

În al doilea rând, o singură soluție nu este potrivită pentru toată lumea. După cum s-a afirmat uneori cu mândrie înainte de summitul privind schimbările climatice, nu există un plan „B”. În orice caz, știm acest lucru: acum nu există nimic. Nu avem nimic. Ar trebui ca data viitoare să avem un plan „B”.

Nu în ultimul rând, cum putem avea de câștigat în diversitate dacă sloganul nostru este unitatea? Data viitoare ar trebui să fim uniți și acest lucru înseamnă să adoptăm o poziție comună. Avem nevoie de un mandat univoc. Europa are nevoie de o singură voce. Așadar, doamnă Președintă în exercițiu, sunteți dispusă să vă angajați în vederea obținerii unui mandat exclusiv – și nu unul comun? Ar fi o competență exclusivă pentru Uniunea Europeană în privința politicii climatice și a acordurilor climatice.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Domnule președinte, clima și natura însăși, care ne înconjoară, aparțin tuturor oamenilor, inclusiv generațiilor viitoare, și de aceea trebuie să fim responsabili de protejarea lor. Pe parcursul recente reuniuni la nivel înalt privind schimbările climatice, liderii mondiali nu au reușit să ajungă la o înțelegere privind o strategie comună sau privind instrumentele de atingere a acestui obiectiv. În mod paradoxal, nu cred că aceasta este o veste proastă, având în vedere informațiile neplăcute care provin de la, printre alții, Marea Britanie și Statele Unite, privind o încercare de manipulare din partea anumitor grupuri de lobby, utilizând date științifice pentru a obține un anumit rezultat.

Avem nevoie de un diagnostic fiabil al situației. Prin urmare, fac apel la numirea unui grup internațional, independent de experți, care va întocmi un raport cuprinzător, prin care va afirma dacă activitatea umană afectează cu adevărat schimbările climatice și dacă datele au fost falsificate. La instituirea unei strategii comune de protecție a climei, politicienii UE ar trebui să țină cont, de asemenea, de discrepanțele economice dintre țările din Europa de Vest și Europa de Est. În vederea crizei, măsurile care au fost propuse ar putea conduce la ruina a numeroase economii.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – Domnule președinte, domnule ministru, Conferința de la Copenhaga s-a încheiat cu un rezultat care nu a coincis nici pe departe cu așteptările. Țările au luat notă de un document cu obiective neclare și fără caracter obligatoriu. Copenhaga a reprezentat mult mai mult decât o reuniune la nivel înalt privind schimbările climatice. A existat o nouă corelație între actorii predominanți de pe scena mondială și rolul corespunzător al multilateralismului în sistemul ONU. Influența tot mai mare a țărilor emergente a fost evidentă. Copenhaga a arătat că trebuie să regândim rolul Europei pe scena mondială. Va trebui să profităm cât mai mult de posibilitățile oferite de Tratatul de la Lisabona pentru a pregăti terenul pentru următoarea COP. Trebuie să fim ambițioși, uniți în poziția adoptată și în încheierea alianțelor strategice.

Rezultatul Conferinței de la Copenhaga reprezintă o bază de la care să continuăm activitatea. UE ar trebui să încerce să asigure că următoarele etape în cadrul negocierilor vor dezvolta în continuare Acordul de la Copenhaga, în vederea încheierii unui acord cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic până la sfârșitul acestui an. De asemenea, ar trebui să contribuie la punerea în aplicare a prevederilor de acordare a

finanțării pentru țările în curs de dezvoltare și în ceea ce privește pădurile, transferul de tehnologii și măsurile de adaptare.

La nivel intern, atribuția viitoare a Europei este semnificativă: trebuie să pună în aplicare pachetul de măsuri privind energia și clima, să investească în tehnologii curate, cercetare științifică și eficiență energetică, să investească într-o nouă politică industrială bazată pe inovație și eficiența resurselor naturale, să promoveze politici privind orașele cu emisii scăzute de carbon și privind transportul și mobilitatea durabile. Acesta este singurul mod prin care putem să conducem, dar adevărata natură de lider se bazează pe oferirea unui bun exemplu.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Domnule președinte, Conferința de la Copenhaga ne-a arătat că UE nu a reușit să găsească parteneri pentru ideile sale cuprinzătoare. În viitor, UE nu trebuie să renunțe la obiectivele sale, la angajamentul privind de trei ori 20 % dar, în același timp, ar trebui să își reexamineze poziția de negociere și mandatul, deoarece nu putem să urmărim o politică de evitare a anumitor probleme. Lecțiile de la Copenhaga trebuie învățate. Acest mandat nu a avut succes. Nu am înțeles angajamentul Chinei și al celorlalte țări în curs de dezvoltare. Nu am înțeles spațiul de manevră al dlui Obama și nu am putut să adoptăm o poziție comună. În cadrul dezbaterii Președinției spaniole, președintele, dl Verhofstadt, a afirmat pe bună dreptate că Europa nu a adoptat o poziție comună.

Nu putem urma o politică de evitare a anumitor probleme. După Copenhaga, nu ne putem comporta și nu putem desfășura politica la fel ca înainte de Copenhaga. UE ar trebui să își schimbe poziția și să stabilească un nou mandat până la runda de negocieri din Mexic. În primul rând, ar trebui să investigăm modul de a atinge ținta de 2° C, care este rezultatul Conferinței de la Copenhaga. Pe parcursul următoarei perioade, politica europeană ar trebui să urmărească stabilirea unei poziții flexibile pentru a obține un succes. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Domnule președinte, doamnă Espinosa, în această dimineață, în școlile olandeze a avut loc *Nationale Voorleesontbijt* (micul dejun național de citire cu voce tare). În circumscripția mea, în Noordwijk aan Zee, care se află în spatele dunelor din Marea Nordului, într-o zonă care se află în prima linie dacă nivelul mării crește, elevilor li s-a spus o poveste intitulată „O întâlnire”, despre niște oameni de zăpadă care se sfătuiesc cum să țină departe căldura. Vorbesc și vorbesc până când se topesc cu toții. Să fiu sinceră, dezbateră de aici îmi amintește puțin de această poveste.

Este adevărat că reuniunea de la Copenhaga nu a fost un succes. Am putea continua să criticăm alte țări sau sectoarele individuale; acești individualiști au apărut ocazional și în dezbateră actuală. Mi se pare o idee mai bună să privim înainte către ceea ce Europa poate și, mai important, trebuie să facă pentru a-și asuma responsabilitatea și pentru a asigura încheierea unui acord internațional. Prin urmare, consider că opțiunea unei reduceri de 30 % trebuie menținută în mod expres. În plus, Europa trebuie să analizeze modalități de promovare a noilor tehnologii, inclusiv din fonduri europene, de exemplu, prin promovarea construirii unor sere fără CO₂, care pot, de asemenea, să producă energie, în loc să privim mereu agricultura ca pe o problemă. În plus, demersul nostru trebuie să se bazeze pe știință, cunoaștere și competențe, nu pe emoții, oricât de mult ne-ar păsa de această dezbateră.

În cele din urmă, după cum au susținut deja mulți dintre colegii noștri, trebuie să adoptăm o poziție comună. În Mexic, Europa trebuie să ocupe un singur loc, și nu opt, câte se pare că au fost necesare la Copenhaga. Doamnă Președintă în exercițiu, cum aveți de gând să realizați aceste lucruri împreună cu comisarii responsabili de aceste domenii?

Nessa Childers (S&D). – Domnule președinte, speranța generată de ani de pregătire s-a transformat în deznădejde și disperare, pe măsură ce a devenit tot mai clar că acordul pe care am dorit să îl încheiem la Copenhaga se transformă într-o iluzie cu fiecare zi ce trecea.

Trebuie să ne preocupe ușurința cu care SUA, China și alții s-au sustras structurilor ONU, au înlăturat UE și au ajuns la un acord care nu a coincis cu așteptările mondiale.

Un lucru este clar. Sistemul de dezbateri privind schimbările climatice al ONU trebuie resuscitat înainte de conferința din Mexic din acest an. Conform situației actuale, președintele Obama este prizonier al sistemului său politic, deoarece are nevoie de 67 de voturi în Senat.

China refuză orice măsuri cu caracter obligatoriu și deschise examinării internaționale. Ironia situației este că, cu cât SUA, China și alții dejoacă, amână și evită mai mult un acord, cu atât mai dificile devin obiectivele de reducere.

Să analizăm soluțiile. UE și acest Parlament trebuie să examineze cinstit modul de abordare a acestor probleme în viitor. Europa trebuie să fie mai categorică în afirmarea propriei sale poziții și, făcând acest lucru, trebuie să stabilească în continuare ținte ambițioase care să cuprindă ținte și reduceri ale emisiilor de 30 %.

Aceasta este o cursă economică pentru a conduce lumea în secolul XXI pe baza locurilor de muncă verzi și a unui nivel de trai durabil. Europa trebuie să câștige această cursă indiferent de ce fac sau nu fac prietenii noștri.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE). – (ES) Aș dori să îi urez bun-venit dnei Espinosa; Îmi pare bine că se află aici.

Cel mai mult mă preocupă schimbarea atitudinii și faptul că analiza noastră privind Conferința de la Copenhaga poate să conducă la o schimbare a atitudinii. În primul rând, consider că una dintre problemele noastre este lipsa unei atitudini umile și a realismului, așa cum au subliniat deja colegii mei. n Cu toate acestea, cel mai mult mă îngrijorează că, atunci când ne-am aflat în alte țări, am constatat că acestea nu vorbesc despre schimbări climatice, ci despre schimbări globale.

Contextul conferinței din Mexic, precum și contextul de până acum, este cel al unei populații în creștere, al lipsei de hrană, al necesității intensificării agriculturii și al resurselor limitate de sol și apă; prin urmare, toate deciziile pe care le adoptăm privind schimbările climatice trebuie să aibă în vedere acest context. Desigur, trebuie să ne amintim, de asemenea, că multe țări au dreptul să se dezvolte.

Prin urmare, trebuie să adoptăm o perspectivă sistemică, care lipsește din analiza noastră privind schimbările climatice. Schimbările climatice nu pot fi soluționate având în vedere numai problema emisiilor. O perspectivă sectorială, cantitativă nu dă niciun rezultat.

În plus, trebuie să acordăm o importanță mai mare științei. În special, solicit Comisiei ca echipele care au falsificat datele să fie verificate și să li se retragă fondurile, dacă Uniunea Europeană le susține într-adevăr, deoarece acest lucru ne va discredita pentru totdeauna.

Cum avem de gând să coordonăm această problemă? Aceasta este o altă întrebare foarte importantă. Cum se va organiza Uniunea Europeană pentru a ajunge la un acord? În această dimineață trebuia să începem să lucrăm deja la acesta.

În cele din urmă, problema care mă preocupă este următoarea: adaptarea se desfășoară în teritoriul în cauză și trebuie să începem procesul respectiv, încă o dată, cu o viziune nouă, strategică a teritoriului; aceasta cuprinde productivitatea, reîmpădurirea strategică, regiunile, zonele și sectoarele consacrate agroenergiei și, bineînțeles, apa și biodiversitatea. Ne lipsește această viziune.

În această privință, consider că trebuie să avem în vedere opțiunea fondurilor structurale pentru noi planuri strategice în toate regiunile pentru a putea pune în practică această adaptare, iar decidenții ar trebui să fie invitați să inițieze revizuirea strategică a teritoriului deoarece nu avem competențe în acest domeniu și va fi foarte dificil să lucrăm în acest domeniu din Europa.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Doamnelor și domnilor, după cum s-a afirmat deja de multe ori, bineînțeles, summitul a fost un eșec. Ne aflăm departe de obiectivele noastre. În următoarele câteva luni, va trebui să analizăm dacă putem îndrepta lucrurile. Cu toate acestea, consider – după cum au afirmat alții înainte – că putem îndrepta multe lucruri singuri, chiar fără un acord internațional sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite. În special, am în vedere acțiunile în vederea obținerii unui sistem de transport mai durabil. Un obiectiv prioritar a fost reducerea emisiilor în domeniul aviației cu 10 % până în 2020, în colaborare cu Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI), și a emisiilor în domeniul transportului maritim cu 20 %, prin intermediul Organizației Maritime Internaționale (OMI). Prin urmare, aș dori să le solicit Consiliului și Comisiei să continue negocierile în cadrul acestor organizații și să accelereze presiunea, inițiind deja elaborarea unor măsuri unilaterale dacă nu se poate ajunge la un acord într-o perioadă de timp relativ scurtă.

Între timp, desigur, există foarte multe lucruri pe care le putem face singuri. În ceea ce privește transporturile intraeuropene, pe parcursul audierilor l-am auzit pe comisarul desemnat Hedegaard susținând un pachet ambițios privind clima și transportul. Comisarul desemnat Kallas a părut mai puțin clar, dar aș dori să amintesc Comisiei că transportul reprezintă 25 % din emisiile de CO₂ și, prin urmare, necesită măsuri urgente. Este complicat, dificil și necesită o îmbinare de măsuri, dar vă solicit să continuați eforturile în acest sens și, prin urmare, să aduceți o contribuție semnificativă în vederea unei politici mai durabile.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Domnule președinte, domnule ministru, doamnelor și domnilor, nu mai este necesar să demonstrăm importanța problemei schimbărilor climatice. Efectele pe termen scurt, mediu și lung ale acestora sunt evidente, deși rezultatele de la JESC au fost pe prima pagină a anumitor ziare naționale și, fără îndoială, vor consolida poziția scepticilor.

Conferința de la Copenhaga a dat impresia lumii întregi că va fi o ocazie unică pentru ca liderii mondiali să fie martori, să acționeze și să corecteze efectele acestui proces al schimbărilor climatice. Uniunea Europeană a fost un actor cheie în cadrul acestui forum, nu numai datorită legislației ambițioase pe care am adoptat-o în vederea limitării impactului activităților noastre asupra climei, dar și pentru că Europa reprezintă o uniune de țări care poate cu adevărat să schimbe ceva.

În mod evident, rezultatul Conferinței de la Copenhaga a produs un sentiment de nemulțumire, dar refuz să îl numesc eșec. Lumea, inclusiv una dintre cele mai reticente țări, China, au căzut de acord asupra problemei limitării creșterii temperaturii cu 2 grade. Brazilia tocmai a adoptat o lege destinată reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră cu aproximativ 39 % până în 2020, în conformitate cu angajamentele sale.

Multe alte țări au dat, de asemenea, dovadă, de mari ambiții privind țintele de reducere ale emisiilor de gaze cu efect de seră. Mă refer aici la Japonia și Norvegia. De asemenea, trebuie să subliniez un aspect pozitiv, și anume consensul la care s-a ajuns privind necesitatea imperativă a unui mecanism de reducere a emisiilor provenind din despăduriri. S-a întocmit un text specific și unanim privind punerea în aplicare a așa-numitului mecanism REDD+ de reducere a despăduririlor și de a permite depozitarea naturală a CO₂.

Deși nu s-a ajuns nici pe departe un acord cu caracter obligatoriu, ci în mod clar, la unul pe liniile unui acord politic, rezultatul de la Copenhaga ar trebui să ne determine să ne întrebăm de ce a fost o dezamăgire atât de mare. Am participat la Conferința de la Copenhaga, ca și o serie de colegi, cu dorința de a participa, de a ajuta și de a vedea cum acționează o Europă care negociază și care are statutul de lider. Am fost foarte dezamăgită deoarece Europa și, în special, Parlamentul nu au jucat rolul pe care îl merita în cadrul negocierilor.

Pentru a-și face simțită prezența, Europa trebuie să fie considerată mai puternică în acest domeniu. Reuniunea miniștrilor mediului de la Sevilla nu a avut niciun efect, iar liderii noștri au fost considerați nesiguri și ezitanți și încă nu suntem uniți în obiectivele noastre.

Sper că dna Hedegaard, înarmată cu propunerile sale și cu angajamentele pe care și le-a asumat înaintea Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, va putea să restabilească ambițiile Uniunii Europene.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Sunt de acord cu ce a spus dna de Lange în numele delegației noastre din partea Apelului Creștin-Democrat (CDA) olandez în cadrul acestei dezbateri. Și eu sunt dezamăgit că acordul obligatoriu din punct de vedere juridic nu s-a concretizat și aș dori să adresez o întrebare Președintei în exercițiu. Care sunt implicațiile lipsei unui astfel de acord pentru cadrul nostru legislativ, și anume pentru pachetul pe care l-am depus pentru comercializarea CO₂, printre altele? Care va fi impactul asupra sistemului respectiv? Ne puteți spune acest lucru? Aș dori să subliniez, în special în rolul meu de coordonator al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) în domeniul politicii regionale, că obiectivele noastre trebuie menținute pe deplin. De asemenea, Europa nu trebuie să pună la îndoială eforturile cetățenilor, orașelor, regiunilor și întreprinderilor care s-au angajat în ceea ce privește pachetul de punere în aplicare a programelor. Problema schimbărilor climatice nu este doar un aspect publicitar și observ, de asemenea, că, din fericire, este inclusă în strategia UE 2020 a noii Comisii.

De asemenea, aș dori să subliniez că am orientat propriile instrumente și resurse ale UE în direcția priorităților legate de schimbările climatice. 30 % din fondurile regionale au fost canalizate pentru proiecte în domeniul climei și energiei, ceea ce înseamnă o cifră dublă față de perioada precedentă. Această prioritate deosebită creează o sferă de acțiune pentru a continua inovațiile și noile tehnologii verzi care ne vor acorda un avantaj la nivel mondial. Acest lucru este, de asemenea, valabil pentru cheltuielile în cadrul Planului european de redresare economică. Consider că astfel, impunem o tendință pozitivă, inclusiv pentru finanțarea de după anul 2013. Într-adevăr, observ un angajament considerabil în regiuni și orașe pentru a continua activitatea în acest domeniu. Reducerea acestei ambiții ar trimite un mesaj greșit – în disperarea care poate fi întrevăzută în unele discursuri de aici. Vă împărtășesc speranța că, în Mexic – a doua noastră șansă – vom înregistra rezultate mai bune.

János Áder (PPE). – (HU) Domnule președinte, nu ar trebui să facem lucrurile să pară mai frumoase. Copenhaga a fost un eșec. Totuși, nu doresc să mă axez pe acest lucru, ci sugerez ca în loc să îi criticăm pe alții, să avem în vedere propriile noastre probleme. Trebuie să recunoaștem că unul dintre motivele eșecului

a fost lipsa unei poziții europene comune la Copenhaga, fie în termeni de cote de CO₂, fie în termeni de finanțare. Sunt de acord cu cei care afirmă că o poziție europeană comună este o condiție esențială a negocierilor reușite. Acest lucru este adevărat. Care sunt lucrurile de care avem nevoie pentru a obține acest lucru? Comisia și toate statele membre ale Uniunii Europene trebuie să adere la litera și spiritul Tratatului de la Kyoto. Ungaria, Polonia, România, Bulgaria, statele baltice, Slovacia și Cehia și-au îndeplinit angajamentele dincolo de nivelul stabilit la Kyoto. Prin urmare, ele își pot vinde cotele de CO₂. Cred că nu este onorabil, corect și nici corespunzător în numele Comisiei și al celorlalte state ale Uniunii Europene să privăm aceste țări de această posibilitate.

La Copenhaga, Polonia și Ungaria au sugerat un compromis. Ideea acestuia a fost să se mențină posibilitatea de a vinde cotele după anul 2012, dar volumul pe an să fie limitat, iar banii primiți să fie cheltuiți pe investiții verzi. Am sugerat un compromis în numele unei poziții europene comune. Acum este la latitudinea Comisiei și a UE-15, mai ales că, fără Ungaria, Polonia, România și celelalte țări, UE-15 nu ar putea să declare că și-a îndeplinit angajamentele, întrucât în loc de angajamentul asumat de 8 %, s-ar fi atins numai 5,5 %. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Domnule președinte, negocierile au subliniat eșecul strategiei UE, care avea drept scop ca alții să o urmeze după ce se dovedea a fi cea mai virtuoasă.

Adevărul este că a existat un decalaj între retorica unei UE care dorește să fie lider mondial în lupta împotriva schimbărilor climatice și capacitatea acesteia de a-i include pe alții în negocierile finale. Nu numai că nu au fost incluși alții dar, exprimându-și intențiile mult prea devreme, eșecul a fost inevitabil. De fapt, vocea UE abia s-a auzit în cadrul negocierilor finale.

Ce vom face acum? În primul rând, trebuie să punem în aplicare principiul reciprocității în schimburile cu țările terțe. Europa nu mai poate accepta o situație în care anumite produse importate nu îndeplinesc cerințele ecologice. Prin urmare, situația provocată de eșecul de la Copenhaga creează incertitudini privind viitoarele norme operaționale internaționale în domeniul reducerii emisiilor de carbon, care sunt deosebit de dăunătoare pentru întreprinderile care trebuie să facă investiții majore. Această lipsă a vizibilității ar putea, de asemenea, să aibă un efect negativ asupra pieței CO₂, a cărei consolidare și funcționare fără sincope necesită un cadru clar și stabil.

În același timp, Statele Unite și China investesc masiv în tehnologii ecologice pentru a crea locurile de muncă ecologice ale viitorului. Europa nu trebuie să piardă teren în privința inovațiilor. Trebuie să sprijine o adevărată politică industrială europeană deoarece aceasta este provocarea reală a luptei împotriva schimbărilor climatice. Aceste noi tehnologii curate sunt disponibile; depinde de noi să intensificăm utilizarea acestora în politicile noastre, în avantajul tuturor, mai ales al țărilor în curs de dezvoltare.

Aceasta este provocarea căreia UE trebuie să îi facă față. Are mijloacele de a organiza cu succes această revoluție, dar trebuie să fim mai pragmatici pe măsură ce ne apropiem de următoarele termene limită pentru ca, peste un an în Mexico City, să transformăm acordul încheiat la Copenhaga într-unul cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Domnule președinte, doamnă Espinosa, domnule comisar, Președinția spaniolă a hotărât să efectueze o evaluare a Conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice, în timp ce afirmăm aici, potrivit multor vorbitori, că s-a încheiat cu un fiasco. Cu toate acestea, un fiasco nu trebuie să fie un dezastru – uneori trebuie să tragem concluzii bune de pe urma unui fiasco și să analizăm cauzele reale ale acestuia. Trebuie evaluată actuala strategie a Uniunii Europene de negociere privind protecția climei, deoarece pregătirile pentru următoarea reuniune la nivel înalt din Mexic, în decembrie acest an, sunt în curs de desfășurare.

Am o întrebare: ar trebui să creștem obiectivul de reducere, întrucât actualul obiectiv nu a fost atins în aceste negocieri? Trebuie să găsim parteneri pentru obiectivul actual, iar pentru un obiectiv mai ambițios nu avem deloc parteneri. Trebuie subliniat că, fără Statele Unite, China și India, și acest lucru a fost spus de multe ori în Parlament în timpul acestei dezbateri, obiectivele stabilite de Uniunea Europeană la summitul de la Copenhaga nu vor înregistra un succes. În Mexic situația va fi similară. Trebuie să evaluăm declarația celorlalte părți, menținând, în primul rând, forumul conferinței privind schimbările climatice ca forumul principal de negociere a unei înțelegeri, indiferent de evaluările critice privind caracterul corespunzător, eficient, adecvat etc. al forumului ONU.

Dorim o economie verde, care utilizează mediul în mod rațional și care dezvoltă noi surse de energie și noi tehnologii de generare și economisire a energiei. În același timp, știm că energia cea mai ieftină este cea care

nu a fost epuizată, deci trebuie să fim raționali. În această privință – și aceasta este ultima mea propoziție – reducerile emisiilor de dioxid de carbon și ale altor gaze cu efect de seră nu se realizează prin utilizarea unor tehnologii costisitoare. De multe ori, propriile noastre resurse, precum pădurile și solul, pot fi, de asemenea, un loc excelent de absorbție, iar aceasta este o absorbție biologică și, prin urmare, o absorbție eficientă.

Președintele. – Spre deosebire de dimineață, când nu am avut timp, acum avem câteva minute la dispoziție; așadar, încălcând regula obișnuită, vom încerca să dăm cuvântul tuturor celor care au solicitat să se exprime în temeiul procedurii „catch-the-eye”. Totuși, vă rog pe toți să vă limitați discursul la cel mult un minut.

Vom întrerupe discursurile după un minut, deoarece lista conține 13 persoane. Doresc ca toată lumea să aibă posibilitatea să se exprime dar, pentru ca dna Espinosa și dl comisar Rehn să poată răspunde, trebuie să vorbiți cu toții sub un minut.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – Conform așteptărilor, summitul de la Copenhaga nu s-a încheiat cu rezultate concrete, însă avem o opinie clară asupra fenomenului încălzirii globale și a necesității acțiunii. Uniunea Europeană trebuie să continue eforturile la nivel de politică externă, în special discuțiile cu Statele Unite ale Americii și China. Ar trebui să se atingă rezultate pozitive; avem comisari atât pentru politică externă, cât și pentru schimbările climatice.

Până atunci acțiunile, chiar și unilaterale, ale Uniunii trebuie continuate. Sper ca, la reuniunea informală de la Sevilla din ianuarie, miniștrii mediului să abordeze pragmatic rezultatul de la Copenhaga și să analizeze schimbările climatice în contextul viitorului plan de acțiune energetică pentru 2010 - 2014.

De asemenea, cel de-al treilea pachet de măsuri pentru piața internă de energie trebuie coordonat cu Acordul de la Copenhaga, pentru a realiza securitatea energetică, promovarea energiei regenerabile, captarea și stocarea dioxidului de carbon.

Linda McAvan (S&D). – Domnule președinte, am o întrebare pentru dna Președintă în exercițiu și poate și pentru Comisie, privind termenul limită de 31 ianuarie. Ce se întâmplă în interiorul UE legat de aceste angajamente? Am presupus că UE își va asuma un angajament, dar am înțeles că în cadrul Coreper se discută mai multe angajamente. Ce se întâmplă exact?

În al doilea rând, vorbim despre o poziție comună a Europei, dar aceasta nu face parte din problema că UE s-a dus la Copenhaga cu un mandat și nu a existat flexibilitate pentru ca echipa de negocieri să poată negocia? Acestea fac parte din problemă. De aceea, UE este exclusă din negocierile finale. De ce să se discute cu un negociator care nu are spațiu de manevră și nici flexibilitate? Cum vom soluționa această problemă? Mi s-a spus că același lucru se întâmplă în cadrul OMC. Este o mare problemă pentru UE.

În cele din urmă, domnule comisar Rehn, sper că veți transmite cele mai bune urări dlui comisar Dimas. Îmi pare rău că nu se află aici la sesiunea finală. Ne-ar fi plăcut să îi mulțumim pentru munca excelentă pe care a depus-o în decursul multor ani și sper că îl vom vedea săptămâna viitoare în cadrul Comisiei pentru mediu pentru a-i transmite mulțumirile noastre.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Domnule președinte, din păcate, giganților – Statele Unite, China, India, Brazilia – nu li s-a alăturat un gigant european la Copenhaga. Mai rău, la masa negocierilor au stat 28 de pitici europeni. 27 de state membre și o Comisie fără puteri. Acesta este un exemplu negativ. Dacă Europa nu adoptă o poziție comună, este lipsită de putere și nu își poate îndeplini rolul potențial. Este păcat nu numai pentru Europa ci și, în special, pentru rezultatele acestui gen de conferințe. În această dimineață, dl președinte Barroso, având în față Tratatul de la Lisabona, a spus că instituția care vorbește în numele Uniunii Europene în materie de mediu este Comisia. Să îl lăsăm să acționeze conform acestui principiu. Întrebarea pe care o adresez Comisiei este următoarea: în loc de cuvinte frumoase privind o poziție comună, sunteți pregătiți să vă asumați acest rol și, dacă este cazul, să înlăturați Consiliul?

John Stuart Agnew (EFD). – Domnule președinte, pe parcursul desfășurării marii conferințe de la Copenhaga de luna trecută – la care au participat foarte mulți politicieni, ONG-uri și activiști – a avut loc o altă conferință privind schimbările climatice în același oraș, unde majoritatea vorbitorilor au fost oameni de știință și cred că am fost singurul deputat prezent.

Acești oameni de știință, rând pe rând, au desființat așa-numitele fapte legate de încălzirea globală cauzată de om, cu argumente științifice, și nu cu vorbe nesusținute, acide și alarmiste. Am auzit despre eșecurile tehnice ale graficului „crosa de hochei” al lui Al Gore și lipsa de fiabilitate a datelor stațiilor meteo după căderea Zidului Berlinului. Am fost sfătuiți privind dezavantajele științifice ale modelelor pe calculator care sunt reticente să prezică temperaturi scăzute și privind probabilitatea legăturii contrare dintre dioxidul de

carbon și temperaturile mondiale față de cea pe care suntem sfătuiți să o acceptăm. Ni s-au arătat imagini din satelit indicând creșterea rapidă a gheții arctice din ultimii trei ani și ni s-a spus despre creșterea numărului urșilor polari.

Andrew Henry William Brons (NI). – Domnule președinte, trimiterile anterioare la așa-numitele dovezi privind ghețarii din Himalaya trebuie detaliate. Grupul interguvernamental privind schimbările climatice a afirmat în 2007 că aceștia vor dispărea până în 2035.

The Sunday Times a descoperit recent că raportul s-a bazat în cele din urmă pe un interviu acordat ziarului *New Scientist* de un om de știință indian, dl Hasnain, în 1999. Ulterior, dl Hasnain a afirmat că aceste date se bazează pe estimări personale și că nu a menționat anul și nu a efectuat cercetări oficiale.

În cazul în care concluziile noastre privind ipoteza schimbărilor climatice se bazează pe dovezi, aceste dovezi trebuie să fie ireproșabile. Nu trebuie să fie artificiale sau inventate.

Iosif Matula (PPE). – Spre deosebire de alte regiuni ale lumii, Uniunea Europeană înțelege și își asumă un rol de pionierat în lupta împotriva schimbărilor climatice. În același timp, participarea numeroasă la reuniunea de la Copenhaga îmi trezește speranța că demersul unui asemenea număr de aliați va avea, în cele din urmă, sorți de izbândă. Deși concluziile summitului nu au fost cele așteptate, eu cred că implicarea noastră la diferite niveluri va conduce la rezultatele dorite.

Trebuie să promovăm mai mult programele de investiții în statele noastre, atât în energia regenerabilă, dar și în domenii cu implicații directe în schimbările climatice. Mă refer aici atât la proiecte mici, cum ar fi cele de asistență tehnică pentru energia locală, cât și la proiecte mari, cu acoperire regională, precum gestionarea selectivă și reciclarea deșeurilor sau reabilitarea și extinderea rețelelor și sistemelor de apă - canalizare.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Domnule președinte, domnule ministru, la 11 noiembrie, Václav Havel ne-a spus: „Europa este patria patriilor noastre”. Cu toate acestea, după Conferința de la Copenhaga, compatrioții noștri sunt foarte severi. Există o lipsă reală de încredere și, prin urmare, confruntându-ne cu această criză a încrederii și pentru a permite restabilirea încrederii, aș dori să vă adresez o întrebare dublă.

În primul rând: pe parcursul celor șase luni ale Președinției dvs., doriți să readuceți la masa negocierilor introducerea unei taxe pe carbon, de tip Tobin, pentru tranzacțiile financiare? Mi se pare că această taxă ar permite restabilirea încrederii, nu numai în rândul compatrioților noștri, dar și în rândul tuturor persoanelor din întreaga lume care și-au pierdut încrederea.

În al doilea rând: doriți să readuceți la masa negocierilor o listă cu caracter obligatoriu pentru cotele de carbon și relocarea emisiilor de dioxid de carbon?

Seán Kelly (PPE). – Domnule președinte, așa cum cu o floare nu se face primăvară, o iarnă friguroasă nu respinge teoriile privind schimbările climatice și încălzirea globală. Într-adevăr, pentru tot mai multe persoane, dovezile sunt copleșitoare deoarece atât dovezile științifice, cât și cele vizuale, dovedesc că schimbările climatice există.

Oamenii au descris Conferința de la Copenhaga ca fiind un eșec. Cred că poate fi descrisă mai precis ca un mic pas în direcția bună: un mic pas în direcția cea bună. Însă, în Mexic, provocarea este ca acest mic pas să se transforme într-un pas mare pentru umanitate.

În special pentru noi, cei din Uniunea Europeană, este o mare provocare să demonstrăm că noile instituții și noile poziții create prin Tratatul de la Lisabona sunt eficiente. Dacă suntem marginalizați, așa cum s-a întâmplat la Copenhaga...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Andrés Perelló Rodríguez (S&D). – (ES) Puține subiecte s-au bucurat de un consimțământ atât de general în Parlamentul European și în societate și este o rușine să spulberăm speranțele societății care ne susține și care a crezut în Conferința de la Copenhaga.

Nu consider că summitul a fost un eșec și în niciun caz nu cred ceea ce spun persoanele care nu fac diferența dintre climă și vreme: și anume că este de așteptat să ningă în nord, dar nu este normal să ningă în Sevilla și să se înregistreze 4 grade Celsius în Cuba, ceea ce, efectiv, confirmă efectele schimbărilor climatice. Nu cred că aceste aspecte ar trebui să ne determine să lăsăm garda jos.

Acum, mai mult ca niciodată, trebuie să ne menținem poziția, domnule ministru. Cu alte cuvinte, în aceste șase luni, trebuie să depuneți mai multe eforturi, să convingeți Consiliul de necesitatea unei poziții tot mai uniforme și mai unificate. Trebuie să însuflețiți Comisia să se asigure că adoptăm o poziție comună pentru ca, atunci când vom merge în Mexic, dl Obama să nu se întoarcă și să spună: „Mă voi întâlni cu chinezii și apoi îi voi informa și pe europeni”, deoarece aceasta este baza frustrărilor pe care le resimte Uniunea Europeană.

Domnule ministru, trebuie să ne menținem poziția de lider, de dragul climei, al Uniunii Europene și al întregii umanități.

Președintele. – Puteți să vă transmiteți discursurile și în scris, iar acestea vor apărea în stenograma Parlamentului. Dacă vorbiți foarte repede, problema este că interpreții nu pot urmări ce spuneți și veți fi singurii care aud discursurile, sau cel puțin vor fi auzite numai de cei care înțeleg limba respectivă.

Prin urmare, vă recomand să vorbiți rar pentru ca discursul să poată fi interpretat și, așa cum am spus, să transmiteți discursul și în scris pentru a apărea în stenogramă.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Domnule președinte, trebuie să recunoaștem că tactica pe care Uniunea Europeană a utilizat-o până acum, inclusiv la summitul de la Copenhaga, este greșită. Este tactica jocului cu cărțile pe față, crezând că dacă adoptăm obiective ambițioase, ceilalți ni se vor alătura. Negocierea, care a avut loc și aici în Parlament, privind limitarea emisiilor cu 40 % sau 50 %, a fost greșită. Aceasta amintește oarecum de negocierile din timpul Războiului Rece, când unele grupuri politice considerau că dezarmarea unilaterală ar determina Uniunea Sovietică să se dezarmeze. Trebuie să schimbăm această tactică și să fim categorici în negocierile cu cele mai puternice țări din lume – China, Statele Unite – și chiar să amenințăm cu impunerea taxei despre care vorbesc colegii noștri din Franța, și anume o taxă pe carbon la granițele Uniunii Europene. Întreprinderile noastre trebuie să fie competitive pe piața internațională. De asemenea, trebuie să avem în vedere noile tehnologii, inclusiv tehnologiile (...).

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Domnule președinte, toată lumea a recunoscut că summitul de la Copenhaga s-a încheiat cu un dublu eșec. Într-adevăr, summitul nu numai că a înșelat așteptările, având drept rezultat un acord fără caracter obligatoriu care nu a fost semnat de toate țările, dar trebuie, de asemenea, să ne acceptăm propria înfrângere, deoarece în cadrul negocierilor de la Copenhaga în prim-plan s-a aflat rolul-cheie jucat de cele mai poluante țări ale planetei, China și Statele Unite. Acest grup G2 a condus negocierile fără ca europenii sau țările în curs de dezvoltare să aibă un cuvânt de spus. Astfel, agricultura abia a fost abordată. Totuși, acest sector este unul dintre elementele fundamentale în lupta împotriva schimbărilor climatice. În prezent, agricultura europeană se pregătește să treacă la modele mai durabile de producție, cu o gestionare mai responsabilă a apei și la modele mai puțin intensive la nivel energetic și care depind mai puțin de substanțe chimice, întrucât ne-am dat seama că biodiversitatea și conservarea ecosistemelor sunt aspectele cheie pentru reducerea poluării mediului. Așadar, vă rog, când vom recunoaște că agricultura...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Domnule președinte, summitul de la Copenhaga a arătat o altă modalitate de a privi problema schimbărilor climatice. Adevărata problemă nu a fost limitarea emisiilor de gaze cu efect de seră, ci propunerea unor mecanisme eficiente care sprijină reducerea acestora. Până în prezent, Comunitatea Europeană a fost lider în domeniul reducerii emisiilor de CO₂ și încă stabilește norme de atingere a acestui obiectiv la nivel mondial.

Prin urmare, în cadrul Uniunii Europene, merită efortul de a propune o abordare durabilă care ar facilita finanțarea unor măsuri corespunzătoare proprii, în primul rând în cadrul UE. Banii ar proveni dintr-un fond UE creat în comun de toate statele membre, contribuțiile bazându-se, proporțional, pe PIB-ul pe cap de locuitor al fiecărei țări. Astfel, fiecare stat membru ar contribui cu aceeași sumă, fără complicații inutile. S-ar acorda prioritate finanțării măsurilor care ar contribui la o reducere reală a emisiilor cu cel mai mic cost.

Adam Gierak (S&D). – (PL) Domnule președinte, în ceea ce privește observațiile critice ale oamenilor de știință privind fiabilitatea concluziilor IPCC și descoperirea falsificării datelor, aceste aspecte afectând, fără îndoială, rezultatul Conferinței de la Copenhaga, am adresat o întrebare Comisiei privind posibilitatea de a efectua cercetări pentru a verifica rezultatele contestate. În răspunsul său, dl Dimas a spus: „evaluarea IPCC este exprimarea unui consens la care au ajuns mii de oameni de știință”. Prin urmare, vă întreb, rezultatele în știință sunt hotărâte prin consens, iar concluziile științifice sunt rezultatul votului? În ceea ce privește Climategate, dl comisar a spus: „Poziția Comisiei Europene este de a nu afecta concluziile evidente și justificate

din cadrul raportului IPCC". Vă întreb, prin urmare, ce concluzii provin din date falsificate? Consider că avem nevoie de cercetări imparțiale pentru a verifica efectele CO₂. Fără credibilitate științifică, ne așteaptă un nou dezastru în Mexic.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Domnule președinte, în etapele ulterioare Conferinței de la Copenhaga, poziția și capacitățile de negociere ale Organizației Națiunilor Unite ar trebui să fie îmbunătățite.

Ar trebui să îi facilităm ONU începerea negocierilor la nivel înalt cu șefii de stat, pentru ca apoi să continue redactarea detaliată cu funcționarii, așa cum s-a întâmplat în cadrul G8 sau G20. UE are interesul și capacitatea de a impulsiona o astfel de schimbare în cadrul sistemului ONU.

În al doilea rând, dorința și speranța mea pentru Consiliu și pentru noua Comisie este ca acum, cu noul Tratat de la Lisabona, aspectele esențiale ale politicii noastre externe să fie abordate de trio-ul format din președintele Comisiei, Înalțul Reprezentant și comisarul pentru schimbările climatice și să permită negocieri pe baza unui singur text negociat.

Edite Estrela (S&D). – (PT) S-a afirmat deja aici, și este adevărat, că reuniunea de la Copenhaga a fost o dezamăgire, întrucât până la urmă, nu s-a aprobat niciun acord cu caracter obligatoriu la nivel politic. Cu toate acestea, acum trebuie să privim înainte și să ne pregătim din punct de vedere politic pentru conferința din Mexic – Uniunea Europeană s-a pregătit deja la nivel tehnic. Uniunea Europeană trebuie să își redobândească rolul de lider și să adopte o poziție comună. Tratatul de la Lisabona va fi de ajutor, permițându-i Europei să se impună și să se exprime cu o voce unificată și cu autoritatea unei persoane care și-a făcut temele. De asemenea, contăm pe Președinția spaniolă pentru ca, atunci când vom sosi la reuniunea de la Bonn...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președintele. – Această sesiune s-a încheiat. A fost foarte lungă, dar cel puțin am putut să dăm cuvântul unui număr semnificativ de deputați. Numărul ridicat de deputați prezenți denotă, de asemenea, interesul Parlamentului față de subiectul pe care îl discutăm.

Am ajuns la partea finală a dezbaterii și, mai întâi, vom da cuvântul dnei Espinosa, pentru a răspunde.

Dna Espinosa și Parlamentul înțeleg că sunt încântat să îi ofer cuvântul, datorită prieteniei, căldurii și admirației pe care le resimt pentru dumneaei.

Elena Espinosa Mangana, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (ES) Doamnelor și domnilor, aș dori să vă mulțumesc tuturor pentru contribuții, care, fără îndoială, ne vor ajuta să ne îmbunătățim activitatea. Îmi pare rău că nu vă pot răspunde tuturor personal, de la prima contribuție, a dnei Wortmann-Kool, până la ultima, a dlui Grzyb, și, de asemenea, celor 15 discursuri suplimentare pe care le-am ascultat. Permiteți-mi totuși să mai spun câteva cuvinte în plus față de discursul meu de deschidere.

Avem înainte o serie de obiective de mare importanță în domeniul schimbărilor climatice: consolidarea sprijinului și a unui nivel corespunzător de angajament în jurul acordului de la Copenhaga și consolidarea tuturor componentelor acestuia, elaborând și detaliind conținutul lor și accelerând punerea lor în aplicare.

Summit-ul de la Copenhaga a scos la iveală noul scenariu internațional din jurul nostru. În cadrul acestui scenariu, avem nevoie de îmbunătățiri suplimentare, în cadrul cărora noi obiective și așteptări sunt exprimate de actori foarte diferiți și unde regulile de adoptare a hotărârilor trebuie schimbate pentru a le adapta eficient la noi perioade și nevoi.

În cadrul acestui context, Uniunea Europeană trebuie să aibă în vedere cea mai bună modalitate de a-și demonstra statutul de lider în domeniul politicii climatice pe scena internațională.

Nu trebuie să pierdem din vedere obiectivele noastre deoarece acest lucru ne-ar diminua credibilitatea și poziția, care a fost contestată în ultimii ani. Nimeni nu știe mai bine decât Uniunea Europeană cât de dificilă este construirea acestei conduceri colective. În aceeași măsură, nimeni nu știe mai bine decât Parlamentul care sunt avantajele și mulțumirea unui rezultat care ameliorează lucrurile pentru noi toți. La nivel mondial, putem avansa numai dacă această cale se bazează pe încredere reciprocă și pe interesul public.

Unii au definit Conferința de la Copenhaga drept furtuna perfectă cu un rezultat dulce-amar. Prefer să extrag din această conferință un aspect care mi se pare foarte prețios: faptul că ne-a oferit un mare potențial pe care ne vom putea baza în următoarele luni. Doamnelor și domnilor, vă asigur că putem afirma cu convingere că nu Uniunea Europeană a fost problema de la Copenhaga.

Trecând la discursuri, mulți dintre dvs. ați menționat solidaritatea cu țările terțe, reducerea emisiilor, despăduririle și o industrie mai eficientă și mai durabilă și mulți ați vorbit despre conducere și unitate. În această etapă, este datoria noastră să solicităm în mod imperativ aplicarea Acordului de la Copenhaga.

De asemenea, este datoria noastră să impulsionăm integrarea deplină a acordului în procedura obișnuită a Organizației Națiunilor Unite și, de asemenea, să punem bazele categorice ale unui progres semnificativ în Mexic. Rolul alianțelor regionale și sectoriale va fi fundamental, iar Uniunea Europeană trebuie să le consolideze și să le extindă.

Trebuie să colaborăm în eforturile noastre, privind către viitor. Trebuie să extragem învățăminte și să continuăm. Nu trebuie să cădem pradă lamentărilor. În orientarea către viitor și în reflecția privind ceea ce trebuie să lăsăm pentru generațiile viitoare, Parlamentul poate juca un rol semnificativ. Cu toții, împreună, statele membre, Consiliul pentru mediu, Comisia, Parlamentul și, desigur, Președinția: cu toții avem un rol de jucat.

În loc să ne substituim unii pe alții, trebuie să acționăm împreună și să depunem cele mai bune eforturi pentru a ne apăra viitorul comun, fără a uita că mediul, dezvoltarea, competitivitatea și inovația sunt obiective comune care trebuie să meargă mână în mână.

Iau notă de contribuțiile dvs. și vă asigur că guvernul spaniol, care va deține Președinția prin rotație a Uniunii Europene până la 30 iunie, va colabora împreună cu dvs. în vederea asigurării unui viitor mai durabil pentru noi toți.

Olli Rehn, *Membru al Comisiei*. – Domnule președinte, mai întâi aș dori să vă mulțumesc pentru o dezbatere foarte solidă și responsabilă. Îi voi transmite, fără îndoială, urările de sănătate colegului meu, Stavros Dimas, și sper să poată să vi se alăture în curând în cadrul comisiei.

Am luat notă de aspectele menționate și voi încerca să răspund la unele dintre preocupările și pozițiile politice ale dvs., pe baza informațiilor pe care le-am solicitat pe parcursul acestei dezbateri. Consider că vă putem interpreta mesajele de bază astfel încât, chiar dacă Acordul de la Copenhaga nu reflectă nivelul ambițiilor dvs., totuși poartă o anumită amprentă europeană. Cu alte cuvinte, Acordul de la Copenhaga conține trimiteri la nivelul de ambiție necesar în vederea abordării problemei schimbărilor climatice pentru acordul climatic de după 2012 și stabilește baza unui pachet financiar și invită angajamente serioase de reducere a emisiilor.

În numele nostru, în ceea ce privește angajamentele noastre, are loc în acest moment o reuniune Coreper, iar Comisia și statele membre doresc să prezinte un singur text clar. Detaliile se discută în prezent și am încredere că vom fi pregătiți înainte de termenul de 31 ianuarie. Acesta este răspunsul intervenției dnei McAvan și, de asemenea, ar trebui să creeze o bază solidă pentru textul unic de negociere pe care îl solicita dna Pietikäinen.

În același timp, considerăm că Acordul este baza pentru viitoarele etape majore din Mexic în cadrul negocierilor internaționale viitoare privind schimbările climatice. Dna Hassi și mulți alții au solicitat impunerea statutului de lider al UE. Sunt de acord, iar Comisia este hotărâtă să asigure că UE își menține poziția de lider în următoarele luni și transformă acest Acord în tratatul ambițios, cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic, pe care îl așteptăm cu toții. Contez pe sprijinul dvs. pentru atingerea acestui obiectiv.

Din păcate – după cum s-a afirmat, pe bună dreptate, în cadrul acestei dezbateri – unii dintre partenerii noștri importanți de negociere, precum China și Statele Unite, nu au putut sau nu au fost dispuși să se angajeze atât de puternic ca Uniunea Europeană, ceea ce, fără îndoială, a avut un impact negativ asupra negocierilor. Este clar pentru toată lumea că, în special, China nu a dorit să se angajeze în vederea unor obiective cu adevărat semnificative. Personal, consider că noua Comisie va trebui să definească o strategie globală pentru China, pentru ca Uniunea Europeană să urmărească și să îndeplinească mai bine interesele noastre comune, având în vedere politica climatică, tensiunile comerciale și politica cursului de schimb. Nu este acceptabil ca dumping-ul monetar al Chinei să pună în pericol redresarea economică în Europa. În același mod, ne-am așteptat din partea Chinei să își asume un angajament serios în domeniul politicii privind schimbările climatice.

Însă să ne amintim, de asemenea, că statutul nostru de lider începe de acasă. Trebuie să depunem toate eforturile pentru a ne îndeplini angajamentele de la Kyoto pe măsură ce ne apropiem de linia finală. De asemenea, trebuie să ne asigurăm că sunt înaintate noi politici și măsuri ambițioase, care ne vor conduce la obiectivul de reducere de 20 % – sau chiar 30 % – pe care l-am stabilit pentru noi. Pentru a obține acest lucru, trebuie să investim în inovare, cercetare și tehnologii energetice și de mediu eficiente din punct de vedere al resurselor, care se vor afla în centrul noii strategii UE 2020 pe care o elaborăm în prezent.

Sunt de acord cu dna Dati și dna Grossetête, precum și cu dna Ek, că acest lucru presupune că UE 2020 va trebui să fie o industrie climatică și o strategie privind locurile de muncă – și, astfel, în centrul redresării economice a Uniunii Europene. De asemenea, aș dori să răspund și întrebării foarte concrete adresate de dl Davies. Am verificat și vă pot informa că utilizarea subvențiilor în valoare de 300 de milioane de euro pentru captarea și stocarea carbonului va fi stabilită pe 2 februarie în cadrul comitetului de comitologie respectiv. Pot să vă asigur că dorim să sprijinim 12 instalații demonstrative. În prima rundă vor fi sprijinite opt instalații, iar restul vor fi sprijinite în runda a doua.

În concluzie, este datoria noastră pentru generațiile viitoare de a continua să oferim un exemplu pozitiv și de a încheia un acord cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic până la sfârșitul acestui an, asigurând un viitor mai bun și mai durabil pentru toți.

Președintele. – După acest discurs al comisarului, căruia îi urăm mult succes, având certitudinea că se va descurca excelent, așa cum a făcut și în trecut, dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc în prima sesiune parțială din februarie, cu alte cuvinte în prima parte a lunii februarie.

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – „A fi politician înseamnă să fii capabil să spui dinainte ce-o să se întâmple mâine, săptămâna viitoare, luna viitoare, anul viitor. Iar apoi să poți explica de ce nimic din toate astea nu s-a întâmplat.” spunea Winston Churchill.

În lumina conferinței de la Copenhaga, cu toții suntem buni politicieni. S-a plecat la drum cu mult optimism politic pentru un nou acord climatic, dar negocierile au arătat că optimismul și respectul față de mediul înconjurător sunt mai degrabă valori europene decât mondiale. Faptul că rezultatul conferinței de la Copenhaga a reprezentat o dezamăgire, că atât așteptările noastre, cât și cele ale cetățenilor nu au fost îndeplinite, trebuie să ne motiveze și să ne determine să fim mai implicați și mai uniți la viitorul Summit din toamnă din Mexic. Europa trebuie să învețe să fie un jucător și un negociator activ și să vorbească cu o singură voce

Ivo Belet (PPE), în scris. – (NL) Domnule președinte, în urma eșecului de la Copenhaga, am putea sta pe margine să ne deplângem, cu compătimire, situația, însă aceasta ar fi o risipă de energie. Să continuăm să facem ordine în propria noastră casă. Europa este singurul continent care are o legislație specifică, ambițioasă de reducere a emisiilor de CO₂. Aceasta trebuie pusă în aplicare în lunile și anii care urmează. Nu trebuie să uităm că aceasta are, de asemenea, un impact direct asupra altor superputeri, în special China. Toate produsele de consum pe care China dorește să le vândă în Europa în viitorul apropiat vor trebui să respecte cele mai stricte norme europene de mediu. Acest lucru îi obligă și pe producătorii chinezi să efectueze o schimbare de direcție. Poate că reuniunea de la Copenhaga a eșuat în mare parte, dar trebuie să depunem eforturi din nou, deoarece anul viitor există noi oportunități, mai întâi la Bonn și apoi în Mexic. Între timp, Conferința de la Copenhaga a asigurat, fără îndoială, că toată lumea este alertă, sporindu-ne în mare măsură conștientizarea privind mediul. Nu este suficient, dar sunt optimist pentru că am realizat că investițiile privind clima sunt benefice, de asemenea, pentru propriile buzunare, pentru economie și, prin urmare, pentru ocuparea forței de muncă.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – Summit-ul pe teme de mediu de la Copenhaga a fost caracterizat de mulți ca un eșec răsunător, deoarece rezultatul său a fost un acord vag, fără asumări clare și termene. Totuși, dacă analizăm mai bine ce s-a întâmplat în capitala Danemarcei, vedem că aici s-au pus bazele unei noi ordini mondiale climatice la care se va ajunge, însă, în ani și ani de muncă grea și negocieri.

115 șefi de stat și guvern s-au reunit pentru prima oară pentru a discuta despre schimbările climatice. Este un semnal important, iar faptul că summitul a avut loc sub umbrela ONU arată că și statele în curs de dezvoltare și slab industrializate realizează faptul că trebuie să joace un rol activ în reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Importanța discuțiilor bilaterale între state puternic industrializate și cele în curs de dezvoltare a crescut, mai ales în lumina următorului summit pe probleme de mediu din Mexic. UE are toate datele să joace un rol important în discuțiile bilaterale cu state precum China, India sau Brazilia. A venit timpul ca nici un efort să nu pară prea mare atunci când vine vorba de viitorul planetei pe care o împărțim cu toții.

George Sabin Cutaș (S&D), în scris. – De o lună de zile, „eșec” este cel mai utilizat cuvânt pentru a caracteriza Summit-ul de la Copenhaga. Rezultatul nesatisfăcător al summitului se datorează atât reticenței manifestate de către marile țări industrializate, cât și regulilor complicate ale sistemului bazat pe consens al ONU.

De asemenea, ar trebui analizată incapacitatea Uniunii Europene de a-și asuma postura de catalizator al eforturilor globale pentru limitarea efectelor schimbărilor climatice. Prin anunțarea unilaterală, cu un an înaintea acestei conferințe, a intenției de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 20 % până în 2020, UE avea atuul moral de a da un impuls negocierilor de la Copenhaga. Nu am știut, însă, să ne facem auzită vocea într-o reuniune dominată de pozițiile SUA și ale țărilor emergente.

Este nevoie de un format de discuții mai restrâns, pentru a putea spera în negocieri cu sorți de izbândă. Reuniunile ministeriale de la Bonn și Mexico din iunie și decembrie trebuie folosite cât mai eficient pentru a lăsa deschisă calea adoptării unui nou tratat. Este nevoie ca statele membre să se coordoneze, în așa fel încât să vorbim cu o singură voce la nivel internațional

Adam Gierak (S&D), în scris. – (PL) Eșecul summitului privind schimbările climatice a expus slăbiciunea Europei și naivitatea elitei sale politice. Aceasta a demonstrat că suntem doar unul dintre numeroșii actori de pe scena mondială. De ce propunerile privind emisiile de CO₂ s-au dovedit a fi inacceptabile? Pentru că amenință interesele multor țări în curs de dezvoltare, nu țin cont de concurență pe baza economiei militare la nivel mondial, distribuie în mod neechitabil dreptul de utilizare a bunului comun, care este Pământul, și se bazează pe ipoteza puțin credibilă avansată de IPCC privind efectele negative ale CO₂, în timp ce, după cum se dovedește, așa-numitele „dovezi” au fost manipulate (Climategate). Știința nu trebuie controlată la nivel politic, dar trebuie să țină cont de toate circumstanțele și să răspundă la toate întrebările posibile. S-a întrebat cineva, de exemplu, ce s-ar întâmpla dacă nu ar exista suficient CO₂ în atmosferă? Ar trebui să ne bucare perioada caldă din istoria contemporană a planetei noastre, precum și faptul că, în acest moment, avem aproximativ 370-380 ppm de CO₂ în atmosferă. În fizică și chimie, cunoaștem principiul echilibrului al lui Le Chatelier, care anticipează dezvoltarea condițiilor ideale pentru fotosinteză. Pământul devine mai verde, fapt confirmat în repetate rânduri, iar acest lucru garantează recolte mai mari și condiții mai bune de dezvoltare. Să continuăm pe aceeași linie, deși, din păcate, există multe indicii că, în următoarele două decenii, Pământul se va răci. Concluzie: Uniunea Europeană ar trebui să își revizuiască imediat pachetul restrictiv privind clima și energia, deoarece reduce competitivitatea economiei UE.

Béla Glattfelder (PPE), în scris. – (HU) Reglementările liberale actuale privind schimburile comerciale încurajează un număr mai mare de emisii de dioxid de carbon. Prin introducerea de cote de comercializare a emisiilor, prin sprijinirea surselor de energie regenerabilă și prin investițiile destinate îmbunătățirii eficienței energetice, națiunile dezvoltate depun eforturi considerabile în vederea reducerii emisiilor de dioxid de carbon. Aceste măsuri generează costuri suplimentare pentru activitățile economice. În plus, în aceste țări se percep tot mai multe impozite pe consumul de energie.

Între timp, numeroase țări în curs de dezvoltare nu iau nicio măsură pentru a-și reduce emisiile de gaze cu efect de seră. Acestea chiar își sporesc constant emisiile de dioxid de carbon. În loc să le acorde celor mai mari utilizatori industriali stimulente pentru a adopta eficiența energetică, acestea le oferă energie electrică la prețuri subvenționate. Mulți afirmă că astăzi, cel mai important avantaj comparativ al acestor țări nu mai este forța de muncă ieftină, ci energia electrică ieftină.

De aceea, trebuie adoptate noi reglementări internaționale privind schimburile comerciale, care să împiedice ca schimburile comerciale să conducă la sporirea emisiilor de dioxid de carbon. Avem nevoie nu numai de comerț „echitabil”, ci și de comerț „verde”. În acest scop, trebuie să garantăm că dacă o țară nu își îndeplinește angajamentele din cadrul acordurilor privind schimbările climatice, se aplică sancțiuni legale eficiente.

András Gyürk (PPE), în scris. – (HU) Conferința de la Copenhaga privind schimbările climatice a fost o dezamăgire. Nu au existat angajamente obligatorii din punct de vedere juridic care să stabilească viitorul cadru al protecției climei la nivel internațional. Situația este agravată de faptul că, în pofida intenției sale, UE nu a fost capabilă să influențeze semnificativ rezultatul final al negocierilor. Eșecul conferinței nu justifică inactivitatea. Trebuie să ne obișnuim cu ideea accentuării soluțiilor regionale până la redactarea unui tratat internațional care să aibă caracter obligatoriu din punct de vedere juridic pentru fiecare actor. În consecință, Uniunea Europeană ar trebui să își finiseze reglementările interne privind protecția climei. Reglementările Uniunii ar trebui să devină mai eficiente, fără a produce un dezavantaj competitiv pentru industriile europene.

Cu toate acestea, politica UE în domeniul nu trebuie să dezavantajeze nici noile state membre, așa cum s-a întâmplat recent cu acordul intern al UE de împărțire a sarcinilor. În ceea ce privește protecția climei, trebuie preferate soluțiile care au numeroase efecte suplimentare, în plus față de reducerea emisiilor. Astfel, dezvoltarea transporturilor urbane îmbunătățește calitatea vieții, investițiile în ameliorarea eficienței energetice creează locuri de muncă, iar sumele cheltuite pentru cercetare și dezvoltare îmbunătățesc în același timp competitivitatea. Aceste puncte de vedere trebuie, de asemenea, să se reflecte în bugetul pe următorii șapte

ani. Europa nu își poate permite să fie numai spectator în cadrul negocierilor internaționale privind protecția climei. De asemenea, trebuie să continue să ia inițiativa chiar dacă, în loc de schimbări răsunătoare, politica privind clima va fi caracterizată acum de pași mici, treptați.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *în scris.* – (FI) Domnule președinte, am fost oarecum descurajată să aud aceste lamentări privind rezultatul slab de la Copenhaga. Pot să afirm doar că este timpul ca UE să se trezească la realitate. Trebuie să nu ne mai amăgim, imaginându-ne că UE a avut statutul de lider sau că ar putea avea un astfel de statut. Să fim cinstiți: strategia noastră inefficientă și costisitoare nu tentează pe nimeni. De asemenea, am să îi spun acest lucru viitorului comisar responsabil de schimbările climatice. Summit-ul a trecut, dar de ce dna Hedegaard încă încearcă să ne convingă că UE este liderul în domeniul politicii climatice și călăuza mondială? De mult timp nu mai joacă acest rol.

„Urmați-mă, sunt chiar în spatele vostru” este sloganul paradoxal pe care UE l-a elaborat pentru sine. UE perpetuează acest gen de autoamăgire prin politica sa jalnică privind clima, care distruge locurile de muncă în cele mai curate industrii. Cei care au urmărit dezbaterile privind clima știu de mult timp că nu se va ajunge la un acord internațional pe baza formulei UE. Statele Unite ale Americii, China și Japonia au ales să respingă modelul promovat de ONU, cu plafoanele sale negociate privind emisiile și cu planificarea acestuia. Ele investesc direct în reducerea intensității carbonului și în noi tehnologii care, în timp, vor fi considerate modalitatea logică de reducere a emisiilor. Totuși, această metodă nu va expune economia și locurile de muncă birocrăției, concurenței neloiale sau variațiilor neprevăzute ale prețurilor. În Europa, vom fi expuși dacă UE continuă să adopte o cale diferită, rămânând singură și înrăutățind condițiile companiilor. Este o situație nefericită, întrucât nimeni nu are de câștigat, cu atât mai puțin oamenii. Nici mediul nu va avea de câștigat dacă asupra celor mai curate industrii din lume se impun sancțiuni privind comercializarea cotelor de emisie, sancțiuni care nu se aplică celorlalte țări. A sosit timpul ca UE să își revizuiască politica și să pună capăt fanteziilor.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris.* – Uniunea Europeană trebuie să rămână angajată în negocierile internaționale pentru adoptarea unui acord post-Kyoto. Este evident că, pentru încheierea unui nou acord global post-Kyoto, este necesară evaluarea și pregătirea temeinică a strategiei de negociere a UE, în vederea continuării negocierilor din 2010.

Deși nu poate fi considerat un succes și este departe de ceea ce își dorea Uniunea Europeană, Concluziile de la Copenhaga reprezintă un pas către încheierea unui acord internațional post-Kyoto constrângător juridic. Eforturile UE în perioada imediat următoare trebuie să se concentreze asupra demersurilor diplomatice în vederea obținerii unor angajamente din partea tuturor partenerilor internaționali relevanți, în special SUA, China și India, astfel încât să poată fi respectat obiectivul global de limitare a creșterii temperaturii până la 2 grade Celsius față de nivelul pre-industrial.

Trebuie să fim conștienți că angajamentul UE de creștere a nivelului de reducere a emisiilor, de 30 % până în 2020, este condiționat de asumarea de angajamente comparabile sau proporționale de către statele terțe.

Rovana Plumb (S&D), *în scris.* – La o lună după Conferința privind schimbările climatice putem face un bilanț. Acordul de la Copenhaga a fost negociat și încheiat cu mare dificultate, fiind aproape de un eșec total. Compromisul acceptat cu greu a fost numai acela „de a lua notă”.

Deși UE și-a asumat obiective concrete și ambițioase, acestea nu au condus la comportamente similare din partea celorlalți parteneri. De subliniat ar fi totuși faptul că toate marile puteri economice și politice mondiale s-au reunit pentru a dezbate și asuma responsabilitatea de a combate schimbările climatice: s-a recunoscut obiectivul de menținere a gradientului de încălzire globală la 2°C și de convenire a sprijinului financiar de 30 miliarde dolari în perioada 2010-2012 (fast start financing) și 100 miliarde dolari până în 2020. Aceste sume sunt destinate finanțării măsurilor de reducere și adaptare la efectele schimbărilor climatice pentru țările cel mai puțin dezvoltate și vulnerabile.

Consider că viitoarea Comisie, mai ales că va exista și un Comisar pentru schimbări climatice și acțiune, trebuie să evalueze cu mare atenție toate propunerile de reducere – angajamente făcute de țările parte la Convenție, Națiunilor Unite și să pregătească de asemenea manieră negocierile astfel încât la COP 16 - Mexic 2010, să se încheie un acord juridic obligatoriu.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *în scris.* – Majoritatea ne-am exprimat, pe bună dreptate, dezamăgirea privind rezultatul summitului de la Copenhaga și privind eșecul de a încheia un acord cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic. Cu toate acestea, s-au înregistrat unele progrese. De exemplu, crearea Fondului verde pentru climă de la Copenhaga va asigura finanțare țărilor mai sărace pentru a se adapta schimbărilor climatice

și pentru a dezvolta energie curată, iar acceptarea oficială, de către economiile emergente, să împărtășească responsabilitatea, sporește probabilitatea unui angajament concret din partea acestor țări în viitorul apropiat. UE trebuie să continue să joace un rol de conducere în lipsa unui acord obligatoriu din punct de vedere juridic. Comisarul desemnat pentru climă și-a exprimat angajamentul pentru un acord internațional privind protecția pădurilor tropicale, includerea transportului rutier și maritim în ETS și corelarea sistemelor de tip „limitare și comercializare” ale UE și SUA, ceea ce ar reprezenta un pas fundamental în cooperarea internațională în vederea reducerii emisiilor globale. Trebuie să continuăm să elaborăm și să punem în aplicare propria noastră legislație în domeniul climei, așa cum fac alte țări. Cooperarea noastră cu organizațiile internaționale și țările partenere în următoarele luni va crește șansele unor progrese mai semnificative cu ocazia următoarei conferințe din Mexic.

Zbigniew Ziobro (ECR), în scris. – (PL) Problema încălzirii globale este una din principalele probleme cu care se confruntă lumea modernă. Recent, a avut loc la Copenhaga o reuniune la nivel înalt privind schimbările climatice. Între timp, am descoperit că a apărut pe internet conținutul câtorva mii de documente și emailuri ale departamentului de cercetări climatice de la Universitatea din East Anglia, una dintre cele mai prestigioase instituții din lume în domeniul încălzirii globale și al efectului activității omului asupra acestui proces. Materialele cuprind corespondența dintre oameni de știință din diferite țări, ale căror cercetări au avut o influență esențială asupra poziției Uniunii Europene și a ONU în domeniul schimbărilor climatice. Informațiile care au ieșit la iveală arată că este posibil ca rezultatele cercetărilor să fi fost manipulate și, prin urmare, este posibil să se fi emis informații nefiabile privind efectul de seră și schimbările climatice. Țările din UE și societățile noastre suportă costuri substanțiale aferente emisiilor de gaze cu efect de seră, în timp ce la Copenhaga s-a încercat convingerea țărilor dezvoltate, inclusiv UE, să accepte o sarcină financiară mai mare legată de încălzirea globală, pentru a ajuta, astfel, țările în curs de dezvoltare. Fiecare îndoială care există în această privință trebuie clarificată în detaliu, nu pentru că dorim să îi convingem pe cei care se îndoiesc de legitimitatea măsurilor să limiteze emisiile de gaze, ci deoarece contribuabilii europeni suportă și vor suporta costuri imense în această privință și trebuie să se asigure că aceste măsuri se bazează pe motive solide.

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS

Vicepreședintă

12. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Consiliului)

Președinta. – Urmează timpul afectat întrebărilor (B7-0002/2010).

Doresc să urez bun venit dlui ministru în prima parte a timpului alocat întrebărilor în cadrul Președinției spaniole.

Următoarele întrebări sunt adresate Consiliului.

Întrebarea nr. 1 nu va fi luată în considerare pentru că subiectul la care se referă apare deja în agenda acestei perioade de sesiune.

Întrebarea nr. 2, adresată de **Gay Mitchell** (H-0477/09)

Subiect: Restrângerea creditării/Împrumuturi pentru afaceri

În luna decembrie, ministrul german al economiei a declarat că Germania se va confrunta cu o nouă restrângere a creditării, în cazul în care băncile nu vor acorda mai multe împrumuturi, îndeosebi întreprinderilor mici și mijlocii. Această problemă ar putea deveni predominantă pe tot cuprinsul UE.

Ce măsuri concrete intenționează Consiliul să adopte pentru a se asigura că băncile acordă împrumuturi pentru afaceri, astfel încât întreprinderile să se poată susține, generând locuri de muncă și creștere și să poată contribui la relansarea economică?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Problema asigurării accesului suficient al societăților comerciale la capital și, de asemenea, la acțiunile întreprinse de statele membre în respectul scop a reprezentat un motiv de îngrijorare de ceva timp, după cum știți.

În luna ianuarie anul trecut, Consiliul a constatat că statele membre au acționat ferm și decisiv pentru a elibera piețele de credit, printre alte lucruri. În această primăvară, Consiliul European a menționat importanța continuării aplicării măsurilor de redresare economică și a solicitat Comisiei și Consiliului să evalueze eficacitatea măsurilor adoptate și să raporteze Consiliului European în luna iunie.

Consiliul European din luna iunie, de fapt, a evaluat eficacitatea măsurilor adoptate de statele membre pentru sprijinirea sectorului financiar și situația referitoare la stabilitatea și funcționarea piețelor financiare. Aceste rezultate au fost prezentate, sub forma unui raport, Consiliului European. Prin urmare, raportul a trecut de la Consiliu, cu alte cuvinte Consiliul de miniștri, la Consiliul European. Raportul a fost pozitiv, indicând existența garanțiilor și mecanismelor de recapitalizare în cadrul statelor membre și a concluzionat că statele membre joacă un rol crucial în oprirea spiralei descendente. V-aș reaminti că întreg sistemul financiar a fost în pericol de prăbușire la finalul anului 2008.

Prin urmare, au existat repercusiuni pozitive prin permiterea accesului băncilor la finanțarea globală, la rândul lor, sprijinind fluxul de credit către economia reală. Consiliul a apreciat faptul că măsurile adoptate de state au fost semnificative pentru a menține canalele de credit deschise.

În prezent, sectorul bancar este chiar și acum sub o anumită presiune cu privire la recapitalizare și Consiliul a solicitat, prin urmare, statelor membre să recapitalizeze individual sau să restabilească bilanțurile lor pentru a reduce nesiguranța și pentru a simplifica acordarea creditelor.

Luna trecută - decembrie - Consiliul a putut observa că statele membre au aplicat o gamă largă de măsuri de susținere în scopul restabilirii stabilității financiare. Cu toate acestea, a fost subliniat faptul că redresarea lor a fost oarecum fragilă și s-a solicitat Comitetului european al inspectorilor bancari să ofere informații în mod regulat despre valoarea capitalului disponibil pentru împrumuturi suplimentare.

În prezent dispunem de o serie de măsuri: monitorizarea de către Consiliu, pe de o parte, și îndrumarea din partea Consiliului European, pe de altă parte. Rezultatul a fost o îmbunătățire, Banca Centrală Europeană acționând, în mod normal, pentru a garanta lichiditatea bancară, în primul rând, și accesul la credite al societăților comerciale.

Gay Mitchell (PPE). - Doamnă președintă, pot să îi spun dlui ministru că, din experiența mea, unele bănci - în niciun caz toate băncile, doar unele bănci, probabil chiar multe bănci - s-au comportat iresponsabil în timpul creșterii pieței financiare și unele bănci - probabil, din nou, nu toate băncile, însă multe bănci - continuă să se comporte iresponsabil în perioadele de creștere și lunile de redresare.

Sunt conștient, de exemplu, de o anume societate din Dublin, foarte bine condusă, unde omul este meticulos în îndeplinirea angajamentelor sale și banca este departe de a-l ajuta. A profitat de ocazie pentru a-i reduce descoperitul de cont și s-a pus presiune asupra afacerii sale - o afacere care este viabilă, o afacere care va supraviețui acestei recesiuni.

Vă rog, domnule ministru, luați aceste bănci și spuneți-le că noi le dăm banii contribuabililor și ne așteptăm ca ei să țină cont de interesul public, nu numai de interesele acționarilor lor - unii dintre ei acționari foarte bogați.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. - (ES) Mai trebuie să vă spun că eu cred în faptul că instituțiile europene și Consiliul își îndeplinesc rolul cu succes. Consider că și-au îndeplinit rolul cu succes și și-au adus o mare contribuție la prevenirea unui colaps în ceea ce privește disponibilitatea lichidităților în întreaga economie.

Ecofin a urmat și continuă să urmeze măsurile care au fost adoptate de statele membre. Procedază astfel în mod sistematic. De exemplu, Ecofin are ca sarcină urmărirea felului în care garanțiile acordate băncilor sunt puse la dispoziție, dacă se aplică sau nu restricții societăților din sectorul financiar și a modului în care se desfășoară finanțarea creditelor de către Banca Centrală Europeană.

Aș dori doar să spun că, la 7 decembrie 2009, dl Trichet, președintele Băncii Centrale Europene, a declarat că nu există nicio restricție în ceea ce privește aprovizionarea băncilor pentru a împrumuta bani de la Banca Centrală Europeană. Nu există nicio restricție de aprovizionare. Dacă există bănci care nu se folosesc de acest lucru, este o problemă a fiecăreia dintre aceste organisme financiare; cu toate acestea, nu există nicio formă de restricție din partea Uniunii Europene sau a Băncii Centrale Europene.

În orice caz, Consiliul, alături de Parlamentul European, este, desigur, mai mult decât bucuros să examineze directivele prezente de dezbătut în relație cu sistemele de supraveghere financiară sau orice altă inițiativă pe care Comisia o poate prezenta în această privință.

Catherine Greze (Verts/ALE). - (FR) Doamnă președintă, una dintre prioritățile Președinției Consiliului este să crească influența UE pe plan internațional și, mai precis, în America Latină.

Dar, despre ce tip de influență discutăm noi? Conceptul actual al relațiilor internaționale acordă foarte puțin loc democrației și drepturilor omului. Dorește Consiliul să folosească acordurile de liber schimb pentru a sprijini regimurile care încalcă în mod constant drepturile omului în America Latină?

Aș dori să menționez exemplul din Peru, unde actele de violență comise în Bagua sunt o ilustrare îngrozitoare a modului în care guvernul colaborează cu companiile multinaționale prin confiscarea terenului de la populațiile indigene în scopuri financiare. Deja, aproape 70 % din teren este deținut de multinaționale și de societățile miniere.

Un alt exemplu faimos este cel din Columbia, care este cea mai periculoasă țară pentru sindicaliști, având în vedere sutele de oameni asasinați acolo. Întrebarea mea este următoarea: intenționați să puneți problema drepturilor omului din nou în centrul politicii externe a UE în America Latină?

Președinta. – Îmi pare foarte rău, însă întrebarea dvs. nu pare să fie legată deloc de ultima chestiune. Nu sunt sigur dacă ați mai participat sau nu înainte la timpul alocat întrebărilor, dar vi se permite să adresați o întrebare suplimentară care se referă la chestiunea principală. Îmi pare rău, dar trebuie să exclud întrebarea dvs. de pe ordinea de zi. Vă sugerez să citați Regulamentul de procedură.

Din câte observ, nu au mai fost întrebări suplimentare în momentul în care am închis ultima întrebare. Prin urmare, voi continua cu excepția cazului în care există o altă întrebare referitoare la criza creditelor/împrumuturilor pentru întreprinderi.

Domnule Zemke, dacă întrebare dvs. se referă la acest lucru, atunci aveți 30 de secunde.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Da, exact la acest lucru se referă întrebarea mea.

Știu foarte bine că situația este foarte diferită în diversele state membre. În raport cu aceasta, dacă discutăm despre sprijinirea afacerilor, aș dori să întreb despre situația din Grecia, deoarece criza din această țară este mai puternică decât oriunde acum - se preconizează măsuri speciale în această privință?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Cred că va fi o întrebare mai târziu care abordează exact aceeași chestiune. Aș solicita deputatului să rămână până când răspund la această întrebare și, prin urmare, voi răspunde atât la aceasta, cât și la întrebarea care se află pe ordinea de zi despre exact același subiect.

Mă refer la întrebarea cu numărul 9 de pe lista pe care o am, sau numărul 8 de pe lista curentă, de la dna Kratsa-Tsagaropoulou: Situația economică din Grecia.

Președinte în exercițiu al Consiliului. (ES) Mă refer la întrebarea cu numărul 9 de pe lista pe care o am, sau numărul 8 de pe lista curentă, de la dna Kratsa-Tsagaropoulou: Situația economică din Grecia.

Președintele. – Întrebarea nr. 3, adresată de **Bernd Posselt** (H-0479/09)

Subiect: Integrarea Kosovo în UE

Ce măsuri intenționează să ia Consiliul pentru a răspunde dorinței Parlamentului European de a include Kosovo în programele UE, în strategiile de preaderare și în procesul de la Salonic, indiferent de problema statutului?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Consiliul a reiterat mereu perspectiva de aderare la UE a Balcanilor de Vest. A fost fără îndoială o parte a politicii externe, în acest caz, a politicii de vecinătate, și chiar a politicii de extindere a Uniunii Europene.

Prin urmare, recent, reuniunea Consiliului din decembrie 2009 a confirmat necesitatea respectării anumitor condiții corecte, în contextul procesului de stabilizare și asociere pentru Balcani.

În privința Kosovo, Consiliul a observat deja că, în acest caz, statele membre au hotărât în conformitate cu practica națională și legislația internațională.

După cum știți, declarația de independență unilaterală de la Kosovo este subiectul actual în acțiunile în instanță de la Curtea Internațională de Justiție. În orice caz, Consiliul a ținut mereu cont de Kosovo în relațiile sale politice cu Balcanii și a existat un consens între statele membre și guverne în această privință, de exemplu în ceea ce privește liberalizarea vizelor, de care Kosovo trebuie să beneficieze, așa cum a sesizat mereu Consiliul. În plus, comunicarea Comisiei cu privire la mijloacele de consolidare a dezvoltării politice și socio-economice din Kosovo a fost salutăată.

Consiliul a invitat Comisia să ia măsurile necesare pentru sprijinirea progresului Kosovo către Uniunea Europeană în conformitate cu perspectiva europeană din regiune, la care am făcut referire anterior.

Consiliul a încurajat Comisia, și acest lucru a fost realizat cu un consens, desigur, să se inițieze participarea Kosovo la programele Uniunii Europene, încorporând Kosovo în supravegherea economică și fiscală, punând în mișcare a doua componentă a ajutorului de preaderare și consolidându-se dialogul referitor la procesul de stabilizare și asociere.

Aceste concluzii au fost susținute în cadrul ultimului Consiliu European din 10 și 11 decembrie 2009.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Domnule Președinte în exercițiu, am două întrebări suplimentare specifice. În primul rând, credeți că, în timpul Președinției spaniole, vom reuși să realizăm progrese cu privire la regimul vizelor pentru Kosovo, astfel încât Kosovo să nu rămână o închisoare într-o regiune liberă în Balcani? În al doilea rând, ce veți face în timp pentru a încerca să determinați statele membre care în prezent nu recunosc Kosovo să îl recunoască? Prin urmare, așa cum am spus, punctul principal este regimul vizelor.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Am făcut referire la sistemul vizelor anterior.

Consiliul și-a exprimat permanent dorința sa legată de Kosovo, care trebuie să beneficieze de sistemul vizelor și de o posibilă liberalizare a vizelor în toată regiunea. După cum știți, Comisia lucrează la detaliile referitoare la această chestiune. În primul rând, cu privire la facilitarea vizelor și chiar liberalizarea vizelor, pentru a putea prezenta o propunere Consiliului. Desigur, anumite cerințe mai trebuie încă să fie realizate în această privință, și pentru aceasta, Comisia lucrează cu țările în cauză. În acest caz, lucrează cu Kosovo și informează Consiliul periodic.

Ideea liberalizării vizelor care se poate extinde la zonele vecine cu Uniunea Europeană este o idee împărtășită de Consiliu și Președinția spaniolă și cred că este una dintre orientările politice pe care trebuie clar să o încurajăm în Europa în lunile următoare, în privința mobilității și a unei capacități de comunicare și deplasare nu numai în Uniunea Europeană, dar și în toate zonele de la frontierele Uniunii Europene. Consider că este o atitudine de pe urma căreia vor beneficia ambele părți: Uniunea Europeană, care acordă aceste vize, și aceste țări, care trebuie în mod natural să procedeze la fel pe bază de reciprocitate.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Domnule Președinte în exercițiu, în toate inițiativele pe care Consiliul le ia în privința Kosovo, vor fi luate în considerare în mod adecvat și opiniile despre Serbia și informațiile pe care le oferă? Indiferent de chestiunea teritorială cu privire la Kosovo, Serbia este, desigur, un stat-cheie în ceea ce privește integrarea Balcanilor de Vest în UE și un stat pe care trebuie să îl implicăm în toate etapele pe care le parcurgem.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Doamnă președintă, domnule López Garrido, apreciez atitudinea luată de țara dvs., Spania, care nu a recunoscut independența Kosovo, și decizia dvs. recentă de retragere a trupelor spaniole care au servit în Kosovo până acum.

Având în vedere faptul că suntem într-o perioadă de criză economică, vă voi adresa următoarea întrebare prozaică: cât a costat Spania menținerea trupelor acolo? Puteți comenta poziția luată de țara mea, Grecia, care are aceeași forță în Kosovo și, după cum știm cu toții, are probleme economice? Este corect să menținem trupe în Kosovo?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) În legătură cu prima întrebare referitoare la Serbia, desigur Serbia este cea mai puternică țară din Balcanii de Vest, pe care trebuie permanent să o luăm în considerare în orice politică, în acest moment, politica privind perspectiva europeană, care este politica Uniunii Europene referitoare la Balcanii de Vest.

Desigur, există un acord recent, pe care îl veți cunoaște, despre liberalizarea vizelor pentru Serbia și recent, ca o consecință a depășirii impasului din cadrul acordului interimar de asociere cu Serbia, Serbia a adresat o cerere oficială de aderare la Uniunea Europeană.

Dacă acest lucru va avea loc, suntem în favoarea aplicării reglementărilor comunitare, a investigării de către Comisie, a acordării unui aviz tehnic și a luării unei decizii adecvate dacă este realmente posibil să se înceapă negocieri în privința aderării prin îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga. Prin urmare, desigur, Serbia este o țară evident importantă în regiune, care are o perspectivă europeană, în opinia noastră. Majoritatea din Consiliu, care este în prezent unanimă, a fost în favoarea deblocării acordului interimar și s-a poziționat în centrul asocierii cu Serbia.

În ceea ce privește Kosovo, m-ați întrebat o chestiune, onorabili membri, care se referă la politica internă și la deciziile interne ale guvernului spaniol. Știți că, în acest caz, reprezintă Consiliul, nu o anumită țară, ci Consiliul, și prin urmare, în acest caz, indiferent dacă am date specifice aici, care abia dacă se referă la aspectul la care mă refer, simt că, în acest caz, îmi este imposibil să vorbesc în numele unei țări, pentru că vorbesc în numele Consiliului European, un organism al Uniunii Europene, care reprezintă 27 de țări.

Președinta. - Întrebarea nr. 4, adresată de **Jim Higgins** (H-0486/09)

Subiect: Distrugerea pădurilor tropicale

În perspectiva rezultatului dezbaterilor la nivel mondial pe tema schimbărilor climatice, care vor avea loc în luna decembrie, la reuniunea de la Copenhaga, este de acord Consiliul că, deși agricultura europeană contribuie la producerea emisiilor de dioxid de carbon, distrugerea pădurilor tropicale amazoniene are efecte mult mai grave în ceea ce privește emisiile de dioxid de carbon decât producția agricolă europeană?

Diego López Garrido, *Președinte în exercițiu al Consiliului.* - (ES) Consiliul este de acord cu dvs., domnule Higgins, că agricultura și despădurirea sunt factori care afectează emisia de CO₂ în atmosferă.

Este dificil să știm care dintre acești doi factori au un efect mai mare. Aceasta este o dezbatere mai degrabă științifică, decât una politică. Așadar, în orice caz, trebuie acționat în ambele zone în același timp și acesta a fost întotdeauna cazul.

Cât despre agricultura durabilă, am realizat progres în ambele zone. Acest lucru a dus chiar la schimbarea politicii dezvoltării rurale a Uniunii Europene. Ca parte a revizuirii reforme PAC, se ia în considerare pentru abordarea schimbărilor, cum ar fi atenuarea efectelor și adaptarea la schimbările climatice și, după cum știți, în cadrul dezvoltării politicii europene, politica agricolă comună este considerată un factor important de luat în calcul în relație cu o politică mai largă de abordare a schimbărilor climatice.

În 2008, Consiliul a sprijinit propunerile Comisiei privind despăduririle și Comisia a propus ca pierderea zonelor împădurite, care dispar mereu din ce în ce mai mult, să fie oprită până în 2030 cel târziu și ca despădurirea tropicală în masă să fie redusă cu cel puțin 50 % până în 2020, în comparație cu nivelurile prezente.

Prin urmare, am nevoie de ajutor pentru promovarea managementului durabil al pădurilor. Când abordăm despădurirea, distrugerea pădurilor, aceasta face parte în mod clar din obiectivele Președinției spaniole și înțelegem că este necesar să aplicăm unele instrumente pe care Uniunea Europeană le are la dispoziție, de exemplu, instrumentul facultativ, la toate tipurile de pădure, și planul de acțiune comunitar privind aplicarea legislației, guvernarea și schimburile comerciale în domeniul forestier, care, de exemplu, stipulează crearea unui cadru legal pentru împiedicarea tăierii ilegale a lemnului.

Poziția Uniunii Europene a fost conformă cu aceste linii și, în ciuda gradelor diferite de dezamăgire care apar din neîndeplinirea unor obiective de la Copenhaga, anumite chestiuni tehnice referitoare la importanța despăduririi tropicale, care trebuie să preocupe țările în curs de dezvoltare, ca factor-cheie în împiedicarea emisiilor de CO₂, au fost clarificate.

În plus, trebuie spus că la conferință s-a adoptat o decizie cu privire la măsurile de reducere a despăduririi și distrugerii pădurilor, stimulându-se sprijinul pentru îmbunătățirea capacităților țărilor în curs de dezvoltare.

Jim Higgins (PPE). - Aș dori să urez numai bine Președinției spaniole. Cred că aveți un început foarte bun săptămâna aceasta. Așadar, *¡viva España!*

În ceea ce privește problema în sine, permiteți-mi să spun că arborii oferă un rezervor de carbon prin absorbția emisiilor de CO₂. Tragedia în ceea ce privește bazinul Amazonului, 60 % din acesta aflându-se în Brazilia, constă în faptul că distrugerea nemiloasă a mirificii păduri amazoniene este evidentă: de exemplu, 4,1 milioane de km² au fost distruse până acum. Se distruge rezervorul de carbon; distruge un mod de viață, prin faptul că amerindienii amazonieni sunt șterși de pe fața Pământului; în al treilea rând, din punctul de vedere al producției agricole, știm că standardele producției nu îndeplinesc în niciun fel standardele de conformitate UE.

Într-un final, putem face ceva cu adevărat sau doar discutăm?

Diego López Garrido, *Președinte în exercițiu al Consiliului.* - (ES) Domnule Higgins, aș dori să vă spun că suntem de acord cu reflecțiile dvs. și, de asemenea, cu faptul că adevărul este că, în privința biodiversității,

obiectivul Președinției spaniole este să intensifice conservarea și utilizarea durabilă, cu alte cuvinte, să aibă o viziune avansată, profundă în contextul biodiversității. Va fi unul dintre punctele focale, una dintre prioritățile Președinției noastre.

Apreciez evaluarea pe care ați făcut-o de la începutul Președinției noastre și, în continuare, trebuie să vă spun că această Comisie are intenția de a prezenta o Carte verde la începutul acestui an despre protejarea pădurilor. Ar putea fi o inițiativă foarte importantă și se vor depune eforturi pe acest front pentru a răspunde fenomenelor care distrug aceste zone. Ați menționat unele dintre aceste elemente, dar mai sunt și altele, de exemplu daunele cauzate de incendiile forestiere.

Sunt multe alte elemente de considerat, dar este sigur că acesta va fi un moment important pentru lupta împotriva distrugerii copacilor noștri, că această concentrare se încadrează foarte bine în strategia biodiversității și că va fi, fără îndoială, unul din elementele-cheie de acțiune luate de Uniunea Europeană în acest an.

Chris Davies (ALDE). – Salut faptul că unul din puținele rezultate reușite ale Conferinței de la Copenhaga a fost acordul general asupra unui mecanism care va permite țărilor dezvoltate să contribuie financiar la împiedicarea distrugerii pădurilor tropicale.

Așadar, este de acord dl ministru că unul dintre obiectivele Președinției spaniole trebuie să fie să dea conținut acestui acord și să garanteze o indicație bună din partea Europei despre cât de mult suntem pregătiți să ne angajăm pentru a împiedica distrugerea pădurilor tropicale?

Franz Obermayr (NI). - (DE) Domnule președinte în exercițiu, după cum știm cu toții, certificatele au fost introduse pentru a realiza o reducere a emisiilor de CO₂, și la acest lucru se referă întrebarea mea. Nu cu mult timp în urmă, s-a descoperit că au avut loc tranzacții pe sub mână și abuzuri ale sistemului asociate cu comercializarea emisiilor. În ce măsură au fost investigate acuzațiile, sau au fost ele investigate, și există planuri de schimbări în această privință?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Sunt de acord cu primul discurs. Consider că acesta este în concordanță cu cele declarate de noi. Trebuie să abordăm despădurirea tropicală în țările în curs de dezvoltare. Acesta este un factor esențial în îmbunătățirea capacităților țărilor în curs de dezvoltare, inclusiv în beneficiul lor, și trebuie realizat cu participarea populației indigene, a populației locale și prin înființarea sistemelor naționale de control silvic.

Așadar, consider că s-au înregistrat progrese la Copenhaga în această privință și nu se poate nega faptul că Uniunea Europeană menține o poziție de avangardă sau de conducere în acest sens și în alte privințe referitoare la lupta împotriva schimbărilor climatice. Critica pe care o putem aduce Uniunii Europene în ceea ce privește Copenhaga este că mai este un drum lung de parcurs dincolo de ceea ce s-a realizat acolo.

Uniunea Europeană dorește să abordeze această chestiune mult mai în profunzime și, așadar, se ține cont, bineînțeles, de chestiunile pe care le-ați semnalat, care sunt în strânsă legătură cu acțiunea Uniunii Europene în ceea ce privește lupta împotriva schimbărilor climatice.

Cazul specific menționat se încadrează, cu siguranță, în domeniile care sunt puse în practică, implementarea măsurilor de combatere a schimbărilor climatice. O parte împiedică, în mod firesc, denaturarea acțiunilor prin abuzul în utilizarea instrumentelor individuale și este partea dificultății care poate apărea din această măsură sau din oricare altele și, desigur, face parte din obligațiile pe care trebuie să le monitorizăm cu toții cu mare atenție.

Președinta. – Întrebarea nr. 5, adresată de **Liam Aylward (H-0487/09)**

Subiect: Acțiunea la nivel european de combatere a bolii Alzheimer

Se estimează că, în Europa, 8,6 milioane de persoane suferă de boli neurodegenerative precum Alzheimer, iar numărul acestora va continua să crească, pe fondul îmbătrânirii populației Europei.

Ar putea Consiliul să prezinte detalii suplimentare cu privire la inițiativa de programare comună anunțată recent privind combaterea acestor boli? Care sunt acțiunile coordonate la nivel european preconizate de Consiliu vizând reducerea dificultăților cu care se confruntă pacienții, familiile și îngrijitorii acestora?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. - (ES) Consiliul acordă o importanță deosebită bolii Alzheimer și bolilor neurodegenerative în general.

Controlul acestei boli trebuie să fie un obiectiv principal pentru Uniunea Europeană, având în vedere, de asemenea, că incidența acestei boli este în creștere la o rată exponențială cu vârsta și că se dublează la fiecare 5 ani de la vârsta de 75 de ani. Eurostat anticipează că numărul oamenilor afectați la vârsta de 65 de ani sau peste se va dubla în Uniunea Europeană între 1995 și 2050.

Sunt două aspecte ale întrebării dvs., domnule Aylward. Pe de o parte, pentru bolile neurodegenerative și în special boala Alzheimer este necesar un program-pilot de planificare comună, pe care Consiliul deja l-a început. Acest aspect este stabilit în programul Președinției spaniole cu care sunteți familiarizat. Și, pe acea bază, Comisia a prezentat o propunere, după cum știți, care a fost adoptată, în concluziile Consiliului din decembrie 2009. În plus, Consiliul a luat în considerare o rezoluție a acestui Parlament, Parlamentul European, referitoare la această inițiativă pilot. Pe de altă parte, în privința coordonării acțiunii europene, Consiliul este în concordanță cu această tendință de cooperare clară pe plan european pentru combaterea acestei boli și a altora similare, mai presus de orice, deoarece trebuie să ușurăm povara pe care o suportă pacienții și familiile lor. Se calculează că pentru fiecare persoană care suferă de această boală, sunt trei membri ai familiei afectați, dat fiind faptul că aceștia trebuie să ofere serviciile de îngrijire. Prin urmare, este important să existe cooperare la nivel european în această privință.

În raportul comun privind protecția și incluziunea socială care a fost adoptat de Consiliu în 2008, statele membre și-au asumat un angajament pentru creșterea accesului la serviciile de înaltă calitate, echilibrând competențele publice și private și serviciile de îngrijire formală și informală. Statele membre au simțit că furnizarea serviciilor într-un cadru rezidențial sau unul comunitar este mai bine sau de preferat să fie în sarcina instituțională, cu toate că este adevărat că aceste servicii de înaltă calitate continuă să fie o provocare pentru multe state membre.

Consiliul și Uniunea Europeană au prezentat aceste orientări referitoare la această boală.

Liam Aylward (ALDE). – După cum ați declarat pe bună dreptate, se estimează că, până în 2050, numărul oamenilor cu demență s-a dublat în Europa.

În consecință, este important ca guvernele statelor membre să răspundă nevoilor specifice ale persoanelor cu demență și să ofere sprijin esențial pentru îngrijitori.

În prezent totuși multe țări ale Uniunii Europene nu au planuri naționale de dezvoltare a strategiilor pentru demență; așadar întrebarea mea este: cum va sprijini Consiliul în mod specific statele membre pentru a face din demență o prioritate a sănătății publice?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. - (ES) Ceea ce avem în plan sub Președinția spaniolă este să încurajăm o directivă, pe care o considerăm crucială, privind terapiile avansate și asistența în cazul bolilor cronice și transmisibile. Acest aspect trebuie abordat la cel mai înalt nivel și, prin urmare, trebuie să fie în deplin acord cu promovarea inițiativelor de îmbunătățire a securității și calității pacienților și cu activitatea condusă de Grupul privind sănătatea publică.

Prin urmare, trebuie să oferim asistență - deoarece Uniunea Europeană adeseori nu are competențele necesare pentru a putea realiza acest lucru - prin îndrumare, coordonare, producând o sinergie între acțiunile statelor membre în privința bolilor neurodegenerative, în special boala Alzheimer, și prin ajutor indirect.

Este adevărat că statele membre sunt responsabile cu furnizarea celei mai directe asistențe pentru familii, de exemplu, și chiar pentru organizațiile neguvernamentale, cu toate că, în cadrul Programului de sănătate publică al UE, este posibil să se obțină acces la fonduri speciale în numele organizațiilor neguvernamentale de fapt, care este, de asemenea, un mijloc interesant, chiar dacă indirect, de ajutorare a celor afectați și a familiilor lor, care sunt într-un mod foarte direct afectate de boala Alzheimer și alte boli degenerative și, în acest sens, sunt foarte dependente.

Jim Higgins (PPE). – Doresc să mulțumesc Consiliului pentru răspuns. Pot întreba Consiliul care este atitudinea sa în legătură cu hrănirea artificială a pacienților cu Alzheimer, care este o practică răspândită în Regatul Unit și Irlanda? Nu știu cum e în restul Europei.

Vorbim despre hrănirea printr-un tub introdus în abdomen. Consiliul a vorbit despre orientări. Orientările și standardele sunt foarte importante, dar justificarea pentru această procedură particulară este aceea care oferă pacientului alimentația suficientă pentru a se asigura că, chiar dacă au demență - au refuzat hrana etc. - vor trăi, dar pentru mine, este ceva foarte bizar. Care este atitudinea dvs. în această privință și intenționați să stabiliți standarde?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Având în vedere că bolile neuro-degenerative afectează foarte mulți oameni și, din păcate, în unele țări există insuficiente facilități pentru diagnosticarea și tratarea acestor boli, aș dori să vă întreb dacă sunteți în favoarea creării unor centre europene de tratament care, pe baza unui număr mai mare de pacienți, să poată să încurajeze cercetarea în domeniu, pentru a descoperi remedii de prevenire și tratare a acestor boli

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. - (ES) Aceste două chestiuni care au fost semnalate de doi deputați solicită categoric o opinie științifică, ca să spunem așa. Consider că, în această privință, există grupuri și inițiative în cadrul Uniunii Europene care reprezintă forumul corespunzător de lucru pentru sugestiile și observațiile pe care le-ați ridicat. De exemplu, programul-pilot pentru combaterea stărilor neurodegenerative și, în special, a bolii Alzheimer, cu privire la care Comisia a prezentat o propunere de recomandare a Consiliului, care este în desfășurare.

Pe de altă parte, după cum știți, am menționat anterior existența unui grup la nivel înalt pentru planificarea comună în conformitate cu aceste stări care, în acest caz, sunt cronice și nu sunt contagioase. Acest grup desfășoară o monitorizare strânsă a acestei inițiative pilot, pentru a defini și specifica anumite chestiuni și, prin urmare, pentru a permite luarea unor decizii mult mai specifice, precum cele semnalate în intervențiile dumneavoastră. Consider că este locul potrivit pentru a aborda această chestiune.

Până în prezent, acest grup la nivel înalt a convenit asupra unei abordări și asupra unui program strategic de cercetare. Sunt 24 de țări care participă și, în acest moment, stabilesc structurile lor de management și hotărăsc asupra planului lor de acțiune. Următoarea reuniune a acestui grup va avea loc în timpul mandatului Președinției spaniole și consider că, de acum încolo, vor putea aborda chestiuni precum cele pe care le-ați semnalat într-un mod foarte specific, direct și imediat.

Consider că acesta este locul și forumul. Acesta este scopul. Pentru aceasta a fost înființat acest grup la nivel înalt: pentru a lucra și pregăti deciziile ulterioare.

Președinta. – Pot să înțeleg că dl Higgins nu va fi probabil fericit, dar consider că este o chestiune dificilă și una care probabil merită o întrebare separată la un moment dat.

Președinta. – Întrebarea nr. 6, adresată de **Harlem Désir** (H-0489/09)

Subiect: Responsabilitatea socială a întreprinderilor

Cu ocazia conferinței „Protect, Respect, Remedy” de la Stockholm, din 10 și 11 noiembrie 2009, președinția actuală și viitoarea președinție spaniolă au solicitat Uniunii Europene și statelor membre să joace un rol de frunte în materie de responsabilitate socială a întreprinderilor (RSI). În martie 2007, Parlamentul a solicitat introducerea unui mecanism de facilitare a cererilor de despăgubire înaintate de victimele abuzurilor comise de întreprinderi către instanțele europene, extinderea obligației conducerii de a reduce la minimum impactul negativ al activităților acestora asupra mediului și drepturilor omului, precum și adoptarea unor norme specifice de raportare la nivel internațional. În declarația sa, Consiliul subliniază progresele realizate, însă recomandă totodată aplicarea unor cadre comune de lucru, care să definească datoria statelor de asigurare a protecției, garantarea respectării drepturilor omului de către mediul de afaceri și sancțiuni în cazul în care acestea sunt încălcate.

Care sunt instrumentele juridice obligatorii propuse de Consiliu pentru ca întreprinderile să respecte principiul precauției și pe cel al raportării și să fie sancționate în caz de încălcare a drepturilor omului și a celor legate de mediu în sfera lor de responsabilitate?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. - (ES) Trebuie să mă refer la conferința pentru responsabilitatea socială a corporațiilor care a avut loc la Stockholm în 10 și 11 noiembrie 2009.

Președinția suedeză, care a organizat conferința, și atunci viitoarea și acum prezenta Președinție spaniolă a ajuns la concluzia legată de acest aspect, că Uniunea Europeană trebuie să preia conducerea globală și trebuie să fie un exemplu pentru subiectul important pe care dl Désir îl ridică prin această întrebare. Acest subiect este răspunderea socială a firmelor în privința creării piețelor, a luptei cu corupția, a protejării mediului și a apărării demnității umane și a drepturilor omului la locurile de muncă, în special dat fiind faptul că Uniunea Europeană este cea mai mare economie din lume și cel mai mare contribuabil la cooperarea pentru dezvoltare. Europa găzduiește multe companii multinaționale. Este un loc foarte potrivit pentru asumarea acestei conduceri.

Primordial, responsabilitatea socială are trei componente - protecția, respectul și măsurile corective. Statul trebuie să protejeze, și acest lucru înseamnă legislație, reguli pentru dezvoltare în privința încălcărilor drepturilor omului, în special de către firme. Există o responsabilitate pentru firme de a respecta aceste drepturi ale omului și există o responsabilitate pentru toate părțile implicate de a garanta accesul la măsuri corective adecvate, în scopul protecției și îmbunătățirii acestor drepturi ale omului.

Doresc să subliniez că, în prezent, avem un alt instrument disponibil, Carta Drepturilor Fundamentale ale cetățenilor Europei, care este obligatorie din punct de vedere juridic și care înseamnă că, pentru prima dată, inclusiv la un nivel european, există acea protecție în privința chestiunilor la care se referă ideea de responsabilitate socială.

Este necesar ca toate părțile interesate să participe. Este necesar să se continue dialogul cu statele nemembre, cu societatea civilă, cu sindicatele, cu firmele, inclusiv cu întreprinderile mici și mijlocii, pentru a produce acel concept, acel trio pe care l-am menționat: protecția, respectul și măsurile corective. Președinția spaniolă va continua să-l promoveze. În special, la 25-26 martie, va găzdui o conferință la Palma de Mallorca, unde se va dezbate chestiunea instituționalizării responsabilității sociale a firmelor, din punctul de vedere al relației pe care o are cu dialogul social.

Conferința va studia posibilitatea includerii acestui cadru în lista de instrumente pe care UE și statele sale membre va putea să le folosească pentru îndeplinirea activităților sale, inclusiv în contextul unei chestiuni la care s-a făcut aluzie în această dimineață în prezentarea programului Președinției spaniole, care este Strategia UE 2020. Și acolo obiectivul responsabilității sociale trebuie să fie prezent.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Vă mulțumesc, domnule ministru, pentru răspunsul dumneavoastră. Vă felicit pentru inițiativa dvs. de organizare a acestei conferințe la Palma de Mallorca în luna martie, aceasta va fi o urmare a conferinței de la Stockholm.

Problema este că trebuie să ne obișnuim cu companiile multinaționale; după cum ați spus, Europa trebuie să preia conducerea în responsabilitatea socială a corporațiilor, dar trebuie să preia conducerea și în privința companiilor europene situate în afara Europei. Problema este că aceste filiale sunt persoane juridice separate. Sunteți pregătit să creați un instrument legal prin care societățile mamă ar fi obligate să își asume responsabilitatea pentru conducerea filialelor lor situate în alte părți ale lumii, când acestea nu își îndeplinesc obligațiile lor în relația cu mediul sau pentru respectarea drepturilor omului sau ale lucrătorilor? Întrucât, dacă această obligație nu este impusă, societățile europene se vor strecura prin rețeaua acestei responsabilități sociale a corporațiilor pe care Europa dorește să o promoveze din cauza comportamentului filialelor lor situate în alt colț al lumii.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Consider că Uniunea Europeană trebuie să faciliteze bunele practici în Europa și că acest lucru va produce propuneri legislative care pot îmbunătăți această situație.

Trebuie să ținem cont de faptul că partea responsabilității sociale, pe care o vom numi partea obligatorie din punct de vedere legal, care, mai presus de orice, trebuie să se ocupe de respectarea drepturilor omului. Există și o parte voluntară formată din practici opționale. Așadar, este important să fie create forumuri la nivel european și dincolo de acesta, care se să ocupe de aceste chestiuni. Unele dintre ele deja funcționează. De fapt, de exemplu, grupul la nivel înalt al statelor membre se reunește la fiecare șase luni pentru a împărtăși experiențele referitoare la responsabilitatea socială.

De asemenea, cred că în acest context al unei crize economice, este chiar mai important să lucrăm conform acestor direcții și pentru competitivitate și protecția mediului, conectând-o cu incluziunea socială. Acesta este cazul particular din 2010, care este Anul de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale.

Consider că acesta trebuie să fie un punct de plecare și că este, în acest context, în ceva ce este încă, într-o anumită măsură, pionierat, unde aceste forumuri trebuie să prindă formă, unde toți cei implicați trebuie să ia parte la dialogul din care trebuie să rezulte măsurile ulterioare. Cu toate acestea, consider că trebuie să abordăm această etapă a dialogului, care este absolut fundamentală, prin acțiunea comună care, până în prezent, a fost practic fără precedent.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Aș dori să salut sugestia dlui ministru privind evidențierea celor mai bune practici. Suntem cu toții conștienți că UE are o mare parte din populație în curs de îmbătrânire și companiile au o responsabilitate pentru menținerea sănătății oamenilor care au un handicap pe termen lung. Plănuiește

Consiliul să pună presiune pe companii pentru a folosi expertiza pensionarilor în societate? Aceasta înseamnă să le permită să rămână activi și nu să se oprească după pensionare.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Domnule președinte în exercițiu, chestiunea pe care ați menționat-o ne preocupă de foarte mult timp. Mult din ceea ce a fost spus s-ar fi putut spune cu 10 sau 15 ani în urmă. Am câteva întrebări specifice în această privință. Sunteți de acord că, pentru a pune în aplicare corect și pentru a face vizibilă adoptarea responsabilității sociale pentru corporații, ar fi necesare sancțiuni, dar și stimulentele? Credeți că poate fi introdus un sistem de numire și condamnare publică de către Uniunea Europeană? Când avem în vedere etichetarea produselor, puteți lua în considerare și o referință clară pentru produsele companiilor în care să se precizeze dacă respectă aceste reguli de bază ale responsabilității sociale a corporațiilor sau le încalcă? Ne-am obișnuit cu atât de multe alte tipuri de etichetare. De ce să nu folosim această metodă și cu privire la chestiunile sociale?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Sunt de acord cu primul discurs, cred că este baza pentru care am solicitat dialogul Uniunii Europene cu țările terțe, societatea civilă, syndicatele, întreprinderile și toate părțile interesate, și, desigur, participarea oamenilor la care vă referiți, onorabili deputați, este absolut esențială.

Consider că este momentul să dezbaterem acest lucru și, de asemenea, subiectul la care ați făcut referire, dar cred că trebuie să fie parte dintr-o abordare globală, cuprinzătoare a unei chestiuni pe care urmează să o abordăm, probabil pentru prima dată, sau aproape prima dată în grupul la nivel înalt la care am făcut referire și la conferința care va avea loc în luna martie. În aceste locuri consider că discuțiile trebuie să aibă loc și este cel mai bun mod de realizare a obiectivelor noastre.

Uneori este mai bine să urmărim calea stimulentei, alteori este mai bine să urmărim calea sancțiunilor. Calea sancțiunilor nu este întotdeauna cea mai bună. Consider că este acest lucru necesită un studiu integrat, deoarece cred că avem nevoie de o viziune integrată și o serie de măsuri, nu măsuri individuale repetate, dar în cele din urmă, o viziune integrată asupra întregii probleme, și asupra chestiunii pe care o reprezintă, care este o mare oportunitate: responsabilitatea socială.

Președinta. – Întrebarea nr. 7 adresată de **Hans-Peter Martin** (H-0491/09)

Subiect: Supravegherea financiară în cadrul UE

Luni, 7 decembrie 2009, referindu-se la supravegherea financiară în cadrul UE și la acordul dintre miniștrii finanțelor din statele membre ale Uniunii, dl Jean-Claude Trichet, președintele BCE, a afirmat în fața Comisiei pentru afaceri economice și monetare din cadrul Parlamentului European următoarele: „Aceasta nu este neapărat cea mai bună soluție”, întrucât, de exemplu, autoritățile UE propuse nu dețin autoritatea directă necesară.

Cum anume se va asigura Consiliul că băncile, companiile de asigurări, furnizorii de servicii financiare, fondurile de investiții și fondurile speculative transnaționale nu se sustrag unei supravegheri eficiente ca urmare a unei continue fragmentări a competențelor naționale?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Domnule Martin, în mod clar, consider că UE abordează supravegherea corectă a sistemului financiar la nivel european, și cu siguranță, în acest caz, trebuie să ne salveze dintr-o criză gravă. Acest lucru se realizează din două dimensiuni esențiale care sunt stabilite în directivele privind supravegherea financiară, șase directive pe care Comisia le-a propus anul trecut și care, în acest moment, vor necesita acordul dintre Consiliu și acest Parlament. Intenționăm să finalizăm acest acord în timpul Președinției spaniole. Prin urmare, îl vom dezbate în acest Parlament, în principal.

Pe de o parte, este vorba despre ceea ce este cunoscut sub numele de supraveghere macro-prudențială, prin Comitetul european pentru riscuri sistemice, care încearcă să împiedice crizele grave, pentru a garanta stabilitatea financiară și pentru a reduce perturbări ale sistemului financiar. Și, pe de altă parte, este vorba despre ceea ce este cunoscut sub numele de supraveghere micro-prudențială, la care cred că s-a referit dl Martin în întrebarea sa.

Acestea sunt cele trei autorități europene în domeniul bancar, al asigurărilor și al titlurilor de valoare. Scopul acestei supravegheri este supravegherea mai detaliată, iertați repetiția, și reducerea tulburărilor la nivelul entităților financiare individuale, prin urmare protejarea clienților acestor entități.

Consiliul, după cum am spus, a aprobat o poziție comună în această privință, o dată pentru totdeauna. În primul rând, anul trecut în octombrie, Consiliul a afirmat politic și a dat încredere politică pentru

supravegherea macro, și în decembrie, pentru supravegherea micro și întregul pachet legislativ. Acest lucru, după cum spuneam, face obiectul procedurii legislative ordinare și, prin urmare, al acordului dintre Parlament și Consiliu.

Aceste trei comitete trebuie să fie funcționale. Am dori ca directivele să fie adoptate, dacă este posibil, chiar în primul semestru al Președinției spaniole, dar în orice caz, să fie funcționale la finalul anului 2010. Acesta este obiectivul Consiliului.

În consecință, ne așteptăm la o cooperare profitabilă cu Parlamentul European, pentru ca să putem să facem acest pas important spre o concluzie, care consider că este istorică și în concordanță cu abordările care au apărut din exteriorul Europei, de la G20, în timp ce Statele Unite pregătesc un regulament similar. Considerăm că este una dintre provocările la care trebuie să facem față pentru a evita altă criză asemănătoare cu aceasta, care provine din sistemul financiar, prin lipsa regulamentului și prin iresponsabilitatea, așa cum a spus deputatul anterior, a anumitor lideri din sistemul financiar.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Vă mulțumesc pentru declarațiile dvs., domnule López Garrido. Ați menționat zona de supraveghere macro a Comitetului european pentru riscuri sistemice. Sunteți cu siguranță conștienți că există multe critici în această privință, în primul rând legat de mărirea Comitetului, pentru că a fost, încă o dată, format conform unui sistem tipic al proporționalității europene. Considerați că există un risc aici, la fel cum fac alții, și anume că nu va fi posibil ca acest Comitet să funcționeze eficient?

A doua problemă în privința Comitetului european pentru riscuri sistemice este lipsa independenței. Considerați că ați putea să progresați în timpul Președinției spaniole și să încercați să asigurați că are un grad mai mare de independență și să faceți orice progrese corespunzătoare cu privire la mărirea Comitetului, pentru că va fi cu greu posibil să funcționeze într-un mod semnificativ pe această bază?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Consider că există o propunere înaintată de Comisie. Există un acord, un acord a fost încheiat în cele din urmă, un consens în Consiliu, care nu a fost simplu. Președinția suedeză și Comisia au trebuit să lucreze din greu pentru a obține prezentul acord în Consiliul Ecofin, și iată-l. Iată-l aici, în Parlamentul European, și Parlamentul este cel care trebuie să efectueze această abordare, după cum subliniați dvs. și alții.

Acesta este locul de realizare a respectivului acord între cele două sfere. Există un consens la nivelul Consiliului și vom vedea dacă putem realiza consensul cu Parlamentul European.

Consider că aceste chestiuni pe care le-ați ridicat sunt, ca altele, perfect discutabile și sunt sigur că vom ajunge la un acord, deoarece este absolut necesar, între cele două organisme legislative ale Uniunii: Consiliul și Parlamentul European.

Seán Kelly (PPE). – Ca parte a supravegherii financiare propuse, are Președinția spaniolă în vedere să formuleze recomandări în ceea ce privește bunele practici pentru limitarea salariilor directorilor executivi și, de asemenea, limitarea culturii ridicole a bonusurilor care au alimentat multe dintre dificultăți și ne-au condus în situația foarte dificilă în care suntem în prezent?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Doamnă președintă, domnule López Garrido, doresc să fac legătura dintre chestiunea supravegherii financiare de către Uniunea Europeană și acțiunea speculativă a fondurilor mutuale, inclusiv a fondurilor din Uniunea Europeană, din Londra. Presa relatează că managerii fondurilor pariază pe o cădere euro, a guvernului din Grecia și a altor obligațiuni și pe datorii și deficit, ducând la exacerbarea împrumuturilor.

Prin urmare, sunteți în poziția de a-mi comunica măsurile specifice care pot fi luate pentru a proteja economiile statelor membre ale Uniunii Europene de atacurile speculative prin fondurile mutuale cu risc ridicat, inclusiv fondurile din Uniunea Europeană?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Da, consider că este foarte posibilă analiza bunelor practici în raport cu entitățile financiare. Deschidem o dezbatere care este centrată pe aceste sisteme de supraveghere financiară și consider că este locul perfect de lucru în această direcție și pentru a putea contribui cu unele elemente la care v-ați referit, domnule Kelly, chiar ca parte a directivei.

De asemenea, consider că este loc pentru propunerea celui de-al doilea vorbitor în cadrul acestor directive, pe care o veți putea dezbată în acest Parlament, de exemplu, în legătură cu regulamentul privind fondurile speculative, care se înscrie în cerințele de supraveghere care au fost dezbătute sau ce a menționat aici în această dimineață Președintele actual al Consiliului Uniunii, și anume eradicarea paradisurilor fiscale.

Toate aceste idei care au fost precizate își au locul lor și se vor potrivi perfect în dezbaterile care va avea loc în acest Parlament în următoarele câteva luni legat de reformă, așa cum a numit-o Consiliul European în acel moment, o reformă completă și reală a supravegherii sistemului financiar. Prin urmare, o reformă aprofundată și importantă, în care toate chestiunile și dezbaterile pe care le-ați ridicat își vor găsi un loc.

Președinta. – Întrebarea nr. 9, adresată de **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0496/09)

Subiect: Rolul zonei euro în ceea ce privește situația financiară din Grecia

Declarațiile făcute cu ocazia recentului summit european cu privire la gravitatea situației financiare din Grecia, precum și la sprijinul care trebuie acordat statelor care se află într-o situație similară au fost contradictorii. În timp ce dna Merkel a subliniat responsabilitatea comună a tuturor țărilor din zona euro cu privire la ceea ce se întâmplă în unul din statele membre, dl Reinfeldt a declarat că situația Greciei constituie „o problemă internă a statului, care trebuie rezolvată prin decizii la nivel național”.

Cum percepe președinția solidaritatea între statele membre, în special între cele care aparțin zonei euro, în cazul în care unul din membri riscă să ajungă în stare de faliment? Estimează președinția că este oportun ca guvernele să beneficieze de garanții și împrumuturi din partea Băncii Centrale Europene pentru a se proteja împotriva speculațiilor și a consecințelor nefaste ale unei eventuale degradări a capacității de împrumut a statelor membre, consecințe care întrețin cercul vicios al datoriei publice?

Estimează președinția că, în afară de sancțiunile prevăzute în Pactul de stabilitate și de creștere, este necesară introducerea unor controale preventive intensificate și a unor măsuri privind ocuparea forței de muncă și dezvoltarea statelor membre îndatorate înainte ca acestea să se găsească într-o situație financiară gravă?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. - (ES) În tratatele Uniunii Europene, există o diviziune clară a competențelor. Politicile economice ale statelor membre sunt de interes comun pentru Uniune, dar, în același timp, bugetele naționale sunt de competența fiecărui stat membru.

Având în vedere faptul că există o singură monedă în 16 țări ale Uniunii și, în același timp, în vederea extinderii, întrucât ideea uniunii monetare apare în Tratatul de la Maastricht ca cel mai atotcuprinzător obiectiv posibil, trebuie, desigur, respectate normele statelor membre cu privire la bugetele lor, deoarece acest lucru afectează economia și sistemul monetar în întregul lor.

Prin urmare, este necesară evitarea deficitelor publice excesive, care este ceva esențial pentru funcționarea uniunii economice și monetare, și, din cele două, cea care s-a dezvoltat cel mai mult, trebuie să recunoaștem, uniunea monetară, nu în aceeași măsură uniunea economică.

Prin urmare, Pactul de stabilitate și, așadar, în Maastricht la vremea sa, astăzi articolul 123 din Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene interzice deficitele sau acordarea creditelor pentru acoperirea acestor deficite de către Banca Centrală Europeană și băncile centrale ale statelor membre a căror monedă este euro. De asemenea, se spune în tratat că nici Uniunea, nici statele membre nu își vor asuma sau nu vor fi răspunzătoare pentru obligațiile guvernului central sau ale altor autorități publice ale altui stat membru.

Prin urmare, fiecare stat membru trebuie să subscrie la angajamentul său de datorie și Consiliul a menționat că toate statele membre trebuie să facă acest lucru și este convins că Grecia și alte state membre vor lua deciziile necesare pentru a corecta dezechilibrul lor economic pentru a păstra puterea mediului lor economic și financiar național.

Trebuie să reamintim că o procedură de deficit excesiv anticipează supravegherea politicilor economice în cazuri justificate. Consiliul va dezbate cazul Grecia, sperăm, în luna februarie. Probabil că atunci, deși depind de dreptul de inițiativă al Comisiei, recomandările vor fi adoptate și, prin urmare, strategiile stabilite în așa fel încât Uniunea Europeană să poată să își exprime interesul și implicarea sa în situații sau circumstanțe dificile pe care anumite state membre le pot experimenta.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). - (EL) Doamnă președintă, domnule López Garrido, ne-ați reamintit articolele tratatului care vizează procedura deficitului excesiv. Parlamentul cunoaște aceste articole. Cu toate acestea, am un sentiment că veți putea să îmi oferiți mai multe informații despre ce a vrut dl Zapatero să spună despre solidaritatea din zona euro, despre solidaritatea din țările cu probleme financiare speciale. Există oare posibilitatea să dezbatem o mai bună coordonare financiară între centru și regiuni în ceea ce privește subvențiile? Există oare posibilitatea unei mai bune coordonări fiscale pentru a evita dumpingul fiscal și social care împovărează deja Uniunea Europeană și are consecințe particulare asupra anumitor țări?

Îmi puteți spune mai multe despre ce ați declarat mai devreme în legătură cu la ce s-a referit dl Zapatero prin solidaritate?

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Uniunea Europeană este o regiune a lumii în care solidaritatea este practică foarte vizibil. De exemplu, în cazul Greciei sau al țării mele Spania, am experimentat o mare solidaritate din partea Uniunii Europene prin fonduri europene și fonduri structurale, care sunt elemente esențiale ale politicii de solidaritate europeană care va continua.

Nu au nicio comparație în altă parte din lume. Acest lucru a permis un progres semnificativ în multe țări, lucru de care beneficiază țările în întregul lor, în timp ce piețele se deschid. În același timp, s-au transferat anumite sume pentru modernizarea unei regiuni. Acesta este un exemplu foarte clar de solidaritate. Acestea sunt fonduri care, în mod firesc, trebuie să fie folosite corect și care sunt monitorizate de Uniunea Europeană, ceea ce este perfect logic. Așadar, există solidaritate.

O altă formă de solidaritate este cea pe care o putem interpreta foarte clar din tratat. Ați făcut referire în mod special la tratat. Tratatul stabilește obligația statelor membre de coordonare a politicilor lor economice, sociale și de ocupare a forței de muncă. Articolul 5 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene stabilește clar acest lucru, iar solidaritatea Uniunii Europene este exprimată acolo, de asemenea: în discuția comună și adoptarea comună a obiectivelor cu privire la o politică economică coordonată.

Multe probleme actuale ale diferitelor țări europene cauzate de criză nu ar fi fost atât de acute, dacă ar fi existat mult mai devreme uniunea economică, dar uniunea economică a fost oprită. Uniunea monetară a progresat, dar uniunea economică a fost oprită și aceste sinergii ale coordonării politicilor economice din Uniunea Europeană nu au ieșit la iveală, ceea ce, pe scurt, trebuie să se și întâmple. Aceasta este propunerea tratatului în cele din urmă.

Strategia Europa 2020, obiectivele asupra cărora trebuie să convenim cu privire la investițiile în educație, specializare și diviziunea muncii și la lupta împotriva schimbărilor climatice sunt, de asemenea, elemente asupra cărora trebuie să cădem de acord și care vizează solidaritatea. De asemenea, este exprimată foarte clar solidaritatea într-un continent, într-o Uniune Europeană care trebuie să fie mereu cât mai unită posibil. Cu toate acestea, desigur, aceasta nu împiedică tratatul, destul de logic, să solicite și responsabilitate din partea statelor membre la nivelul lor de datorie sau de creditare pe care și-l asumă. Aceasta, desigur, este responsabilitatea fiecărui stat. Cu toate acestea, există un întreg context al pieței, al politicilor sociale, al politicilor structurale, al politicilor regionale și, în viitor, sper, al coordonării politicilor economice, sociale și de ocupare a forței de muncă care reprezintă, fără îndoială, un context al solidarității.

Aceasta este forma cea mai adecvată, cea mai profundă și mai cuprinzătoare a politicii de solidaritate din Uniune.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Aș dori să mai adresez o întrebare, pentru că ați spus, domnule ministru, că situația foarte gravă din Grecia va fi dezbătută la reuniunea Comisiei din februarie anul acesta. Este adevărat că în Grecia este o criză foarte gravă, dar cu toții știm că, din nefericire, ea se poate extinde. Aș dori să vă întreb următoarele: în afară de forumul Comisiei, nu veți începe o discuție de fond cu Banca Centrală Europeană? Consider că și acesta este un organism important, care trebuie să fie mai activ aici, cu privire la situația din Grecia.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Consider că fiecare organism are propriul său domeniu de activitate. Aceasta este una dintre cele mai importante caracteristici ale structurii uniunii economice și monetare europene și, în plus, cea care îi oferă credibilitate.

Este adevărat că va fi discutat cazul Greciei de către Consiliu, destul de logic, deoarece este unul dintre statele membre ale uniunii și, evident, ce se întâmplă în altă țară europeană ne afectează pe noi toți. Suntem afectați de ce se întâmplă în țările din exteriorul Europei, să nu mai menționăm într-un loc unde există o piață unică și o singură monedă pentru 16 țări.

Este logic că dezbaterile au avut loc în limitele stabilite de tratat și, în plus, în conformitate cu strategia economică și bugetară considerată a fi corespunzătoare circumstanțelor prezente, care, în acest caz, este recomandă Greciei și de care, fără îndoială, va beneficia.

Banca Centrală Europeană are propriile obligații în tratat, obligații cu privire la stabilitatea financiară și a prețurilor, dintr-o poziție independentă. Independența Băncii Centrale Europene este un principiu esențial al Uniunii Europene care permite oferirea unei credibilități mari sistemului nostru economic și financiar și monedei noastre comune, euro. Acest criteriu al independenței trebuie respectat, deoarece este un element

fundamental al uniunii economice și monetare pe care am adoptat-o cu câțiva ani în urmă în Uniunea Europeană.

Președinta. - Domnule ministru, vă mulțumesc foarte mult pentru participarea dvs. la prima parte a timpului afectat întrebărilor cu Președinția dumneavoastră.

Întrebările care nu au primit răspuns din lipsă de timp vor primi răspuns în scris (a se vedea anexa).

Timpul alocat întrebărilor s-a încheiat.

(Ședința a fost suspendată la ora 19.15 și reluată la ora 21.00)

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședinte

13. Componenta comisiilor: consultați procesul-verbal

14. Democratizarea în Turcia (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind democratizarea din Turcia.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Doamnelor și domnilor, am plăcerea să mă adresez acestei camere cu privire la o problemă extrem de importantă pentru Uniunea Europeană, și anume problema relațiilor cu Turcia și, mai exact, a democratizării Turciei, care pare să fie obiectivul principal al dezbaterii, problemă care este direct legată de Uniune, și nu doar indirect, ci direct, având în vedere că Turcia este o țară candidată.

Are statutul unei țări candidate care de câțiva ani poartă negocieri pentru a adera la Uniunea Europeană și, așa cum toată lumea știe, printre criteriile de la Copenhaga se numără și cel care stipulează că o țară care dorește să adere la Uniune trebuie să aibă instituții politice stabile și să garanteze democrația, statul de drept, drepturile omului și respectul față de minorități.

Prin urmare, Turcia trebuie să îndeplinească aceste criterii. Există mai multe capitole deschise pentru posibile negocieri. Unele sunt deja deschise, altele încă nu, alte negocieri sunt în impas, dar este evident că Turcia are o importanță strategică majoră pentru Uniune. În primul rând, pentru că este o țară cu o perspectivă europeană și, în plus, pentru că este o țară mare, a cărei importanță strategică este în continuă creștere din punct de vedere al aprovizionării cu energie și pentru că este o țară cu o relevanță economică și, desigur, politică, incontestabilă. De altfel, Turcia face parte din NATO și, astfel, pentru unele țări din Uniunea Europeană, Turcia este și un partener în sfera acestei alianțe militare.

Trebuie spus că Turcia a înregistrat transformări pozitive. Perspectiva europeană i-a oferit Turciei o motivație specială pentru a se orienta, într-un sens pozitiv, către transformări democratice și consolidare democratică. Actualul guvern turc a lansat chiar și așa-numita „inițiativă democratică” ca răspuns la nevoia de transformări instituționale profunde pe care trebuie să le parcurgă sistemul politic turc în evoluția sa către democratizare. În ceea ce privește Uniunea Europeană, Turcia și-a demonstrat interesul chiar în interiorul guvernului, prin numirea ministrului Bağıș, cu care am avut ocazia să discut de multe ori, și care este responsabil de negocierile cu Uniunea Europeană, acesta fiind portofoliul ministerului său.

Prin urmare, putem observa că, pe de o parte, Turcia a lansat reforme, fără îndoială stimulată de perspectiva europeană dar, pe de altă parte, încă există în mod evident deficiențe în domeniul democrației și al respectării libertăților fundamentale, domeniu pe care este axată această dezbatere.

Considerăm ca fiind încă insuficiente nivelurile de protecție și garantare ale anumitor libertăți, cum ar fi libertatea de expresie, libertatea presei sau a religiei, drepturile sindicatelor sau ale grupurilor minoritare, drepturile femeilor și ale copiilor, lupta împotriva discriminării și egalitatea dintre femei și bărbați. Aceste aspecte ne-au determinat ca, în cadrul acestui proces, să propunem Turciei o serie de reforme constituționale, în absența cărora ar fi dificil să se înregistreze evoluții în domeniile menționate.

Prin urmare, astfel cum s-a stabilit în cadrul negocierilor cu Turcia, Uniunea Europeană dorește să avanseze în această direcție și, în plus, va ghida Turcia atunci când ba fi necesar și când va considera că un anumit tip de măsuri deviază de la direcția cea bună sau îngreunează progresul.

Acest lucru s-a întâmplat de altfel în momentul în care Curtea Constituțională turcă a adoptat la 11 decembrie decizia de dizolvare a DTP (*Demokratik Toplum Partisi*) și de a interzice mai multor reprezentanți ai acestui partid, aleși în mod democratic, de a desfășura orice fel de activitate politică. La momentul respectiv, președinția Consiliului și-a exprimat îngrijorarea cu privire la acea decizie adoptată de Curte, fapt care a constituit un semnal distinct din partea Uniunii Europene că există o voce care atrăgea atenția cu determinare asupra preocupărilor suscitade de acea decizie. În plus, această voce încurajează reformele legislației turce care sunt necesare pentru adaptarea regulamentelor de funcționare a partidelor politice la anumite recomandări formulate de comisia de la Veneția a Consiliului Europei și la regulamentele relevante din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale care, de altfel, a fost semnată și ratificată de statul turc și înaintată jurisdicției, în acest caz, Curții de la Strasbourg.

Voi încheia, doamnă președintă. Președinția Consiliului va continua să acorde o importanță deosebită acestei probleme. Fiecare aspect implicat în actualul proces de reformă din Turcia va fi monitorizat îndeaproape într-un cadru pe care îl considerăm pozitiv, și anume cadrul de negociere și asociere în vederea aderării. Considerăm că este un cadru strategic care trebuie continuat și intenția actualei Președinții spaniole a Consiliului este de a deschide noi capitole de negocieri pentru ca astfel, așa cum s-a întâmplat și anul trecut cu Turcia, să putem purta aceste negocieri în profunzime.

Olli Rehn, membru al Comisiei. – Doamnă președintă, salut această dezbatere foarte importantă cu privire la democratizarea Turciei. Vă reamintesc că procesul de aderare a Turciei la UE are în continuare o importanță strategică pentru Uniunea Europeană.

Reformele și transformările democratice din Turcia consolidează stabilitatea și securitatea din Turcia și din vecinătatea UE și a Turciei. Progresele din Turcia stimulează reformele și acționează ca un catalizator pentru democrație și apărarea drepturilor omului în toată regiunea.

Desigur, progresul nu este întotdeauna simplu și presărat cu evoluții pozitive. Se întâmplă ca unele evoluții să determine îngrijorări, caz în care discutăm aceste probleme cu foarte multă seriozitate împreună cu autoritățile turce și facem uz de instrumentele de care dispunem datorită condițiilor impuse de perspectiva aderării la UE.

Când o societate ca Turcia trece prin transformări politice fundamentale, este puțin probabil ca în mijlocul evenimentelor să existe mereu claritate deplină sau o direcție bine definită.

Deschiderea democratică a Turciei față de populația kurdă este un exemplu în acest sens. În vara lui 2009, guvernul turc a lansat acest proces de deschidere care vizează ridicarea standardelor democratice și de viață pentru toți cetățenii turci. Această inițiativă democratică a abordat problema kurdă pe calea dialogului și în cadrul instituțiilor democratice turce. A fost realizată o serie de reforme de referință. În urmă cu doar câțiva ani, unele dintre acestea păreau aproape imposibile: gândiți-vă la programele TV în limba kurdă, difuzate acum de posturi publice și private. Sunt un exemplu grăitor de astfel de schimbări și transformări binevenite.

Dar obstacolele recente în calea deschiderii democratice reprezintă, într-adevăr, un motiv de îngrijorare. Regretăm decizia din decembrie a Curții Constituționale din Turcia de a desființa Partidul Societății Democratice (DTP). După desființarea DTP, mai mulți membri de partid - inclusiv primari aleși - au fost arestați în cadrul unei anchete antiteroriste. În același timp, în sud-est, atacurile teroriste ale PKK au continuat nestingherite, punând în pericol viețile soldaților turci. Climatul politic tensionat a fost alimentat și de celebrările prilejuate de întoarcerea membrilor PKK și a simpatizanților din nordul Irakului. Cercul naționaliste din Turcia au profitat de această ocazie pentru a ataca guvernul în privința politicilor sale și a deschiderii democratice.

Salut anunțul făcut săptămâna trecută de guvernul turc de a continua deschiderea democratică în ciuda valului de reacții împotriva acesteia. Transformarea Turciei este o mărturie puternică a subtiliei influențe pe care o exercită permanent perspectiva aderării la CE, atunci când este folosită în mod corect și ferm, cu eficiență și consecvență.

Nu este un proces ușor, dar este un proces în care călătoria este la fel de importantă ca destinația. Să încercăm, așadar, să facem ca această călătorie să funcționeze pentru beneficiul comun al UE și al Turciei.

Ria Oomen-Ruijten, în numele Grupului PPE. – (NL) Doamnă președintă, domnule comisar Rehn, îmi dau seama că această dezbatere despre Turcia, despre extindere, este poate ultimul prilej pe care îl am să vă vorbesc. Oricum ar fi, doresc să vă mulțumesc pentru informațiile pe care ați avut mereu bunăvoința să ni le furnizați în discuțiile cu noi, cu mine. Vă transmit cele mai călduroase mulțumiri.

Domnule președinte în exercițiu al Consiliului, domnule López Garrido, doamnelor și domnilor, dezbateră de azi nu este despre capitole ce așteaptă a fi deschise. Este o dezbateră despre democratizare - și în special despre anumite aspecte ale democratizării - pentru că raportul de progrese al Turciei și viziunea Parlamentului se află pe calendarul următoarei sesiuni de la Strasbourg. Sunt de acord cu dl comisar Rehn că este vital ca Turcia să evolueze către democrație. Doresc să felicit Turcia pentru toate eforturile pe care le-a făcut deja în acest domeniu, inclusiv în ceea ce privește problema kurdă. Până la urmă, cine ar fi crezut, acum 10 ani, și chiar acum 5 ani, că acum vor exista emisiuni de televiziune în limba kurdă?

Atunci când, la mijlocul lui 2009, Turcia a lansat ceea ce ea a numit inițiativa „deschiderii democratice”, s-a declanșat o dezbateră fără precedent - nu doar în parlament, ci și în media. La acea vreme, am sperat că dezbateră va conduce în sfârșit la o recunoaștere tangibilă și adânc înrădăcinată a drepturilor tuturor cetățenilor turci. În octombrie, i-am felicitat pe toți colegii mei turci pentru îndrăzneala de a purta această dezbateră în ciuda opoziției publice. I-am invitat să însoțească această dezbateră cu măsuri specifice pentru a concretiza această deschidere. Cu toate acestea, în ciuda imensei energii pozitive antrenată în acest sens, partea întunecată a Turciei s-a făcut iar simțită, hotărârea Curții constituționale a Turciei determinând noi atacuri teroriste. A existat un val de arestări în rândul membrilor Partidului Societății Democratice (DTP), amenințarea arestării planând încă asupra membrilor parlamentului turc. Toate aceste lucruri amenință deschiderea de care am vorbit, și am un sentiment foarte prost. Regret decizia Curții Constituționale, dar înțeleg că aceeași Curte îndeamnă la implementarea recomandărilor Comisiei de la Veneția. Această instituție a condamnat întotdeauna violența și terorismul și a pledat pentru soluțiile politice. Până la urmă, doar dialogul din cadrul societății turce și drepturile durabile garantate prin lege pot aduce pace, securitate și prosperitate pentru cetățenii turci, ceea ce și pentru noi ar însemna un mare avantaj.

Richard Howitt, în numele Grupului S&D. – Doamnă președintă, deschiderea democratică anunțată anul trecut a alimentat speranța într-un progres real în ceea ce privește asigurarea respectului pentru drepturile lingvistice, culturale și umane ale kurzilor din Turcia și închiderea capitolului marcat de ani de terorism și violență.

Cu toate acestea, în această seară, Parlamentul se alătură Consiliului și Comisiei pentru a-și exprima profunda îngrijorare cu privire la faptul că ceea ce s-a închis de fapt odată cu decizia din decembrie a Curții Constituționale este partidul politic care deține majoritatea voturilor în acele zone din țară cu populație majoritară kurdă și care, după cum afirmă asociațiile pentru drepturile omului din Turcia, reprezintă „negociatorul natural” în numele populației kurde.

În urmă cu doi ani am participat personal, în calitate de observator, alături de alte 20 000 de persoane la congresul partidului și am văzut și auzit personal legitimitatea lor în ochii propriilor susținători.

Știu că primul ministru turc s-a opus închiderii partidelor politice în declarația sa făcută după anunțarea deciziei și știu că presa turcă vorbește despre intenția anunțată a partidului de guvernământ de a preveni viitoare închideri nejustificate prin alinierea constituției la dispozițiile articolului 11 din Convenția europeană a drepturilor omului. Aceste promisiuni trebuie îndeplinite.

Dar ne este greu să împăcăm apelul de pace al Turciei către trupele de guerrilla cu faptul că vedem alți membri ai aceleiași comunități care a ales calea democrației aliniați în cătușe și duși la închisoare. Cifrele arată că între 700 și 1000 de membri de partid sunt închiși, mulți dintre ei pentru simplul fapt că au vorbit în public în limba lor maternă.

Ca deputați în Parlamentul European regretăm în special arestarea a nouă dintre primarii aleși ai partidului și interzicerea a doi dintre parlamentarii săi.

În Parlamentul nostru, ca și în al lor, ne bucurăm de imunitate pentru ca astfel, în calitate de reprezentanți ai poporului, să putem vorbi fără teamă. Aceia dintre noi care doresc aderarea Turciei la Uniunea Europeană trebuie să lupte împotriva fricii prezente, din păcate, în rândul unor categorii din populația majoritară, într-o țară multietnică, ceea ce noi numim drepturile minorităților reprezintă o amenințare la adresa unității statului. Ceea ce, într-o Europă modernă, nici nu intră în discuție.

Așadar, a dispărut un partid al cărui nume turc înseamnă „Partidul Societății Democratice”, dar scopul său de a face posibilă o societate democratică nu trebuie să dispară.

Sophia in 't Veld, în numele Grupului ALDE. – (NL) Doamnă președintă, în primul rând, doresc să mă alătur dnei Oomen-Ruijten în a-i mulțumi călduros dlui comisar Rehn pentru toate eforturile sale din ultimii ani. Salut, de asemenea, noul suflu de energie adus de Președinția spaniolă în problema negocierilor cu Turcia.

Doamnelor și domnilor, la rândul meu regret hotărârea Curții Constituționale din Turcia. Este evident că această decizie reprezintă un pas înapoi, dar să sperăm că este un singur pas înapoi, care va fi urmat de mai mulți pași înainte, căci trebuie să recunoaștem eforturile clare depuse de actualul guvern turc pentru a construi o societate democratică și a le conferi kurzilor locul lor de drept în societate și sistemul politic. Subliniez, însă, că dacă dorim să sprijinim acest proces de democratizare, dezvoltare și reformă din Turcia, trebuie să ne asumăm un angajament clar de susținere a aderării Turciei. Cred că trebuie să dăm un impuls nu doar clasei politice turce - ci și cetățenilor turci - și că nu trebuie nici să ezităm, nici să discutăm soluții intermediare sau să mutăm porțile în timpul jocului. Trebuie să ne asumăm un angajament clar. Același lucru este valabil și pentru partidele politice din Turcia, pe care doresc să le invit să îngroape securea războiului în această privință și să facă eforturi concertate pentru a înfăptui reforma.

Cu ocazia unei recente vizite în Turcia, efectuată în calitate de membru al Comisiei parlamentare mixte UE-Turcia, am remarcat progresul imens din interiorul societății civile. La urma urmei, Turcia înseamnă mai mult decât politicienii și negociatorii; Turcia înseamnă și poporul. Și văd că poporul turc acceptă într-adevăr provocarea și se străduiește să reformeze propria societate. Trebuie să sprijinim necondiționat aceste eforturi. Prin urmare, doresc să îndemn la consolidarea pilonului asupra căruia s-a convenit: nu doar negocieri, ci și încercări de a ne cunoaște reciproc. S-a stabilit în mod explicit că aceasta este cea de-a doua componentă. Sper că și această instituție își va asuma angajamentul clar de a sprijini procesul de aderare.

Hélène Flautre, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Doamnă președintă, domnule comisar Rehn, vă mulțumesc că ați rămas alături de noi la această oră târzie pentru a discuta democratizarea Turciei, un subiect în care v-ați implicat foarte mult, motiv pentru care vă mulțumesc.

Cred că în momentul în care guvernul și-a anunțat inițiativa democratică, deschiderea democratică, mulți dintre noi au recunoscut îndrăzneala gestului și, în același timp, au crezut că această ambiție imensă înseamnă un drum lung de parcurs, un drum probabil presărat cu multe capcane; capcane care nu s-au lăsat așteptate prea mult.

Așa cum ați spus, actul întâi a fost dizolvarea DTP dar observ că, pe lângă interzicerea DTP, interzicerea angajării în activități politice, care afectează mai mulți membri aleși ai acestui partid, elimină și unele dintre figurile cele mai implicate în dialogul democratic și politic care urmărește rezolvarea problemei kurde. Astfel că asupra acestei decizii planează un mare semn de întrebare.

A urmat apoi valul de arestări care efectiv, în prezent, înlătură lideri politici și odată cu ei purtătorii de cuvânt ai chestiunii kurde. Însă problema kurdă este esențială pentru procesul de democratizare a Turciei! În primul rând, pentru că este o problemă sistemică, pentru că poartă cu ea mulți ani de suferințe, violență, conflict și război, ale căror cicatrice sunt încă nevindicate azi; și aceste cicatrice sunt și economice, sociale, culturale și politice.

Problema kurdă îngreunează procesul de democratizare. Îngreunează drumul către libertatea de expresie, libertatea presei, drepturile cetățenilor și lupta împotriva torturii. Și, când constat că legislația antiteroristă servește drept paravan pentru represalii politice, nu îmi rămâne decât să spun că a sosit într-adevăr momentul să sprijinim guvernul și să așteptăm să ia din nou o inițiativă extrem de ambițioasă pentru a ieși cu fruntea sus din această situație pentru că, după cum știm foarte bine, nu toate grupurile constituite în Turcia sunt interesate de o soluționare democratică a problemei kurde. Știm foarte bine acest lucru și l-am știut de la bun început.

Prin urmare, în acest proces de democratizare, Turcia are nevoie de sprijinul nostru, de sprijinul nostru neezitant. Colega mea, dna 't Veld, are dreptate când spune că acest sprijin neezitant trebuie să includă reiterarea promisiunii de aderare în momentul finalizării procesului de democratizare; este esențial să afirmăm acest lucru.

În cele din urmă, guvernul va trebui să înfăptuiască reformele necesare care să conducă la un nou proiect de constituție. Reformele imediate vizează evident legislația privind partidele politice. Vizată este, de asemenea, reforma electorală - care este extrem de urgentă - și independența sistemului juridic. Acești piloni fundamentali pentru statul democratic din Turcia trebuie promovați cu curaj și determinare de către guvernul turc.

Și, în plus, acest guvern trebuie să lanseze inițiative pentru a încuraja consensul și reconcilierea, pentru că polarizarea societății și a forțelor politice în Turcia ar avea un efect dezastruos asupra eforturilor de a ajunge la consensul necesar pentru adoptarea unei noi constituții pe care o așteptăm cu toții.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Doamnă președintă, sistemul politic al Turciei este suficient de matur pentru a putea fi considerat o democrație pluralistă. Dezbaterile politice sunt intense, iar alegerile au o alegere reală. În plus, Turcia este membră a Consiliului Europei ceea ce, desigur, obligă guvernul să respecte standardele comune ale democrației, drepturilor omului și ale statului de drept.

Evident, o democrație permanentă și stabilă este o condiție prealabilă pentru o eventuală aderare la UE. Cu toate acestea, par să existe două motive de îngrijorare.

Primul este istoria Turciei de intervenție militară în procesul politic. Deși armata este fără îndoială un garant important al laicității și stabilității, orice tentativă de a submina un guvern ales ar periclita definitiv ambițiile Turciei de aderare la UE.

Al doilea motiv de îngrijorare este poziția dominantă a AKP în peisajul politic, unii observatori temându-se de trecerea graduală la un stat unipartidic de facto. Dacă acest lucru se întâmplă în mod democratic, nu putem obiecta, chiar dacă există voci care și-au exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că pragul relativ ridicat de 10 % care condiționează reprezentarea parlamentară în Turcia va elimina partidele mici din procesul parlamentar.

La rândul lor, tendințele ușor islamiste ale AKP ridică motive de îngrijorare pentru unii și popularitatea partidului pare să indice o schimbare fundamentală de paradigmă în natura societății turce. Până acum, tradiția laică kemalistă a servit foarte bine aplecărilor euro-atlantice ale Turciei, dar declinul treptat al acesteia, cauzat de transformările demografice, par să indice că cei care au crezut orbește în forța viziunii lui Atatürk s-au cam înșelat. Pentru binele societății turce, democrația trebuie să fie pluralistă, laică și construită pe temelia solidă a respectului pentru drepturile omului, inclusiv pentru cele ale minorităților kurde.

O altă îngrijorare suplimentară este, desigur, generată de faptul că Turcia este membră a Organizației Conferinței Islamice (OCI), în cadrul căreia valorile occidentale pe care le împărtășim în Uniunea Europeană nu sunt recunoscute pentru că OCI invocă legea sharia ca fundament pentru drepturile omului în lumea islamică. După părerea mea, acest lucru poate genera și conflicte de interese grave, în cazul în care într-o bună zi Turcia va adera la Uniunea Europeană.

Takis Hadjigeorgiou, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Doamnă președintă, în calitate de deputat cipriot în Parlamentul European, întotdeauna când vorbesc de Turcia mă simt obligat să exprim sprijinul nostru pentru aderarea acestei țări, desigur sub rezerva condițiilor prealabile stabilite și a democratizării ample.

Cum ne putem implica în democratizarea Turciei? Aceasta e marea întrebare. Cred că pasul esențial este să îi spunem Turciei adevărul. Da, Turcia face progrese. Multe dintre ele remarcabile. Trebuie să îi spunem acest lucru.

Turcia a devenit un cimitir pentru partidele politice. Treisprezece partide au fost îngropate de hotărârile Curții Supreme. Recent, a fost interzis DTP; 200 de membri de partid, nouă primari, șase foști primari și doi foști lideri de partid se află în închisoare. Într-un astfel de stat putem vorbi de o tendință spre democratizare doar pentru că există programe de televiziune în limba kurdă? Suntem vecinii Turciei și o invităm să învețe din experiențele noastre ca vecini, nu din punctele noastre slabe. Turcia se va democratiza dacă vom vorbi clar și ferm.

Nikolaos Salavrakos, în numele Grupului EFD. – (EL) Domnule ministru, salut analizele reținute și - dacă pot spune așa - înțelepte ale dlui López Garrido și ale dlui comisar Olli Rehn, pe care îl felicit și căruia îi doresc mult succes în noua sa funcție.

Fără nicio îndoială, Turcia este într-adevăr o mare țară islamică cu o importanță strategică imensă. N-aș vrea să repet ceea ce au spus deja ceilalți vorbitori, ale căror păreri le împărtășesc. Cu toate acestea, analizele informațiilor legate de această țară îmi dau impresia că există numeroase centre de putere aflate în discordanță și incapabile să acționeze concertat. Astfel, în timp ce guvernul Erdoğan încearcă să se prezinte ca moderat, forțele armate ale țării își manifestă agresivitatea la adresa Greciei, violând constant spațiul aerian grec, și hărțuind în permanență Frontex.

În același timp, recent s-a putut observa că sistemul judiciar din această țară a manifestat în mod clar o tendință repetată către demiterea guvernului, după modelul evenimentelor de acum doi sau trei ani cu Erdogan.

În cele din urmă, în prezent, guvernul turc pare incapabil să garanteze suveranitatea populară care caracterizează o democrație și planifică un nou tip de imperiu otoman, astfel cum reiese din punctele de vedere exprimate de dl Davutoglu și reiterate de dl Erdoğan cu ocazia recente vizite în Liban.

La fel de bizară mi s-a părut atitudinea guvernului turc în ceea ce privește deschiderea către Iran și programul nuclear al acestei țări, care contravine poziției comunității internaționale, în special în Uniunea Europeană și SUA.

În plus, contravenind foii de drum de la Ankara și acordurilor internaționale, Turcia permite și, poate încurajează, chiar, tranzitul imigranților ilegali pe teritoriul său către țările Uniunii Europene și nu își respectă obligațiile de a acorda drept de azil și aterizare navelor și aeronavelor cipriote.

În același timp, arhiepiscopul Bisericii ortodoxe, patriarhul Bartholomeu, liderul spiritual incontestabil al sute de milioane de creștini ortodocși, s-a implicat personal în luptă și a subliniat sincer și clar situația Patriarhiei, denunțând încălcările libertăților religioase și ale drepturilor minorităților. Consider, prin urmare, că Turcia are de parcurs un drum lung până la aderarea la Uniunea Europeană.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, în aceeași tonalitate cu observațiile făcute de câțiva dintre colegii mei, consider că procesul de democratizare din Turcia este o călătorie fundamentală care va permite apropierea țării de Uniunea Europeană și că în cadrul Uniunii Europene conviețuirea noastră trebuie să se întemeieze pe valori și principii inalienabile și că recunoașterea acestora este o condiție necesară pentru aderarea oricărui stat.

Același lucru este valabil și în cazul Turciei, care trebuie să pună în aplicare toate reformele care sunt necesare pentru a garanta democrația, statul de drept și protecția drepturilor omului și ale minorităților. Fundamentele unei societăți democratice sunt constituite în principal de pluralismul cultural, religios și politic, dar recunoașterea lor este un proces dificil, corelat cu determinări de ordin istoric, etnic și religios. Evenimentele determinate de interzicerea de către Curtea Constituțională a Partidului Societății Democratice, un partid apropiat de minoritatea kurdă, constituie un exemplu în acest sens. Interzicerea partidelor și demiterea din funcții a reprezentanților aleși reprezintă mereu evenimente grave pentru că încalcă libertățile individuale și principiile democratice.

Procesul de democratizare din Turcia depinde fără îndoială de soluționarea problemei kurde. Uniunea Europeană trebuie să își asume un angajament politic ferm cu autoritățile țărilor implicate și trebuie să întreprindă acțiuni comune cu Organizația Națiunilor Unite. Nu poate exista democrație în absența pluralismului, fapt repetat în numeroase ocazii de Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg.

Sper, prin urmare, că sistemul politic turc va putea evolua rapid către respectarea acestor principii. Dacă Turcia reușește, intrarea sa în Europa nu poate decât să însemne o mare șansă pentru noi.

Raimon Obiols (S&D). – (ES) Cred că putem afirma cu tărie că, de la începutul negocierilor de aderare cu Turcia, lansate pe baza acordului unanim al Consiliului, întregul proces merită o evaluare pozitivă per ansamblu. Acesta a contribuit la democratizarea și modernizarea Turciei. Cu toate acestea, este evident că există în continuare o serie de probleme, că asistăm la pași înainte urmați de pași înapoi, că, din când în când, primim vești proaste - recenta interzicere a partidului kurd, DTP, este un exemplu - și că avem de parcurs un drum lung extrem de complex.

Aici, în acest Parlament, ne-am obișnuit să spunem ce ar trebui să facă ceilalți. Cred că ar fi bine dacă, în vederea viitoarelor negocieri cu Turcia, am declara care este poziția noastră majoritară. Cred că aceasta este reflectată în raportul dnei Ria Oomen-Ruijten, care s-a bucurat de o majoritate largă și care nu susține stabilirea de criterii cu două măsuri în procesul de negociere, care pledează pentru o atitudine fermă și clară și pentru a nu transmite semnale contradictorii, pentru că ar alimenta astfel un cerc vicios în care reticența europeană, ambiguitățile și contradicțiile ar furniza muniție reacționarilor sau celor care se împotrivesc aderării Turciei la Europa, grupurilor naționaliste sau altor grupuri care sunt împotriva integrării în Europa.

În acest sens, doresc să îmi exprim mulțumirea față de intervențiile din partea Consiliului și Comisiei. Propun să facem un pariu cu noi înșine. Nu știm care va fi rezultatul, dar trebuie să ne respectăm cuvântul dat: *pacta sunt servanda*.

Ne aflăm într-un proces de negocieri pentru aderarea Turciei la Uniunea Europeană și trebuie să fim clari și fermi dar, bineînțeles, și circumspecți.

Sarah Ludford (ALDE). – Doamnă președintă, multe dintre reformele pe care le solicităm în mod constant în Turcia se înscriu în saga desființării repetate a partidelor politice kurde, cea a DTP de luna trecută nefiind decât cea mai recentă.

Eșecul continuu de a reforma constituția, legea privind funcționarea partidelor politice și a sistemului juridic, precum și implicarea permanentă a armatei în politică influențează contextul în care se sabotează în mod repetat reprezentarea politică democratică a kurzilor. Aceste desființări sabotează și deschiderea democratică lansată anul trecut de guvernul Erdoğan și care, pe bună dreptate, s-a bucurat de ecouri foarte favorabile. Singura modalitate de a soluționa în mod durabil problema kurdă este printr-o soluție politică, metoda cea mai bună și pentru a combate PKK.

Comisarul Rehn a vorbit despre arestarea mai multor primari și politicieni ai DTP dar, din informațiile mele reiese că în închisori se află aproximativ 1 200 de activiști, inclusiv membri ai partidului BDP, care a urmat DTP. Nu îmi este deloc clar cum intenționează guvernul să intensifice deschiderea democratică în acest context. Cine este responsabil de aceste arestări? Am auzit că s-a spus - cred că de dl Richard Howitt - că primul ministru Erdoğan a condamnat desființarea DTP, deși mărturisesc că nu eram la curent cu această evoluție. Un cinic ar putea spune că, din punct de vedere electoral, interzicerea DTP nu face decât să servească intereselor AKP, având în vedere că în sud-est aceste două partide sunt rivale electorale.

Sunt de acord cu pozițiile exprimate de dna 't Veld și dna Flautre că cea mai bună pârghie de care dispunem pentru a contribui la democratizarea Turciei este să îi oferim asigurarea fermă și responsabilă că va adera la UE dacă va îndeplini criteriile de la Copenhaga - deși își datorează această democratizare și lor înșilor. Turcia este o țară importantă cu multe atuuri. Merită și are nevoie de democrație.

În cele din urmă, îi mulțumesc și eu dlui comisar Rehn pentru tot ce a făcut pentru extindere în ultimii cinci ani, nu doar în privința Turciei, ci și - de asemenea o zonă la care țin mult - pentru Balcanii de Vest. Aștept cu nerăbdare să pot saluta numirea sa în noul portofoliu.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Doamnă președintă, mă alătur celor care au afirmat că deschiderea democratică a permis genul de progrese pe care le așteptam de mulți ani și a generat evoluții în zone în care, cu câțiva ani în urmă, nu le-am fi crezut posibile.

Mă alătur, de asemenea, celor care au afirmat că aceste deschideri și reforme sunt continuate și consolidate. Aș adăuga, de asemenea, că trebuie să fim atenți la modul în care sunt aplicate reformele - nu doar la cum sunt formulate pe hârtie în lege, ci la modalitatea în care sunt puse în practică în realitate.

Din moment ce se pare că suntem cu toții de acord că este bine că aceste reforme există, trebuie să depunem eforturi și pentru a sprijini aceste reforme. Ceea ce nu funcționează dacă nu facem decât să cerem reforme, pentru ca apoi să spunem că în continuare Turcia nu are nicio șansă să aibă parte de un proces de aderare corect. Dacă vrem să asistăm la reforme, trebuie să demonstrăm că introducerea de reforme va fi într-adevăr încununată de anumite succese și va conduce la un proces de aderare corect, scopul acestui proces fiind, prin natura sa, aderarea.

În acest sens, este foarte regretabil că, în chiar momentul preluării Președinției, dl Zapatero și-a moderat considerabil angajamentul anterior pentru un proces de aderare corect.

Din moment ce UE prin vocea noastră și-a asumat acest angajament, cred că trebuie să îl respectăm: trebuie să fim parteneri de încredere în politica noastră externă. Astfel, doresc să știu dacă reprezentantul Președinției ne poate spune azi dacă Zapatero își menține angajamentul și, în aceste condiții, dacă ne poate clarifica modul în care intenționează să îl susțină în Consiliu, membri acestuia fiind mai curând sceptici.

Jan Zahradil (ECR). – (CS) Vorbesc din poziția unui susținător al aderării Turciei la Uniunea Europeană ca membru cu drepturi depline, și nu ca un fel de partener privilegiat sau alt fel de substitut; și doresc să adaug câteva critici la propria noastră atitudine. Noi percepem Turcia din perspectiva unei organizații care i-a promis acestei țări integrarea deplină în Uniunea Europeană dar care, în același timp, este incapabilă să-i garanteze că dacă îndeplinește toate condițiile pe care i le impunem, va putea adera într-adevăr pe deplin.

Poziția Parlamentului European în această privință este clară. Instituția și-a exprimat aprobarea fără echivoc; poziția Comisiei Europene este, de asemenea, clară și, în această privință, nu pot decât să mă alătur elogiilor adresate dlui comisar Rehn pentru obiectivitatea sa și pentru realizările sale din ultimii cinci ani în acest domeniu. Poziția Consiliului European nu este însă la fel de clară, pentru că încă mai există guverne ale unor state membre care refuză pur și simplu să spună clar că dacă Turcia îndeplinește toate condițiile pe care i le impunem, poate deveni membră cu drepturi depline în Uniunea Europeană. În acest caz, înseamnă că nu

suntem corecți și nu suntem demni de încredere: și este greu să cerem ceva de la cineva căruia nu putem să îi garantăm că ne vom îndeplini propriile promisiuni.

În al doilea rând, democrația turcă este pur și simplu aparte. Când îndemnăm această țară, în mod justificat, să-și apropie standardele de cele ale Europei, când solicităm, în mod justificat, ca rolul armatei să fie limitat, ar trebui să realizăm în primul rând ce presupun aceste lucruri și ce impact vor avea asupra structurii societății turce și asupra întregii naturi a democrației turce. Mi-e teamă că în cele din urmă evaluarea mecanică a criteriilor de democratizare va face mai mult rău decât bine și aș pleda pentru mai multă sensibilitate, mai multă reciprocitate și mai multă empatie pentru Turcia în această privință.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Domnule comisar Rehn, în traducerea pe care am auzit-o în căști ați spus că parcursul este la fel de important ca destinația. Trebuie să spun că nu sunt deloc de acord. Nu putem sprijini decât acel traseu care conduce către o Turcie democratică. Dimpotrivă, trebuie să ne exprimăm dezacordul față de orice parte din această călătorie care duce într-o direcție greșită. Cuvintele trebuie însoțite de fapte. Aș vrea să știu cât timp va tolera Comisia ca o parte din ajutorul de aderare acordat Turciei să fie folosit pentru a recompensa aliații politici ai partidului de guvernământ în timp ce minoritățile etnice și religioase sunt discriminate, după cum au arătat anchete recente. UE ar trebui să facă ceva!

Eram la sediul DTP la 29 decembrie când a venit poliția să-l aresteze pe Ahmet Türk - unde erau Comisia și Consiliul? Vor recurge Comisia și Consiliul la procedurile legale pentru a lupta pentru drepturile omului?

În cele din urmă, o întrebare legată de primarul din Diyarbakir, dl Baydemir, pe care autoritățile turce l-au împiedicat să vină în acest Parlament: se va lansa un protest la adresa Turciei?

Gerard Batten (EFD). – Doamnă președintă, Turcia organizează alegeri dar nu este o democrație în sens occidental. Partidele politice pot fi interzise; există corupție în sistemul juridic; există abuzuri la adresa drepturilor omului; libertatea de expresie și de asociere nu există la fel ca în țări cum ar fi Marea Britanie sau majoritatea statelor europene.

Minoritatea creștină este persecutată în mod constant, aspect din ce în ce mai pregnant - din nefericire - în majoritatea țărilor islamice.

Reformele lui Kemal Atatürk din anii 1920 au fost lăudabile, prin încercarea de a se despărți de antichitățile Imperiului Otoman și de cea mai neagră perioadă a practicilor islamice pentru ca Turcia să evolueze în lumea secolului 20.

Chiar și acele realizări sunt amenințate în prezent de influența tot mai mare pe care o exercită mișcările fundamentaliste islamice în întreaga lume, finanțate de țări ca Arabia Saudită - prin curtoazia banilor plătiți de Occident pentru petrol - și sprijinite de capitularea nepăsătoare a civilizației occidentale.

Prezenta dezbatere nu este decât un alt mic pas în drumul către acceptarea Turciei în Uniunea Europeană. Aderarea Turciei la Uniunea Europeană este sprijinită cu entuziasm de partidele Conservator, Laburist și Liberal Democrat din Marea Britanie. Sunt nerăbdătoare să primească sute de mii, sau chiar milioane de imigranți turci care vor migra în Marea Britanie dacă Turcia va adera la UE.

Și încercați să vă imaginați cum va fi dacă Turcia va adera la Uniunea Europeană și va utiliza procedurile legale comune, cum ar fi mandatul european de arestare. Alegătorii britanici ar trebui să-și imagineze potențiala călătorie gratuită cu Expresul de noapte turc prin curtoazia liberal-democraților, a laburiștilor și a conservatorilor și să voteze în consecință.

Din păcate, Turcia vrea să adere la Uniunea Europeană pentru că speră că își vor putea umple buzunarele cu sumele mari de bani proveniți de la contribuabilii europeni pentru subvenții și pentru că văd în aderare posibilitatea de a diminua excesul de populație și de a scăpa de milioanele de șomeri și săraci exportându-i în Occident, în țări ca Marea Britanie, unde vor lucra pentru salarii mici sau vor intra în sistemul de ajutor social.

E departe de a fi o viziune pozitivă pentru o națiune mândră. Le doresc numai bine turcilor și sper să reușească să construiască o democrație cât mai repede, dar în același timp sper că vor urma sfatul independenților britanici și nu vor adera la Uniunea Europeană ci își vor păstra libertatea și independența.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Doamnă președintă, doresc să încep prin a saluta declarațiile Comisiei și ale Consiliului și prin a-i mulțumi, a-l felicita și a-l saluta pe dl comisar Olli Rehn pentru angajamentul personal pe care și l-a asumat pentru aderarea Turciei la Uniunea Europeană.

Relațiile dintre Turcia și UE au o istorie îndelungată și sunt benefice pentru ambele părți. La fel ca alte țări candidate, Turcia trebuie să respecte principiile democrației, libertății și ale drepturilor omului și să își adapteze sistemul juridic la *acquis communautaire*. Doresc să mă alătur colegilor mei care au salutat progresele înregistrate de Turcia până în prezent, dar în același timp trebuie să remarc câteva obstacole în drumul Turciei către aderare: libertatea de expresie și drepturile minorității kurde, descrise deja de colegii mei, sunt câteva exemple.

Doresc, de asemenea, să-mi exprim îngrijorarea cu privire la decizia Curții Constituționale din Turcia de a desființa Partidul Societății Democratice și de a interzice activitatea politică a reprezentanților acestuia aleși în mod democratic, dar acest lucru nu ar trebui să fie un motiv pentru a întârzia negocierile de aderare cu Turcia. Perspectiva europeană este forța motrice a reformelor democratice. Lipsa unui angajament ferm din partea noastră ar transmite un semnal negativ poporului turc. Nesiguranța noastră are un preț. Ar putea submina procesul de democratizare. Politica UE nu trebuie să fie niciodată determinată de frică. Noi, europenii, trebuie să sprijinim reformele. Acestea necesită timp, vor fi complexe și vor exista obstacole, dar nu va trebui să avem niciodată ezitări în ceea ce privește criteriile de la Copenhaga. Nu va trebui să avem niciodată ezitări în ceea ce privește aderarea Turciei. Trebuie să existe o lumină clară la capătul tunelului.

De aceea invit Turcia să continue procesul de reforme democratice. Cred că trebuie să ne angajăm să îi sprijinim pe acest drum.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Domnule președinte, am sprijinit perspectivele de aderare ale Turciei în speranța că vor contribui în primul rând la realizarea unei ample reforme democratice. Din nefericire, rezultatele după mai mulți ani sunt foarte slabe. Reformele au ajuns într-un punct mort iar cele deja implementate sunt practic literă moartă. Chiar și progresele în rezolvarea problemei kurde, care au generat un val de speranță imens, par să se fi oprit.

Pentru a adera la Uniune, Turcia trebuie să demonstreze că respectă într-adevăr drepturile omului, drepturile minorităților, libertățile religioase și partidele politice și reprezentanții acestora aleși în mod democratic. Parlamentul European a salutat deschiderea democratică anunțată de guvernul turc. Cu toate acestea, reprimarea libertății de expresie și arestarea a mii de cetățeni și a zeci de reprezentanți politici sunt inacceptabile și distrug credibilitatea oricărei declarații despre continuarea reformelor.

În plus, componenta esențială a democrației este separarea totală a autorității politice de cea militară. Nu putem avea o țară candidată în care armata, chiar și după atât de mulți ani, nu este încă total subordonată controlului politic.

Perspectivile europene ale Turciei sunt și trebuie să fie angajamentul nostru, cu condiția ca aceasta să pună în aplicare principiile și obiectivele Uniunii.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (NL) Doamnă președintă, Turcia merită un tratament corect. Acest lucru înseamnă că Uniunea Europeană trebuie să se privească onest în oglindă. Ceea ce contează aici sunt criteriile de la Copenhaga, cunoscute tuturor. Acestea trebuie îndeplinite. Procesul de aderare este un proces deschis, fapt afirmat încă de la deschiderea negocierilor de aderare. Ceea ce înseamnă că criteriile sunt esențiale; sunt modalitatea prin care se va determina dacă Turcia poate adera. Democrația este, desigur, esențială. Acest lucru înseamnă și că UE trebuie să depună toate eforturile pentru a sprijini democrația din Turcia. În aceste condiții este foarte ciudat că programul de preaderare, programul de ajutor pentru preaderare, este implementat într-un mod defectuos. Curtea de Conturi a Uniunii Europene a afirmat foarte clar că au fost stabilite mult prea multe priorități, ceea ce în practică înseamnă nicio prioritate, și a subliniat în special ajutorul pentru democratizare. Doresc să aud părerea Comisiei cu privire la critica făcută de Curtea de Conturi și ce intenționează să facă pentru ca ajutorul de preaderare să fie organizat în mod corespunzător.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Doamnă președintă, nu mi-e foarte clar de ce avem această dezbatere în acest moment. Poate pentru că au trecut trei ani de la moartea lui Hrant Dink și multe întrebări grave nu și-au găsit încă răspunsul în legătură cu acea crimă.

L-am întâlnit pe Dink după procesul lui Orhan Pamuk. Moartea lui Dink a fost, desigur, o mare tragedie și ca prieten al Turciei nu am ezitat să atrag atenția asupra deserviciului pe care îl aduce Turciei îngrădirea libertății de exprimare și hipersensibilitatea la orice critică adusă statului turc. Dar, desigur, este în interesul Turciei să consolideze fiecare aspect al democrației sale.

De asemenea, sprijin ideea unei Turcii ca țară laică și unită care de 80 de ani privește către Occident. Recunosc că Turcia are nevoie de o armată puternică și recunosc, de asemenea, importanța geostrategică a Turciei. Din

aceste motive consider că trebuie să sprijinim Turcia cu fermitate în loc de a ne concentra mereu să găsim motive pentru a o critica și a o lovi.

Desigur, interzicerea partidelor politice trebuie în general dezaprobată, deși există și excepții de la regulă. Recunoaștem cu toții că organizațiile teroriste sunt sprijinite de fronturi politice și e foarte greu de spus care este răul mai mare între a ignora respectivul front și a-l desființa. Desigur, PKK are fronturile sale politice.

Voi spune doar câteva cuvinte despre PKK, pentru că își continuă activitatea teroristă. Ceea ce este evident este că PKK continuă să acționeze nu doar ca organizație teroristă, ci și în cadrul rețelelor sale criminale, care nu sunt limitate doar la Turcia, ci sunt răspândite în toată Europa. PKK este ca o mafie, cu o structură care desfășoară activități criminale, strânge fonduri și caută susținători. Este implicat în fiecare aspect al crimei organizate: evaziune fiscală, falsificare de bani, trafic de ființe umane - și, desigur, traficul de narcotice care este una din principalele surse de finanțare. Cred că în loc de a lovi și a critica în mod constant Turcia, ar trebui să ne concentrăm pe a face mai multe eforturi pentru a rezolva aceste probleme în propriile noastre țări, pentru a ajuta astfel și poporul turc.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Doamnă președintă, doresc să atrag încă o dată atenția asupra faptului că interzicerea Partidului Societății Democrate kurd înseamnă un total de 27 de partide kurde interzise de guvernul turc în ultimii ani. Iar interzicerea a fost urmată de arestarea a peste o mie de oameni - tocmai s-a vorbit despre acest lucru. Cred că într-o țară în care interzicerea partidelor a devenit o rutină este imposibil să mai vorbim de democrație. Interzicerea a 27 de partide kurde aproape că reprezintă o încercare de a intra în cartea recordurilor.

Nu este vorba doar despre minoritățile din Turcia - și vreau să reamintesc acest lucru din nou. În prezent, lucrătorii de la întreprinderea de tutun Tekel se află într-o grevă generală care se extinde. Mai multe mii de lucrători au intrat azi în greva foamei pentru a lupta pentru consolidarea drepturilor lor. Simt că au fost opresați în repetate rânduri de guvernul turc și de autoritățile turce. Este un aspect care trebuie avut în vedere, pentru că protecția drepturilor lucrătorilor și ale sindicatelor este o parte integrantă a democrației. Sindicatele, dar și minoritățile, așteaptă o reacție clară și neechivocă de la această instituție.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Doamnă președintă, domnule comisar Rehn, ați avut un portofoliu foarte solicitant în fosta Comisie și nici noul post nu se anunță foarte ușor.

Dezvoltarea democratică a Turciei a fost afectată recent de mai multe obstacole și poziția kurzilor nu este singurul element îngrijorător. Statutul femeilor și al copiilor trebuie ameliorat, în special în zonele rurale. În decursul anilor, Turcia s-a dovedit a fi lentă în ceea ce privește protecția minorităților religioase, cum ar fi creștinii și alawitii.

Poziția patriarhiei a fost menționată deja. Credincioșii ortodocși au suferit din cauza discriminării și în prezent doar în jur de 3000 au mai rămas în Turcia. Există o lege illogică care spune că preoții, episcopii și patriarhii ortodocși trebuie să fie cetățeni turci. Un patriarh este conducătorul unei biserici mondiale și, prin urmare, el poate, desigur, să fie ales din cadrul oricărei biserici membră. La fel, trebuie să se garanteze protecția proprietăților bisericii și proprietățile confiscate în mod ilegal trebuie returnate. În această instituție s-a alcătuit o listă de nume și s-a adoptat o poziție în scris în favoarea deschiderii unui seminar clerical în Halki. Ultima persoană care a intervenit pentru a sprijini deschiderea seminarului la Halki a fost președintele Barack Obama.

Dacă Turcia ar dori să protejeze astfel drepturile minorității creștine, ar da un exemplu excelent celorlalte națiuni islamice, încurajându-le să garanteze creștinilor aceleași drepturi pe care țările creștine le garantează minorităților islamice.

Domnule comisar, ne întrebăm adesea aici dacă Turcia este pregătită să adere la UE. Cred că UE ar trebui să se întrebe cu sinceritate dacă este pregătită să accepte Turcia ca membră. Ați mai spus, de asemenea, că parcursul este la fel de important ca destinația. Trebuie să ne aducem aminte că dezvoltarea democratică a Turciei este în primul rând importantă pentru cetățenii Turciei, și mai puțin pentru Uniunea Europeană. De aceea este important să continuăm această călătorie, chiar dacă nu suntem de acord asupra destinației.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Doamnă președintă, guvernul turc a lansat inițiativa democratică pentru a democratiza țara și a ameliora drepturile culturale ale kurzilor. A fost un pas curajos. Cu toate acestea, interzicerea partidelor politice este un mare pas înapoi. Un stat democrat bazat pe statul de drept trebuie să permită mereu dialogul democratic și toți cetățenii trebuie să-și poată face auzite vocile. Interzicerea Partidului Societății Democratice (DTP) nu încurajează succesul acestei inițiative democratice. În urmă cu optsprezece

luni, Partidul Dreptății și Dezvoltării (AKP) abia a scăpat de aceeași soartă. Sper că Turcia își va modifica constituția cât mai repede posibil în conformitate cu criteriile stabilite de Comisia de la Veneția, pentru a elimina posibilitatea de interzicere a partidelor politice. Toate partidele trebuie implicate în acest proces; până la urmă, pot avea toate aceeași soartă. În plus, trebuie introdus un sistem partinic care să permită o mai bună reprezentare a populației turce. Acest lucru este realizabil prin reducerea drastică a pragului electoral de 10 %. Trebuie să fie prevenit recursul la interzicerea partidului ca miză în jocul politic. Cu ajutorul Europei, Turcia trebuie să depună eforturi în acest sens fără întârziere. Nu îmi rămâne decât să îi mulțumesc comisarului Rehn pentru cooperarea lui formidabilă. Îi doresc mult succes în noul portofoliu.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Extinderea a permis UE să încurajeze pe continentul nostru valori fundamentale cum ar democrația și drepturile omului și să creeze condițiile pentru funcționarea statului de drept întemeiat pe instanțe independente și autorități juridice cu o democrație de piață funcțională - cu alte cuvinte să creeze o Europă stabilă și pașnică.

Dezvoltarea trebuie să continue. De aceea Turcia ar trebui primită în Europa. Mult prea muți din acest Parlament și dintre guvernele statelor UE încearcă să se eschiveze de la promisiunea făcută Turciei ca țară candidată. O astfel de atitudine este lipsită de onoare și creează nesiguranță nu numai în Turcia, ci și în alte țări candidate. Bineînțeles, Turcia nu poate adera la UE fără să fi îndeplinit toate criteriile. UE trebuie să fixeze criterii stricte dar, în același timp, trebuie să sprijine țara candidată pentru ca aceasta să poată într-adevăr îndeplini aceste criterii.

După cum s-a menționat deja, Turcia a realizat câteva progrese; din nefericire, însă, situația e departe de a fi clară. Există încă neajunsuri majore. Decizia Curții Constituționale de a interzice cel mai mare partid kurd este, desigur, inacceptabilă și blochează aderarea.

Dar doresc să ridic și o altă problemă legată de aderarea Turciei. Colegul meu din Danemarca a adus cred deja în discuție acest aspect. Săptămâna trecută, Radio Suedia a vorbit despre un raport de audit care a dezvăluit neajunsuri majore în privința utilizării fondurilor UE în Turcia. Banii nu ajung la cei care au cea mai mare nevoie de ei. Au existat, de asemenea, critici în ceea ce privește monitorizarea deficienței și faptul că populația rurală - minoritățile kurde și asiriene - nu primesc nici o parte din ajutorul UE. Nici femeile nu au fost tratate în mod echitabil. Normele de acordare a finanțării pentru proiecte sunt complexe și foarte greu de înțeles. Împreună cu colegul meu, dl Färm, l-am rugat pe dl Rehn să rezolvăm această problemă în ultimele zile în calitate de comisar pentru extindere. Așteptăm o reacție rapidă. În final doresc să îi mulțumesc dlui Rehn pentru excelența sa activitate în calitate de comisar pentru extindere și îi doresc succes în noua sa funcție.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Doamnă președintă, deschiderea democratică anunțată de guvernul turc a degenerat într-o negare democratică. Interzicerea Partidului Societății Democratice (DTP) a distrus și, astfel, a negat, pentru a nu știu câta oară, libertatea de expresie, libertatea de asociere și de participare politică a kurzilor. Lipsa de democrație, rolul predominant al armatei și poliției, pragul electoral foarte înalt de 10 %, eșecul de a reforma atât constituția cât și legea privind partidele politice, persecutarea și închiderea politicienilor și militanților kurzi; toate semnalele arată în mod evident că Ankara este incapabilă să rezolve cu maturitate problema drepturilor minorităților. De fiecare dată când Turcia deschide o ușă democrației, trănțește o alta. Mă face să mă întreb dacă toată această stare de fapt mai poate fi numită deschidere democratică. Aș dori ca dl comisar să ne spună care este părerea sa și dacă este pregătit să colaboreze cu guvernul turc pentru a elabora un calendar specific pentru înfăptuirea unui număr de reforme cruciale în conformitate cu standardele europene.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Doamnă președintă, domnule, López Garrido, domnule Comisar, declarațiile dvs. din această seară mi-au lăsat impresia că sunteți gata să ignorați cu nepăsare faptul că cea mai recentă decizie a Curții Constituționale turce de a scoate în afara legii partidul pro-kurd a fost luată cu câteva ore înainte de decizia Consiliului pentru afaceri generale și decizia întâlnirii de la nivel înalt, prin care se dă undă verde pentru continuarea procesului de integrare a Turciei în Europa, într-un moment în care Turcia este o țară care încalcă drepturile oamenilor și pe cele democratice, eșuează în a respecta legislația internațională și refuza să recunoască Republica Cipru. Nu ați ajuns încă la concluzia că această indulgență constantă, în loc să repună Turcia pe drumul cel drept nu face decât să îi încurajeze sfidarea? Este o realitate că actuala constituție a Turciei creează instabilitate politică, nu garantează libertățile religioase și politice și oferă o justificare pentru orice intervenție a statului.

Întrebarea este: ce măsuri veți adopta pentru a proteja drepturile cetățenilor kurzi? Și, mai important: vom solicita, până la urmă, o reformă constituțională fundamentală care să creeze un cadru capabil să garanteze

aceste libertăți și să determine statul turc să respecte toate drepturile stipulate în criteriile pe care trebuie să le îndeplinească o țară pentru a înainta pe drumul către aderare?

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Doamnă președintă, promisiunea aderării la Uniunea Europeană a constituit mult timp forța motrice a schimbărilor democratice din Turcia. Cu toate acestea, după 2005, susținerea Turciei pentru aderarea la UE a scăzut de la 70 % la numai 42 %. În această situație, continuarea procesului de democratizare din Turcia necesită, într-adevăr, o mai bună cooperare cu Uniunea Europeană.

Turcia a înregistrat multe progrese - colegii mei au vorbit deja despre acestea - care merită recunoașterea noastră, dar există încă domenii care necesită o atenție deosebită. S-a menționat deja problema libertății presei și a libertății mediei electronice. OSCE, de pildă, raportează că Turcia blochează 3700 de site-uri internet. O altă problemă importantă este accesul femeilor la viața publică. Constituția turcă le interzice femeilor care poartă voalul tradițional accesul în universități, în condițiile în care 70 % dintre femei poartă astfel de voaluri. Această luptă între laicitate și democrație este o adevărată provocare în Turcia.

Doresc, de asemenea, să menționez problema kurzilor, și anume recunoașterea lor ca minoritate națională. Soluțiile propuse de guvernul turc nu sunt satisfăcătoare. Este adevărat că au început să recunoască limba kurdă, dar constituția turcă conține încă articolul 42, prin care se interzice predarea limbii kurde ca limbă maternă în instituțiile de învățământ.

Este important să dezvoltăm cooperarea în permanență, atât cu parlamentul cât și cu guvernul, dar este la fel de important să sprijinim organizațiile nonguvernamentale, inițiativele sociale și parteneriatele cu administrațiile locale din Turcia. Trebuie să intensificăm cooperarea dintre instituții dar, mai ales, atunci când vorbim despre dezvoltarea democrației nu trebuie să uităm că relațiile dintre oamenii obișnuiți sunt cele care într-adevăr schimbă lumea.

Arlene McCarthy (S&D). – Doamnă președintă, din nefericire împărtășesc părerile celorlați conform cărora decizia Curții Constituționale de a interzice DTP nu poate fi percepută decât ca un regres în eforturile de democratizare ale Turciei, în ciuda progreselor ferme realizate prin recente inițiative democratice.

Legea prin care se interzice DTP a fost utilizată - după cum s-a spus deja - din 1982 pentru a interzice în jur de 27 de partide deși partidele politice sunt expresia voinței oamenilor. Partidele politice sunt seva oricărei democrații și cred că a sosit timpul de a introduce reforme pentru a elimina practica interzicerii partidelor politice.

Pe de altă parte, toate partidele politice și candidații care doresc poziții care se ocupă printr-un proces electoral democratic trebuie să respecte principiile de bază ale democrației și ale statului de drept și trebuie să se angajeze să realizeze obiectivele politice făcând uz exclusiv de mijloace pașnice. Am crescut în Irlanda de Nord și am văzut prea mulți oameni mutilați și omorâți în numele obiectivelor politice. Într-o democrație, politica se face prin urnele de votare, nu cu gloanțe și bombe.

Astfel, la fel ca mulți alții, fac apel la primul ministru turc și la guvernul său să garanteze ordinea democratică, să înfăptuiască reforma constituției și să se asigure că această decizie nu va afecta evoluția Turciei către aderarea la UE, pe care, împreună cu partidul politic din care fac parte, sunt mândru să o susțin.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Domnule președinte, conflictul dintre susținătorii integrării Turciei și cei care încurajează o relație specială între Turcia și Uniunea Europeană ilustrează conflictul imperialist intern din cadrul Uniunii Europene și concurența cu SUA și alte mari puteri.

Rapoartele de progrese ale Turciei prezentate Parlamentului European sunt rezultatul echilibrului dintre aceste forțe. Nu au nimic în comun cu exploatarea barbară, represiunile și persecuțiile suferite de lucrătorii din Turcia. Sindicaliștii sunt acuzați și condamnați în cadrul unor false procese. Asasinatele politice și violența autorităților de urmărire penală continuă. Partidele politice sunt abolite pur și simplu pentru că exprimă dorințele populației kurde. Reprezentanții aleși sunt urmăriți în justiție și închiși *en masse*. Turcia continuă să nege drepturile fundamentale ale kurzilor și ale celorlalte minorități. Ocupă ilegal 40 % din teritoriul Republicii Cipru și evită orice soluție la această problemă. Amenință Grecia cu *casus belli* și invocă pretenții teritoriale.

Cu toate acestea, Uniunea Europeană felicită Turcia pentru că așa cer NATO și companiile multinaționale europene care investesc în gazoductul Nabucco și ambițiile lor economice și geostrategice din această țară și în general în Orientul Mijlociu.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Doamnă președintă, sprijin aderarea Turciei la Uniunea Europeană dar doresc să condamn decizia din decembrie a Curții Constituționale turce de a interzice DTP. Decizia a fost justificată prin presupusele legături ale partidului cu organizația teroristă PKK. Știu că trăim într-o perioadă în care securitatea este vitală; cu toate acestea, libertățile cetățenilor nu trebuie să fie afectate. După cum știm, partidul a reprezentat interesele kurzilor în parlamentul turc din 2007. Deși a fost doar o reprezentare simbolică cu numai 20 de membri, în ultimii ani a constituit o mărturie importantă a inițierii procesului de reglementare a problemei kurde. Prezența DTP în parlament nu a constituit în niciun fel vreun pericol, ci era una din condițiile necesare pentru stabilitate politică. Cu toate acestea, nu cred că trebuie să vorbim de destabilizare, deoarece conflictul cu minoritatea kurdă este vechi și în nici o etapă nu a zdruncinat cu adevărat Turcia. Nu cred că acest lucru se va întâmpla acum, sau cândva în viitor.

Guvernul a făcut multe gesturi încurajatoare în trecut, și e greu să vorbim de o campanie anti-kurdă. Cu toate acestea, procesul de pace turco-kurd a suferit un regres considerabil. Interzicerea activităților partidului este o mișcare politică tipică. Hotărârea nu înseamnă doar un regres de mulți ani al relațiilor turco-kurde, ci și un pas înapoi pentru întregul proces de democratizare.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) La rândul meu doresc să vorbesc despre situația contradictorie în care ne regăsim azi sprijinind în continuare procesul de aderare a Turciei pentru că din diferite motive avem nevoie de Turcia în Uniunea Europeană. Azi ne găsim într-o situație contradictorie deoarece, în urmă cu doar două săptămâni, Parlamentul European își exprima sprijinul și mulțumirea față de evoluțiile constatate în relațiile dintre turci și comunitatea kurdă, pentru a ne arăta azi consternați de interzicerea principalului partid kurd din Turcia, fapt care, desigur, ridică încă o dată probleme grave.

În acest sens, doresc, desigur, să îndemn Parlamentul și Uniunea Europeană și să solicit Comisiei să reia sau să intensifice în continuare eforturile de a realiza reformele necesare pentru aderare din domeniile cheie, și care au înregistrat progrese, de exemplu în aspecte legate de nevoia de consens între partidele politice, ceea ce, bineînțeles, ar trebui să conducă la un apel adresat guvernului turc să rezolve în mod satisfăcător situația în care se găsește partidul politic kurd, DTP.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). - Sunt un susținător convins al aderării Turciei la Uniunea Europeană. Sunt de acord cu pozițiile ferme exprimate aici cu privire la necesitatea ca Turcia să respecte drepturile omului. Îmi exprim, însă, speranța că aceeași fermitate va fi și în susținerea eforturilor pe care Turcia le face pentru aderarea la Uniunea Europeană.

Salut poziția Președinției spaniole cu privire la dorința de a continua deschiderea capitolelor de negociere cu Turcia.

Doresc să vă spun că am vizitat anul trecut, ca membru al delegației comune a Parlamentului European și parlamentului Turciei, am vizitat Turcia după 20 de ani, iar progresele făcute de societatea turcă sunt impresionante

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Doamnă președintă, se pare că anii de violență și terorism din Turcia nu s-au încheiat. Kurzii, minoritățile nemusulmane, sindicaliștii, Patriarhia ecumenică, armenii, ciprioții, prizonierii, autoritățile locale, homosexualii, femeile, partidele politice kurde și mass media au multe de spus atunci când îndrăznesc să rupă tăcerea.

În ciuda reformelor și progreselor din Turcia, încă există numeroase legi care nu se aplică. Partea întunecată și încălcările drepturilor omului sunt cât se poate de reale atunci când vorbim despre libertatea presei, egalitate de gen, libertatea expresiei și drepturile minorităților. Acestea sunt de altfel și motivele pentru care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a condamnat Turcia ca urmare a plângerilor depuse de cetățeni turci și minorități pentru încălcarea dreptului la viață, tratament inuman și degradant și o întreagă serie de alte încălcări.

Consider că Uniunea Europeană poate juca un rol de catalizator în democratizarea Turciei dacă va solicita aplicarea deplină a *acquis*-ului european fără nicio derogare, fără calcule egoiste și fără să recurgă la o politică a standardelor duble. Domnule Rehn, dacă veți continua să flutați Turcia și să deschideți noi capitole nu veți contribui la democratizarea Turciei; veți contribui doar la perpetuarea iresponsabilității și a amoralității politice.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Doamnă președintă, în ciuda progreselor înregistrate de Turcia în drumul spre aderare, există în continuare numeroase probleme care încă lasă de dorit în ceea ce privește procesul de democratizare a acestei țări. Într-una dintre rezoluțiile adoptate anul trecut, Parlamentul European și-a

exprimat preocuparea legată de libertatea de expresie din Turcia, precum și regretul față de progresul limitat realizat în domeniul libertății religiei. Parlamentul a insistat atunci, și insistă în continuare, ca guvernul turc să stabilească cadre legale în conformitate cu Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului, prin care să li se permită grupurilor nemusulmane și aleviților să funcționeze fără restricții inutile.

Imediat după adoptarea din decembrie 2009 a rezoluției menționate, îngrijorarea Uniunii a fost provocată de o decizie a Curții Constituționale din Turcia de a interzice DTP, sau Partidul Societății Democratice, reprezentat în parlamentul turc prin 21 de parlamentari. Pretextul prin care s-a justificat interzicerea partidului sunt presupusele legături pe care acesta le-ar avea cu mișcarea kurdă PKK.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Doamnă președintă, hotărârea Curții Constituționale turce de interzicere a partidului pro-kurd ca fiind neconstituțional este un semnal clar că politica internă turcă nu are deloc o reprezentare a democrației care să corespundă conceptului de democrație astfel cum îl înțelegem noi ca europeni. De asemenea, denunță în mod clar ambalajul frumos colorat în care este prezentat raportul de situație al comisiei Ahtisaari.

În ciuda faptului că în mod tradițional Istanbulul are o populație deschisă, educată, orientată înspre Europa, în ciuda evenimentelor excepționale prilejuate de statutul de Capitală a Culturii pe care îl deține Istanbul în 2010, aceste aspecte nu sunt, din păcate, reprezentative pentru această țară ca întreg. Prin urmare, trebuie să acceptăm realitatea. Oricine interzice partidele politice și minoritățile ca fiind neconstituționale este în disonanță cu valorile europene. De neînțeles este și permanenta noastră oscilare care nu ne va ajuta să ne construim o reputație bună sau să facem o impresie bună partenerilor noștri de dialog turci.

Prin urmare, opriți negocierile! Vă rog să opriți și plățile pentru preaderare, pentru că oricine dorește bani în schimbul valorilor morale, cu siguranță nu se va lăsa convins de astfel de plăți.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Democrația depinde de anumite condiții pe care nu și le poate crea singură. Este un adevăr valabil în egală măsură pentru statele membre și democrația din Turcia. Deși există mai multe aspecte problematice, voi menționa doar unul dintre acestea.

În timp ce libertatea cultelor este respectată în Republica Turcia, în ceea ce privește libertatea religioasă, în ultimii ani nu s-au înregistrat progrese semnificative. Libertatea cultelor este recunoscută formal dar, în realitate, este îngrădită în ceea ce privește, de pildă, alegerea lăcașelor de cult. Regret că UE nu reușește să abordeze această chestiune în profunzime. În cel mai recent raport de progres, care conține 180 de pagini, această problemă este rezumată în doar două. Nu există nicio mențiune despre restricțiile dure impuse administrațiilor autonome ale comunităților religioase nu doar la nivel administrativ și economic, ci și la nivel pastoral și clerical.

Având în vedere că de mult timp conferințele consiliului episcopilor europeni denunță încălcarea permanentă a libertății religioase în Turcia, Uniunea Europeană ar trebui să insiste în mod constant asupra respectării drepturilor omului în contextul libertății religioase.

Ismail Ertug (S&D). – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, Turcia este, desigur, un subiect emoțional. În acest context trebuie să avem în vedere în permanență un lucru, care de altfel a fost menționat de mai multe ori în dezbaterile de azi, și anume că, deși interzicerea partidului este total inacceptabilă, aceasta nu a fost pronunțată de guvern, ci de sistemul judiciar. Trebuie să operăm o distincție dacă vrem să fim corecți și onești.

Dar nu asta voiam să spun. Ca europeni, trebuie să ne întrebăm unde dorim să ajungem de fapt. Dacă, în calitate de actori globali, dorim să transmitem nu doar valori economice - și ca social democrat doresc să subliniez acest aspect - ci și valori politice, și nu doar în Europa ci și dincolo de granițele Europei, în întreaga lume, atunci avem nevoie și de Turcia. Acest lucru ne va permite în același timp să ne impunem cerințele cu fermitate și claritate în negocierile noastre cu Turcia. Doar atunci vom reuși să punem în mișcare un proces democratic care să ne permită succesul în obiectivul nostru major.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) În chestiunea pe care o vom numi relația dintre Uniunea Europeană/Turcia în vederea procesului de aderare, Consiliul va acționa în următorul mod:

în primul rând, credem că trebuie să menținem perspectiva europeană pentru Turcia. Considerăm că dacă într-o zi Turcia va intra în Uniunea Europeană, această aderare va face Uniunea mai puternică, nu mai vulnerabilă. Prin urmare, procesul va avea efecte benefice pentru ambele părți.

În al doilea rând, negocierile. După cum a subliniat dl Obiols, negocierea este o armă incontestabilă pentru a evolua în acest proces și pentru a avansa procesul de reforme interne din Turcia. Acest lucru a fost demonstrat în mod convingător. Negocierea reprezintă un element strategic și ar trebui încurajat în forma prezentată de dl comisar Olli Rehn în discursul său.

În al treilea rând, un mesaj clar pentru Turcia. Trebuie să fim foarte clari cu Turcia. Pentru acest lucru nu a pledat doar dna Oomen-Ruijten, autoarea acestei propuneri de rezoluție, care după părerea mea este o propunere foarte amplă, complexă și detaliată și poate constitui un temei excelent pentru viitoarele lucrări, ci și mulți dintre participanții la dezbateră din această seară: Dna Corazza, dna Ludford, dna Keller, dl Zahradil și mulți alții au pledat pentru transmiterea unui semnal clar Turciei.

Turcia este o țară care, dacă va îndeplini criteriile de la Copenhaga, va putea adera și va trebui să adere la Uniunea Europeană.

Cu toate acestea, în prezent Turcia nu le îndeplinește și în acest context democrația și drepturile omului sunt cei doi factori centrali în analiza posibilei aderări viitoare a Turciei la Uniunea Europeană. În ceea ce privește drepturile omului, unele dintre acestea, unele dimensiuni specifice ale acestora sunt fundamentale pentru definiția unei democrații care îndeplinește cerințele numite criteriile de la Copenhaga.

Trebuie avute în vedere toate aceste elemente în problemele legate de justiție, de egalitatea dintre femei și bărbați, de tortură și maltratare, libertatea de expresie, respectul pentru minorități și pluralism. S-a demonstrat aici că în toate aceste aspecte s-au putut observa progrese evidente dar în fiecare dintre ele s-au constatat și inegalități sau involuții. Astfel se prezintă situația. Depinde din ce perspectivă o priviți. Paharul poate fi pe jumătate plin sau pe jumătate gol. Prin urmare, cred că acestea sunt elementele fundamentale pe care trebuie să ne concentrăm în relația dintre Uniunea Europeană și Turcia.

Consider că procesul de apropiere dintre Turcia și Uniunea Europeană este posibil; este un proces realizabil. Din acest motiv, procesul este deschis și Turcia are statutul de țară candidată. Este un proces necesar care, bineînțeles, trebuie să avanseze cât mai repede posibil. Rolul Parlamentului European în acest proces este esențial. Parlamentul trebuie să joace un rol central în dezvoltarea, analiza, evaluarea și consolidarea acestui proces pe care cu toții îl dorim cât mai rapid.

Olli Rehn, *membru al Comisiei*. – Doamnă președintă, mă bucur că îmi pot afirma pentru ultima dată părerea cu privire la Turcia.

Vreau să vă mulțumesc pentru dezbateră substanțială și responsabilă din această seară. De fapt, în ceea ce privește Turcia, mi-am luat deja rămas bun de la dvs. în decembrie sau noiembrie. Nu mă voi repeta acum. Sper că este ultima dată când trebuie să îmi iau rămas bun în problema Turciei în această cameră și că putem merge mai departe pentru a începe să abordăm marile provocări economice și de altă natură ale Uniunii Europene.

De asemenea, doresc să profit de această ocazie pentru a mulțumi Președinției spaniole și primului ministru Zapatero pentru lansarea Alianței Civilizațiilor, care este o inițiativă importantă și pot afirma că sunt gata să mă alătur acestei alianțe. Este o inițiativă importantă și pentru relațiile UE-Turcia.

Dezbateră de azi s-a concentrat în mare măsură și pe bună dreptate pe închiderea partidului. Este foarte important ca Turcia să realizeze reforma legislației și a întregului cadru juridic constituțional al partidelor politice în conformitate cu recomandările Comisiei de la Veneția.

Domnii van Baalen și Schmidt au ridicat problema recentului raport al Curții de Conturi cu privire la Turcia. Vă pot spune că concluzia noastră din Comisie, din DG Extindere, coincide cu cele prezentate în raport în ceea ce privește necesitatea ca ajutorul nostru financiar să fie axat pe strategii, multianual și corelat în mod mai clar cu nevoile care reies din calendarul de reforme politice ale țărilor, în acest caz al Turciei.

Lucrările în acest scop sunt în curs de desfășurare, vizând inclusiv o orientare complet nouă pentru pregătirea și planificarea documentelor pe o bază multianuală și pentru tranziția de la o programare axată pe proiecte la una care se bazează pe sectoare. Această nouă abordare presupune, de asemenea, un accent mai puternic pe dezvoltarea chiar de către țările beneficiare a strategiilor sectoriale, fapt care ar trebui să faciliteze identificarea în comun a priorităților politice de către Comisie și autoritățile turce.

Voi fi bucuros să vă ofer un răspuns mai amplu și mai detaliat în această privință dacă îmi trimiteți în scurt timp o scrisoare, astfel încât să vă pot oferi aceste informații în mandatul actualei Comisii.

Dincolo de închiderea partidelor, cred că este important să discutăm despre transformările democratice într-un context mai amplu. Este ceea ce ați făcut în această seară și doresc doar să evidențiez pe scurt trei chestiuni care, după părerea mea, reprezintă pașii cei mai importanți în viitor.

În ultimii cinci ani am asistat la o transformare democratică extraordinară în Turcia. Comparată cu Turcia de acum cinci ani, să spunem, este o țară foarte diferită. Dar, bineînțeles, paharul nu este încă plin și mai există încă numeroase reforme importante care trebuie să fie implementate în Turcia.

Prima și cea mai importantă dintre ele privește drepturile cetățenilor și libertățile fundamentale. Dosarul Turciei în materie de libertate de expresie nu este în conformitate cu standardele UE. Mulți autori și jurnaliști riscă încă să fie persecutați și condamnați pentru activitatea lor. A sosit momentul ca Turcia să adopte toate reformele legislative necesare, astfel încât această problemă să țină de trecutul Turciei și nu de viitorul său. Este un aspect fundamental pentru orice societate deschisă și democratică, după cum este fundamental pentru a putea aborda problemele sensibile ca problema armenilor, problema kurzilor sau problema Ciprului.

În al doilea rând, anul trecut am asistat la evoluții importante în relațiile dintre civili și armată. Ancheta Ergenekon, în curs de desfășurare, este esențială pentru eforturile de democratizare din Turcia și cetățenii turci merită, într-adevăr, ca ancheta să fie finalizată și așteaptă pe bună dreptate să fie luate toate precauțiile necesare pentru a li se garanta tuturor inculpaților un proces corect.

În al treilea rând, dar nu mai puțin important, democrația autentică nu poate fi realizată dacă jumătate din populație - femeile - sunt extrem de slab reprezentate în politica națională și locală. Suntem aliații ONG-urilor care luptă pentru drepturile femeilor turce și care, din fericire, sunt neobosite în eforturile lor de a promova acest calendar. Crearea unei comisii speciale pentru egalitatea de gen este un pas important care sper că va contribui semnificativ la consolidarea reprezentării politice a femeilor la toate nivelurile societății turce.

Pentru a rezuma, procesul de aderare a Turciei la UE poate fi un drum lung și uneori plin de sinuozități, dar este esențial să nu pierdem din vedere obiectivul fundamental al transformării democratice a țării. Relevanța acestuia nu este legată doar de interesele fundamentale ale Turciei, ci și ale Uniunii Europene și cea mai bună metodă pentru a-l realiza este să fim corecți și în același timp fermi cu Turcia, reușind astfel să ne păstrăm credibilitatea și puterea de a condiționa pentru a impulsiona realizarea reformelor referitoare la libertățile fundamentale din Turcia. În acest efort major contez pe susținerea dvs. puternică. Este un lucru esențial pentru ca în final acest proiect să fie o reușită.

Președinta. - Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Kristiina Ojuland (ALDE), în scris. – (ET) Doamnă președintă, raportul de dezvoltare referitor la Turcia și elaborat de Comisia Europeană în 2009 identifică în implementarea reformei constituționale o provocare importantă pentru continuarea procesului de democratizare. În raport se afirmă că, în ciuda susținerii evidente de care se bucură guvernul în rândul populației și a largii majorității parlamentare, evoluțiile înregistrate în implementarea reformei politice și constituționale nu au fost satisfăcătoare, pentru că partidele nu au reușit să ajungă la un consens. Ca în orice altă țară democratică, pozițiile adoptate de partidele politice reflectă dorințele electoratului. Nu trebuie să uităm că într-o societate democratică partidele sunt responsabile în primul rând față de electoratul lor și, în abordarea Turciei, Uniunea Europeană trebuie să își concentreze atenția pe oamenii de rând. Trebuie să fim foarte prudenți în adoptarea unei abordări didactice pentru a ghida Turcia în procesul de democratizare. Implementarea reușită a reformelor dorite necesită sprijinul cetățenilor care, la rândul său, presupune un grad mai ridicat de sensibilizare generală, precum și conștientizarea importanței și a motivelor care justifică reformele. Reformele care au fost implementate de sus în jos nu vor avea rezultatul dorit atâta timp cât există sentimentul că reprezintă un pericol pentru stabilitatea internă a Turciei. Presiunea exercitată asupra guvernului turc de a accelera reformele care nu se bucură de susținerea publică ar putea conduce, involuntar, la creșterea separatismului și a ostilității religioase. Sper că, împreună cu guvernul turc, Consiliul și Comisia vor face eforturi pentru a implementa măsuri care să permită într-o mai mare măsură decât până acum implicarea populației Turciei în procesul de democratizare, în scopul de a garanta, astfel, că implementarea reformelor necesare pentru aderare pe baza criteriilor de la Copenhaga se realizează pe un pământ fertil.

Pavel Poc (S&D), în scris. – (CS) Negocierile de preaderare cu o țară candidată trebuie să vizeze aderarea respectivei țări la Uniunea Europeană. Dar, în cazul Turciei, situația este mult mai complexă. Discuțiile de preaderare au fost deschise la 3 octombrie 2005. Pe lângă aderarea în sine a țării, discuțiile trebuie să contribuie la promovarea democrației și a libertății și la protecția drepturilor omului și a drepturilor civice în Turcia.

Acest obiectiv specific ar trebui realizat nu prin emiterea de declarații politice, ci prin transformări legislative ca parte din procesul de armonizare cu sistemul juridic al Uniunii Europene și, în primul rând și mai ales, prin practici politice și sociale preluate din exemplul dat de statele membre. Argumentele împotriva aderării construite pe modelul „țări europene” versus „țări islamice” sunt incorecte și greșite. Afiliația istorică a Turciei la Europa este incontestabilă. De fapt, în prezent Turcia este membră a Consiliului Europei și a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa. Nu există unități de măsură religioase pentru a evalua o țară candidată; dimpotrivă, libertatea confesiunii este una dintre principalele valori ale Europei. De aceea, criteriul unic și decisiv pentru aderarea Turciei la Uniunea Europeană trebuie să fie conformitatea cu principiile statului de drept, confirmarea legislativă a drepturilor civile și ale minorităților și respectul pentru toate statele membre ale Uniunii Europene.

Renate Sommer (PPE), *în scris*. – (DE) E bine că măcar Parlamentul European ridică problema democratizării Turciei. Comisia și Consiliul au, în principiu, tendința de a minimaliza gravitatea situației - oricât de dramatică ar fi aceasta. Ei numesc această atitudine „soft power”. Și totuși unde ne-a dus această „soft power”? Este evident că, în Turcia, de la deschiderea negocierilor de aderare, diferența dintre involuții și progresele în direcția cea bună este considerabilă. Acum asistăm la interzicerea a încă unui partid. Dar asistăm și la permanenta îngrădire masivă a libertăților civile, la oprimarea minorităților religioase care merge până la încercarea de a le expulza sau distruge prin vărsare de sânge, la îngrădirea libertății de informare a acestora și a libertății presei, la încercarea de anihilare a presei de opoziție și a sindicatelor, și lista poate continua. ‘Pacta sunt servanda’ – este mereu subliniată referitor la Turcia, și pe bună dreptate. Dar, acest lucru este valabil și pentru Turcia! Odată cu intrarea în negocierile de aderare, Turcia a intrat într-un acord cu UE de a respecta criteriile de la Copenhaga. Dacă va continua să refuze realizarea acestora, va trebui să se întrebe dacă dorește într-adevăr să devină parte a Europei. Elementele „softy” din Comisie, Președinția Consiliului și Consiliu ar trebui în sfârșit să acționeze într-un mod coerent în loc de a continua să deschidă noi capitole de negociere.

15. Strategia europeană pentru regiunea Dunării (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este întrebarea cu solicitare de răspuns oral (B7-0240/2009) adresată de Silvia-Adriana Țicău, Brian Simpson, János Áder, Hannes Swoboda, Eva Lichtenberger, Michael Cramer, Saïd El Khadraoui, Mathieu Grosch, Iuliu Winkler, Victor Boștinăru, Ioan Mircea Pașcu, Marian-Jean Marinescu, Ivailo Kalfin, Norica Nicolai, Dirk Sterckx, Csaba Sándor Tabajdi, Michael Theurer, Ismail Ertug, Inés Ayala Sender, Jiří Havel, Edit Herczog, Stanimir Ilchev, Iliana Malinova Iotova, Jelko Kacin, Evgeni Kirilov, Ádám Kósa, Ioan Enciu, Eduard Kukan, Gesine Meissner, Alajos Mészáros, Nadezhda Neynsky, Katarína Neveďalová, Daciana Octavia Sârbu, Vilja Savisaar, Olga Sehnalová, Catherine Stihler, Peter van Dalen, Louis Grech, Corina Crețu, George Sabin Cutaș, Vasilica Viorica Dăncilă, Cătălin Sorin Ivan, Tanja Fajon, Kinga Göncz, Antonia Parvanova, Adina-Ioana Vălean și Rovana Plumb Comisiei privind strategia europeană pentru regiunea Dunării.

Silvia-Adriana Țicău, Autor. – Mulțumesc tuturor colegilor care mi s-au alăturat în inițiativa de a avea această dezbatere în plenul Parlamentului European, dezbateri ce va fi urmată de votul de mâine pe rezoluția comună.

Regiunea Dunării prezintă o importanță deosebită pentru Uniunea Europeană, atât prin numărul mare de țări străbătute, cât și prin ieșirea directă la Marea Neagră. Împreună cu Rinul și canalul Main, Dunărea leagă Marea Nordului și portul Rotterdam, cel mai mare port al Uniunii Europene, de Marea Neagră și portul Constanța, al zecelea mare port al Uniunii Europene.

Recunoscând importanța regiunii Dunării, Consiliul European din iunie 2009 a cerut Comisiei să elaboreze, până la sfârșitul anului 2010, o strategie a Uniunii Europene pentru regiunea Dunării. Solicităm Comisiei să înceapă cât mai curând consultările cu toate țările riverane Dunării și, urmând modelul Strategiei pentru Marea Baltică, strategia Dunării să fie însoțită de un plan de acțiune și un program operațional multianual realizat împreună cu statele participante.

Pentru dezvoltarea regiunii Dunării este esențială dezvoltarea infrastructurii de transport. Modernizarea porturilor, unificarea sistemelor de navigație pe Dunăre, eliminarea blocajelor de pe axa fluvială Rin/Meuse - Main - Dunăre pentru ameliorarea condițiilor de navigație, asigurarea intermodalității în regiune și creșterea conectivității cu Marea Neagră, prin intermediul căilor de transport rutier și feroviar, mă refer la coridoare feroviare de marfă și trenuri de mare viteză, sunt doar câteva dintre prioritățile de dezvoltare ale transportului din regiune.

Regiunea Dunării joacă un rol important pentru diversificarea surselor de aprovizionare cu energie a Uniunii Europene. Implementarea de proiecte comune în domeniul eficienței energetice și al energiilor regenerabile, investițiile în noile tehnologii și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii vor contribui la stimularea economiei ecologice în întreaga macroregiune dunăreană.

De asemenea, turismul constituie un instrument important de promovare a creșterii economice în regiune. Nu în ultimul rând, dezvoltarea unor poli de competitivitate, schimburile academice și culturale vor contribui la coeziunea teritorială în regiunea Dunării.

Regiunea Dunării și, în special, Delta Dunării cuprinde mai multe zone speciale de protecție și zone speciale de conservare în cadrul Natura 2000, fiind un ecosistem unic și fragil. Protecția mediului în bazinul Dunării va influența în mare măsură dezvoltarea agricolă și rurală din regiune.

Strategia Dunării va permite, printr-o abordare coordonată, o mai eficientă utilizare și o mai mare absorbție a fondurilor europene, fără însă a se limita la acestea. În acest scop, solicităm Comisiei și statelor membre să utilizeze în 2010 revizuirea la mijloc de termen a perspectivei financiare și dezbaterile privind viitoarea perspectivă financiară pentru implementarea obiectivelor strategiei Uniunii Europene pentru regiunea Dunării.

Închei spunând că Parlamentul European va fi un partener constant în procesul de dezvoltare și implementare a strategiei Uniunii Europene pentru regiunea Dunării

Olli Rehn, *membru al Comisiei*. – Doamnă președintă, vreau să vă mulțumesc că ați ridicat această problemă importantă referitoare la strategia regională pentru Dunăre și, de asemenea, pentru susținerea amplă a strategiilor macroregionale în Europa.

În acest context, Comisia colaborează cu țările implicate în Procesul de cooperare dunăreană. Statele în chestiune sunt următoarele: Germania, Austria, Slovacia, Cehia, Ungaria, Slovenia, Bulgaria și România. În plus, la acest proces participă următoarele țări: Croația, Serbia, Bosnia și Herțegovina, Muntenegru, Moldova și Ucraina.

În ceea ce privește situația în această etapă, am stabilit în cadrul Comisiei un grup de lucru interservicii care cuprinde peste 20 de direcții generale, al cărui scop este să indice principalele priorități politice pentru această strategie. În paralel, țările din regiunea Dunării au înființat fiecare câte un punct de contact național și a fost deja organizată prima întâlnire a acestor puncte de contact cu statele membre. În lunile ianuarie și februarie ale acestui an au fost programate o serie de evenimente pentru a impulsiona și a declanșa discuțiile cu părțile interesate relevante. Primul eveniment de acest gen va avea loc la Ulm în Germania între 1 și 2 februarie.

Revenind la conținutul viitor al strategiei, doresc să subliniez că nu ne aflăm decât la începutul procesului de elaborare și pregătire. În următoarele luni, conținutul va fi discutat în cele mai mici detalii cu țările implicate, părțile interesate, serviciile Comisiei și alte instituții UE.

Cu toate acestea, este foarte probabil ca strategia să se bazeze pe trei piloni principali sau, cu alte cuvinte, pe trei priorități politice cuprinzătoare: în primul rând, ameliorarea conectivității și a sistemelor de comunicație durabile din punct de vedere al mediului; în al doilea rând, protecția mediului, conservarea resurselor de apă și îmbunătățirea activităților de prevenire a riscurilor; și, în al treilea rând, consolidarea dezvoltării socio-economice umane și instituționale. Acești trei piloni vor include un număr de acțiuni concrete, bazate pe contribuțiile provenind de la statele membre, părțile interesate și din cadrul Comisiei.

În cele din urmă, permiteți-mi să indic următorii pași. Până în iunie vom continua să strângem idei și propuneri de la statele membre, părțile interesate și alte părți care doresc să se implice prin documente de poziție, întâlniri, conferințe și printr-o consultare publică prin intermediul internetului. Într-o etapă ulterioară, până în septembrie, Comisia va ierarhiza și organiza ideile pentru a pregăti propunerea de comunicare privind strategia și planul de acțiune care o va însoți. După care, în cele din urmă, până în decembrie, Comisia va pregăti adoptarea acestor documente. Prin urmare, începând cu anul viitor - deci din 2011 - vom începe înființarea sistemelor de guvernare și implementarea concretă a acțiunilor și proiectelor care vor fi fost planificate și stabilite până în acel moment.

Vă mulțumesc pentru atenția acordată. Aștept cu interes să aud problemele pe care doriți să le ridicați în această dezbatere.

Marian-Jean Marinescu, *în numele grupului PPE*. – Grupul PPE acordă o importanță deosebită strategiei pentru Dunăre. Axa Rin - Main - Dunăre este o punte între est și vest, între Marea Nordului și Marea Neagră,

are directă legătură cu asigurarea securității energetice, deschide drumul către Asia prin Marea Neagră, face legătura inclusiv cu Marea Mediterană.

Ne exprimăm, deci, în favoarea elaborării strategiei pentru Dunăre în decursul acestui an, așa cum s-a angajat Comisia și mă bucură din nou reangajamentul Comisarului Rehn și dorim ca aceasta să fie aprobată însoțită de un plan de acțiune concret, cel mai târziu la începutul anului 2011.

Dintre prioritățile majore care ar trebui urmărite menționez: asigurarea navigabilității pe întreaga axă, în primul rând conexiunea Dunăre - Rin și uniformizarea sistemelor de navigație, modernizarea porturilor fluviale și dezvoltarea infrastructurilor conexe pentru a deveni sisteme integrate multimodale, utilizarea eficientă a potențialului energetic al Dunării, dezvoltarea sistemelor de irigații pentru prevenirea desertificării, implementarea unui sistem integrat de monitorizare a cotelor apelor pentru creșterea capacității de prognoză, prevenire și de intervenție în caz de inundații, secetă sau poluare.

Este nevoie de o acțiune concertată, deoarece neimplicarea unui singur stat riveran poate duce la blocarea întregului proces. Este, de asemenea, nevoie de resurse financiare și de aceea, sper ca noua Comisie Europeană să aibă în vedere acest lucru și să nu evite finanțările de tip parteneriat public privat.

Dintre toate statele riverane Dunării, România deține cel mai mare sector. Din acest motiv, România susține elaborarea cât mai rapidă a acestei strategii care să pună în valoare potențialul fluviului, esențial pentru întreaga Europă.

Constanze Angela Krehl, în numele Grupului S&D. – (DE) Doamnă președintă, Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European sprijină inițiativa pentru dezvoltarea unei strategii pentru regiunea Dunării. Este un proiect important pentru noi și pentru că va consolida de o manieră exemplară coeziunea teritorială, care a fost inclusă pentru prima dată în Tratatul de la Lisabona, și pentru că ne va oferi, poate, ocazia să clarificăm conceptul de coeziune teritorială. Sper că dl Rehn le-a comunicat numeroșilor parteneri cu care a purtat deja discuții că și Parlamentul European va fi implicat în mod corespunzător în elaborarea strategiei comune pentru Regiunea Dunării. Din nefericire, în discursul dvs. nu am remarcat ca Parlamentul European să fi fost menționat, dar vom participa la această dezbatere așa cum se cuvine. Mă bucur că avem acum o primă dezbatere majoră în plen.

Pe lângă coeziunea teritorială, este la fel de important să clarificăm faptul că această strategie implică o cooperare transfrontalieră, aspect pe care l-am încurajat și l-am susținut mereu în domeniul politicii de coeziune și pe care, de altfel, doream deja să îl consolidăm în această perioadă de finanțare. Sper că în anii următori această politică va avea un succes și mai mare, inclusiv în ceea ce privește strategia pentru Dunăre.

Doresc să subliniez faptul că prin strategia pentru regiunea Dunării vom obține o valoare adăugată europeană cu adevărat palpabilă, în special pentru oamenii care trăiesc în această regiune. De aceea, ei ar trebui implicați direct în elaborarea strategiei și, de asemenea, trebuie să li se dea ocazia să trăiască experiența acestui proiect european. Rog cu insistență să nu supraîncărcăm și să nu îngreunăm această strategie cu prea multe priorități, ci să ne concentrăm pe ceea ce dorim să realizăm. Consider că este foarte important să utilizăm resursele existente într-un mod mai eficient și, de exemplu, să ne construim și extindem sistemele de avertizare configurate adecvat pentru a ne avertiza în caz de catastrofe naturale cum ar fi inundațiile dar care să fie capabile în același timp să reacționeze în caz de accidente industriale, de pildă, care ar avea ca urmări poluarea Dunării și a regiunilor învecinate. Există zone comune de activitate.

O strategie reușită pentru Dunăre și proiecte reușite în această regiune ar putea, de asemenea, să ofere modele pentru alte regiuni. Fără să fie nevoie de a inventa mereu o altă strategie, o putem folosi pe aceasta ca exemplu pentru rezolvarea în comun a problemelor printr-o cooperare transfrontalieră europeană și - dacă reușim să atragem și țările terțe într-o astfel de strategie - pentru punerea în aplicare a unei politici de vecinătate, care este importantă pentru noi toți în Uniunea Europeană și care ar trebui să fie promovată.

Michael Theurer, în numele Grupului ALDE. – (DE) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor, importanța regiunii Dunării este evidentă prin simplul fapt că de-a lungul cursului Dunării trăiesc 80 de milioane de persoane din șase state membre UE și patru țări vecine. Dunărea pornește din Pădurea Neagră - 100 de km în linie dreaptă - și coboară apoi pentru a se vărsa în deltă și în Marea Neagră. Prin urmare, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților din Europa sprijină inițiativa unei strategii pentru Dunăre și, în cadrul Parlamentului European, în această seară transmitem un semnal important prin introducerea pe ordinea de zi a dezbaterii referitoare la strategia pentru Dunăre.

Douăzeci de ani după prăbușirea Cortinei de Fier, după ce a luat sfârșit divizarea Europei, Dunărea reprezintă încă o dată un simbol al unificării. Pornind din unul dintre statele fondatoare ale UE, Germania, trecând prin Austria, care a aderat în 1995 și prin noile state membre din Europa Centrală și de Est care ni s-au alăturat în 2004, Dunărea leagă și țările învecinate printre care se numără și Croația care urmează să adere, precum și alte țări vecine care, la rândul lor, aspiră la aderare. Astfel că devine aproape posibil să vedeam reunificarea Europei prin traseul Dunării.

Doamnelor și domnilor, este momentul să adoptăm măsurile adecvate pentru a transforma strategia pentru Dunăre într-o prioritate a politicii regionale în cadrul noii perioade de finanțare - și Grupul ALDE acordă o importanță deosebită acestui aspect. Există numeroase căi de abordare. Una dintre posibilități este ca întreprinderile mici și mijlocii să încheie mai multe parteneriate reciproce.

Există, desigur, și alte sarcini majore în ceea ce privește infrastructura. Este un aspect foarte important pentru Grupul ALDE pentru că, una dintre consecințele divizării Europei a fost întreruperea legăturilor istorice de transport care ulterior nu au fost modernizate. Prin urmare, transformarea Dunării în cale navigabilă interioară, modernizarea și îmbunătățirea porturilor ei, a ecluzelor și accesibilității vor oferi un mijloc de transport ecologic. Cu toate acestea, rețeaua rutieră și feroviară necesită încă lucrări. Este foarte important să implicăm în această strategie și municipalitățile, orașele, comunitățile și cetățenii.

Eva Lichtenberger, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, o strategie pentru dezvoltarea regiunii Dunării este foarte importantă și trebuie salutăată călduros. În plus, este și o sarcină ambițioasă, care nu se poate compara cu nimic din ceea ce am făcut anterior în contextul dezvoltării regionale. Delta nu este doar o cale navigabilă și nu este doar un drum. Dunărea este o comoară naturală. Știu că multora dintre dvs. nu le place să audă acest lucru, dar tocmai statutul său de comoară naturală și de zonă cu potențial pentru un turism durabil și modern, în special în regiunea Deltei Dunării, dar și de-a lungul țărmurilor atractive ale râului, face posibilă o dezvoltare a regiunii într-un mod foarte pozitiv de către întreprinderile mici și mijlocii.

Dunărea are caracteristici foarte speciale - și cu siguranță evidente - care sunt foarte sensibile la orice intervenție umană. Proiectul de centrală de la Gabčíkovo ne-a demonstrat deja acest lucru. Daunele produse de acest proiect sunt foarte vizibile și azi și doar eforturile imense ale rezidenților și cetățenilor au reușit să împiedice producerea unor daune și mai mari ca urmare a extinderii acestui lanț de centrale. A condus la scăderea pânzei freatice, consecințele asupra agriculturii neputând fi cuantificate. Colegul meu nu a menționat întâmplător legătura strânsă dintre fundul Dunării și apele subterane din zonă. Este un aspect care merită o atenție deosebită în acest context.

Putem învăța o lecție importantă de aici: Dunărea - și, de altfel, orice fluviu - este o punte de legătură care necesită protecție și atenție și pe care trebuie să o abordăm într-un mod durabil. Asta înseamnă să nu intrăm nepăsători cu excavatoarele în zonele naturale, ci să luăm fluviul în serios, să îl folosim pentru navigație dar adaptând navele la fluviu și nu fluviul la nave. Când se dorește inițierea unui proiect major nu se cumpără întâi mobila pentru ca apoi să se construiască casa în jurul ei. Aceasta este exact abordarea de care avem nevoie în cazul Dunării. Durabilitatea și prudența în abordarea mediului natural sunt esențiale. Să nu repetăm greșelile din trecut!

Oldřich Vlasák, în numele Grupului ECR. – (CS) Regiunea Dunării este incontestabil un teritoriu foarte special și vast. După cum bine știți, după Volga, Dunărea este al doilea cel mai mare fluviu, traversând sau formând granițele internaționale în zece țări; bazinul Dunării este împărțit de 19 state europene. Prin urmare, faptul că această regiune s-a bucurat de o atenție deosebită este cu siguranță un lucru pozitiv. Cu toate acestea, consider că nu ar trebui să încercăm să conturăm în mod direct forma specifică a unei strategii pentru Dunăre aici în Parlamentul European. O strategie macro-regională funcțională trebuie definită pornind de jos în sus, rolul instituțiilor europene fiind acela de a crea doar un cadru, de a facilita comunicarea la nivel interguvernamental și de a sprijini actorii individuali în ceea ce privește metodologia, gestionarea datelor, etc. După părerea mea, Comisia nu ar trebui să elaboreze o strategie macro-regională, ci doar să îi supravegheze nașterea, din moment ce conținutul propriu-zis trebuie definit la nivelul statelor membre, al regiunilor și al orașelor și satelor individuale.

În plus, am convingerea că, deși strategia pentru regiunea Dunării trebuie să se concentreze asupra viitorului, implementarea ei nu poate ignora moștenirea trecutului. Trebuie să realizăm că în timpul Războiului Rece Dunărea a reprezentat frontiera dintre Est și Vest în ceea ce pe atunci forma Cehoslovacia, de pildă. În bazinul Dunării persistă încă elementul unei Europe divizate, care limitează tendințele de integrare europeană. De aceea, strategia în discuție trebuie să se axeze pe această problemă specială. Potențialul de dezvoltare al

Dunării nu poate fi pe deplin valorificat dacă încă mai există rețele de transport internaționale, interregionale și locale care nu sunt conectate, dacă încă lipsește o cooperare strânsă în ceea ce privește amenajarea teritoriului și elaborarea de strategii de dezvoltare și dacă barierele mentalităților încă persistă. Trebuie să rezolvăm problemele din trecut dacă vrem să progresăm într-un mod eficient.

Este lăudabil faptul că discutăm despre strategii macro-regionale fără să vorbim însă de unități administrative, de state individuale sau de regiunile și unitățile teritoriale NUTS, ci mai curând despre un teritoriu în interiorul Europei. Această abordare nu necesită neapărat o schimbare a tehnologiei sau a metodei de implementare a politicii de coeziune ci, într-o mai mare măsură, o schimbare de filozofie. De fapt, este necesar să se consolideze cu adevărat administrarea chestiunilor publice la mai multe niveluri pentru a rezolva problemele cu care se confruntă teritoriul, indiferent de barierele administrative existente. Strategiile macro-europene reprezintă o abordare a viitorului, într-o mare măsură fiind proiecte unice, până acum fără precedent în Uniunea Europeană. Obiectivul lor este de a asigura cooperarea dintre statele membre, dintre autoritățile lor regionale și locale și alte organe relevante, pe bază de parteneriate care să le permită să își soluționeze problemele.

Jaromír Kohlíček, în numele Grupului GUE/NGL. – (CS) Doamnelor și domnilor, în urmă cu cinci ani, ca nou deputat în Parlamentul European, am inițiat o dezbatere în cadrul Comisiei pentru transport și turism și am dezvăluit un mare secret: și anume, că cel mai lung fluviu din Uniunea Europeană este Dunărea. De atunci, colegii mei nu mai sunt surprinși de această declarație și, ca unul dintre inițiatori, sunt fericit că pot sprijini eforturile de a începe dezvoltarea unei strategii pentru bazinul Dunării. Bineînțeles, această strategie trebuie să aibă în vedere o serie de aspecte și, în special, cele legate de mediu și protecția acestuia, de dezvoltare economică durabilă și de dezvoltarea infrastructurii de transport și, logic, să solicite implicarea tuturor țărilor care utilizează resurse de apă din această regiune. Nu o are nicio importanță dacă țările sunt membre ale Uniunii Europene sau vecine. Potențialul pentru transport, exploatat până în prezent la minimum, precum și alte posibilități de dezvoltare necesită o inițiere rapidă a întregului proiect. Din această perspectivă sprijin pe deplin termenul limită destul de redus stabilit prin rezoluție pentru Comisia Europeană și aștept cu nerăbdare ca, începând de anul viitor, strategia de dezvoltare pentru bazinul dunărean să constituie unul dintre planurile de dezvoltare cheie ale Uniunii Europene. La rândul său, Grupul GUE/NGL sprijină în totalitate ideile prezentate în rezoluție și, bineînțeles, le va susține în timpul votului.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD. – (SK) În conformitate cu concluziile Consiliului European din iunie 2009, Comisia Europeană a început lucrările pentru pregătirea unei Strategii a Uniunii Europene pentru regiunea Dunării, cu scopul de a ameliora cooperarea dintre țările din bazinul Dunării și de a contribui la creșterea dinamicii dezvoltării economice și sociale în această regiune.

Strategia propusă trebuie să creeze bazele pentru o coordonare a activităților țărilor participante în contextul actualelor programe ale Uniunii Europene, fără să presupună solicitări suplimentare în ceea ce privește finanțări specifice, instituții sau legislație. Comisia Europeană va furniza asistența tehnică și de coordonare. Proiectul intenționează să creeze oportunități pentru cooperarea cu statele care nu sunt membre ale Uniunii Europene.

Doamnelor și domnilor, doresc să aplaud inițiativa Consiliului European, menită să creeze o strategie a Uniunii Europene pentru regiunea Dunării și îmi exprim susținerea pentru acest proiect. Am convingerea că o astfel de cooperare internațională coordonată va permite protejarea ecosistemelor Dunării într-un mod mai eficient, prin acțiuni comune întreprinse de toate țările străbătute de fluviu. Pentru milioane de europeni, calitatea apei potabile depinde de cât de curată este Dunărea. Prin urmare, este firesc ca unul dintre principalii piloni ai cooperării privilegiate dintre țările participante să fie protecția anti-poluare a cursului apei și a vastei zone înconjurătoare.

Un alt obiectiv ambițios al strategiei pentru Dunăre este de a finaliza calea navigabilă dunăreană în conformitate cu parametri adoptați de către comisia pentru Dunăre. Astfel, coridorul de transport maritim est-vest ar dobândi o nouă dimensiune economică importantă și unii dintre cei mai mari afluenți ai Dunării ar deveni navigabili. O astfel de stimulare a creșterii economice va crea, de asemenea, multe locuri de muncă.

Într-o perioadă în care Europa este în căutare de noi surse de energie regenerabilă curate și ecologice, fluviul Dunării reprezintă o sursă inepuizabilă de astfel de energie. Nu trebuie decât să scuturăm de praf câteva planuri pentru centrale hidroelectrice, să evaluăm impactul acestora asupra mediului, precum și rentabilitatea, și să le punem în funcțiune.

Doamnelor și domnilor, am convingerea că ideea de a crea o strategie comună a Uniunii Europene pentru regiunea Dunării este o idee bună care merită sprijinul nostru politic.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, Dunărea este unul dintre cele mai mari coridoare ecologice pentru Ungaria și Uniune; este al șaptelea coridor paneuropean. Prin urmare, Dunărea joacă un rol-cheie și partidul Jobbik susține angajamentele internaționale asumate anterior de Republica Ungaria în scopul de a realiza acest proiect, desemnat prioritar de Comisia Europeană până în anul 2020. Această evoluție s-ar încadra foarte bine în conceptul de autostrăzi ale mării, inclus, de asemenea, în Cartea albă a UE privind politica de transport europeană. Doresc, însă, să atrag atenția colegilor mei că, spre deosebire de alții, mișcarea Jobbik pentru Ungaria nu sprijină această inițiativă în scopul de a atrage profituri. În faza de implementare dorim ca toate standardele internaționale de mediu să fie respectate, garantându-se astfel o dimensiune optimă a bazinului pentru Dunăre și un flux de apă suficient pentru navigație. În acest fel vom evita deteriorarea bazelor apei și a comorilor naturale din zona Dunării. Suntem convinși că singura modalitate prin care regiunea Dunării poate rămâne o regiune stabilă în Europa este abolirea decretelor Beneș care discriminează cetățenii germani, austrieci și maghiari. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Doamnă președintă, din când în când se ivește ocazia să deschidem drumuri noi, inclusiv în politicile europene. Până acum - să fim sinceri - statele membre au fost cele care au stabilit în mod neechivoc prioritățile pentru propriul lor teritoriu. Sunt olandez. Locuiesc în aval pe râurile Rin și Meuse, iar fratele meu are o fermă de vite într-o zonă desemnată ca bazin de retenție în caz de inundații atunci când este prea multă apă. Cum se poate aduna prea multă apă? Ploile sunt un motiv, bineînțeles, dar altul este că nu au fost luate niciun fel de măsuri pentru a reține această apă în bazinul superior. Ceea ce înseamnă că ferma fratelui meu din acea zonă este în pericol.

Ceea ce vreau să spun este că esențialul este să putem lucra împreună pentru a concretiza noul obiectiv privind dimensiunea teritorială prevăzut în Tratatul de la Lisabona. Acest lucru presupune să facem eforturi pentru a încheia acorduri reciproce în întreg bazinul fluvial, să introducem propriile viziuni în aceste programe - în ceea ce privește transportul, mediul și economia - și să înfruntăm unele probleme împreună. Știu acest lucru pentru că, de cealaltă parte a Europei, am mai recurs la o astfel de abordare în comun, pas cu pas. O astfel de implicare trebuie, într-adevăr, să se realizeze de jos în sus într-un proces în care nu au ce căuta prânzuri gratuite. De aceea susțin această rezoluție. Prin intermediul acesteia, încercăm să rezolvăm împreună problemele de ordin administrativ implicate de abordarea în comun propusă, și invităm Comisia să ni se alăture. Sunt de acord cu dna Krehl din Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European că nu trebuie să reunim întreaga politică pentru această vastă regiune într-un singur mare proiect. Dimpotrivă, trebuie să avem curajul să distingem un număr de aspecte care pot fi mai bine abordate și soluționate la nivel teritorial european. Prin urmare, susțin cu toată convingerea această inițiativă și aștept cu interes documentul relevant al Comisiei.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Doresc să îi mulțumesc dnei Țicău pentru organizarea în septembrie 2008 a unei delegații a Comisiei pentru transport și turism care a avut ocazia să călătorească de-a lungul Dunării și, în plus, să viziteze delta, gura de vărsare a fluviului și locul în care întâlnește Marea Neagră.

Am fost profund impresionată de istoria și potențialul imens al acestui fluviu european, care străbate 10 țări, șase dintre acestea făcând deja parte din Uniunea Europeană, celelalte fiind țări vecine și candidate.

Am fost, de asemenea, impresionată de inegalitățile frapante și diferitele priorități, în funcție de statele membre implicate. Unii îl văd ca pe o adevărată bijuterie, după ce au atins cel mai înalt nivel de bunăstare și dezvoltare pe malurile sale. Aceștia trebuie să se reîntoarcă la originile unui fluviu care este administrat de secole. În același timp, trebuie să spun că am fost șocată să văd colonii de păsări obișnuite să trăiască pe fluviu și care, încet-încet, își pierd habitatul tocmai din cauza restaurărilor, a regreselor și, dacă înainte se bălăceau în apă, acum mă întreb unde ar putea fi.

Alții, după mulți ani de întârzieri în dezvoltare, îl văd exact ca pe o promisiune de dezvoltare și o sursă de bogăție, comunicare și energie. Și au toate drepturile, având în vedere atâtea ani în care fluviul a fost simbol al neputinței de a comunica, al unui blocaj, al subdezvoltării sau chiar al unui conflict. Sunt de acord cu ei asupra nevoii imperioase și imediate de a retransforma Dunărea într-o cale navigabilă pentru transport durabil - există programul Marco Polo, care însă este utilizat atât de ineficient - sau într-un vector al unei dezvoltări turistice unice - pentru că, desigur, peisajele sunt fabuloase - sau ca sursă de energie regenerabilă.

Aceia dintre noi care nu au șansa de a avea asemenea fluvii europene transnaționale, pentru că locuim într-o peninsulă, într-un colț al Uniunii Europene - deși avem fluviu între Spania și Portugalia și modul în care sunt administrate în comun la nivel transnațional este un exemplu la scară europeană - privim potențialul Dunării cu invidie, e adevărat.

Prin urmare, să ne arătăm susținerea fără rezerve pentru această strategie urgentă și atât de necesară pentru regiunea Dunării, astfel încât Europa să devină mai completă, mai armonizată și mai durabilă.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Vă mulțumesc, doamnă președintă, strategia pentru Dunăre are potențialul de a favoriza implementarea eficientă a politicii de coeziune în această regiune geografică. Statele membre sunt părți interesate în acest proiect și până la sfârșitul lunii vom înainta propuneri. Întrebarea este, însă, câte dintre ele au fost dezbătute public? Câte dintre țările implicate au lansat procesul de consultări publice?

Doresc să subliniez în mod deosebit rolul esențial pe care trebuie să îl joace în această strategie regiunile și orașele situate de-a lungul Dunării. Mă gândesc la agențiile administrațiilor locale, la organizațiile non-guvernamentale, la întreprinderi și cetățenii obișnuiți. Implicarea lor poate constitui o garanție că strategia va urmări satisfacerea nevoilor relevante, va soluționa probleme și va contribui la dezvoltarea orașelor și a satelor, precum și a macro-regiunii ca întreg. Am încredere că Comisia Europeană le va oferi posibilitatea să se implice în procesul de elaborare a strategiei.

Doresc să lansez un avertisment împotriva pericolului că reuniunile, conferințele și informările, în sensul cel mai larg al cuvântului, se vor concentra doar pe câteva orașe importante, celelalte fiind lăsate în afara acestor procese. Acestea din urmă își pot evalua poziția acum, în timp util, pentru a participa la procesul de luare a deciziilor care le afectează. Chiar și orașele mai mici și satele vor putea identifica măsurile pe care le au în vedere pentru transformări, vor putea specifica condițiile și resursele necesare și vor contribui la realizarea obiectivelor.

Notorietatea strategiei va facilita o dezvoltare amplă, intensivă și simultană în diferite sectoare, condiție esențială pentru o creștere rapidă și de calitate. Acesta trebuie să fie obiectivul ultim al strategiei pentru Dunăre, având în vedere că cele mai sărace regiuni ale Uniunii Europene sunt localizate și în regiunea Dunării de Jos. În Anul european pentru combaterea sărăciei și a excluderii sociale trebuie să afirmăm că lupta împotriva sărăciei și a inegalităților din regiunea Dunării este o provocare pe care o putem aborda prin această strategie. Situația din regiunile mai sărace, cu disparitățile pe care le implică în ceea ce privește posibilitățile și resursele, ridică și problema deosebit de importantă a investițiilor. Ar trebui să ne gândim serios la înființarea unei bănci europene a Dunării care să cuprindă țările implicate.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Doamnă președintă, la fel ca antevorbitorul meu, dl Theurer, și eu provin din zona bazinului european. Suntem țări ale Rinului dar, cu toate acestea, Dunărea ne interesează foarte mult, deși curge într-o direcție cu care viețile noastre nu se intersectează decât arareori.

Punct în care doresc să vă rog să nu limitați strategia pentru regiunea Dunării doar la aspectele subliniate de mulți dintre vorbitori, ci să o percepeți și ca o posibilitate deschisă integrării culturale. Prin exemplul Dunării, tinerii, în special, pot înțelege cum poate fi combătut naționalismul prost înțeles, cum pot fi percepute și înțelese aceste bogății culturale fabuloase - fie că este vorba de laureați ai Premiului Nobel pentru literatură sau de celebrele festivaluri de muzică avangardistă de la Donaueschingen până la deltă. Cererea mea - pentru că în această fază inițială este încă posibil să exprimăm dorințe - este să integrați în strategie și o componentă legată de coeziunea și identitatea culturală, în special pentru tineri.

Evgeni Kirilov (S&D). – Doamnă președintă, susțin pe deplin elaborarea acestei strategii UE pentru Regiunea Dunării. Din punct de vedere istoric, Dunărea a legat Europa de Vest și de Est și apartenența la regiunea Dunării le crea oamenilor sentimentul unei comunități. Acest lucru a facilitat cooperarea culturală și economică cu mult înainte ca ideea de integrare europeană să fi apărut.

Strategia în discuție permite aplicarea principiilor atât de importante ale solidarității și cooperării. Documentul trebuie să se întemeieze pe o abordare de jos în sus, astfel cum au subliniat deja unii colegi, inclusiv dna Hyusmenova. Prioritățile ar trebui stabilite de municipalitățile, comunitățile și orașele Dunării și este foarte important ca autoritățile regionale și societatea civilă să recunoască strategia ca fiind un instrument la dispoziția lor pentru realizarea unei mai bune cooperări și coordonări. Este nevoie, așadar, de proprietate reală a procesului.

Țările dunărene se confruntă cu probleme similare de mediu și infrastructură. Acestea vizează o dezvoltare socio-economică puternică și se străduiesc să amelioreze standardele de viață ale cetățenilor lor. Sunt convinsă că strategia pentru Dunăre va contribui la realizarea acestor obiective și va soluționa problemele comune printr-o utilizare mai eficientă și rațională a fondurilor disponibile, care va facilita realizarea proiectelor comune și că rezultatele obținute vor fi în beneficiul cetățenilor europeni.

De asemenea, sunt de acord că este nevoie de o abordare comună cu o serie limitată de priorități. Strategia pentru Dunăre va fi un instrument excelent pentru a ameliora considerabil cooperarea transfrontalieră în această regiune și sunt convinsă și sper că și Comisia va face tot ce îi stă în putință pentru a susține pe deplin aplicarea acesteia, inclusiv prin alocarea de resurse financiare suplimentare.

János Áder (PPE). – (HU) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, politicienilor le place adesea să invoce proverbul „Nu moștenim pământul de la înaintașii noștri; îl împrumutăm de la copiii noștri.” Este responsabilitatea noastră să ne asigurăm că copiii și nepoții noștri vor respira un aer curat și vor bea o apă curată. Sub albia Dunării se găsește o resursă de apă potabilă incredibilă. Prioritatea mea și a Ungariei este să protejăm această apă curată de orice formă de poluare. Toate celelalte aspecte, cum ar fi transporturile, turismul, cultura, conservarea patrimoniului, oricât de importante ar fi, nu au întâietate când este vorba de protejarea resurselor de apă. Nu știu dacă inițiativa noastră referitoare la regiunea Dunării, subiectul negocierilor noastre de acum, va avea sau nu succes. Deocamdată am căzut de acord asupra unor chestiuni care sunt mai curând principii și aspecte care se înțeleg de la sine. Dar, după cum bine știm, diavolul se ascunde în detalii. Prin urmare, doresc să spun foarte clar că dacă ne îndepărtăm de principii și începem să discutăm detaliile, există un principiu de care nu mă voi dezice niciodată. Din punctul meu de vedere, când vorbim despre Dunăre, singura formă de intervenție, singura formă de investiții și singura formă de dezvoltare acceptabile sunt acelea care nu periclitează rezervele noastre de apă potabilă. Vreau să mă pot uita în ochii copiilor și nepoților mei fără să roșesc și să le spun că am fost capabili să conservăm Dunărea astfel cum am moștenit-o și același lucru este valabil și în cazul altor fluvii europene, cum ar fi Tisa. Nu l-am distrus; și ei se vor putea bucura de el fără nici o problemă.

Nadezhda Neynsky (PPE). – (BG) Doamnă președintă, doresc să încep acest discurs cu o afirmație a lui Erhard Busek, coordonatorul special al Pactului de stabilitate care a spus la un moment dat, și citez din memorie: ”Nu putem permite ca niciun cetățean care trăiește pe malurile Dunării să dezvolte sentimentul unui provincialism.” Adevărul este că de atunci a trecut destul de mult timp și că dezvoltarea strategiei europene pentru regiunea Dunării este încă în curs de desfășurare, și statutul său actual conține încă multe necunoscute.

De fapt, scopul strategiei pentru Dunăre este ca municipalitățile, regiunile și țările situate de-a lungul Dunării să se dezvolte împreună. Această inițiativă cuprinde 14 țări cu o populație care depășește 200 de milioane. Însă aceste țări au grade de dezvoltare economică diferite. Țările de la Dunărea de Jos au cel mai scăzut nivel economic. Vă rog permiteți-mi să vă atrag atenția asupra a trei chestiuni importante pentru țara mea, Bulgaria, și care, după părerea noastră, trebuie soluționate, la fel ca necesitatea de a restabili taxele rutiere și extinderea de către Bulgaria drumurilor Byala-Ruse și Ruse-Shumen.

Dacă excludem orașele Ruse, care are singurul pod care leagă cele două maluri ale Dunării, Vidin și Silistra, partea bulgară a fluviului este probabil zona cu cele mai slab dezvoltate municipalități. Aceste municipalități, în total 39, se află la periferie și Dunărea reprezintă încă pentru ei mai curând o barieră insurmontabilă decât o oportunitate. Prin comparație, numai în Budapeste există nouă poduri care fac legătura între cele două maluri ale Dunării, în timp ce în Bulgaria există un singur pod. Această analiză constituie baza propunerii înaintate de primarii din municipalitățile bulgare situate pe malurile Dunării, în vederea implementării unui proiect menit să creeze un traseu panoramic care să conecteze orașele situate pe malurile Dunării. Acest proiect a fost deja adus în atenția miniștrilor pentru dezvoltare regională. A doua chestiune se referă la soluționarea problemelor geo-ecologice din zona Dunării și la puritatea apei. Vă mulțumesc.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Strategia europeană pentru regiunea Dunării este importantă pentru dezvoltarea întregii regiuni din bazinul Dunării. Există multe probleme comune. Doresc să menționez aici doar câteva dintre subiectele care sunt relevante și pentru țările care se încadrează în accepțiunea largă a conceptului de regiune dunăreană, cum ar fi, de pildă, Cehia. Unul dintre acestea este administrarea apelor, împreună cu controlul inundațiilor. Având în vedere că această regiune a fost afectată în repetate rânduri de inundații devastatoare, o abordare integrată a acestei probleme este imperativă.

Un alt subiect se referă la investițiile la scară largă menite să asigure conexiuni de transport mai bune în interiorul regiunii, precum și cu regiunile învecinate. În cadrul revizuirii programate a rețelei TEN-T ar fi adecvat să se ia în considerare și acest aspect macro-regional. Proiectele individuale nu trebuie să intre într-o competiție reciprocă. Este esențial să stipulăm priorități clare, iar proiectul trebuie să aibă un caracter durabil, să ia în considerare mediul și să se bucure de sprijinul larg al autorităților locale și regionale și al publicului. Dezvoltarea durabilă a regiunii Dunării poate fi asigurată în viitor prin cooperare în cadrul regiunii și o perspectivă supra-regională, și nu prin proiecte izolate. În același timp, strategia europeană pentru regiunea Dunării se poate dovedi un cadru de dezvoltare cuprinzător și stabilizator atât pentru statele membre, cât și

pentru țările din afara Uniunii Europene, dar care se străduiesc să coopereze, fie ca țări candidate sau pe baza politicii de vecinătate.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Doamnă președintă, strategia pentru regiunea Dunării este în prezent unul dintre cele mai importante proiecte europene de politică regională, pentru că Dunărea a fost dintotdeauna o punte de legătură între diferitele țări din Europa Centrală și de Est, care ne-a oferit istoric o bază pentru cooperare economică, dar și pentru schimburi culturale. Mă gândesc aici și la rezultatele pozitive ale fostei monarhii austro-ungare.

Care sunt așteptările noastre? Avem așteptări foarte mari de la acest proiect, inclusiv dezvoltarea mobilității ecologice, trecerea de la străzi la vapoare și la transporturile de marfă pe căile ferate, modernizarea și gruparea structurilor industriale în locuri adecvate, cooperarea în chestiuni ce țin de mediu și turism - este de dorit în special turismul ecologic - și, desigur, un accent deosebit pe cercetare și dezvoltare și încă multe altele. Cu toate acestea, aștept și o utilizare eficientă a resurselor, atât financiare, cât și umane. Trebuie să unim și să fructificăm experiența bogată și cunoștințele oamenilor din regiune. Aștept o creștere a calității vieții și numeroase idei bune și stimulante.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Ca deputat slovac în acest Parlament, doresc să salut inițiativa de a elabora, adopta și aplica o strategie europeană pentru regiunea Dunării. Consider că acest proiect va contribui la dezvoltarea mai activă a regiunii. De asemenea, mă bucur că strategia a fost inclusă în programul de optsprezece luni ale viitoarelor Președinții ale Uniunii Europene. Sper că va deveni o prioritate pentru perioada următoare.

Sunt, de asemenea, convins că acest proiect va contribui la dezvoltarea transportului și a protecției mediului și, în multe zone, va deveni o platformă potrivită pentru o cooperare mai strânsă între regiunile implicate. În același timp, doresc să vă atrag atenția asupra faptului că, în faza de pregătire a acestei strategii, ar trebui pus un accent deosebit pe protecția mediului și, în special, pe protecția apei potabile. Nu va dura mult probabil până când sursele de apă potabilă vor deveni extrem de importante din punct de vedere strategic, nu doar din perspectivă locală, ci și europeană.

În acest context, viitoarea strategie trebuie să se concentreze pe ameliorarea surselor subterane de apă potabilă și eliminarea poluării Dunării. Doresc, de asemenea, să-mi exprim susținerea pentru includerea în proiect a unor state care nu sunt membre ale Uniunii Europene și, în special, a Croației, Serbiei, Bosniei și Herțegovinei și Muntenegrului, precum și a altor două țări. Sper că acest proiect va contribui la ameliorarea cooperării dintre Uniune și aceste țări din regiune.

În concluzie, doresc să invit Comisia să adopte o abordare cât se poate de responsabilă în ceea ce privește elaborarea acestei strategii și să o construiască pe obiective și resurse realiste, cu atât mai mult cu cât în prezent unele țări au așteptări nerealiste de la ea.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Doamnă președintă, salut călduros eforturile colegilor mei care insistă pentru o strategie pentru regiunea Dunării.

Venind din Lituania, sunt conștientă de faptul că statele membre individuale nu pot înregistra progrese semnificative în ceea ce privește dezvoltarea economică, protecția mediului, transport și turism durabil, energie și multe alte domenii. Sunt convinsă că strategiile regionale pot fi mai eficiente și trebuie promovate pentru ca astfel statele membre să acționeze în interes comun.

Le doresc colegilor determinarea necesară pentru a realiza obiectivele pe care și le-au propus și cred că vocea lor va fi auzită de noua Comisie, în special pentru că dezvoltarea regională durabilă se află printre prioritățile fixate de calendarul Comisiei.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Regiunea Dunării a fost dintotdeauna o macro-regiune cu un potențial economic, social și cultural major, integrarea și creșterea economică durabilă a acestora necesitând o extindere sistematică și eficientă. Prin urmare, salut și sprijin inițiativele care conduc la dezvoltarea unei strategii coerente și cuprinzătoare pentru regiunea Dunării la nivel european.

Consider că conținutul strategiei pentru regiunea Dunării, rezultat din discuțiile purtate la nivel de experți, se va întemeia pe o abordare corectă a tuturor partenerilor astfel încât nici un stat membru și nici un grup de state să nu beneficieze de avantaje și tratament special.

Consider că infrastructura transporturilor, economia durabilă și protecția mediului sunt domeniile cheie. Ca rută europeană de transport, calea navigabilă dunăreană ar trebui să constituie baza pe care se întemeiază

coridoarele de transport pentru toate modalitățile de transport. Astfel s-ar decongestiona transportul rutier și, în același timp, va contribui la înlocuirea acestuia cu un transport maritim ecologic și mai puțin intensiv din punct de vedere economic.

Pentru ca Dunărea să devină forța motrice pentru dezvoltarea economică, va fi necesar ca unii afluenți să devină navigabili și vor fi necesare conexiuni complete cu alte coridoare principale de transport. Dezvoltarea infrastructurii trebuie să conducă la scoaterea din izolare a regiunilor periferice, la promovarea întreprinderilor mici și mijlocii și să contribuie la dezvoltare în domeniul social.

Cu toate acestea, atunci când elaborăm strategia nu trebuie să pierdem din vedere siguranța transportului, siguranța mediului, protecția alimentelor și lupta împotriva infracțiunilor transfrontaliere. Intensificarea interconectării cu țări care nu fac parte din zona de libertate, securitate și justiție nu trebuie să faciliteze aflulxul crimei organizate sau contrabanda și traficul de ființe umane. Doresc, de asemenea, să subliniez că implementarea strategiei trebuie să respecte drepturile statelor membre și ale autorităților regionale și locale care sunt aproape de cetățeni și le cunosc nevoile.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Doamnă președintă, strategia pentru regiunea Dunării ar putea fi un exemplu minunat de strategie regională care utilizează resursele într-un mod coordonat într-o regiune unită din punct de vedere geografic și cultural, care soluționează problemele și, mai ales, elimină barierele din mințile oamenilor.

Din punctul meu de vedere, există două domenii de interes special. Primul este să garantăm că piața muncii nu este doar deschisă, ci și reglementată în mod adecvat și cooperant. Exportul de creiere și navetiștii sunt realități frecvente în regiunea Dunării, piața muncii se află sub presiune constantă și, din 2011, regiunea va constitui, mai mult sau mai puțin, o piață a muncii integrată. Aici avem nevoie de mecanisme de compensare coordonate. Al doilea aspect de interes special este că astfel se deschid posibilități pentru inovare și cercetare cooperantă. Mă gândesc în special la navigația interioară, care ar putea constitui într-adevăr un impuls către o tehnologie ecologică.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Doresc să salut strategia Dunării. Aceasta trebuie avută în vedere atunci când se elaborează diferitele politici ale Uniunii Europene. Este vorba de turism, domeniu foarte important, și proiectul de rezoluție ar trebui să menționeze și faptul că organizațiile nonguvernamentale sau, cu alte cuvinte, societatea civilă, trebuie implicate în această strategie. Când vorbim de dezvoltarea Dunării, trebuie să avem în vedere și educația, integrarea socială și toleranța. Strategia afirmă că trebuie susținute rețelele TEN-T. Dacă îmi permiteți, aș dori, de asemenea, să subliniez importanța ecoturismului, pentru că este exact genul de activitate care poate consolida viitorul Dunării.

După părerea mea, Dunărea reprezintă o legătură între diferitele culturi și o modalitate de a conecta culturile majoritare, acesta fiind unul dintre principiile fundamentale ale Uniunii Europene. De asemenea, este important să subliniem că trebuie să rămânem realiști. Nu trebuie să construim dorințe pioase și visări, ci trebuie să integrăm în strategie doar obiective fezabile. până la urmă, știm încă din 1830 că avem nevoie de o politică supra-națională. Și, într-adevăr, acest lucru s-a întâmplat, deoarece Contele Széchenyi, una dintre cele mai mari personalități maghiare, a făcut enorm pentru a transforma totul într-un domeniu de politică supra-națională. Strategia pentru Dunăre este o dovadă că Dunărea este într-adevăr un fluviu supra-național.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Doamnă președintă, după părerea mea, scopul general al politicii este să creeze condițiile cadru pentru realizarea celui mai înalt standard de calitate a vieții. Aș dori ca strategia europeană pentru regiunea Dunării să se realizeze pornind de la această premisă. S-a spus că Dunărea este o punte de legătură, iar regiunea Dunării este un spațiu de viață. Dunărea ar trebui și trebuie să fie o rută de transport. Este o sursă de energie - avem un număr mare de centrale electrice. Dunărea este o rezervație naturală a cărei biodiversitate trebuie protejată și conservată, dar este și o zonă protejată pentru recreere și turism. Dunărea este sursă de viață pentru agricultură și pescuit, dar - după cum a menționat deja dl Regner - și pentru viitoare locuri de muncă. Cu toate acestea, Dunărea este și o sursă de pericol - e de ajuns să vă gândiți la inundațiile de anul trecut.

Pentru a putea continua să ameliorăm calitatea vieții de care am vorbit mai sus pentru toți cei care trăiesc în regiunea Dunării, avem nevoie de o dezvoltare durabilă și, mai ales, ecologică a întregii regiuni dunărene, în scopul de a o transforma într-o regiune cheie a Europei secolului 21. Scopul trebuie să fie eficientizarea resurselor disponibile în ceea ce privește cooperarea teritorială și utilizarea mai rațională a acestora.

Petru Constantin Luhan (PPE). - Consider că existența unei strategii fondate și dispunând de resursele financiare necesare ar putea îmbunătăți semnificativ calitatea vieții oamenilor din bazinul Dunării. În

momentul de față există instrumente financiare disponibile pentru proiecte de infrastructură, de dezvoltare economică sau pentru protecția mediului, dar acestea pot fi folosite doar de statele membre și de statele vecine acestora.

O atenție deosebită trebuie acordată acestui aspect și nu trebuie să excludem, pe viitor, posibilitatea găsirii altor finanțări, în afara celor comunitare. Este cunoscut faptul că celelalte state nu dispun de resursele financiare necesare, iar acest lucru face imposibilă dezvoltarea coezivă pe cursul Dunării, din punct de vedere infrastructural și economic și, de aceea, autoritățile regionale răspund diferit problemelor pe care le au.

Din câte știm, Comisia are în vedere, pentru asigurarea dezvoltării durabile, consultări cu partenerii locali. Întrebarea este dacă Comisia are în vedere și colaborarea cu grupuri de experți la nivel regional, pentru elaborarea strategiei. Întrebarea este, în continuare, dacă obiectivele acestei strategii ar trebui să se regăsească pe realizarea coeziunii, valorificarea potențialului economic și de transport al Dunării, asigurarea protecției fluviului, a ecosistemului și a calității apei.

Aș mai aminti că Dunărea este axa prioritară numărul 18 în cadrul TEN-T (Transeuropean Network of Transport), iar în prezent Comisia a inițiat un larg proces de revizuire a politicii rețelilor de transport transeuropene, urmând ca o comunicare referitoare la acest subiect să fie gata, conform graficului, în mai 2010.

Întrebarea care se naște este cum se preconizează că vor fi corelate aspectele referitoare la politica de transport aplicabilă în statele membre ale Uniunii Europene cu această strategie, care în mod firesc are în vedere și existența statelor non-UE din regiunea Dunării

Monika Smolková (S&D). – (SK) Slovacia salută această inițiativă. Faptul că coordonatorul național al strategiei este viceprim-ministrul, subliniază importanța pe care Slovacia o acordă strategiei Dunării. Proiectul inițial pe baza căruia Slovacia și-a conturat poziția referitoare la Strategia Dunării a fost discutat de Consiliu, ministerele, regiunile autonome, municipalitățile și întreprinderile continuând să lucreze la strategie.

Cei trei piloni propuși de Comisie, conectivitatea, protecția mediului și dezvoltarea socio-economică, trebuie să constituie baza întregii strategii. După părerea mea, cei trei piloni trebuie completați de axarea pe cooperarea dintre statele membre și cele care nu sunt membre în Uniunea Europeană situate în bazinul Dunării. Pentru a găsi o soluție cuprinzătoare pentru dezvoltarea zonei Dunării, prioritățile țărilor implicate trebuie să fie tratate pe bază de egalitate și în contexte reciproce.

Prin urmare, doresc să întreb la ce fel de cooperare s-au angajat statele care nu sunt membre UE și mă interesează în special Moldova și Ucraina.

Iosif Matula (PPE). - Consider că trebuie să ne exprimăm susținerea pentru o strategie europeană a regiunii Dunării, cu atât mai mult cu cât, prin aderarea României și Bulgariei la Uniune, a adus un beneficiu prin faptul că, astăzi, mare parte din cei peste 2800 km de fluviu se află pe teritoriu comunitar.

Strategia baltică a avut rolul hotărâtor de a deschide perspectiva macroregiunilor; strategia Dunării marchează un nou pas în aceeași direcție. Una dintre prioritățile strategiei dunărene ar trebui să vizeze domeniul economic, mai precis dezvoltarea capacităților energetice pe care le au atât Dunărea, cât și arealul său învecinat. Ca urmare a crizei gazului din ianuarie 2009, România depune deja eforturi de importanță europeană pentru interconectarea rețelilor de gaz cu statele vecine prin proiectele Arad - Szeged, Giurgiu - Ruse, Isaccea și Negru Vodă, dar este nevoie de eforturi sporite și spre sursele alternative, regenerabile.

Apreciez că strategia europeană a Dunării trebuie să aibă în vedere analiza și oportunitatea unor obiective, precum dezvoltarea infrastructurii energetice și anume noi rețele de transport și noi capacități de producție a energiei electrice, promovarea producerii energiei din surse regenerabile, noi hidrocentrale, centrale eoliene, combustibili bio, continuarea programelor de dezvoltare a centralelor nucleare, cum este și cea de la Cernavodă.

O prioritate absolută trebuie să fie protejarea mediului în bazinul dunărean. În acest sens, este necesar ca Uniunea, alături de țările riverane, să se implice în conservarea ecosistemului Deltei Dunării, inclusiv prin stoparea definitivă a lucrărilor din Canalul Bâstroe. Nu putem permite ca interese economice greșit înțelese de către un stat din vecinătatea UE să producă un dezastru ecologic în Delta Dunării.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Doamnă președintă, multe dintre provocările cu care ne confruntăm azi nu țin cont de frontiere, fie ele politice sau administrative. Numărul problemelor și confruntărilor comune în Europa s-a amplificat și, prin urmare, s-a amplificat și nevoia de a le aborda prin eforturi comune.

De aceea, Comisia Europeană, inspirată de Parlamentul European, și ca răspuns la decizia Consiliului, a elaborat strategia de la Marea Baltică și s-a angajat acum în procesul de pregătire a strategiei Dunării. Aceste strategii le permit regiunilor și țărilor implicate să răspundă în comun la problemele actuale și să exploateze în comun posibilitățile existente. Datorită acestor strategii, există o șansă să avem o cooperare mai strânsă și o coeziune mai profundă în Uniune și, în acest fel, creștere economică și locuri de muncă, concurență ameliorată și o mai bună calitate a vieții pentru cetățenii noștri.

Comisia REGI a Parlamentului European se așteaptă ca strategia pentru Dunăre să fie o strategie activă, bazată pe o coordonare mai bună între părțile interesate, precum și pe o exploatare mai eficientă a sinergiilor dintre politicile și fondurile disponibile. În calitate de președintă a comisiei REGI, principala comisie PE pentru această strategie, vă pot asigura, domnule comisar, de sprijinul și disponibilitatea noastră pentru a realiza o cooperare bună cu Comisia în toate fazele strategiei pentru Dunăre.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Doamnă președintă, după ce am ascultat această dezbatere, am sentimentul că cei mai mulți dintre noi discutăm obiective, direcții și priorități, deși au apărut întrebări fundamentale în ceea ce privește mijloacele de implementare. Vom recurge la o politică orizontală care va utiliza instrumentele diferitelor politici având, în același timp, o politică principală, sau, dimpotrivă, vom recurge la un sistem de parteneriat și cooperare fără instrumente speciale separate și fără un sistem instituțional separat? Sunt întrebări foarte importante, pentru că nu vrem să înșelăm așteptările pe care le avem cu toții de la această strategie. Trebuie să știm exact dacă este vorba de o nouă metodă macro-regională sau de o sistem de cooperare teritorială extinsă. Sunt întrebări la care trebuie să răspundem în cel mai scurt timp.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Doamnă președintă, în zece sau douăzeci de ani, apa potabilă și produsele alimentare vor deveni teme strategice, așa cum sunt astăzi petrolul brut și gazele naturale. Administrarea și conservarea apei este prin urmare foarte importantă pentru întreaga Uniune Europeană și în special pentru regiunea Dunării. În prezent, ne confruntăm cu inundațiile, excesul de apă și, în același timp, aceste ape sunt doar în trecere pe teritoriul nostru. În Ungaria, în zona dintre Dunăre și Tisa, câmpia de nisip riscă o deșertificare gravă.

Este motivul pentru care avem nevoie urgent de această strategie a Dunării, care va fi prioritatea Președinției ungare în 2011. Prin urmare, salut dezbateră de azi, pentru că este vorba de o abordare complexă care ne permite să consolidăm domenii ce țin de politica regională, protecția mediului, navigație, dezvoltare economică, crearea de locuri de muncă și turism. Iar dezbateră de azi a demonstrat că Dunărea poate fi factor de pace între state care au dezacorduri și tensiuni, după cum a spus odată marele poet Attila József.

Elena Băsescu (PPE). – Încă de la depunerea candidaturii mele pentru Parlamentul European, am considerat că Dunărea reprezintă un important potențial, neutilizat la capacitate maximă, al UE. Axa de transport Rin - Main - Dunăre, care face legătura între Marea Nordului, prin portul Rotterdam și Marea Neagră, prin portul Constanța, poate deveni coloana vertebrală a Europei.

Noua strategie pe Dunăre se pare că va fi aprobată, cel mai probabil, sub egida președinției Ungariei. Aceasta se va axa pe domenii precum: transportul, dezvoltarea economică și protecția mediului. Una dintre principalele bariere în dezvoltarea transportului pe axa fluvială Rin - Main - Dunăre este diversitatea de standarde pe care trebuie să le aplice navigatorii. Din nefericire, se pare că, până acum, a lipsit voința politică necesară armonizării acestor reguli.

Conferința de la Ulm, la care voi participa în perioada 1 - 2 februarie, este un prim pas în procesul de consultări. România s-a oferit să organizeze o serie de conferințe pe această temă, inclusiv conferința ministerială din iunie 2010.

Ivaylo Kalfin (S&D). – (BG) Doamnă președintă, domnule comisar, de-a lungul anilor au existat numeroase inițiative pentru dezvoltarea cooperării de-a lungul celui mai mare fluviu al Europei în domeniul transportului, ecologiei, culturii, educației și comerțului, ca să numim doar câteva. Cu toate acestea, în prezent toate aceste proiecte ridică o problemă. În schimb, nu oferă nicio soluție. Rezultatul este chiar opusul a ceea ce se așteaptă. Există un deficit de cooperare eficientă și adecvată, nu există coordonare, nu există obiective comune sau sinergie a eforturilor. Ceea ce dorim să se întâmple prin sinergia implicată de Comisia Europeană este ca acest lucru să nu devină doar un alt element dintr-o serie de instrumente de cooperare pentru Dunăre, ci să fie într-adevăr instrumentul care să genereze o sinergie comună, să faciliteze coordonarea și să combine oportunitățile oferite de diferitele inițiative existente în regiune. Combinat cu implicarea celui mai larg grup de părți interesate, inclusiv a Parlamentului European și a cetățenilor, este singura modalitate de a obține o sinergie care să fie benefică pentru fiecare cetățean din cele 14 țări dunărene. Acesta este, de asemenea,

mesajul pe care vreau să vi-l transmit și care provine de la o mare conferință organizată de studenții de la Universitatea din Ruse în urmă cu câteva săptămâni. Vă mulțumesc.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Doamnă președintă, puterea Uniunii Europene rezidă în cooperarea statelor și a regiunilor în vederea soluționării problemelor comune și a implementării programelor existente. Avem multe exemple bune de astfel de acțiuni. Există, de pildă, parteneriatul mediteranean, strategia pentru Marea Baltică și programul pe care îl dezbaterăm azi - strategia pentru Dunăre. Este un exemplu foarte bun de politică privind coeziunea teritorială, bazată pe caracterul durabil al mediului natural, al economiei și societății. Această inițiativă va contribui în mod categoric la continuarea cooperării dintre noile și vechile și posibilele viitoare state membre. Avem multe inițiative și forme de cooperare de acest tip. Prin urmare, ar trebui să încercăm o armonizare a politicii Uniunii și să ne concentrăm pe consolidarea caracterului de inițiativă comună a strategiei. Cum intenționează Uniunea să consolideze și să integreze actualele programe de cooperare din regiune? În ce stadiu se află elaborarea strategiei și implementarea acesteia?

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Pentru slovaci Dunărea reprezenta un simbol al libertății. Astăzi o percepem ca pe un simbol al cooperării. Dunărea alături statele membre de cele care nu fac parte din Uniunea Europeană iar cooperarea regională în regiunea Dunării oferă o bază și condiții solide pentru o cooperare care să facă posibilă o integrare a acestor din urmă state în Uniune.

Este foarte important ca această regiune să aibă o strategie, nu doar din cauza nevoii de a crea un coridor de transport și legătură între Marea Nordului și Marea Neagră, ci și pentru că această regiune este cel mai mare rezervor de apă potabilă din Europa. În contextul încălzirii globale și al schimbărilor climatice, acest aspect devine tot mai important.

Este necesar să protejăm regiunea Dunării de inundații și să garantăm dezvoltarea durabilă a acesteia pentru generațiile viitoare. Dunărea trebuie să rămână un simbol și pentru generațiile viitoare. Acest fluviu conectează mai multe capitale, inclusiv cele mai apropiate orașe-capitale din lume, Bratislava și Viena, precum și Bratislava și Budapesta, și pentru cei din Europa Centrală este un fapt cu adevărat simbolic și important. Doresc să-i mulțumesc Silviei-Adriana Țicău pentru că, datorită entuziasmului său, această dezbatere a putut avea loc în Parlamentul European.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) În Europa Centrală și de Sud-Est, Dunărea creează viață și istorie. În 1823, Andrews și Prichard au primit drepturi exclusive pentru navigarea canalelor pe teritoriile austriece. Aceștia au înființat o companie cu răspundere limitată cu sediul la Viena. Ca urmare a Tratatului de la Paris din 1856, Dunărea de Jos a fost amenajată pentru navigație, ceea ce a contribuit la dezvoltarea economică a regiunii. Astăzi, pacea de durată și bunăstarea creată de UE este o garanție pentru capacitatea de a înfrunta noi potențiale provocări. Având în vedere contextul istoric, ne putem întreba de ce primul pas a fost cumva șovăielnic. Mă gândesc la Intergrup. Poate pentru că interesele Ungariei, României, Germaniei și Austriei nu au putut fi reconciliate. Trebuie să ne amintim istoria noastră. Regiunea a fost prosperă atunci când am reușit să împăcăm interesele uneori contradictorii fără să afectăm valorile.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Doresc, la rândul meu, să salut angajamentul pe care ni-l asumăm aici și care poate reprezenta primul pas către realizarea proiectelor pe care le-am discutat azi. Pentru Ungaria, Dunărea este deosebit de importantă. Acest fapt este reflectat și în prioritățile Președinției noastre din 2011. Ungaria este singura țară situată în întregime în interiorul bazinului dunărean, cu toate avantajele și pericolele pe care le implică acest fapt. Unele aspecte au fost deja menționate. Doresc să abordez o problemă ușor diferită, care a fost deja menționată ocazional în discuția de azi. Dacă strategia va avea succes, va putea contribui într-adevăr la dezvoltarea unei identități dunărene, la depășirea conflictelor și traumelor istorice, la promovarea conviețuirii diferitelor popoare de-a lungul ei și la o cooperare civilă mult mai intensă decât până în prezent. Sper cu toată sinceritatea că este direcția înspre care ne îndreptăm.

Olli Rehn, membru al Comisiei. – Doamnă președintă, doresc să le mulțumesc tuturor celor care au participat la dezbatere la această oră târzie.

Doresc să vă felicit pentru interesul și implicarea dvs. în această temă. De asemenea, trebuie să spun că sunt impresionat de experiența și cunoașterea profundă a regiunii Dunării pe care le-am constatat în această dezbatere. Cred că este un atu foarte valoros pentru Uniune în procesul de pregătire a strategiei pentru Dunăre. Sunt convins că Parlamentul și Comisia vor colabora îndeaproape în etapa de pregătire. Acesta este răspunsul meu pentru prietena și fosta mea colegă, Danuta Hübner, și pentru mulți dintre dvs. care ați ridicat această problemă a cooperării dintre Comisie și Parlament.

Ameliorarea sistemelor de comunicație durabile și ecologice, a drumurilor și podurilor, precum și protecția mediului și conservarea rezervelor de apă din regiunea Dunării reprezintă, într-adevăr, o provocare comună. Este vorba despre a salva și dezvolta *die schöne blaue Donau* și întreaga regiune.

Prin urmare, în concluzie doresc să vă mulțumesc pentru sprijinul pe care îl acordați strategiei pentru Dunăre. Vom lucra împreună. Comisia este dispusă și pregătită să asculte cu atenție orice propuneri viitoare și să colaboreze în lunile următoare pentru ca această strategie atât de importantă să poată avansa.

(Aplauze)

Președinta. Am primit cinci propuneri de rezoluție ⁽¹⁾ depuse în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură. Dezbateră a fost închisă. Votarea va avea loc joi, 21 ianuarie 2010

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Ioan Mircea Pașcu (S&D), în scris. – Zona Mării Negrii, pentru care UE a elaborat doar o sinergie, subliniind poziția geostrategică de punte de legătură, dar și propriile ezități în a aborda complexitățile geopolitice ale locului, face parte integrantă din Dunăre. Să nu uităm că, în 1856, când această zonă se afla în centrul atenției mondiale, una dintre consecințe a fost un statut reglementat al Dunării la nivel european. Atunci a fost creată Comisia pentru Dunăre, un organism care încă există și azi, și tot atunci a fost înființat sectorul maritim al fluviului. În mod similar, Dunărea revine și azi în atenția generală din momentul în care UE a devenit actor fizic în Marea Neagră. Doar că, spre deosebire de Marea Neagră, Dunărea se află sub controlul aproape total al UE. Acum când principalul factor de blocaj în zona dunăreană - și anume situația din Serbia - este pe cale de a fi eliminat, ar trebui să nu ratăm ocazia și acordăm toată atenția noastră acestui fluviu, transformându-l într-o cale navigabilă cu adevărat europeană, benefică pentru toți.

Richard Seeber (PPE), în scris. – (DE) În decursul istoriei Dunărea a jucat un rol central în Europa. Statele naționale cu interese în această zonă au fost implicate în activități de schimburi cu mult înainte de crearea Uniunii Europene. De aceea, consider că este un pas important faptul că prin strategia pentru Dunăre aceste țări se vor apropia și mai mult în cadrul politicii regionale. Există numeroase puncte de legătură în acest context. Acestea se regăsesc, desigur, în domeniul economiei, dar și în cel al culturii, al politicii de mediu, al securității energetice și al politicii de vecinătate. Macro-regiunile sunt instrumentele ideale pentru a aborda provocările transfrontaliere. Planificarea și pregătirea minuțioasă și pe termen lung sunt esențiale dacă dorim ca macro-regiunea dunăreană să aibă un succes de durată. Valoarea adăugată europeană a unei macro-regiuni va fi deosebit de pregnantă în domeniul conservării biodiversității și al surselor de energie durabile.

Pentru ca această cooperare să reușească, putem folosi ca un bun termen de comparație strategia pentru regiunea Mării Baltice, care poate deja intra în categoria proiectelor europene de succes. Ca austriac, politician implicat în politica regională și raportor pentru numeroase acte legislative UE referitoare la apă, sprijin în mod necondiționat această inițiativă și sper că strategia pentru Dunăre va deschide noi dimensiuni ale coeziunii teritoriale pentru țările dunărene.

Georgios Stavrakakis (S&D), în scris. – (EL) Adoptarea unei strategii pentru regiunea Dunării va fi diamantul de pe coroana cooperării dintre statele membre, autoritățile locale, ONG-uri, organizații ale societății civile și alte părți interesate din zonă la nivel național sau regional. Componenta esențială a acestei cooperări este faptul că își urmează cursul firesc, trecând peste frontiere naționale, regionale, locale sau chiar administrative, pentru că este răspunsul la nevoile reale din cotidianul oamenilor din acea zonă, un răspuns formulat prin inițiativă și participare la diferite niveluri de guvernare și nu un răspuns impus, un răspuns care dovedește că o guvernare la niveluri multiple poate oferi soluții la nivel local. În ciuda faptului că zona Dunării nu se limitează doar la state membre ale UE, ci cuprinde și țări candidate și țări direct implicate în politica de vecinătate europeană, realitatea ne arată că și în condițiile în care nu toate părțile interesate fac parte din UE, împărtășesc, cu toate acestea, provocări comune care nu se opresc la granițele UE și care, pentru a putea fi rezolvate în mod eficient, necesită acțiuni comune. Adoptarea strategiei va dovedi că UE intenționează să fructifice în continuare tot ceea ce a realizat până în prezent în zonă prin resursele europene.

Iuliu Winkler (PPE), în scris. – (HU) Doamnelor și domnilor, doresc să salut proiectul de rezoluție transpartinic referitor la strategia europeană pentru regiunea Dunării, pentru că se încadrează perfect în noul proces european lansat odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Datorită rolului său consolidat, Parlamentul European și-a demonstrat capacitatea de a lua inițiativa în ceea ce privește probleme cum ar fi

(1) ¹ Vă rugăm să consultați procesele-verbale

strategia pentru Dunăre. Cu toate acestea, după părerea mea, atunci când vorbim despre strategie, nu trebuie să avem în vedere doar elementele economice, de mediu, transport și turism și de aceea doresc să subliniez importanța politică a strategiei, faptul că procesul de planificare și cooperare implică toate țările aflate pe cursul Dunării, inclusiv statele care nu sunt membre ale UE, ca Serbia și Ucraina. Pentru aceste țări, rolul pe care îl joacă în strategia pentru Dunăre reprezintă un instrument important pentru apropierea de Europa, facilitând astfel și aderarea lor viitoare la UE. Ca deputat în PE maghiar din România, sunt convins că această inițiativă și potențialul politicii de vecinătate vor ameliora situația comunităților maghiare din Serbia și Ucraina. Doresc să adaug că deputații maghiari din Parlamentul European și-au asumat un angajament comun pentru viitorul european al comunităților maghiare din bazinul carpatic situate în afara frontierelor UE. Una dintre regiunile cele mai pestrițe din punct de vedere cultural din Europa este situată de-a lungul Dunării; prin urmare, conservarea și difuzarea tradițiilor istorice și ale comunităților, dialogul cultural și protecția în comun a clădirilor și monumentelor istorice pot constitui componente ale strategiei pentru Dunăre care să consolideze regiunea și să o facă unică.

16. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

17. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 23.55)